

تاوانر گروړه کانا

منتدی اقرأ الثقافى

www.iqra.ahlamontada.com

نوو سینی
ئیمامی زههه بیی
وه رگیترانی
عباس محمد امین

بۆدابه‌زاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود کتایه‌ای مَحْتَلَف مەراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

تاوانه گه وره كان

نووسینی

ئیمامی زههه بیی

کوچکردوی سالی ۷۴۸ ک

تحقیق

عبدالغنی عبد الغفار زاید

وهرگیر

عباس محمد امین

ناوی کتیب:	تاوانه گه وره کان
نوسینن:	نیمامی زه هه بی
نه خشه سازی ناوه وه:	کۆمپیوتەر (کامران رفیق)
سالی چاپ:	۲۰۱۵ ز
ژماره ی سپاردن:	(۷۶۲) ی سالی (۲۰۱۴) ی پیدراوه .

به ناوی خوی گه وره و میهره بان

پیشه کی وه رگتپ

له راستیدا کتیبی (الکباثر) تاوانه گه وره کان که نیستا له به رده ستمدايه بۆ وه رگتپان به زمانی شیرینی کوردی، کتیبیکی په سهند کراوه لای سهرجه م زانایانی ئیسلام، تا ئه مړۆ که سیک توانجی لی نه گرتووه ئه مهش ده گه پتته وه بۆ به توانایی خاوه نه که ی که ئیمامی زه هه بییه. هه ربۆیه بریارم دا به پشتیوانی خوی گه وره ئه م کتیبه وه رگتپم.

گرنگترین کاره کان له م وه رگتپانه دا:-

۱- گه پانه وهی سهرجه م ئایه ته کانی قورئانی پیروژ بۆ هه مان فونت که له قورئاندا نووسراوه ((مصحف المدینه)) .

۲- هه ولمداهه فهرمووده شیرینه کان به گویره ی پیویست سه رو ژیری بۆ بکه م، بۆ نه وهی خوینهری خۆشه ویست به په وانی بیخوینتته وه .

۳- هه ولمداهه سوود له (صه حی) بوخاری وه رگرم که وه رگتپاوه ته سه ر زمانی کوردی ئه مهش بۆ نه وهی زیاتر خوینهر سوودی لی وه رگرت.

۴- له رافه ی ئایه ته کانی قورئاندا زیاتر سوودم له ته فسیری ئاسان وه رگرتووه .

۵- هه روه ها به دوا داچوونم بۆ نه وه فهرموودانه کردووه که لیكۆله ر پالته ی کردووه، دیاره هه مووی له جیگه ی خۆیه تی وهیچ گرفتیکیان نیه وراست و درووستن.

له کۆتاییدا نه وهی که پیکاو مانه له لایه ن خواوه یه وه نه وهی که هه له و په له یه له لایه ن ئیمه وه یه، پاکی و بیگه ردی هه ربۆ خوی گه وره یه .

به ناوی خوی گوره و میهره بان

پیشه کی لیکۆله ر

سوپاس و ستایش بۆ خوی جیهانیان، نه نجام و کوتایی ته نها بۆ له خوا ترساوانه، دوزمنایه تیش ته نها بۆ سته مکارانه، شاهیدی ده ده م که هیچ کهس شایسته ی په رستن نیه جگه له خودای تاك و ته نها و بی هاوөл و بی هاوتایه، شاهیدی ده ده م که محمد به نده و پیغه مبه ری خودایه، نیردراوه به کتیبکی پوون و ئاشکرا، که جیا که ره وه یه له نیوان حه ق و ناحه ق، گومان و پاستی، پینومایی و گومراییدا .

پاشان:

له راستیدا کتیبی تاوانه گوره کان (الکباش) سوودمه نده بۆ وتارییژان و ئامۆزگاریکه ران، ئاگه دارکردنه وه یه که بۆ بی ئاگایان و دوودلان، سه رکۆنه کردنه بۆ سه ریپچیکه ران و له سنوور ده رچووان، پینیشانده ره بۆ خوو په وشتی جوان و به رز پاگرتنی، به تاییه ت خاوه نی ئه م کتیبه (په حمه تی خوی لی بیّت)، چاره سه ری هه ندی بابه تی تیدا کردووه که سوودمه نده بۆ دنیاو دواپۆژیان، قسه ی له سه ره هه ندی بابه ت کردووه که تیگه شتن لی گرانه له کتیبه زانستی و بابه تیه کاندایه تاییه ت بۆ زانا و خویندکاران به گشتی.

له گه ل ئه وه ی ئه م کتیبه خاوه ن پله و پیگه یه کی به رزو گه وه یه، به لام خاوه نه که ی) ره حمه تی خوی لی بیّت) هه ندی چیرۆک و گیرانه وه و فه رمووده ی لاوازو به لکو هه لبه سترای تیدا باسکردووه، سه ره پای ئه وه ی که بابه ته کانی نایابه و به لگه کانی قورئان و فه رمووده راسته کان زۆر له جیگه ی خۆیه تی.

هه ربۆیه داوام کرد له کۆمپانیای (شروق) بۆ راستکردنه وه و پالفته کردنی کتیبی (الکباش) بۆ چاره سه ری عه یبه کانی، وه ک لا بردنی فه رمووده لاوازو هه لبه ستراوه کان و هیشته وه ی فه رمووده راست و دروسته کان، هه ربۆیه ناومان نا به (صحیح ته ذیب الکباش) .

داواكارم له خواى گه وره بيكاتو مایه ی سوودو قازانچ، تهنه پشت به نه وده به ستین و
باشترین په ناگه مانه .

لیکواله ر

ژياننامه ی نویسه ر

یه که م: ناوی و ږه چه نه کی:

(شمس الدین) (محمد) ی کوپی (أحمد) کوپی عوسمان کوپی قایماز کوری عبد الله ی تورکمانی نه زادی فارقی، دیمه شقی، زه هه بییه .

دووهم: له دایک بوونی:

له (میا فارقین) له دیمه شق له دایک بووه له مانگی په بیعی نه وه لی سالی (۶۷۳ ک - ۱۲۷۴ ز).

سینهم: ماموستاګانی:

ثیمامی زه هه بی (په حمه تی خوی لی بیت) ماموستای زور بووه له وانه (أبو العباس العامري - أحمد عبد القادر) (ت: ۶۷۳ ک)، ابن الصابوني (ت: ۶۸۰ ک)، أمين الدين ابن عساكر (ت: ۶۸۷ ک)، نه مانه هه موویان نیشته جی دیمه شق بوون، له شاری (حلب) (أحمد بن محمد بن النصيبی (ت: ۶۹۲ ک)، له (مكة) :محي الدين الطبري(ت: ۶۹۴ ک)، له مه دینه: کافور بن عبد الله الطواشي، له نه سکه نده رییه: علي بن أحمد بن عبد المحسن الهاشمي الحسيني الواسطي الغرافي(ت: ۷۰۴ ک) .

چوارهم: خویندکاره ګانی:

له پاستیدا نه وانه ی زانستیان له ثیمامی زه هه بی وه رگرتووه زور بوون، له وانه البرزالي، العلاني، ابن كثير، ابن رافع، ابن رجب) و که سانیکي زوری تر .

پینجه م: وه سف و پیاوه لدانی زانایان :

ثیمامی (الصفدي) خویندکاری خوی دهر باره ی ده لیت: ثیمامی زه هه بی بیرمه ندیکه نکولی لی ناکریت، زانایه له زانستی فهرموده و پیاوه ګانی، زور به چاکی ژياننامه یان ده زانیت، ته م و مژی له سهر میژوویان هه لداوه ته وه، بیرو هوش و زیره کیی له پاده به دهر بووه، وه (تاج الدين السبكي): دهر باره ی ده لیت: ماموستامانه و پیښه و امانه، پیښه و او (حافظ)، فهرموده ناسی سهر دهم.

ههروه ها به کیکى تر له خویندکاره کانی (الحسینی) (٧٦٥ ک مردوو) ده لیت: پيشه و او
پا به رو میژوو نووسی فه رموده ناسانی شام.

شه شه: پيشه و اه به بی (په حمه تی خوی لی بیت) سهروه تیکى زۆرى بۆمان
جیه پيشته ووه له بوارى نووسیندا که دونیای پر کردوو له زانست و زانیاری، هه ندی له وانه:
تاریخ الإسلام الكبير، میزان الاعتدال في نقد الرجال، طبقات الحفاظ، تجريد الأصول في
أحاديث الرسول، الإعلام بوفيات الأعلام، الرخصة في الغناء والطرب بشرطه، الضعفاء، ذيل
الضعفاء، الكبائر، نهوى ئیسته له به رده ستدایه، مختصر تهذيب الكمال للمزي، مختصر
سنن البيهقي، سير أعلام النبلاء، العبر، ذيل تاريخ الإسلام، الطب النبوي، مختصر دول
الإسلام، جگه له مانه زۆریکی تریش.

حه وته م: کۆچی دوايی:

پيشه و ئیمامی زه هه بی (ره حمه تی خوی لی بیت) له پۆزی سییه م له مانگی (ذی القعدة)
(ک ٧٤٨ - ١٣٤٨ ک) کۆچی دوايی کردوو، له گۆرستانی (الباب الصغير) له دیمه شق (١)
نیزراوه.

كاری من لهم كتیبه دا

- ۱- هه موو دهقه كانی قورئانم گێپراوه ته وه بۆ ژماره و سوره ته كان ئه وهش له دهقی كتیبه كه دا .
 - ۲- هه موو فه رمووده پاسته كانم داوه ته پال ئه و كه سانه ی كه گێپراویانه ته وه .
 - ۳- هه رچی فه رمووده ی لاواز هه لبه سترا وه هیه لام بر دوه .
 - ۴- ئه گه ره رمووده كه له ده ره وه ی بوخاری و موسلیم بیته ، حوكمی زانایانم له سه ری هینا وه .
 - ۵- هه موو ئه و وشانه ی كه نامۆیه له خواره وه پوونم كردۆته وه .
- داواكارم خوای گه وه بیکاته مایه ی سوود و قازانج، هه روه ها بیخاته سه ر ته رازووی کاره باشه كانمان له پۆژیکدا كه مال و مندال قازانجی نیه جگه له و كه سه نه بیته كه به دلێکی پاكه وه بچیتته خزمه تی خوای گه وه .

لێكۆله ره وه

الشیخ \ السید عبد الغنی زاید

نیمام و وتاریبیژو مامۆستا

محقق للتراث الإسلامي

به ناوی خوای گه وره و میهره بان

سو پاس و ستایش بۆ خوای جیهانیان، دوزمنایه تی ته نها بۆ سته مکارانه، دروود و سه لام له سه ر پیشه و امان محمد ﷺ پیشه وای پیغه مبه ران و له خواترسان، له سه ر یار و یاوه رانی تا پۆژی دوا یی .

پاشان:

ئه م کتێبه به شیوه یه کی گشتی باسی تاوانه گه وره کان و قه ده غه کراوه کان له خو ده گریت، خوای گه وره له کتێبه که یدا گره نتی داوه به و که سه ی که خو ی ده پارێزیت له تاوانه گه وره کان ئه و له تاوانه بچو که کانی خو ش بیته، وه ک ده فه رمو یته ﴿إِنْ يَجْتَبِئُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ (النساء: ۳۱) .
واته: ئه گه رخۆتان بپارێزن له و تاوانه گه ورانه ی قه ده غه کراوه، ئه وه له گونا هه کانی تر تان چا و پۆشی ده که ی و ده تان خه ی نه جێبه کی خو ش و سازگار و پێژداره وه .

خوای گه وره ده فه رمو یته: ﴿وَالَّذِينَ يَجْتَبِئُونَ كِبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ (الشوری: ۳۷) . واته: ئه وانه ی خو یان له گونا ه ی گه وره و تاوانی خراپ و ناشرین ده پارێزن، کاتێک که تو و په ده بن (له سه ره له یه ک که به رامبه ریان ده گریت) هه ر ئه مان چا و پۆشی ده که ن و لێده بوورن ...

هه روه ها ده فه رمو یته: ﴿وَالَّذِينَ يَجْتَبِئُونَ كِبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا اللَّامُ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ﴾ (النجم: ۳۲) . واته: ئه وانه ی که خو یان ده پارێزن له گونا ه و تاوانه گه وره کان له گو فتار و کرداری به د جگه له ورده گونا هان، به راستی په روه ردگاری تو ئه ی پیغه مبه ر ﷺ، ئه ی ئیما ندار چا و پۆشی نۆر فراوانه .

پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت (الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ مُكَفِّرَاتٌ مَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنَبَ الْكَبَائِرَ)^(۱).

واته: پینج فهرزه ی نویژ، ههینی بۆ ههینی، په مه زان بۆ په مه زان، دهینه که فاره تی تاوانه کان به مهرجی دور بیت له تاوانه گه وره کان.

لیره دا وا پتویسته لیکۆلینه وه له تاوانه گه وره کان بکهین بۆ ئه وهی موسلمانان لێی به دوربن، زانایانی ئیسلام ده رباره ی تاوانه گه وره کان پاو بۆ چوونی جیاوازیان ههیه:

وتراوه: تاوانه گه وره کان بریتین له حهوت دانه، به لگه یان ئه م فهرموده یه ی پیغه مبه ر ﷺ ه که له (أبو هريره) وه - په زای خوی لێ بیت - ده لیت: پیغه مبه ری خوا فهرمووی: (اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ) قالوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسُّحْرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ)؛

واته: (خۆتان لهو حهوت شته بپاریزن که له ناو بهرن) وتیان ئه ی پیغه مبه ری خوا ئه وانه چین؟ فهرمووی: هاوه ل بۆ خوا پهیدا کردن، سیهرو جادوو کردن، کوشتنی که سیک که خوی گه وره قه ده غه ی کردووه ئیلا به حهق وراستی نه بی، خواردنی رپیا، خواردنی مالی هه تیو، پشت هه لکردن له کاتی جه نگدا، تۆمه تبارکردنی ئافره تانی ئیماندارو داوین پاک و بی ناگا.

(ابن عباس) په زای خوی لێ بیت ده لیت: تاوانه گه وره کان نزیک ده بیته وه له حه فتا دانه، نه ک حهوت دانه، هه رکه سیک یه کیک له م تاوانه گه ورانه ئه نجام بدات که له دنیا دا سزای بۆ دیاری کراوه ئه مه ش وه ک: کوشتن، زینا کردن، دزیکردن، یا ئه و تاوانه خاوه نه که ی به سزادان و توو په یی هه په شه ی لێ کراوه له پۆژی دوا بیدا، یا بهر نه فرین (لعن) ده که ویت له سه ر زمانی پیغه مبه ر محمد ﷺ ئه مانه هه موویان به تاوانی گه وره

^۱ - مسلم (۲۳۳).

ده ژميردرين، پتويسته بزنانين كه هه ندي تاواني گه وره هه ن له هه نديكي تر گه وره ترن، نايا نه تبينيوه كه پيغه مبه ر ﷺ هاوه ل په يدا كردن (شرك) ي به گه وره تريني تاوانه گه وره كان له قه له م داوه، له گه ل نه وه شدا خاوه نه كه ي به هه تا هه تايي له ناو دوزه خدا ده مينيتته وه، به هيچ شتوه يه ك ليتي نابوردر يت .

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء: ۴۸) واته: به پاستي خوا خوش نابيت نه گه ر هاوه لي بۆ بپيار بدر يت، بيچگه له وه له هه ر گونا هيكي تربيه ويت خوش ده بيت.

تاوانی یه کهم هاوول و شهریک دانان بو خوی گه وره

بینگومان گه وره ترین تاوان: هاوول په یداکردنه بو خوی گه وره نه وەش دوو جوړه؛
یه کهم: له کهل خوادا شتیک هاوچه شن و هاوتا بکریته وە له یه کتاپه رستیدا، له: دار،
یا بهرد، یا خوړ، یا مانگ، یا پیاو چاک، یا نه ستیره، یا فریشته، یا هرشتیکی تر جگه
له مانه، نه مه به پاستی هاوول په یداکردنی گه وره یه، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿لَإِنَّ اللَّهَ
لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء: ۴۸، ۱۱۶). واته: به پاستی خوا
خوش نابیت نه گه رهاوولی بو بریار بدریت، بیتجگه له وە له هر گوناھیکی تر بیه ویت
خوش ده بیت.

خوا گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (لقمان: ۱۳). واته: به پاستی
هاوتا و هاو بهش بریار دان سته میکی زورگه وره و نا پوه وایه.

خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ﴾
(المائدة: ۷۲)، واته: دلنیا بن نه وە ی شهریک و هاو بهش بو خوا بریار بدات، نه وە بینگومان
خوا به هه شتی لی حرام کردو وە و شوین و جینگاو سه ره نجامی ناگره.

هرکه سیک هاوول بو خودا په یدا بکات پاشان به و شیوه یه مرد، نه وە له هاوولانی
دۆزه خه به بی نکولی، وە ک چون هرکه سیک له سه ره یه کتاپه رستی بهریت نه وە له هاوولانی
به هه شته، ته نانه ته گه ر له دۆزه خیشدا سزا بدریت، له فهرموده ی راست و (صه حیددا)
هاتو وە که پیغه مبه ر ﷺ فهرمو یه تی: (أَلَا أُتَبِّحُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ ثَلَاثًا؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ
اللَّهِ، قَالَ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَجَلْسَ وَكَانَ مُتَكِنًا فَقَالَ: أَلَا وَقَوْلُ الزُّوْرِ، قَالَ:

فَمَا زَالَ يُكْرِزُهَا حَتَّى قُلْنَا لَنَيْتُهُ سَكَتَ^(۱). واته: پیغه مبهری خوا سیّ جار فهرمووی: ثایا هه والتان پیّ بدهم گه وره ترینی گونا هه کان کامه یه؟ سیّ جار (له سر یه ک نه مه ی فهرموو) وتیان به لّی نه ی پیغه مبهری خوا، فهرمووی: هاوه لّ و شهریک بریاردان بۆ خوی گه وره، سه ریچی کردنی دایک و باوک (پاشان دانیشیت پیشتی شانی دادابوو. فهرمووی: شایه تی ناهه ق، هه ر به رده وام دووباره ی ده کرده وه تاوه کو وتمان: خۆزگه بیده نگ ده بوو

جوړی دووهم: پیاپی کردنه به کردار:

وهك خوی گه وره ده فهرمویت: فَتَنَ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿ (الكهف: ۱۱۰)، واته: جا نه وه ی ده یه ویت به دیداری په روه ردگاری شاد بیت، با کارو کرده وه ی چاک و دروست نه نجام بدات و به هیچ شیوه یه ک له په رستنیدا هیچ که سیک نه کاته هاوه لّ و شهریک.

پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (إِيَّاكُمْ وَالشِّرْكَ الْأَصْغَرُ، قالوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الشِّرْكَ الْأَصْغَرُ؟ قال: الرِّيَاءُ، يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَوْمَ يُجَازَى الْعِبَادُ بِأَعْمَالِهِمْ اذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تَرَائُونَ بِأَعْمَالِكُمْ فِي الدُّنْيَا انظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ عِنْدَهُمْ جَزَاءً)^(۱)

واته: خۆتان بیاریزن له هاوه لّ په یدا کردنی بچوک، وتیان نه ی پیغه مبهری خوا هاوه لّ په یدا کردنی بچوک چیه؟ فهرمووی: پیاپی خوی گه وره له پوژی دواپییدا که پاداشتی به نده کانی ده داته وه، ده فهرمویت برۆن بۆ لای نه وکه سانه ی که به کرداره کانتان پیا تان بۆ ده کردن، بزائن هیچ پاداشتان لایان ده ست ده که ویت.

پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: خوی گه وره ده فهرمویت: (مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ مَعِيَ فِيهِ غَيْرِي، فَهُوَ لِلَّذِي أَشْرَكَ وَأَنَا مِنْهُ بَرِيءٌ). واته: پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (خوی گه وره

^۱ — البخاری (۲۶۵۴)، ومسلم (۸۷).

^۱ — أحمد (۵ / ۴۲۸، ۴۲۹)، وقال الهيثمي في المجمع (۱ / ۱۰۲): رجاله رجال الثقات.

ده فهرمویت: هرکه سټک کرداریک نه نجام بدات جگه له من که سټکی تر به شداری پی بکات، نه وه نه و کاره ی هر یو نه و نه نجامداوه و من لټی به ریم (

هر وه ها فهرموویه تی: (من سَمِعَ سَمِعَ اللَّهِ بِهِ وَمَنْ يَرَأَى يَرَأَى اللَّهَ بِهِ)^(۱). واته: نه وه ی کرداریک نه نجام بدات به پیا بیدات به گوئی خه لکیدا، خوا پيسوای ده کات و ناوه پوکی ناشکرا ده کات، هرکه سټکیش کاری بکات مه به سټی بو خوا نه بیټ، به نیه تی خو ی له گه ل ده کات ..

له (أبو هريرة) وه - په زای خوای لی بیټ -، پیغه مبه ر^(۲) فهرموویه تی: (رَبِّ صَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ صِيَامِهِ إِلَّا الْجُوعُ وَرَبُّ قَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ قِيَامِهِ إِلَّا السَّهْوُ)^(۳). واته: هه ندی له پوژو گران هه یه هیچی ده ست ناکه ویت جگه له برسیټی و تینویتی نه بی، وه هه ندی له و که سانه ی که شه ونوټز ده که ن جگه له شه و نخونی نه بیټ هیچیان ده ست ناکه ویت .

نه مه مانای نه وه یه ، هرکه سټک نوټز و پوژوی بو خوا نه بی پاداشتی ده ست ناکه ویت.

خوای گه وره ده فهرمویت: (وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا) (الفرقان: ۲۳)، واته: نه و کرده وانه ی کردبوویان له پیټناو غه یری خوا دا پاداشته کانمان پوچ کرده وه و کردمان به ته پ و توژیکی په رش و بلاو .

پرسیار کړا له دانایه ک: دلسوز کیټه؟ وتی: دلسوز نه و که سه یه که کرده وه چاکه کانی ده شاریټه وه وه ک چون کرده وه ناشرینه کانی ده شاریټه وه .

وه (فضیل بن عیاض) - په زای خوای لی بیټ - ده لټی: (وازهینان له کار و کرده وه له بهر خه لک پیا یه، کارکردن له بهر خه لک هاوه ل په یدا کردنه (شرك)، دلسوزی نه وه یه که خوای گه وره له و دووانه بټپاریټیټ) .

^۱ - البخاری (۶۴۲۹)، و مسلم (۲۹۸۷) .

^۲ - أحمد (۳۷۲ \ ۲)، وابن حبان (۵۶۴ موارد)

تاوانی دووهم

کوشتنی که سیک

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ (النساء: ۹۳). واته: هر که سیک به دهستی نه نقهست نیمانداریک بکوژیت، نه وه تو له ی نه وکسه دۆزه خه، نه مره تیایدا، هر وه ها خوا لئی تو په بووه و نه فرینی لیکردووه و سزایه کی گه وره و بی سنووری بۆ تاماده کردووه.

وه ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ (الفرقان: ۶۸). واته: هر وه ها نه وانه ی هیچ جوړه په رستراویکی تر له گه ل خوا دا ناپه رستن، که سیش ناکوژن که خوا کوشتنی حرام کرد بیت مه گه ر به حق و په واه، هر وه ها زینا ناکه ن و نزیکی ناکه ون، جا نه وه ی نه و جوړه کاره خراپانه نه نجام بدات نه وه تووشی سزاو نازارو پیسواپی ده بیت.

هر وه ها ده فهرمویت: ﴿مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾ (المائدة: ۳۲). واته: له بهر نه وه ی کاره ساتی کوشتنی ناپه وای تاوا پوو نه دات نیمه پیویستمان کرد له سه ر نه وه ی ئیسرائیل نه وه ی که سیک به ناحق بکوژیت و له جیاتی کوژاویک نه بیت، یان گونا هو تاوانی گه وره ی نه نجام نه دابیت له زه ویدا (وه کو جه رده یی و ده ستریزئی و هتد) نه وه وه ک نه وه وایه هر مه مووخه لکی کوشت بیت.

ههروه ها ده فهرمویت: (قَالَ ﴿وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ (التكوير: ۸، ۹)

واته: کاتیک کچی زینده به چالکراو پرسیماری لیده کریت. به چ گوناھیک، به چ تۆمه تیک

کوژرا؟!

پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: خۆتان له وحهوت تاوانه بپاریزن، به کیک له وانه: کوشتنی

که سیکه که خوی گهره قه ده غه ی کردوه ئیلا به حه ق و پاستی نه بیت.

پیاویک به پیغه مبه ری خوی وت: چ تاوانیک لای خوی گهره زۆر گهره یه؟ نه ویش

فهرمووی: (أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًا وَهُوَ خَلَقَكَ). واته له گهل خوادا شتیک هاوتا بکه یته وه له

پهرستندا له گهل نه وه دا خوی گهره دروستی کردوی ((. وتی: پاشان چی تر؟ فهرمووی:

(وَأَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ تَخَافُ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ) مندال که ت بکوژیت له ترسی نه وه ی نانت له گهل

بخوات ((. وتی: پاشان چی تر؟ فهرمووی: (أَنْ تُزَانِيَ حَلِيلَةَ جَارِكَ) زینا له گهل دراوسیکه تدا

بکه یته ((. خوی گهره بۆ پشت پاست کردنه وه ی نه م فهرمووده یه نه م ده قه ی دابه زاند:

(﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ (الفرقان: ۶۸). واته: ههروه ها نه وانه ی هیچ جوړه پهرستراویکی تر

له گهل خوادا نا پهرستن، که سیش ناکوژن که خوا کوشتنی حه رام کردبیت مه گه ر به حه ق و

په و، ههروه ها زینا ناکه ن و نزیکي ناکه ون، جا نه وه ی نه و جوړه کاره خراپانه نه نجام

بدات نه وه تووشی سزاو نازارو پيسوایی ده بیت.

پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ)

قیل: یا رسول الله هذا القاتِلُ، فما بالُ المَقْتُولِ؟ قال (إنه كان حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ).

واته: (نه گه ر دوو موسلمان به شمشیره که یان له گهل به کتر به شه پهاتن نه وه بکوژو کوژاو

بۆ دۆزه خ ده چن) و ترا: نه ی پیغه مبه ری خوا نه مه بکوژه، نه ی کوژاو بۆ؟ فهرمووی:

بیگومان نه ویش سوور بوو له سه ر کوشتنی هاوپتیبه که ی).

(أبو سليمان الخطابي) ده لى ئه مه به و شتوه به ده بىت ئه گهر هردولا به كتر نه كوژن به هوى لىكدانه وه (تاويل)، به لكو له سهر دوزمنايه تيبهك شه پ بكن كه سهرچاوه كهى بگه پتته وه بۆ هوزايه تى يا ناوچه گهرى، يا له بهر دونيا، يا ده سولات و پله و پايه، يا پاره وو سامان، به لام ئه وهى شه پى له سنوور ده رچووه كان (أهل البغي) ده كات به مه رجيك له سهر ئه و سيفته بىت كه ده بىت كوشتاريان له گه ل بگرىت، يا به رگرى له خوى، يا ناموس و شه ره فى بكات، ئه مانه به هيچ شتوه بهك ناچنه ئه و چوار چتوه به، چونكه ئه مه شه پ ده كات بۆ ئه وهى گيانى خوى بپاريزىت و هيچ مه به ستيكى ترى نيه بۆ له ناو بردنى هاوپيكهى، ئه وهى كه شه پ له گه ل له سنوور ده رچووه كان يا چه ته و دزه كان ده كات سوور نيه له سهر كوشتنيان، به لكو دهيه ويىت له خوى دووريان بخاته وه، خو ئه گهر هيرشبه ره كه وازى هينا ئه ميش وازى لى ده هينىت و شوينى ناكه ويىت، بىگومان ئه م فهرموده بۆ خاوه ن ئه م سيفه تانه نه هاتوه، به لام ئه وهى له م چوارچتوه به ده رچوو ئه وه هه رپه شهى ئه و فهرموده به ده يگرىته وه كه ئىسته له خزمه تيدايين، خوا زانا تره .

پيغه مبه رى خواﷻ فهرموويه تى: (لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفَّارًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ)^(۱). واته : دواى من مه بن به كافر، هه نديكتان بده ن له گهردى ئه وى ترتان. هه روه ها فهرموويه تى: (لَا يَزَالُ الْمُؤْمِنُ فِي فُسْحَةٍ مِنْ دِينِهِ مَا لَمْ يُصِبْ دَمًا حَرَامًا). واته : به رده وام مروفي باوه ردار له ناو فراوانى ئاينه كه يدايه به مه رجيك خوينى كه سىكى به حهرامى نه پشتبى .

هه روه ها فهرموويه تى: (أَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدِّمَاءِ).

واته : به كه م دادوه رى له نىوان به نده كاندا كه ده كرىت له پوژى دواييدا ده ربارهى خوین پشتنه .

^۱ - البخاري (۱۲۱)، ومسلم (۶۵) .

وه فەرمووێتی: (الْكَافِرُ: الْإِشْرَاقُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وَالْيَمِينِ الْغَمُوسُ. واتە: تاوانه گه ورهكان: هاوێڵ بۆخوا بپارێدان، دڵ نیشانی دایک و باوک، کوشتنی کهسیک، سوێندی درۆ. له بهر ئهوه ناوێراوه به (الْغَمُوس) چونکه خاوهنه کهی دهخاته ناگرهوه.

پێغه مبه‌ر ﷺ فەرمووێتی: (لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَى بَنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دَمِهَا وَذَلِكَ لِأَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ) ^(۵). واتە: هیچ کهسیک به ناحق ناکوژیت ئیلا نهوهی یه که می ئاده‌م پشکیکی به‌ر ده‌که‌وێت، چونکه ئه‌وه یه که م که‌س بوو پێبازی کوشتنی داهێنا.

هه‌روه‌ها فەرمووێتی: (مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ وَإِنَّ رِيحَهَا تُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا). واتە: هه‌ر که‌سیک په‌یمان به‌ستی‌ک بکوژیت بۆنی به‌هه‌شت ناکات، بێگومان بۆنی به‌هه‌شت دووری چل سال هه‌ستی پێ ده‌کری‌ت.

ئهمه ئه‌گه‌ر که‌سیک په‌یمان به‌ستی‌ک بکوژیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی که په‌یمانی داوه له جوله‌که‌وگا‌ور له ولاتی ئیسلامدا – ئه‌ی کوشتنی موس‌لمانێک ده‌بی چۆن بێت.

تاوانی سی یه م

جادوو (السحر)

بیگومان جادووزان بی باوه پړه، خوی گوره ده فهرمویت: ﴿وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ﴾ (البقرة: ۱۰۲). واته: هرگیز سوله یمان کافر نه بووه، به لکو شهیتانه کان کافر بوون و خه لکیان فیری سیحر و جادوو کردووه.

شهیتانه نه فرهت لیکراوه کان هیچ شتیکیان له مروفه کان ناویت جگه نه وه نه بی که بی باوه پریان بکن و هاو له بؤ خوا بریار بدن، خوی گوره ده بریاره ی هاروت و ماروت ده فهرمویت: ﴿وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ (البقرة: ۱۰۲). واته: نه وانیش که سیان فیری هیچ شتیک نه ده کرد تا پتیا ن نه وتایه: نه م کاره ی نیمه بؤ تاقیرکړنه ویه و خوت کافر مه که (که چی هندی که هر کولیان نه دا) له و فریستانه وه شت و افیره بوون که ژن و میړدی پی له یه ک جوودا بکن، (هرچه نده) نه و جادووگه رانه ناتوان هیچ زیانیک به که س بگه ی نن، مه گه ر ویستی خوی له سر بیت، نه و خه لکه سرگه ردانه همیشه فیری شتیک ده بن که زیانیا ن لی ده داو سوودی نیه بویان، بیگومان ده شزانن نه وه ی کالای وای کړی بیت و شتی و افیر بیت له و دنیا هیچ به هره یه کی ده ست ناکه ویت.

خه لکیکی نذر ده بیینی له گومرا که ران ده چنه ناو سیحر و جادوو وه ته نها و گومان ده بن که حه رام و قه ده غه یه، هه ست ناکه ن نه و کاره بی باوه پرییه، بویه ده ست

وهردهدنه کارو باری ژن و میړدوه نهو کارهش جادووه، بۆ خوشه ویستی پیاو بۆ
ثافرهت و پق بوونه و لئی، هاوشیوهی نهامانهش به چهند وشه یه کی نادیار و بئی مانا که
نۆربهی شیرک و گومراییه .

سزای جادووکەر: کوشتنه، چونکه بئی باوه پری دهکا به خوا، یا هاوشیوهی بئی
باوه پریه. پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (خۆتان له حهوت تاوانه گهره که بیاریژن) یه کیک
له وانهی که باسی کردوه جادووکردنه .

پیویسته مروقی برودار له خوا بترسیت و کاری نهکات دنیاو دواپوژی له دهست بدات.
له (بجاله بن عبده) وه وتی: ئیمامی (عمر) - په زای خوی لی بیت - سالی پیش
مردنی هات بۆ لامان، وتی: هه موو جادووکریکی ژن و پیاو بکوژن.

له (ابن مسعود) وه - په زای خوی لی بیت - به (مرفوع) بیه وه هاتوه که
ده لیت: (إِنَّ الرُّقَى وَالْتَّمَائِمَ وَالتَّوَلَّهَ شِرْكٌ)^(۱).

التَّمَائِم: کۆی (تمیمه) هیه، بریتیه له کۆمه له موورویه که نه فامه کان هه لیده واسن به
خویان و مندال و ئاژه له کانیان، برپایان وایه که نه مه له چاوی پیس ده یانپاریژیت،
به پراستی نه مه کاری نه فامه نه وهی نه م کاره بکات نه وه هاوه لی بۆ خوا په یدا کردوه .

التَّوَلَّهَ: جۆریکه له جادوو، بریتیه له خوشه ویست کردنی ثافرهت لای پیاوه که ی،
نه مهش به هاوه ل په یداکردن هه ژمار ده کریت، له بهر نه وه نه فامه کان برپایان وایه نه وه
کاریگه ری هیه به پیچه وانهی نه وهی که خوا برپاری له سه ر نه دات.

(الخطابی) - په حمه تی خوی لی بیت - ده لیت: به لām نه گهر نووشته (الرقية) به
قورئان بیت، یا به یه کیک له ناوه کانی خوی گهره نه وه ئاساییه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ
نووشته ی بۆ حسن و حسین کردوه و فه رموویه تی: (أُعِيدُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ

شَيْطَانٍ وَهَامَّوْ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَّامَّةٍ (۳). واته :داواده که م له خوای گه وره بتانپاریزیت به ناوه
 پیروزه کانی خوئی، له هه موو شهیتانیکی ژه هراوی، وه له هه موو چاوێک که مروؤ توشی
 شله ژان وشیت بوون ده کات.

تاوانی چوارهم

نویژنه کردن

خوای گوره ده فهرمویت: ﴿خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَةَ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا﴾ (مریم: ۵۹). واته: له دوی نه وان که سانتیک له نه وه کانیاں بوونه جینشین، که نویژه کانیاں به زایه داو شوینی ثاره زووه کانی نه فسیان که وتن، نه وانه تووشی گومرایی و سه رگه ردانی و سزا ده بن (له دنیا و قیامه تدا)

(ابن عباس) ده فهرمویت: (واتای نه وه نیه که به گشتی وازیان له نویژه هیناوه، به لام نه وه یه که له کاتی خویدا دوی ده خه ن.

خوای گوره له نایه تیک ده فهرمویت: ﴿قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ أَتَيْنَ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ (الماعون: ۴، ۵). واته: جا هاوارو واوه یلی بۆ نویژه که رانیک.... نه و نویژه که رانه ی گوی ناده ن به نویژه کانیاں و کاریگری نیه له سه ریان و دلی ناده نی و لیلی غافلن....

وه له نایه تیکی تر دا ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ (المنافقون: ۹). واته: نه ی نه و که سانه ی باوه پتان هیناوه، هه ولّ بده ن نه مال و سامانتان، نه پوله کانتان، نه بنه هو ی نه وه ی که له یادی وخواو به ده ست هینانی په زامه ندی نه و که مته رخمی و بی ئاگاتان بکن، جا هه ر که س له یادی خوا که مته رخمی بکات، نانه وانه هه ر خو یان خه ساره ت مه ندو و زه ره ر مه ندن.

پاشه زانان ده فهرموون؛ وشه (ذِكْرُ اللَّهِ) له م نایه ته پینچ فهرزه ی نویژ ده گه یه نیت، هرکه سیك به هوی مال و سامان و کرین و فروشتن و زیانه وه نویژه کانی دوا بخت نه وه له زهره ر مه ندانه .

خوای گه وړه ده رباره ی نه هلی دۆزه خ ده فهرمویت: ﴿مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۚ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلِينَ ۚ﴾ (۱۲) وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ۚ (۱۱) وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ۚ (۱۰) وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ۚ (۹) حَتَّىٰ أَتَيْنَا آلِ قَيْنٍ ۚ (۷) فَمَا نَفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّفِيعِينَ ۚ (المدثر: ۴۲ - ۴۸) . واته: نه وه چی بوو نیتوه ی راپیچی دۆزه خ کرد؟ به که ساسیه وه ده لّین؛ نّیمه له نویژکه ران نه بووین.... خوراکمان به هه ژاران نه ده به خشی... نّیمه له گه لّ دهم دریژو بی نابرووه کاندای قسه ی خومان ده کردو له بابه تی نه وانمان ده گوت و په خنه ی بی جیمان ده گرت و له گه لّیان پو ده چووین. نّیمه بره ومان به پوژی پاداشت نه بوو. هه تا مردن یه خه ی پی گرتین و ته مه نمان کو تایی هات. که واته نیتر تکای تکاکاران سوودیان پی ناگه یه نیت.

پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشَّرْكِ وَالْكَفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ).

واته: نیتوانی که سیك و بی باوه پ وازه ی تانه له نویژ.

له (صه حیجی) بوخاریدا هاتوو پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (من ترك صلاة العصر حبط عمله)^(۲). واته: هرکه سیك نویژی عه سرواز لی به ی نیت کرده وه که ی به تال ده بیته وه هه روه ها ﷺ فهرموویه تی: (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا: أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنْ مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ)^(۳).

واته: فهرمانم پی کراوه له گه لّ خه لکدا بجه نگم هه تا ده لّین؛ هیه که س شایه نی پرستن نیه جگه له خوای تاقانه، محمد پیغه مبه ری خوایه، نویژه کانیان ده که ن، زه کاتی

^۲ - البخاري (۵۵۳).

^۳ - البخاري (۲۵)، ومسلم (۲۲).

ماله کانیان ددهن، نه گهر نه وانه یان نه نجامدا، نه وه خوین و مالیان له من حرام ده بی
 نیللا به حقه نیسلام نه بی و، لیپرسینه وه یان لای خوايه .
 نیمامی (عمر) - په زای خوی لی بیت - ده لیت: هره که سیک له نیسلامدا نویژ نه کات
 هیچ مافیکی نيه .

بهش

له چی کاتیکدا مندا ل فهرمانی نویژکردنی پی ده کړیت

له (أبو داود) وه له (السنن) پیغه مبر ﷺ فرموویه تی: (مُرُوا الصَّبِيَّ بِالصَّلَاةِ إِذَا
 بَلَغَ سَبْعَ سِنِينَ وَإِذَا بَلَغَ عَشَرَ سِنِينَ فَأَضْرِبُوهُ عَلَيْهَا). واته: فرمان به مندا له کانتان بکه ن
 بو نویژکردن له حوت سالیدا، نه گهر که یشته ده سال له سر نه کردنی نازاری بدهن .

پیشه وا (ابو سليمان الخطابي) ده لیت: نه م فرموده یه به لگه یه له سر پیداکیری
 سزا نه گهر مندا له که پیگه یشتو بوو (بلوغ) نویژی نه ده کرد، هندی له هاوه له کانی نیمامی
 شافعی - په حمه تی خویان لی بی - نه م فرموده یه ده کات به به لگه له سر کوشتنی نه گهر
 به نه نقه ست نویژی نه ده کرد دوی ته مه نی پیگه یشتنی (بلوغ)، هروه ها ده لیت: نه گهر
 شایه نی لیدان بوو له پیش پیگه یشتنی (بلوغ) نه وا دوی پیگه یشتنی شایه نی سزایه کی
 گهره تره جگه له لیدان، وه له دوی لیدان هیچ شتی له کوشتن گهره تر نيه .

به شیکي تر

سزای که سیک په له له نویژدا ده کات وکړنووش و سوژده ی ناته واوه

له نیمامی (احمد) له (ابو مسعود البدری) - په زای خویان لی بیت - ده لیت: پیغه مبر
 ﷺ فرموویه تی: (لَا تَجْزِي صَلَاةً لَا يُقِيمُ الرَّجُلُ فِيهَا صَلَاتَهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ)^(۱). واته
 هیچ نویژیک دروست نيه که خاوه نه که ی تییدا پشتی پیک نه کات له کړنووش و سوژده
 بردندا.

^۱ - الترمذي (۲۶۵)، وقال: (صحيح)، وابن ماجه (۸۷۰)، وصححه الشيخ الألباني.

ئەمە دەقیگە لە پێغه مبه ره وه ﷺ که هەر که سیك نوێژ بکات و پشنتی پاست نه کاته وه له کپنۆش و سوژده دا ئەوا نوێژه که ی به تاله، ئەمە له نوێژی فه رزدا، به وشپوهیه دلنیا بوون (الطمانینه) له نوێژدا ئەوهیه که هه موو ئەندامه گانی جهسته له شوپینی خۆیدا جیگیر بیت.

هه روه ها پێغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (أشد الناس سَرَقَةً الذي يَسْرِقُ من صَلَاتِهِ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ يَسْرِقُ من صَلَاتِهِ؟ قَالَ: لَا يُتِمُّ رُكُوعَهَا وَلَا سُجُودَهَا أَوْ قَالَ لَا يُقِيمُ صَلَّاهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ)^(۲). واته: توندترین کهس له ناو خه لکدا ئەو که سه یه که دزی له نوێژه که ی ده کات، و ترا: ئە ی چۆن دزی له نوێژه که یدا ده کا؟ فه رمووی: کپنۆش و سوژده وخویندنه وه ی ته وا ونیه).

هه روه ها پێغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (تِلْكَ صَلَاةُ الْمُنَافِقِ يَجْلِسُ يَرْقُبُ الشَّمْسَ حَتَّى إِذَا كَانَتْ بَيْنَ قَرْنَيْ الشَّيْطَانِ قَامَ فَنَقَرَهَا أَرْبَعًا لَا يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا).

واته: ئەوه نوێژی دوو پوهه داده نیشیت چاودیری خۆر ده کا هه تا ده که ویتته نێوان دوو شاخی شه ی تانه وه (خۆرئاوا بوون) هه لده ستی به په له چوار رکات نوێژ ده کات یادی خوای تیدا ناکات که میك نه بیت.

له (ابن عباس) وه - په زای خوا یان لیبیت - پێغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: (إذا سجد أحدكم فليضع وجهه وأنفه ويديه على الأرض، فإن الله تعالى أوحى إلي أن أسجد على سبعة أعضاء: الجبهة والأنف والكفين والركبتين، وصدور القدمين وألا أكف شعرا ولا ثوبا، فمن صلى ولم يعط كل عضو منها حقه لعنه ذلك العضو حتى يفرغ من صلاته).

واته: ئەگەر هه ر یه کیك له ئیوه سوژده ی برد با نیوچاوان ولووت و هه ردوو ده ستی بخاته سه ر زه وی، چونکه به راستی خوای گه وره په یامی بۆ ناردووم که سوژده له سه ر حه وت ئەندام ببه م: نیوچاوان ولووت و هه ردوو ناو له پی ده ست، هه ردوو ئەژنۆ و، سینگی

^۲ - أحمد (۵ / ۳۱۰)، والدارمي (۱۳۲۸).

پښه کان دهست بڼو قز و جله کانه نه بهم، نه گهر هره که سټک نوږزی کرد و مافی هه موو
نه ندامیک له نه ندامه کانی نه دا نه وا نه و نه ندامه نه فره تی لیده کات هه تا نه و که سه له
نوږزه که ده بیتته وه .

وه له بوخاریه وه له (حذیفة بن الیمان) وه - په زای خویان لی بیت - که نه و پیاوړکی
بینیوه نوږزه کات و پکوع و سوژده ی ته واو نیه ، حوزه یغه یش پی و ت؛ نوږت نه کرد وه ،
نه گهر بمری له سه رنه و پاکیه نامری که پیغه مبه ری ﷺ له سه ر بووه .

به شیکي تر

سزای واز هینان له نوږزی به کومه ل له گه ل بوونی توانادا

خوای گوره ده فره مویت: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ١٢ خِشَعَةً
أَبْصَرُكُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿ (القلم: ٤٢، ٤٣).

واته: پوړتیک دیت په رده له سه ر هه موو شتیک لاده بریت و لاق ده رده که ویت، خوا
نه ناسه کان بانگ ده کرین بڼو سوژده بردن، به لام ناتوانن. نه وانه، نه و پوړه چاویان شوړه و
زه لیل و خه جاله تی به ته واوی دایان ده گریت، چونکه کاتی خوی بانگ نه کران بڼو نوږ
کردن و سوژده بردن له کاتیکدا له و په پی ته ندروستی و سه ریه ستیدا بوون (به لام گالته یان
پی ده هات) .

(ابراهیم التیمی) ده لیت: مه به ست له (الی السجود) بڼو نوږزی فره رز .

(سعید بن المسیب) ده لیت: مه به ست له و ده قه نه وه یه: نه و کومه له کاتیک که گوئیان
له (حي على الصلاة، حي على الفلاح) ده بوو نه ده چوون به دهم بانگ وه، له کاتیکدا
له شیان ساغ و سه لامه ت بوو .

(کعب الأحبار) ده لیت؛ سویتند به خوا ئه م ده قه دانه به زیوه ئیلا بۆ ئه وکه سانه نه بیئت که له نوێژی به کۆمه ل دوا ده که وتن .

چی هه پره شه یه که له مه به هیزتره بۆ که سیك که نوێژی به کۆمه ل واز لی بهیئیت له که ل نه وه دا کات و توانای هاتنی هه بیئت .

پیغه مبه ر ﷺ هه رموویه تی؛ (وَلَقَدْ مَعَمْتُ أَنْ أَمَرَ بِالصَّلَاةِ فَفُتِّقَ ثُمَّ أَمَرَ رَجُلًا فَيُصَلِّيَ بِالنَّاسِ ثُمَّ انْطَلَقَ مَعِيَ بَرَجَالٍ مَعَهُمْ حُزْمٌ مِنْ حَطَبٍ إِلَى قَوْمٍ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ فَأُحْرِقَ عَلَيْهِمْ بُيُوتُهُمْ بِالنَّارِ^(۱)).

واته؛ له خووليامدا بوو هه رمان بکه م به دابه ستنی نوێژ، پاشان هه رمان بکه م به که سیك پیش نوێژی بکات، ئینجا له که ل چه ند پیاویکدا برۆین به چارۆکه داره وه بۆ لای ئه وکه سانه که ئاماده ی نوێژی به کۆمه ل نابن، ماله کانیا ن بسوتینین به سه ریاندا (که نایه ن بۆ مزگه وت) .

هه پره شه ناکات به سوتاندنی مالی هه یج که سیك ئیلا له سه ر وازهینان له ئه رکیک نه بیئت، له که ل نه وه شدا له ماله کانداندال و خیزان و که لوه ی لی تیدایه .

له (صه حیجی) موسلیمدا هاتوه، پیاویکی کوێر هاته خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ وتی؛ ئه ی پیغه مبه ری خوا که سیك نیه من بهیئیت بۆ مزگه وت، داوا ی له پیغه مبه ر ﷺ کرد که پێگه ی پێ بدات له ماله کهیدا نوێژ بکات، نه ویش پێگه ی پێدا، به لام کاتیک که پشتی تیکردو پۆیشت، بانگی کردو و هه رمووی: (هل تسمع النداء)، واته؛ ئایه گویت له بانگ ده بیئت؟ وتی؛ به لی، هه رمووی: (فأجب)، واته وه لامی بانگ بده ره وه (ده بی بیئت بۆ مزگه وت) .

^۱ - البخاری (۶۴۴)، ومسلم (۶۵۱).

ئەمە پياوئىكى كۆيۈر بوو پىرسىيىرى ئوۋەى كرد لە ناپەحتى ھاتنىدا بۇ مزگەوت،
لەگەل ئەۋەشدا پىغەمبەر ﷺ پىگەى پى ئەدا لە مالاكەيدا نوپۇز ئەنجام بدات، چ جا بۇ
كەسكە تەندروستە و چاۋى ساغە و ھىچ بيانوۋىەكى نىە ؟!

(الربيع بن خثيم) بە ھۆى نەخۇشىيەۋە بەشيك لەجەستەى لە كاركەوت، كاتيك كە
دەچوو بۇ نوپۇز دوو كەس دەچوونە ژىر بالى، پىى وترا : باۋكى محمد، خۇتۇ پىگەت
پىدراۋە كە لە مالدا نوپۇز بىكەيت چونكە بيانوۋت ھەيە (عذر)، ئەۋىش وتى : ئىۋە بۇ خۇتان
دەلئىن، بەلكو من گويم لە بانگدەرە دەلئىت: (حي على الصلاة حي على الفلاح) جا
ھەركەسكە پىى دەكرى و دەتوانى ۋەلامى بداتەۋە، تەنانت ئەگەر بە خشان يان لە سەر
سك بىت با بىروات و ئەنجامى بدات.

(حاتم الاصم) دەلئىت: جارىك نوپۇزىكى بە كۆمەلم لە دەست چوو (أبو أسحاق البخارى)
ھات بۇ لام و سەرەخۇشى لىكرىم، بەلام ئەگەر مندالىكم بىردايە ئەۋا دە ھەزار كەس
دەھاتن بۇ سەرەخۇشى كردن، لەبەرئەۋەى بەلاۋ موسىبەتى دىن لای خەلك ئاسانتەرە لە
بەلاۋ موسىبەتى دنيا.

بەشىكى تر

لە فەزل و گەۋرەيى نامادەبوۋنى نوپۇزى خەوتنان (العشاۋ) و بەيانىيان.

نامادەبوۋنى نوپۇزى شىۋان و بەيانىيان و بەتەنگەۋەھاتنىيان زۆر پىۋىستە، چونكە
پىغەمبەر ﷺ فەرموۋىەتى: (ليس صلاة أثقل على المنافقين من الفجر والعشاء ولو
يعلمون ما فيهما لأتوهما ولو حبواً)^۱.

ۋاتە : ھىچ نوپۇزىك بەقەد نوپۇزى بەيانىيان و خەوتنان قورس نىە لەسەر دوۋپوۋەكان،
ئەگەر بيانزانىايە چ خىرىكى تىدایە بۇى دەھاتن ئەگەر بە گاگۇلكىش بۋايە .

^۱ - البخاري (۶۵۷)، ومسلم (۲۵۲).

تاوانی پینجه م

نه دانی زهکات

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (ال عمران: ۱۸۰). واته: وا گومان نه به ن نه وانه ی که به خیلی و په زیلی ده کن، له و نازو نیعمه تانه ی خوا پیی به خشیوون، نابه خشن، کاریکی چاکه بویان، نه خیر نه وه کاریکی خراب و نادرسته بویان، چونکه نه و شتانه ی که نه یانده به خشی له پوژی قیامه تدا ده ست دینیته بینیان و ده بنه کوت له گهر دنیاندا.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ ۝ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ (فصلت: ۶، ۷). واته: وهیل و سزای سه خت بۆ موشریک و هاوه لگه ران ناماده یه. نه وانه ی که زهکات ناده ن و نه وانه ش که بی باوه پن به پوژی قیامه ت.

هه روه ها ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْتِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُمْسِكُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ يَوْمَ يُخْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتُكُوتُ بِهَا جَبَاهُهُمْ وَجُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْتِزُونَ﴾ (التوبة: ۳۴، ۳۵). واته: نه ی نه وه که سانه ی باوه پتان هیناوه، چاک بزنان که زوره ی حاخامی جووله که کان و قه شه ی گاورد کان، مال و سامانی خه لکی به ناحق ده خون، به ره لستی پیبازو ثابینی خوا ده کن، جا نه وانه ی که ثالثوون و زیو کو ده که نه وه و قایمی ده کن و له پیناوی ریبازی خوادا و بۆ په زامه ندی نه و نایبه خشن، مزده ی سزایه کی پر نیشیان بده ری

!! (نهو سزا سهخته) له پوژنکدا ده بیټ نهو پارو سامانه ی کویان کردو هته وه، له دوزخه خدا سوور ده کړیته وه، ناو چاوو و لا ته نیشته و پشتمانی پی داخ ده کړیت، ټینجا پییان ده وتریت؛ نه مه نهو سامانه یه که کوتان ده کرده وه بو خوتان، ده بچیزن سزای نه وه ی که بو خوتان کوتان ده کرده وه.

پیغه مبر ﷺ فرمو یه تی: ما من صاحب ذنب ولا فضة لا یؤدی منها حقها إلا إذا کان یوم القیامة صُفِّحَتْ له صَفَانِیْعُ مِنْ نَارٍ فَأَحْمِيَ عَلَیْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَيُكْوَى بِهَا جَنْبُهُ وَجَبَیْنُهُ وَظَهَرَهُ كُلُّمَا بَرَدَتْ أُعِیدَتْ له فِي یَوْمٍ کانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِینَ أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى یُقْضَى بَیْنَ الْعِبَادِ فِیرَى سَبِیلُهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَى النَّارِ قِیلَ یا رَسُولَ اللَّهِ فَالْإِبِلُ قالَ ولا صَاحِبُ إِبِلٍ لا یُؤدِّي مِنْهَا حَقَّهَا وَمَنْ حَقَّهَا حَلَبُهَا یَوْمَ رِیدِهَا إلا إذا کانَ یَوْمُ الْقِیَامَةِ بُطِحَ لَهَا بِقَاعٍ قَرَقَرٍ أَوْفَرَ ما کانتَ لا یَفْقِدُ مِنْهَا فَصِیلًا وَاحِدًا تَطْوُهُ بِأَخْفَافِهَا وَتَعَضُّهُ بِأَفْوَاهِهَا كُلُّما مرَّ عَلَیْهِ أَوْلَما رُدَّ عَلَیْهِ أُخْراها فِي یَوْمٍ کانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِینَ أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى یُقْضَى بَیْنَ الْعِبَادِ فِیرَى سَبِیلُهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَى النَّارِ قِیلَ یا رَسُولَ اللَّهِ فَالْبَقَرُ وَالْغَنَمُ قالَ ولا صَاحِبُ بَقَرٍ ولا غَنَمٍ لا یُؤدِّي مِنْهَا حَقَّهَا إلا إذا کانَ یَوْمُ الْقِیَامَةِ بُطِحَ لَهَا بِقَاعٍ قَرَقَرٍ لا یَفْقِدُ مِنْهَا شَیْئا لَیسَ فِیْها عَقْصَاءٌ ولا جَلْحَاءٌ ولا عَضْبَاءٌ تَنْطَحُهُ بِقُرُونِها وَتَطْوُهُ بِأَظْلَافِها كُلُّما مرَّ عَلَیْهِ أَوْلَما رُدَّ عَلَیْهِ أُخْراها فِي یَوْمٍ کانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِینَ أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى یُقْضَى بَیْنَ الْعِبَادِ فِیرَى سَبِیلُهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَى النَّارِ^(۱).

واته: هیچ خاوهن زېږ و زیوېک نیه که حقی نه دات ټیلا له پوژن دوايیدا ده خړیته ناگر، ټینجا له ناو ناگری دوزخه خدا ته نیشته و ناوچه وان و پشتمانی پی داخ ده کړیت، هرکه سارد بووه وه ده یکه پیننه وه بو دوخی پېشو، له پوژنکدا که به رامبر به په نجا هزار ساله، هه تا نهو کاته ی دادوهری ده کړیت له نیوان بنده کانی خوادا، ټینجا ریگه ی پی نیشان ده دریت یان بو به هه شته یان بو دوزخه و ترا: نه ی پیغه مبر ی خوا خاوهن

حوشتریش؟ فرمووی؛ (هیچ خاوهن حوشتریک نیه که مافی(زه کاتی) نه دات ئیللا له پۆژی دوايیدا، له سهردهم دهیکه وینن له زهویه کی فراواندا، ههتا شوینیک له جهستهی نامینی به سمه کانی دهیشیلێت و به ددانه کانی گازی لی دهگریت، ههرکه یه کهم دانهی به سهریدا تیپه ری دواين دانه دیت به سهریدا، له پۆژیکدا به رامبه ر به په نجا هه زار ساله، ههتا ئه و کاته ی دادوه ری دهگریت له نیوان به نده کانی خوادا، ئینجا پێگه ی پی نیشان ده دریت یان بۆ به هه شته یان بۆ دۆزه خ)، و ترا؛ ئه ی پیغه مبه ری خوا خاوهن مانگا و مه پش؛ فرمووی؛ (هیچ خاوهن مانگا و مه پیک نیه که مافی(زه کاتی) نه دات ئیللا له پۆژی دوايیدا له سهردهم دهیکه وینن له زهویه کی فراواندا، هیچی له وانه بۆ نامینیت هه، نه شاخ چه ماوه و نه بی شاخ و نه شاخ شکاو، به شاخه کانی قوچی لی ددات و به سمه کانی دهیشیلێت ههرکه یه کهم دانه ی به سهریدا تیپه ری دواين دانه دیت به سهریدا، له پۆژیکدا به رامبه ر به په نجا هه زار ساله، ههتا ئه و کاته ی دادوه ری دهگریت له نیوان به نده کانی خوادا، ئینجا پێگه ی پی نیشان ده دریت یان بۆ به هه شته یان بۆ دۆزه خ).

له (أبو هريرة) وه - په زای خوی لی بیت - ده لیت؛ پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی: (من أَنَا اللهُ مَا لَأَ فَلََمْ يُؤَدِّ زَكَاتَهُ مُثْلَ لَه يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَجَاعًا أَفْرَعُ لَه زَبِيبَتَانِ يُطَوَّقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُ بِلَهْزَمِيهِ يَعْنِي شَدْقِيهِ ثُمَّ يَقُولُ أَنَا مَالِكٌ أَنَا كُنْزُكَ ثُمَّ تَلَا).

واته: ههرکه سیک مالیک ی پی ببه خشیت و زه کاتی لی نه دات، له پۆژی دوايیدا لی دهبیت به پیره ماریکی که چه ل، دوو نیزه ی هه یه، به ملیدا ده ئالی و هه ردو و شه وێلکه ی دهگری و پیی ده لیت؛ من ماله که تم، من گه نجینه که تم، پاشان، پاشان ئه م ئایه ته ی خوینده وه: ﴿وَلَا يَحْصِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (ال عمران: ۷۵).^(۱) واته؛ وا گومان نه به ن نه وانه ی که به خیلی و په زیلی ده که ن، له و نازو نیعه تانه ی خوا پیی به خشیوون، نابه خشن، کاریکی

چاکه بۆيان، نه خيړ نه وه کارتيکی خراب و نادروسته بۆيان، چونکه نه و شتانه ی که نه يانده به خشی له پوځی قیامه تدا ده ست دینیتته بینیان و ده بڼه کۆت له گهر دنیاندا.

(ابن مسعود) - په زای خوی لی بیت - له م ده قه ی قورئاندا که ده باره ی نه و که سانه دابه زیووه زه کاتی ماله که یان ناده ن : ﴿يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتْكُوفٌ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُوهُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَرَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْذِبُونَ﴾ (التوبة: ۳۵).

واته : (نه و سزا سه خته) له پوځيکدا ده بیت نه و پاره و سامانه ی کویان کردو ته وه ، له دوزه خدا سوور ده کړیته وه ، ناوچه وان و لاته نیشته و پشتيانی پی داخ ده کړیت، نینجا پییان ده وتریت: نه مه نه و سامانه یه که کۆتان ده کرده وه بۆ خۆتان، ده بجیزن سزای نه وه ی که بۆ خۆتان کۆده کرده وه .

فه رموی: هیچ دینار و دره مېک له سهر يک دانانړی و کؤنا کړیته وه ، به لکو پیستی له شی فراوان ده بیت تا کو هه موو دینار و دره مه کانی هه بیو له سهر ی دابندریت .

نه گهر و ترا؛ بۆچی ناوچاوان و ته نیشته و پشت تایبه ت کراوه به داخ کردن ؟ ده وتریت: چونکه ده و له مهندي په زیل نه گهر هه ژاريک ببینیت چاوی لی ده شاریتته وه و لای لی ده کات، نه گهر نزيك بوويه وه لی، نه وه پشتي تیده کات، نه و نه داما نه داخ ده کړین، له بهر نه وه ی ده بیت پاداشت له چه شنی کرده وه بیت.

ناموژگاری

به و که سانه بللی که له دنیا دا فیلبازی و ساخته کار سهرقالی کردوون، به پاستی سبه ینی هاوارو دادیان ده بیت - نه وه ی کویان کردووه ته وه سوودیان پی ناگه یه نیت - نه گهر پوځی دوا بیان هات نه بی چون له بهر چاوو دلایان دیار نه مابی و وون بوو بیت ﴿يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتْكُوفٌ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُوهُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَرَزْتُمْ

لَا نَفْسُكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ يَوْمَ يُخَمَّى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْذِبُونَ ﴿١١﴾ مَالَهُ كَيْ لَهْ كَلَّ خَوَى بَرْد بُو شَوِينى سزادان، خستویه تی ناو به وده قیكه وه، بُو نه وهى پلېته كان گهرم بېت و سزاكې داخكردنى به هېز تربكات:

نه گهره ژاريكېان تووش بېت، واده زانن سزايان تووش بووه، نه گهر داواى شتيكى لى بكن زقد توپه دهبڼ وهك پشكويه كى گه شاوه يان لى دېت، خو نه گهر به نهرم و نيانى وه لاميان بده نه وه نه م جوره قسه و قسه لوكه ده لّين: فلان كه س هاوكارى كرديت، يا نه وهى تو داواى ده كه ي وانيه، يا نه گهر خواى گه وړه بېويستايه ئيوه شى بى نيازو ده وله مه ند ده كرد.

به لام نه م جوره كه سانه حيكمه تى خويان بيرچووه ته وه له ده وله مه ندكردن و هه ژار كړندا، ئاى خوايه گيان نه بى چنده خه مبار و په شيمانېن كاتيك ده چنه ناو گوربه كانيان ﴿يَوْمَ يُخَمَّى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْذِبُونَ﴾ له داهاتويه كى نزيكدا ميرانگره كانيان به بى ماندووبوون به شى خويان دهبڼ، نه و پرسيارى لى ده كړيت چوڼ نه م پاره ي كو كړدوه ته وه و له چيدا خه رجي كړدوه، به لام دپكه كه ي بُو نه وه و به ره مه كه ي بُو ميرانگره، كوانى سووربوونى مال كو كه ره وه كان، نه ي كوا نه قليان ﴿يَوْمَ يُخَمَّى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْذِبُونَ﴾ خو نه گهر له ريزه كانى دوزه خدا بيان بينيت، له ناو نه و دينارو دره مانه دا ده سووتين كه بووه به پشكو لاي پاست و چه پيان داخ ده كات كه له دنيا دا پويان له هه ژاران وه رده گيړا.

نه گهر له دوزه خدا بيان بينيت ئاوى (حميم) يان ده رخواړد ده دريت، چوڼ شيواو و هاوارو داديانه ﴿يَوْمَ يُخَمَّى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ

هَذَا مَا كَفَرْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ چەند جار له دنیادا ئامۆزگاری ده کران به لام نه وان به هیچ شیوه یه که لکیان لی وه رنه ده گرت.

چەند جار ترسینران به سزای خوا هیچ به کیک له وان به بای خه یالیدا نه ده هات.

چەند جار به نه دانی زه کات ئاگه دار کرانه وه هیچ به کیک له وان ئاماده یی تیدا نه بوو زه کات بدات .

وایان ده زانی به و مال و سامانه ده بن به زیره کترین و به نرخترین که س، خو نه وه نه

دار عه سای پیغه مبه ر موسایه ونه کیوی (طور) ه ﴿يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتُكُوتٌ﴾

يَهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَفَرْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾؟ (

التوبة: ٣٥). واته : ((نه و سزا سه خته) له پوژیکدا ده بیته نه و پاره و سامانه ی کویان

کردوته وه، له دۆزه خدا سوور ده کریته وه، ناو چه وان و لاته نیشت و پشتیانی پی داخ

ده کریته، ئینجا پییان ده وتریت: نه مه نه و سامانه یه که کوتان ده کرده وه بو خوتان، ده

بچیژن سزای نه وه ی که بو خوتان کۆده کرده وه).

تاوانی شه شه م

به پوژوو نه بوونی پوژیک له مانگی په مه زان به بی بیانوو

خوای گوره ده فەرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا كُنْتُمْ تَنفُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۖ﴾ (البقرة: ١٨٣ - ١٨٤) واته: ئەي ئەو کە سانه ی باوه پرتان هیناوه پوژوو په مه زان له سه رتان پتووست کراوه هه روه کو له سه رگه لانی پتیش ئیوه پتووست کرابوو بیگرن، بۆ ئەوه ی خواناسی و پارێزگاری بکه ن. چه ند پوژیک ی ژمێدرای دیاریکراوه (که مانگی په مه زانه) خو ئەگه ر که سیك له ئیوه نه خوش بوو یان له سه فهدا بووبا به ئەندازه ی ئەو پوژانه ی بۆی نه گیراوه له پوژانیکی تر دا بیانگریته وه.

له پتغه مبه روه ﷺ فەرموویه تی: (بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ، وَالْحَجَّ، وَصَوْمَ رَمَضَانَ).

واته: ئیسلام له سه ر پێنج شت بنیات نراوه: شایه تیدان که هیچ که س شایه نی په رستن نیه جگه له خوای تاقانه، (محمد) ﷺ په وانه کراوی خوایه، هه روه ها نوێژ کردن، زه کاتدان، هه ج کردن پوژوو گرتن).

له (ابن عباس) وه - په زای خوای لی بیت - ده لیت: بیه مای ئیسلام و دین سی شته: شایه تیدان که هیچ که س شایه نی په رستن نیه جگه له خوای تاقانه، نوێژ کردن، پوژوو گرتن، هه رکه سیك یه کیک له مانه وازی به پینیت نه وه بی باوه په.

تاوانی جهوتهم

وازهینان له فهریزه‌ی جه ج له گهل بوونی توانادا

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾ (ال عمران: ۹۷). واته: خوای گه‌وره بریاریداوه له‌سه‌رخه‌لکی جه ج و سه‌ردانی (بیت الحرام) به‌ته‌نھا ئه‌وانه‌ی که توانای (دارایی و ته‌ندروستییان) هه‌یه.

(عمر) کوپی (خطاب) ده‌لئیت: واهات به‌خه‌یالمدا چه‌ند پیاویک بنیرم بۆ شاره‌کان، ته‌ماشای بکه‌ن بزانی کۆ توانای هه‌یه و جه‌ج ناکات، سه‌رانه‌یان (جزیه) لۆ و هریگرن چونکه ئه‌وانه موسلمان نین.

وه‌له (ابن عباس) وه‌ده‌لئیت: هه‌چ که‌سیک نیه جه‌ج نه‌کاو زه‌کاتی ماله‌که‌ی نه‌دات، ئیلا له‌کاتی مردنیدا داوای گه‌پانه‌وه ده‌کات بۆ دنیا، ئه‌مه‌ش ته‌نھا بۆ باوه‌پان داوای گه‌پانه‌وه ده‌که‌ن؟ وتی: ئه‌مه له‌کتیپی خوادا هاتوه: ﴿وَأَنفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِكُمْ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ﴾ (۱۱) واته: زه‌کاتی مالم ده‌ریکرایه ﴿وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (المنافقون: ۱۰) واته: جه‌جم ده‌کرد ﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (المنافقون: ۱۱) وترا: زه‌کات له‌چه‌ند واجب ده‌بیته؟ وتی: به‌دووسه‌د دینار به‌قیمه‌تی ئالتون. وترا: ئه‌ی جه‌ج به‌چی واجب ده‌بیته؟ وتی: به‌تیشوو (خواردنت هه‌بیته بۆ پینگه‌وبان)، حوشتی به‌رز (هۆی گواستنه‌وه بۆ پینگه‌وبان).

له (سعید) کوری (جبر) وه‌ده‌لئیت: هاوسیه‌کم مرد و توانای جه‌ج کردنی هه‌بوو به‌لام جه‌جی نه‌کرد، نوێژم له‌سه‌ری نه‌کرد.

تاوانی هه شته م

دل نیشانی دایک و باوک

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِندَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ (الاسراء: ٢٣) واته: په وره ردگاری تو بریاری داوه که جگه له و که سی تر نه په رستن، هه ووه ها بریاری داوه چاکه کاریش بن له گه ل دایک و باوکتاندا، هه رکاتیک یه کیکیان یا هه ردوکیان به پیری که و تنه لای تو (ته نانه ت) ئوفیان له ده ست مه که و (هه رگیز) پیا یاندا هه لمه شاخی و هاواریان به سه ردا مه که، به رده و امیش قسه و گفتو و گووت له گه لیا ندا با چاک و جوان و به جی بیت.

مانای نه ویه چاک و نه رموونیان و به سوژ بن له گه لیا ندا. نه گه ر که و تنه ساله و به به یزار ییه و ه قسه یان له گه ل مه کن.

پتویسته چو ن نه وان خزمه تی تو یان کردووه به هه مان شیوه تو ش خزمه تیان بکه یت، له گه ل نه و ه شدا فه زل و گه و ره یی بو دایک و باوکه به ه یچ شیوه یه ک یه کسان نابن نه و دوو خزمه ته، به رده وام نه وان به رگه ی نا په حه تیه کانی تو یان گرتووه نه مه ش له پیناو نه و ه ی که تو بزیت، به لام نه گه ر نه وان تو زیک له پیریدا ئازاری تو بده ن حه ز ده که ی بمرن و پزگارت بیت لییان، پاشان خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ (٣٢) واته: قسه یه کی زور له سه رخو و نه رم و نیان.

وه هه ووه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَا ذِيكَ﴾ (لقمان: ١٤)

ته ماشا بکه په حمه تی خوات لی بیت چوڼ خوی گه وره سوپاسی خوی به ستوه ته وه به سوپاسی دایک و باوکه وه .

(ابن عباس) ده لیت: سی شت گری دراوڼ به سی شته وه ، په کیکیان قبول نابیت به بی نه وی تریان :

یه که م: خوی گه وره ده فهرمویت ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاءُ الْمُبِينُ﴾ (المائدة: ۹۲) واته: (تهی نیمانداران فهرمانداری خوا بن، فهرمانداری پیغه مبه ریش بن و وریا بن و ناگدار بن (نه کهن سه ریچی له فهرمان و ریتماییه کانیاں بکهن) جا نه گهر پشت هه لکهن و یاخی بین نه وه بزائن به پاستی کاری پیغه مبه ری نیمه ته نها راگه یاندنی ناشکراو پوونی په یامه که یه .

نه وه ی فهرمانی خوا جیبه جی بکات و فهرمانی پیغه مبه ره که ی جیبه جی نه کات لیتی وهرناگیریت .

دووه م: خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ (البقرة: ۴۳) هه رکه سیك نویژ بکات و زه کات نه دات لیتی وهرناگیریت .

سی یه م: خوی گه وره ده فهرمویت: أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَا ذِيكَ إِلَى الْمَصِيرِ ﴿ (لقمان: ۱۴)، هه رکه سیك سوپاسی خوا بکات و سوپاسی دایک و باوکی نه کات لیتی وهرناگیریت، له بهر نه مه یه پیغه مبه ریش فهرمویه تی: (رضا الله من رضا الوالدين، وسخط الله من سخط الوالدين)^(۱) واته: په زامه ندی خوا به په زامه ندی دایک و باوکه وه یه ، توپه یی خوا به توپه یی دایک و باوکه .

^۱ - الترمذي (۱۸۹۹)، والحاكم في المستدرک (۴ \ ۱۵۱، ۱۵۲) وصححه .

له (صهحیحی) بوخاری موسلیمدا هاتووہ کہ پیغهمبر ﷺ فہرموویہ تی: (أَلَا أَنْبِئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ: الْإِشْرَاقُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ) . واتہ: ئایا هه والئان پی بدهم گہورہترین تاوان کامہ یہ: شہریک بریاردان بۆ خوای گہورہ، دل ئیشانی دایک و باوک .

وہ ہرکەسیک ھاوکاری و چاکہ یان لہ گەل بکات ئەگەر پیوستان پی ہہ بوو، لہ (صهحیحی) بوخاری موسلیمدا هاتووہ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي قَالَ أُمُّكَ قَالَ تُمَّ مِنْ قَالَ تُمَّ أُمُّكَ قَالَ تُمَّ مِنْ قَالَ تُمَّ أُمُّكَ قَالَ تُمَّ مِنْ قَالَ تُمَّ أَبُوكَ) .

واتہ: پیاویک هاتہ خزمەت پیغهمبر ﷺ وتی: ئە ی پیغهمبری خوا کی شایستہترینی خەلکە کہ بہ چاکی ھاوپیہ تی بکەم، فہرمووی: دایکت، وتی: دوا ی ئە و چ کہ سی؟ فہرمووی: دایکت. وتی: دوا ی ئە و کی؟ فہرمووی: دایکت. وتی: دوا ی ئە و؟ فہرمووی: باوکت.

لہم فہرمودہ یہ دا سی جار جہ ختی لہ سەر پیزگرتن لہ دایک کردوہ تہ وہ، بۆ باوکیش یەک جار، لہ بەر ئە وہ ی سۆزو بە زہیی دایک زیاترہ و نەرمونیانی زۆرتەرہ، لہ گەل ئە وہ دا بہ بۆنہ ی ئە و مندالہ وہ تووشی دەیان گرفت ی قورس و گران دەبیت لہ ژياندا، وەک: قوناغەکانی سک پپی و مندال بوون و شیردان و شە و نخونی و دەیان ئازاری تر .

پیغهمبر ﷺ فہرموویہ تی: (ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ، وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ)^(١) . واتہ: سی پاپانہ وہ گیرا دەبی و ہیچ گومان ی تیدا نیہ: پاپانہ وہ ی ستم لی کراو، پاپانہ وہ ی پیبوار، دوعای باوک لہ مندالہ کە ی .

^١ - أبو داود (١٥٣٦)، والترمذي (١٩٠٥)، وصححه، وابن ماجه (٣٨٦٢)، وأحمد (٢٠٨ \ ٢٠٨) .

نامۆږگاری

ئەي ئو که سەي مافه کانت له بېر خۆت برده ته وه، پاهاتوو له سەر سەر پېچي دايک و باوک، بېر ت چوه ته وه چي له سەرت واجبه، بئ ئاگای له وهی که تۆ له نيوان هەردوو دەستی ئه وداي، نازانيت چاکه ي دايک و باوک به سەر ته وه قەرزە ؟ به لام تۆ ئو چاکه ده ده يته وه به بئ پيزی کردن و شورە يي، له گەل ئه وه شدا داوای به ههشت ده که ي، نازانيت به ههشت له ژير پي دايکتدايه .

تۆ مانگ له سکيدا هه ليگرتووی به ئەندازه ي تۆ سال، له کاتي دانانی تۆدا خەريک ده بوو گيان و دلي ده رچيت، ئينجا له سنگي پاکی شيری پيدا ویت، له بهر تۆ شه ونخونی کيشاوه، به دهسته کانی راستی پيستی تۆي پاک کردوه ته وه، زۆر خواردنی له بهردهم تۆي داناهه خۆي نه یخواردوه، کۆشی بۆ کردووی به بيشکه، بهردهوام و بهردهوام له خەمی تۆدا بووه .

ئەگەر تووشی نه خۆشيه ک ببیت، ده گاته ئه و په پي بيژاری و خهفته، هه رچی هه يه و نيه له پاره و سامان له پیناو سه لامه تی تۆدا ده یخاته بهردهست پزیشك، ئەگەر سه رپشکی بکه ن له نيوان هه لئباردنی ژيانی تۆو مردنی ئه ودا، ئه وه به بئ دوو دلي مردنی خۆي هه لده بژيريت ١١

ده بئ چه ندين جار به ناشرين ترين شيوه مامه له ت له گه ليذا کردبئ، به لام ئه و له بري ئه وده دا به ئاشکرا و به نه ينی نزا و دوعای سه رکه وتن و سه رفرازی بۆ کردو ویت، که له کاتي پيريدا پيويستی به تۆ هه بوو، به باي خه يال تدا نه ده هات و به ساده ترين شيوه مامه له ت له گه ليذا ده کرد، خۆت تير ده کرد و ئه و به زگی برسی، سه رزه نشتت ده کردو ئه و هه رپازی بووه، فه زلي مال و مندالت داوه به سه ر ئه ودا، خزمه ت کردنی زۆر ئاسان بووه به لام تۆ به لاته وه زۆر به زه حمه ت و گران ته ماشا ت ده کرد، ته مه نی مانه وه ي لای تۆ زۆر که م بوو، به لام تۆ به لاته وه زۆر زۆر بوو، پشتت تی ده کردو ئه ویش ته نها تۆي شک ده برد . به لام

نازانی خوای گه وره ته نانه توتنی وشه ی ئوفیشی قه ده غه کردوه به رامبه ره به دایک و باوک،
 نه گه ر ئازاریان بده ی چاوه پروان به له دنیا دا سزا ده دریییت پیش قیامت، نه مهش به هوی
 له فرمان ده رچوونی مندا له کانت، له دوا پوژیشدا به دوورکه وتنه وه له په حمه تی خوا سزا
 ده دریییت، بانگ ده کریییت به زمانی هه په شه و سه رزه نشتکردن؛ ﴿ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ
 وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ (الحج: ١٠). واته: (ئه وسا پیی ده وترییت) ئه م سه رنه نجامه
 کاره کانی خۆته تووشت هاتوو، بیگومانیش خوا به هیچ جوړیک سته م له بهنده کانی
 ناکات.

تاوانی نویه م

وازهینان له خزم

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ﴾ (النساء: ۱) واته: له و
خوایه بترسن که له یه کتر داواده کهن به ناوهینانی نه وه وه، هه ول بدهن په یوه ندی
خزمایه تیش بپاریزن و (پته وی بکه ن) چونکه به پاستی خوا (هه میشه و برده وام)
چاودیره به سهرتانه وه.

وه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقْطِعُوا
أَرْحَامَكُمْ﴾ (٢٢) ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ﴾ (محمد: ٢٢، ٢٣) واته: نایا
نیوه به تهمان نه گهر له غه زا پشت هه ل بکه ن یاخود ده سه لاتنان که وته ده ست، تووی
ناژاوه و گنده لی و تاوان له زه ویدا بجینن و هرچی په یوه ندی خزمایه تیش هه یه
ببچپینن و له ناوی بهرن ؟! نه و جوړه که سانه نه وانه ن که خوا نه فرینی لی کردوون و
که پی کردوون و کویرایی هیناوه به سهر چاویاندا . هه روه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿
الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ﴾ (٢٠) ﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ﴾ (الرعد: ٢٠ - ٢١) واته: نه و که سانه ن وه فا ده کهن و به نه مه کن له
به رامبه ر نه و په یمانه وه که هه یانه له گه ل خوای په روه ردگارداو نه و په یمانه ش ناشکینن و
به لئین هه لئاوه شیننه وه نه وانه ش که هرچی خوا فهرمانی به گه یاندنی داوه
ده یگه یهنن و به دل له په روه ردگاریان ده ترسن و له لیپرسینه وه و حیسابی توندی
قیامه تیش سل ده که نه وه .

پښه مېرمنه (ﷺ) فرمويې: (قَالَ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ) . واته: ناچيته به هه شته وه كه سيك په يوه ندى خزمایه تی بېچړنیت.

هه روه ها فرمويې: (وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ) . واته: هه كه سيك بړواي به خواو به پوځي دوايي هه به با په يوه ندى خزمایه تی جيبه جی بکات .
وه فرمويې: (لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِئِ وَلَكِنَّ الْوَاصِلُ الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحِمُهُ وَصَلَّهَا) . واته: خزم دوست نه و كه سه نيه كه له بهرامېرى سهردان و په يوه ندى خزمایه تی، سهردان بکات، به لكو خزم دوست نه و كه سه به نه گهر سهردانی نه کراو په يوه ندى خزمایه تی له گه ل پچړا نه و بیکات و به جیبی بیځی .

وه پښه مېرمنه فرمويې: (خَوَايَ گه وره ده فرموي: (أَنَا الرَّحْمَنُ وَهِيَ الرَّحْمُ فَمَنْ وَصَلَهَا وَصَلَتْهُ، وَمَنْ قَطَعَهَا قَطَعَتْهُ) . واته: من (الرحمن) م په يوه ندى خزمایه تیش (صلة الرحم) په حم و سوزه، هه كه سيك خزم دوستی و سهردانی خزم بکات، نه وه منیش سوزو به زه یی به سهردا ده پړنیم، نه وه ش په يوه ندى خزمایه تی بېچړنیت منیش ده بېچړنیم .

(علي) کوری (حسین) - په زای خوايان لی بیت - به کوپه که ی وت: نه ی کوپه بچکوله که م: هاوړپیه تی نه و كه سه مه که که سهردانی خزم و كه س ناکات (صلة الرحم) چونکه من له سی شوینی قورئاندا بینيومه نه فرینی لی کراوه .

تاوانی دهیه م

زینا کردن

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ (الإسراء: ۳۲). واته: هرگیز نه کهن توخنی زینا بکه ون و لیتی نزیک ببینه وه، چونکه نه وه به پاستی گونا هو و تاوان و هه له و پچکه به کی زور ناقولایه.

هه روه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۖ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ۖ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (الفرقان: ۶۸-۷۰). واته: هه روه ها نه وانه ی هیج جوړه په رستراویکی تر له گه ل خوادا ناپه رستن، که سیش ناکوژن که خوا کوشتنی حرام کرد بیت مه گره به حق و په واه، هه روه ها زینا ناکه ن و نزیکي ناکه ون، جا نه وه ی نه و جوړه کاره خرابانه نه نجام بدات نه وه تووشی سزاو نازارو پیسوایی ده بیت. له قیامه تیشدا نازارو سزای بؤ چه ند به رانبه ر ده کړیت و به زه لیلی و خه جالته ی و شهرمه زارییه وه ده بیت ژبانی تیدا به ریته سر. مه گره نه و که سه ی که ته و به بکات و باوه پ به ینیت و کارو کرده وه ی چاکه نه نجام بدات، نا نه و جوړه که سانه خوا کارو کرده وه خرابه کانیشیان بؤ ده گوریت به چاکه، چونکه هه میسه و به رده وام خوای گه وره لیخو شپو و میهره بانه.

وه هه روه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةً وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَشَهِدَ عَنَاهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (النور: ۲). واته: سه د قامچی له هه ریه که له نافرته و پیاوی زینا که ربوه شینن، به زه می نه تانگړیت

له به جیهینانی فهرمانی خوادا بۆیان، نه گهر ئیوه باوه پتان به خواو به پۆزی دواپی هیناوه، با دهسته یه کیش له ئیمانداران ئاماده ی سزا که یان بن.

زانایان ده فهرموون: نه مه سزای نه و که سه یه که له دونیادا زینا ده کات، نه مه نه گهر گنج بوو ژنی نه هینابوو یا شووی نه کردبوو – به لام نه گهر ژندار بوو یان شووی کردبوو نه گهر یه ک جاریش بیت له ژیانیدا، نه وه به به رد په جم ده کرین هه تا ده مین، به وشیه یه نه مه له سوننه تی پیغه مبه ردا هاتوو.

پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: قَالَ لَا يَزْنِي الرَّأْيِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَشْرَبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرِبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَنْتَهَبُ نَهْبَةً ذَاتَ شَرَفٍ يَرْفَعُ النَّاسُ إِلَيْهِ أَبْصَارَهُمْ فِيهَا حِينَ يَنْتَهَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ^(۱).

واته: زیناکه ر له کاتی زینا کردنه که دا باوه پدار نابیت، مه یخۆر له کاتی مه یخواردنه وه که یدا باوه پدار نابیت، دز له کاتی دزیکردنه که یدا باوه پدار نابیت، وه که سیک که خه لک بۆی پروان له کاتی تالانکردنه که یدا باوه پدار نابیت.

له سه حیخی بوخاریدا هاتوو له باسی خه وی پیغه مبه ر ﷺ که (سمرة بن جندب) ده یگیریتته وه، تیددا هاتوو که پیغه مبه ر ﷺ جبریل و میکائیل هاتن بۆ لای، فهرمووی: فَانْطَلَقَا فَاتَيْنَا عَلَى مِثْلِ التَّنُورِ، أَعْلَاهُ ضِيقٌ وَ أَسْفَلُهُ وَاسِعٌ، فِيهِ لَغَطٌ وَأَصْوَاتٌ، قَالَ: فَاطْلَعْنَا فِيهِ فَإِذَا فِيهِ رِجَالٌ وَنِسَاءٌ عُرَاةٌ، فَإِذَا هُمْ يَأْتِيهِمْ لَهَبٌ مِنْ أَسْفَلٍ مِنْهُمْ، فَإِذَا أَتَاهُمْ ذَلِكَ اللَّهَبُ ضَوْضُوا، أَيُّ صَاحُوا مِنْ شِدَّةِ حَرِّهِ، فَقُلْتُ لَهُمَا: مَنْ هَؤُلَاءِ، قَالَا: هَؤُلَاءِ الزَّانَاةُ وَالزَّوَانِي – يَعْنِي مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ – فَهَذَا عَذَابُهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. واته: که وتینه ریی هه تا که شتین به شتیک وه که ته نوور وابوو سه ره وه ی ته نگ و خواره وه ی فراوان، ده نگ و هاواری لی ده هات، فهرمووی: ته ماشامان کرد بینیمان کۆمه له پیاو و ئافره تیکی به پوتی تیددایه، له خواره وه ئاگریان بۆ ده هات، که نه و ئاگره تیزه ی ده که یشته جهسته یان پر

^۲ – البخاری (۲۴۷۵)، ومسلم (۵۷).

به دهم هاواريان ده كرد، منيش به جبريل و ميكائيل فرموو؛ نه مانه كين؟ وتيان؛
نه وكه سانهن كه زينا ده كهن - له ئافره تان و پياوان - تا پوژى دوايى نه مه سزايانه.

له پيغه مبه ره وه ﷺ هاتوه؛ شه يتان سه ربازه گاني له سه رزه ويدا بلاو ده كاته وه و
پتيان ده لئيت؛ كى له ئتوه موسلمانىكى له ريگه ده ركرد، نه وه تاجيكى گولينه له سه رى
ده نيم، جا گه وره ترين و باشترييان نه وكه سه يه كه فيتنه كه ي گه وره تر بيت، به كيكيان
ديت بو لاي پتي ده لئيت؛ وازم له و پياوه نه هينا هه تا خيزانه كه ي ته لاقدا، شه يتان ده لئيت؛
شتيكى زور گرنگ نه كردوه، ژنيكى تر ده هينيت، پاشان دانه يه كي تريان ديت و ده لئيت؛
وازم له و پياوه نه هينا هه تا له گه ل براكه يدا دايانم به شه ردا، نه ويش ده لئيت؛ شتيكى گرنگ
نه كردوه، توژنيكى تر ئاشت ده بنه وه، پاشان به كيكي تريان ديت و ده لئيت؛ وازم له و
پياوه نه هينا هه تا زينام پيكرد، شه يتانيش ده لئيت؛ ئافه رين باشتري شتت كردوه ئينجا
له خو ي نزيكى ده كاته وه و تاجى پيژى له سه رى ده كات.

گه وره ترين زينا؛ زينا كردنه له گه ل دايك و خوشك ژنى باوكدا، وه له (البراء) وه كه
خالوى پيغه مبه رى خوا ﷺ ناردى بو لاي پياويك كه ژنى باوكى خو ي ماره كردبوو كه
بيكوژيت و ماله كه به پينج يه ك دابه ش بكات.

تاوانی یازدههههه

نیربازی (اللواط)

خوای گه وره له چندين شویني کتیبه کېدا چیروکی نه ته وهی (لوط)ی بو باس کردوین، له وانه ش: ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىٰهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنْضُورٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ (هود: ۸۲، ۸۳). واته: جا کاتیک فهرمانی نیمه بو تیاچوونیاں هات، شاروچکه که یانمان ژیره و ژور کرد و به قوپی سووره وه کراوی وهك به رد، چین له سهر چین به رد بارانمان کرد. هه موونه و به ردانه دیاری کراو بوون، له لایه ن په روه ردگارته وه (که بدات به سهر ته وقه سهری کیدا) نه م کاره سات و نه م به رد بارانه ش وه نه بیت ژور دور بیت له سته مکارانه وه (له هه موو سهرده میکدا، کاتیک پورده چن له تاوانکاریدا).

سته مکارانی نه م نوممه ته ش نه گه ر نه و کاره ی نه ته وهی (لوط) بکه ن شایه نی نه وه ن وهك نه وان سزا بدرین.

پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: (إِنْ أَخَوْفَ مَا أَخَافُ عَلَىٰ أُمَّتِي عَمَلُ قَوْمٍ لُّوطٍ). واته: ترسناکترین شت که ده ترسم به سهر نوممه ته که مدا بیت کاری قهومی (لوط) ه نیربازی.

پیغه مبه رسی جار نه فره تی لی کردوون، فهرموویه تی: (لَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَمِلَ عَمَلِ قَوْمٍ لُّوطٍ، لَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَمِلَ عَمَلِ قَوْمٍ لُّوطٍ، لَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَمِلَ عَمَلِ قَوْمٍ لُّوطٍ) (۱). واته:

^۲ - أخرجه أحمد ۱ / ۱۲۷، ۳۰۹، وابن حبان (۵۳).

نه فره تی خوا له وکه سه ی که کاری نه ته وه ی (لوط) ده کات، نه فره تی خوا له وکه سه ی کاری نه ته وه ی (لوط) ده کات، نه فره تی خوا له وکه سه ی کاری نه ته وه ی (لوط) ده کات.

هه روه ها فه رموویه تی: (مِنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلْ عَمَلٌ قَوْمٍ لُوطٍ فَأَقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ). واته: هه رکه سیکتان بیینی کاری نه ته وه ی (لوط) ی نه نجامدا بکه رو کار تی کراو بکوژن.

زانایانی ئیسلام یه که دهنگن له سه ر نه وه ی نیریازی یه کیکه له تاوانه گهوره کان که خوای گهوره قه ده غه ی کردووه، وه که ده فره رمویتی: ﴿ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ۖ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴾ (الشعراء: ۱۶۵ - ۱۶۶). واته: ئایا له ناو نه وه موو خه لکه دا ئیوه به شوین نیرینه دا ده گه پین و ده تانه ویت ئاره زووی جوت بوون له گه ل نه واندای جیبه جی بکه ن؟ وازیش ده هینن له هاوسه ر که په روه ردگارتان بوی دروست کردوون، به لکو ئیوه هه رقه ومیکی ناله بارو به دپره وشت وناپه سه نن.

هه روه ها ده فره رمویتی: ﴿ لُوطًا ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرَارِ ۚ إِنَّهُ كَانَ تَافِعًا ﴾ (الانبياء: ۷۴). واته: به (لوط) پیغه مبه ریش حکمه ت و دانایی وزانیاریمان به خشی و پرزگارمان کرد له وشاره ی که کرده وه پیسه کانیان تیدا نه نجام ده دا، بیگومان نه وانه قه ومیکی ناله بارو خراپ و به دخووتاوانکار بوون.

نه وگونده ی که نه وکاره ی تیدا نه نجام ده درا ناوی (سدوم) بوو، خه لکی نه وگونده نه و کاره پیسانه یان نه نجام ده دا که خوای گهوره باسی کردووه، پیاوه کان ده چوونه لای یه کتیه وه له بارو یانه کانیاندا زپتیان ده کیشا، له گه ل چه ندین شتی ناپه سه ندونا ماقول!

ته ماشا کردنی لوسکه و بی تووک و ئافره ت به مه به سستی ئاره زووی جنسیه وه زینایه، پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (زَنَا الْعَيْنِ النَّظَرُ وَزَنَا اللِّسَانِ الْمَنْطِقُ وَالنَّفْسُ تَتَمَنَّى

وَتَشْتَهِي وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ كُلُّهُ أَوْ يَكْذِبُهُ^(۳). واته: زینای چاو ته ماشاگردنی نامه حرمه، زینای زمان قسه کردنه، ههواو ئارهزو و ئاوات دهخوازیت و حهز دهکات، داوینیش یان ئه وه دهسلمینیت یا دهیخا به درؤوه .

(سفیان الثوري) چووه حه مامه وه مندالکی جوانیش هاته ژوره وه، وتی: ده ریکه نه ده ره وه، به پاستی من له گه ل هه ر ئافره تیکدا شهیتانیک به دی ده که م، وه له گه ل هه ر مندالیکدا چه ندین شهیتان به ده دی ده که م .

پیاویک هاته لای ئیمامی (أحمد) مندالکی له گه لدا بوو، ئیمام (أحمد) پیتی وت: ئه مه کتیه له گه لندا؟ وتی: کورپی خوشکمه، ئیمام (أحمد) وتی: جاریکی ترمه یهینه بۆ لامان، وه له گه لیدا پیتی مه که نه وه ک گومانی خراپت پی بیهن، ئه وه ی که تو وئونه ناسی .

بهش

سزای ئه وه که سه ی که خه لکی ده باته لای خوی

ده گترنه وه له (خالد) ی کورپی (ولید) که پیاویکی له یه کیک له ناوچه کان بیینی که له دواوه خه لکی ده چوونه لای، نامه یه کی نارد بۆ خه لیفه (أبو بکر الصديق) - په زای خویان لی بیت - نه ویش راویژی به هه ندیک له هاوه لانی کرد، ئیمامی (علي) کورپی (أبي طالب) فهرمووی: ئه م کاره ته نها یه ک نه ته وه کردووینه، خوی گه وره فیری کردووین چی پیتان کردوو، منیش پیم وایه به ئاگر بسووتینریت، پاشان (أبو بکر) نامه یه کی نارد که بسووتینریت، پاشان خالد سوتاندی.

^۳ - البخاري (۶۲۴۳)، وملم (۲۶۵۷).

به شیکي تر

د مریارې چوونه لای نافرته له دواوه

نوهی په یوه ندی به (لواط) وه هیه چونه لای نافرته له دواوه، نه مهش خواو پیغه مبه رکه ی قه ده غه یان کردووه، خوی گوره ده فرمویت: ﴿يَسْأَلُكُمْ حَرْتُ لَكُمْ فَأَتُوا حَرَّتْكُمْ أَنِّي سَنُتِّمُ﴾ (البقرة: ۲۲۳). واته: چون ده توان به ناره زوی خوتان له پیش و پاشه وه بچنه لایان به لام به تنها له یه ک شوینه وه (وه ک له شرعدا دیاری کراوه).

هوی دابه زینی نه م نایه ته نه وه بوو: که جوله که کان له سرده می پیغه مبه ردا ده یانوت: نه گهر پیاوړیک بچینه لای خیزانه که یه وه له دواوه به لام بیخاته پیشه وه، نه وه منداله که خیل ده بیت، هاره لانی پیغه مبه رکه ښه پرسیاری نه وه یان لی کرد، خوی گوره له وه لامدا بو به درو خستنه وهی جوله که کان نه م نایه ته ی دابه زاند ﴿يَسْأَلُكُمْ حَرْتُ لَكُمْ فَأَتُوا حَرَّتْكُمْ أَنِّي سَنُتِّمُ﴾ که ده توان بچنه لای خیزانه کانتان نه گهر ویستی با له سر شیوه ی سوژده یان کرپنوش با بچنه لایان به یه ک ده مه وانه وه. واته: تنها نه شوینه ی که شرع دیاری کردووه، نه ویش بریتیه له شوینی مندال بوون، به لام دواوه تنها شوینی فریدانی پیسیه بویه پیس وقیزه ونه.

پیغه مبه رکه ښه فرمویت: (مَلْعُونٌ مَنْ أَتَى امْرَأَتَهُ فِي دُبْرَاهَا). واته: نه فرته لی کراوه نه وکه سه ی له دواوه ده چینه لای ژنه که ی.

پیغه مبه رکه ښه فرمویت: (مَنْ أَتَى حَائِضًا أَوْ امْرَأَةً فِي دُبْرَاهَا أَوْ كَاهِنًا فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ^(۳)). واته: هه رکه سیک بچینه لای نافرته تیک له سووړی مانگانه دابی، یا نافرته تیک له دواوه، یا فالگریک نه وه بی باوه پ بووه به وهی که دابه زیوه بوسه ر (محمد) ﷺ.

^۳ - الترمذي (۱۳۵) وصحه الشيخ الألباني .

ههركه سيك جيماع له گهل ژنه كهيدا بكات له كاتى سووپى مانگانه دا، يا له دواوه بچيته لاي ئه وه نه فره تى لى كراوه و ئه وسزا تونده ده يگرېته وه، به هه مان شيوه ئه وهى بچيته لاي جادوزگه ريك، يا ئه ستيره ناس و ئه وكه سهى كه بانگه شهى ئه وه ده كات كه هه رشتيك ون ببيت ده يدوزيته وه، ده رياره ي نادياره كان (غيبيات) قسه ده كات، پرسيارى لى بكات و به پاستيشى بزانتيت .

به پاستى زوريك له نه فامان تووشى ئه م تاوانه بوون، ئه مهش به هوى شاره زا نه بوونيانه له زانست وزانيارى .

پتويسته له سه ر مړوځ ته و به بكات له هه موو تاوانه كانى، داوا بكات له خواى گوره لى خوش بيت له سه ر ئه و تاوانانه ي كه به نه فامى ئه نجامى داوه، بۆ ئه وهى ئه و ته مه نه ي ماويه تى به خوشبه ختى ته واوى بكات .

تاوانی دوازدهیه م

پیا (سو و مرگرتن)

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً﴾ (آل عمران: ۱۳۰). واته: نهی نه وانهی باوه پرتان هیناوه سوو به چند قات و چند به رامبه ر مه خۆن.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ (البقرة: ۲۷۵). واته: نه وانهی سوو ده خۆن، هه لسوکه وت ناکن و پاست نابنه وه (له گوردا) مه گه ر وهك نه و که سهی که شهیتان دهستی لیوه شان دبیت (هه ر له دنیا دا سروشستی نین، له قیامه تیشدا وهك شیت ده بن) چونکه نه وانه ده لّین: کرپین و فروشتن وهك سوو وایه.

کاتیک خوای گه وره خه لکی زیندوو ده کاته وه له پوژی دوا ییدا به په له له گورپه کانیا ن درده چن، ئیلا نه و که سانه نه بیت که پیا ده خۆن، نه وانه هه لدهستن و ده که ون وهك که سیک که ئی و په رکه می تووش بووی، چونکه کاتیک له دنیا دا پیا یان ده خوارد سکیان پی گه وره ده کرد و قورس ده بوون، بۆیه له قیامه تدا ناتوانن ههستن وهك که سیک ئاسایی، نه وانه هه رکه ده یانه ویت ههستن تا بگن به و خه لکه ی که به په له پیده که ن به لام ناتوانن.

له (ابن عمر) وه به (مرفوع) هاتوو: نه گه ر خه لکی به دوا ی دینارو دره م بکه ون، کرپین و فروشتنی پیوه بکه ون و دوا ی کلکی مانگا کانیا ن بکه ون و واز به یتن له جیهاد کردن

له پیتناوی خوادا، خوای گوره به لایه کیان بۆ داده به زینت لای نابات له سهریان مه تا ده گه پینه وه بۆ ئایینه که یان.

بهش

قه دهغه کردنی وهرگرتنی دیاری له قه رزار

له (ابن مسعود) وه - په زای خوای لی بیت - فهرمووی: نه گه ر قهرزت به لای که سیکه وه بوو شتیکی به دیاری بۆ هینای لی وهرمه گره چونکه نه وه پیبایه .

(الحسن) - په حمه تی خوای لی بیت - ده لیت: نه گه ر قهرزت به لای که سیکه وه بوو نه وه ی له مال که ی ده یخوی حرامه . به فهرمووده یه کی پیغمبر ﷺ نه م وته یه پشت راست ده بیته وه: (مَنْ شَفَعَ لِأَخِيهِ بِشَفَاعَةٍ فَأُهْدِيَ لَهُ هَدِيَّةٌ عَلَيْهَا فَقَبِلَهَا فَقَدْ أَتَى أَبَا عَظِيمًا مِنْ أَبْوَابِ الرَّيَّا) . واته: نه وه ی تکاکاری بۆ برا که ی بکات له بری نه وه دیاری وهریگریت، نه وه چووه ته ده رگایه کی گوره وه له ده رگا کانی پیبایه .

تاوانی سیازدهیه م

خواردنی مالی هه تیوو زولم لیکردنیان

خوای گهره دهفه رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلَتَتَنِي ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ (النساء: ۱۰). واته: به پاستی نه وانهی که مالی هه تیوان به ناحق و ستم دهخون، بیگومان نه وانه ته نه ناگر دهخون و نه و ماله ده بیتته ناگر له سکياند، له قیامه تیشدا ده چنه ناو ناگری دۆزه خه وه.

وه هه روه ها خوای گهره دهفه رمویت: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ (الانعام: ۱۵۲). واته: نزیک مال و سامانی هه تیو مه که ون مه گهر به چاکی و له قازانجی نه بیت، هه تا نه و کاتهی گهره ده بیت و به ته وای پی ده گات.

(السدي) - په حمه تی خوای لی بیت - له پافه ی نه م ده قه دا ده لیت: نه و که سه ی مال و سامانی هه تیو ده خوات به ناحق له پوژی قیامه تدا زیندوو ده کریتته وه و ناگر له دهم و لوت و گوئی و چاوی ده رده چیت، هه رکه خه لکی ته ماشای ده که ن ده زانن نه وه مالی هه تیوی خواردوه .

زانایان: ده لیتن: هه ر به خیکه ریکی هه تیو نه گهر هه ژار بوو ده توانیت له و ماله بخوات به پتی پیویست و هه ستانی به نه نجامدانی کاروباری هه تیوه که، نه وه ی له سه رووی نه مه وه بیت نه وه حه رامه، چونکه خوای گهره فه رموویه تی: ﴿وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ^۶ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ^۷ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ^۸ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ (النساء: ۶). واته: نه وه ی ده وله مه نده با ده سستی بپاریزیت و نه وه ش که هه ژاره با لیتی بخوات و له سنوور ده رنه چیت و زیاده پوهی نه کات، جا کاتیک مال و سامانه کانیان ته سلیم ده که نه وه نه وه شایه تیان له سه ر بگرن (هه رچه نده) ته نها خوا به سه بو لیپرسینه وه و چاودیری.

دهرباره‌ی خواردنی مائی هه‌تیو (ابن الجوزي) (١) له ته‌فسیره‌که‌یدا چوار بۆچوون و وته‌ی گواستوه‌ته‌وه:

یه‌که‌م: وه‌رگرتنی به‌مه‌به‌ستی قهرز.

دووهم: به‌پیتی پپیوست له‌ مائی هه‌تیو بخوات به‌بی زیاده‌ په‌ویی (إسراف).

سێیه‌م: ده‌بیّت به‌ئه‌ندازه‌ی ماندوووبوونی خۆی بخوات.

چواره‌م: به‌پیتی پپیوست لیتی ده‌خوات، ئه‌گه‌ر باری ئابووری باش بوو ئه‌وه‌ بۆی ده‌گه‌رپننیه‌وه، ئه‌گه‌ر نا ئه‌وه‌ بۆی حه‌لاله‌.

له‌ سه‌حیحی بوخاریدا هاتوه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا). واته‌: من به‌خێوکه‌ری هه‌تیو له‌ به‌هه‌شتدا به‌م شێوه‌ین. ئاماژه‌ی به‌ په‌نجی شایه‌تمان و په‌نجی ناو‌پاست کردوه‌.

وه‌ له‌ سه‌حیحی موسلیمدا هاتوه‌: (أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ لَهُ أَوْ لِغَيْرِهِ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ وَأَشَارَ مَالِكٌ بِالسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ لَهُ وَلِغَيْرِهِ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ)^(١). واته‌: من و خاوه‌ن یا به‌خێوکه‌ری هه‌تیو که‌ منداڵی خۆی بیّت یا جگه‌ له‌ خۆی له‌ به‌هه‌شتدا، وه‌ك ئه‌م دوو په‌نجه‌ پیکه‌وه‌ین. ئاماژه‌ی به‌ په‌نجی شایه‌تمان و په‌نجی ناو‌پاست کرد.

ده‌سته‌به‌رکردنی هه‌تیو ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ستی به‌نجامدانی ئه‌و کارانه‌ی که‌ له‌ به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌ودایه‌ له‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ گه‌شه‌کردنی سامانی، ئه‌گه‌ر پاره‌ هه‌بوو، به‌لام ئه‌گه‌ر سامان نه‌بوو ده‌بیّت خه‌رجی و جل و به‌رگی بۆ دابین بکات، وشه‌ی (له‌ ولغیره) واته‌: یه‌کسانه‌ ئه‌گه‌ر هه‌تیوه‌که‌ خزم بوویان بپگانه‌.

كه فالتى خزم بۆ هه تيۆ بریتیه له : باپیره یا برای یا دایكى یا مامه ی یا پیاوى دایكى
یا خالتوى یا هه رخزمىكى ترى بێت .

بێگانه : نهوكه سهیه كه ههچ په یوه ندىه كى خزمایه تى له نیاواندا نه بێت .

پیاویك به (أبو درداء) ی وت : ئامۆزگاریم بکه ؟ فه رموى : به زه بییت به هه تیودا
بیته وه وله خۆتى نزیک بکه ره وه ، نه وه ی خۆت ده یخۆی بیده به نه ویش .

پێغه مبه رى ﷺ فه رموویه تى : (السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمِسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ) . واته : نهوكه سه ی خزمه تى بیوه ژن وه ژاران ده كات وه كو مواهیدىك وایه له
پێناوى خوادا .

تاوانی چوارده

دروگردن به ناوی خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ﴾ (الزمر: ٦٠). واته: جا پوژی قیامت ده بینیت، نه وانه ی درو یان به ناوی خواوه ده کرد (شتی نارپه وایان تی که لی دین ده کرد) پوخساریان په ش و تاریکه.

(الحسن) - په حمه تی خوای لی بیت - ده لیت: نه وانه نه و که سانه ن که ده لیت: نه گه ر بمانو یستایه ده مانکرد، وه نه گه ر بمانو یستایه نه مانده کرد.

(ابن الجوزي) له ته فسیره که یدا ده لیت: هندی له زانایان پییان وایه درو کردن به دهم خوای گه وره و پیغه مبه ره وه کوفره خواوه نه که ی له ئیسلام درده چیت، گومانی تیدا نیه درو کردن به دهم خوای گه وره و پیغه مبه ره وه له حال کردنی حرام و حرام کردنی حال کوفر و بی باوه په کی پاسته قینه یه، مه به ست له م باسه دا ته نها نه وه یه درو کردنه جگه له وه (١).

پیغه مبه ره ﷺ فهرمو یه تی: (من كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ).

واته: هر که س به مه به ست درو به دهم منه وه بکات با جیگا بو خوی خوش بکات له ناگردا.

مه وه ها پیغه مبه ره ﷺ فهرمو یه تی: (من حَدَّثَ عَنِّي بِحَدِيثٍ يَرَى أَنَّهُ كَذِبٌ فَهُوَ أَحَدُ الْكَذَّابِينَ). واته: هر که سیک قسه یه ک دربارهی من بلیت و بزانت پاست نیه، نه وه یه کی که له درو زانان.

هه وه ها فەرموویەتی: (إِنَّ كَذِباً عَلَيَّ، لَيْسَ كَكَذِبِ عَلَيَّ أَحَدٍ فَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ). واتە: بێگومان درۆ کردن بە دەم منەوه، وهك درۆ کردن نی به به دەم هیچ كه سێکی تروهه، جا ههركهس درۆ به دەم منەوه به نهقهست بکات با شوینی خۆی ساز بکات له ناگردا .

هه وه ها پێغه مبه ر ﷺ فەرموویەتی: (مَنْ يَقُلْ مَا لَمْ أَقُلْ فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ)^(١). واتە: ههركهس به دەم منەوه شتێك بڵێت كه من نه مو تبییت ده با جیگای خۆی خوش بکات له ناگردا .

^١ - البخاري (١٠٩)، ومسلم (٣)

تاوانی پازده

پشت هه لکردن له کاتی جهنگدا

دروست نیه بۆ موجهیدی موسلمان پشت هه لبات له کاتی جهنگدا نه گهر به رامبه ره که ی دووبه رامبه ریان زیاتر بوو، مه گهر بۆ فیلک یا پوشتنی بۆ لای کومه لیکێ تر، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يُؤَلِّمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقَتَالٍ أَوْ مُتَحَرِّزًا إِلَىٰ فِتْنٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ (الأنفال: ١٦). واته: هه ره کهس له و پوژده دا راپکاته دواوه و پشتیان تیبکات نه وه به پاستی له گه ل خه شم و قینی خوادا گه راوه ته وه و سه ره نجام جی و ڕیگه ی دۆزه خه که ناخوشتین جیگه و سه ره نجامه، مه گهر مه به سستی به کارهیتانی هونه ری جهنگ بیت یاخود مه به سستی شوین گوپین و جی گوپین بیت بۆ لای ده سته یه کی تر.

وه له (أبو هريرة) وه - په زای خوای لی بیت - وتی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمویه تی: (اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ) قالوا: يا رَسُولَ اللَّهِ وما هُنَّ؟ قال: وَالْتَوَلَّى يومَ الزَّحْفِ

واته: (خۆتان له و هه وت شته بپاریزن که له ناوبه ره) وتیان ئه ی پیغه مبه ری خوا نه وانه چین؟ فهرمووی: (..... وپشت هه لکردن له کاتی جهنگدا).

وه له (ابن عباس) وه - په زای خوای لی بیت - وتی: کاتیک که نه م ده قه دابه زی: ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبِيرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ﴾ (الأنفال: ٦٥). واته: نه گهر بیست کهس خۆراگره بیت له ئیوه، نه وه زال ده بن به سه ره دووسه ده که سدا.

خوای گه وره بۆ دیاری کردن که نابیت موسلمان پشت له جهنگ بکات، نه گهر بیست به رامبه ره به دووسه ده بوو، پاشان نه م ده قه دابه زی: ﴿فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا

مَائِئِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَعْلَمُوا الْقَيْنَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّادِرِينَ ﴿٦٦﴾. واته : جا
 نهگه رسه د که سی خۆپاگره بیته له ئیوه، نهوه زال دهبن به سهه دووسه د که سداو نهگه
 هه زار که ستان هه بیته، نهوه زال دهبن به سهه دوو هه زاردا، نهویش به ویست و یارمه تی
 خوا، خوایش یارو یاوه ری خۆپاگرانه.

ئینجا بۆی ئاسان کردن که نابیت پشت له جهنگ هه لکه ن نهگه ر پێژه ی موسلمان
 سهه به رامبه ر به دوو سهه بوو^(١).

^١ - البخاری (٤٦٥٢).

تاوانی شازدهیه م

فیل و ناپاکی و زولمی نیمام له ژیردهسته گانی

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (الشوری: ۴۲). واته: بیگومان ته نها ئه وانه به رپرس ده بن که سته م له خه لکی ده که ن و ده ستریزی ده که ن به ناحق له زه ویدا، ئا ئه وانه سزاو نازاری به نیشیان بۆ هیه.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِیَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ﴾ (۴۲) ﴿مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ﴾ (ابراهیم: ۴۲، ۴۳). واته: ئه ی پیغه مبه رﷺ ئه ی ئیماندار) وا گومان مه به که خوا بی ئاگایه له و کارو کرده وه یه ی سته مکاران ده یکه ن، به راستی خوا سزا که یان دوا ده خات بۆ پۆژیک که چاوه کانیا ن تیایدا ئه بله ق ده بن. به په له و شیرزه ییه وه دین، سهریان به رز کردوته وه و له ترس و سامناکی ئه و پۆژه دا چاویان داناخریت، دله راوکیانه و دل و ده روونیا ن به تاله و هیچ حالی نین.

وه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ (الشعراء: ۲۲۷). واته: سه ره نجام ئه وانه ی سته میان کردووه ده زانن که به چۆن تیکشکاو یه ک ده گه پینه وه بۆ لای خوا و چۆن ژیره و ژوور ده بن و تیاده چن.

هه روه ها ده فهرمویت: ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (المائدة: ۷۹). واته: ئه وانه قه ده غه ی به کتریا ن نه ده کرد له خراپه و تاوانیک که ده یانکرد، سویند بیت به خوا ئه وه ی که ده یکه ن زور خراپ و ناپه سه نده !

پښغه مېر ښه فرمويي: (مَنْ غَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا). واته: نه وهی فیل و ناپاکی بکات له ټیمه نیه.

هه روه ها پښغه مېر ښه فرمويي: (الظُّلُمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). واته: سته مکړدن مایه ی تاریکيه له روژی دواييدا.

هه روه ها پښغه مېر ښه فرمويي: (كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ) (۲). واته: هه مووتان شوانن، هه مووتان بهرپرسيارن له سر شوانيه که تان.

هه روه ها پښغه مېر ښه فرمويي: (ما من عبءٍ استرعاه الله رعيَةً فلم يحطها بنصيحة، إلا لم يجد راحة الجنة). واته: هر بهنده يه که خوا خه لکانیک بخاته ژير ده سته يوه و نه و سر پر رشتياريان بیت نه گهر به دلسوزی و چاکی کاريان جی به جی نکات، نه وه بونی به هشت ناکات.

وه يه کیک له دوعا کانی پښغه مېر ښه فرمويي: (اللهم من ولي من أمر هذه الأمة شيئاً، رفق بهم فارفق به، ومن شق عليهم فشق عليه). واته: خوايه گيان نه وهی کاروباری نه م نه ته وه ده که ویتته ژير ده سستی و له که لیاندا نه رم و نیانه، نه رم و نیان به له که لیدا، وه نه وهی دو به ره کی ده خاته نیوانیان، له ناوی ببه.

هه روه ها پښغه و امان ښه فرمويي: (مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ). واته: هر که س شتیک د ابهینیت له م دینه دا و له دیندا نه بیت نه وه بهر پر چ ده دریتته وه.

هه روه ها پښغه مېر مان ښه فرمويي: (مَنْ أَحْدَثَ حَدَثًا أَوْ آوَى مُحْدَثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يُقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ). واته: هر که سیک خرابه کاریه که بکات یان په نای خرابه کار بدات نه وه نه فرینی خواو فریشته کان و هه موو خه لکی لی بیت، خوا هیچ بهرستش و عیباده تیکي لی و نه ناگریت نه فرزونه سوونه ت.

هه روه ها خو شه ویست ښه فرمويي: (مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يُرْحَمُ). واته: هر که س په حم نه کات و میهره بانی نه نوینیت، په حمی پی نا کریت.

هه روه ها پيغه مبه رمان ﷺ فه رمويه تي: (لَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ). واته: خواي گه وره به زه يي به كه سيدا نايه ته وه كه نه و كه سه به زه يي به خه لكدا نه يه ته وه

هه روه ها ﷺ فه رمويه تي: (الْإِمَامُ الْعَادِلُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ). واته: پيشه واو سه ركرده يه كي دادپه روه ره له ژير سيپه ري عه رشي خوادا ده بيت كه له و پوژده دا هيچ سيپه ريكي ديكه نيه .

هه روه ها پيغه مبه ر ﷺ فه رمويه تي: (الْمُقْسِطُونَ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وَلَوْ) . واته: دادپه روه ره ان له سه ر مينبه ريكي نوورين دان: نه وانن كه دادپه روه ره له ده سه لات و مالي خوياندا وشته كاني تريش .

وه كاتيک كه پيغه مبه ر ﷺ (معاذي نارد بو يه مه ن فه رموي: (إِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَأَتَقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ) . واته: ده خيله دادپه روه ره به له ماله كانياندا، وه بترسه له نزاي سته م ليكر او ان چونكه بيگومان له نيوان نه وان و خواي گه وره دا هيچ په رده يه ك نيه .

پيغه مبه ر ﷺ ده فه رموي: (إِنَّكُمْ سَتَخْرِصُونَ عَلَى الْإِمَارَةِ وَسَتَكُونُ نَدَامَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ). واته: نيوه زور به په روشن بو نه ميري و سه ركر دايه تي، نه گه ر چي له قيامه تدا په شيمانی له دوايه .

هه روه ها پيغه مبه ر ﷺ فه رمويه تي: (إِنَّا وَاللَّهِ لَا نُؤَلِّي هَذَا الْعَمَلَ أَحَدًا سَأَلَهُ أَوْ أَحَدًا حَرَصَ عَلَيْهِ) . واته: سويند به خوا نييمه كه سيك ناكه ينه به رپرس له ده سه لاتدا كه خوي داواي به رپرس ياري تي بكات، يا كه سيك له سه ري سوور بيت .

تاوانی جه قدهیه م

لووتبه رزی (الکبر)

لووتبه رزی: بریتیه له شانازی وله خو بایی بوون و فیززلی.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ (غافر: ۲۷). واته: موساش وتی: بیگومان من په نا ده گرم به په روه ردگاری خۆم که په روه ردگاری نیوه شه له هه موو لووتبه رز و خو به زل زانیک که باوه پی به پوژی لیپرسینه وه نه بیئت.

وه هه روه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾ (النحل: ۲۳). واته: به راستی نه و زاته نه و که سانه ی خوش ناویت که لووتبه رزن و خویان به گه وره ده نوینن.

پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: (بَيْنَمَا رَجُلٌ يَجُرُّ إِزَارَهُ مِنَ الْخِيَلَاءِ خُسْفٍ بِهِ فَهُوَ يَتَجَلَّجَلُ فِي الْأَرْضِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ). واته: کابرایه ک به که ش و فشه وه دامینی ده خشانده و خوی ده نواند، خوای گه وره بردی به ناخی زه ویدا، ئیتر تا پوژی قیامه ت هه ر به ناخی زه ویدا پو ده چیت ۱.

یه که م تاوان که سه ریچی خوای پی کراوه لووت به رزییه

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة: ۳۴). واته: کاتیکیش به فریشته کانمان وت: سوژده به رن بۆ ئاده م سوژده یان برد، جگه له ئیبلیس نه بیئت که سه ریچی کرد و خوی به گه وره زانی و خوی خسته ریزی کافره کانه وه.

پیغه مبر عليه السلام فرمویه تی: (الْكِبْرُ بَطَرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ). واته: خو به زل زانین شاردنه وهی حق و پاستی یه و، به سوک ته ماشاگردنی خه لکه.

وه هه روه ها پیغه مبر عليه السلام فرمویه تی: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَحَدٌ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ). واته: هیچ که سیک ناچیتته به هه شته وه که توزقاله گه ردیله یه ک لووت به رزی له دلیدا هه بیت.

خوای گه وره ده فرمویت: (إِنْ أَلَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخَالٍ فَخُورٍ) (لقمان: ۱۸). واته: به پاستی خوا نه وکه سانه ی خوش ناویت که خو هه لکیش و فه خر فروش و فیزاوین.

هه روه ها پیغه مبر عليه السلام فرمویه تی: (اخْتَصَمَتِ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ، فَقَالَتِ الْجَنَّةُ: مَا لِي لَا يَدْخُلَنِي إِلَّا ضِعْفَاءُ النَّاسِ وَسَقَطُهُمْ؟ وَقَالَتِ النَّارُ: أُوتِرْتُ بِالْجَبَّارِينَ بِالْمُتَكَبِّرِينَ). واته: به هه شت و دوزه خ که وتنه مشت و مپ، به هه شت وتی: نه وه چیه که س نایه ته ناو منه وه جگه له لاوازو بی ده سه لاته کان نه بیت؛ ناگریش وتی: به شی منیش ته نها سته مکارو لووت به رزانه.

خوای گه وره ده فرمویت: (وَلَا تُصَغِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخَالٍ فَخُورٍ) (لقمان: ۱۸). واته: هه روه ها پووت و هه رمه گپره له خه لکی و به سه رزه ویدا به نازو فیزه وه مه پو، به پاستی خوا نه وکه سانه ی خوش ناویت که خو هه لکیش و فه خر فروش و فیزاوین.

(سلمه) ی کوپی (الأکوع) ده لیت: پیاویت که خزمه تی پیغه مبر عليه السلام به دهستی چه پی نانی خوارد، فرموی: (به دهستی پاست بخو)، وتی: ناتوانم، فرموی: (به لگو نه توانیت، هیچ شتیک به ره لستی نه کرد جگه له خو به زل زانین نه بی) دوا ی نه وه نه یتوانی نه و دهسته ی بیات بو ده می !.

وه ئۇەى زانست بخوینیت بۆ شانازی پیکردن و دەسلالت و خەلک بەکەم زانین،
بەپاستی ئەمە گەرە ترین لووت بەرزیه، ناچیتە بەهەشتە وه هەرکەسیک بەقەدەر توزقالە
گەردیلە بەک لووت بەرزى له دایدا هەیت.

تاوانی هه ژدهیه م

شایه تی دان به درۆ

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾ (الفرقان: ۷۲). واته: (به نده کانی خوای میهره بان) نه وانه شن که شایه تی ناحه ق ناده ن، هه رگیز له شوینیکدا ئاماده نابن که شایه تی ناحه قی تیدا نه نجام ده دریت یان درۆی تیادا بکریت، کاتیکیش به لای گه مه و گالته ی نه فاماندا تیده په پ، به هیمنی وبه له سه رخویی و سه ربه رزییه وه تیده په پ.

وه خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَأَجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ (الحج: ۳۰). واته: هه روه ها له گوفتاری درۆ و قسه ی هه لبه ستراو خۆتان به دووربگرن.

شایه تیدانی درۆ چه ندين تاوانی تر به دواى خۆیدا ده هیئت له وانه:

یه که م: درۆ به ده مه وه کردن، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ﴾ (غافر: ۲۸). واته: به راستی خوا هیدایه ت و پێنموویی که سیک ناکات زیاده پۆن و درۆ نۆر ده که ن.

دووه م: نه وه سته مه که به هۆی شایه تی دان له سه ر که سیک مال و سه روه تی نه و که سه بۆ خۆت حه لال ده که ی.

سی یه م: نه و سته مه که به هۆی نه و شایه تی دانه وه مالی که سیک بۆ که سیکى تر حه لال ده کات.

پیغمبر ﷺ فرموده‌تی: (فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ بِحَقِّ مُسْلِمٍ فَإِنَّمَا هِيَ قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ فَلْيَأْخُذْهَا أَوْ فَلْيَتْرُكْهَا). واته: جا هرکس حقی مسلمانیکم بۆ دابری که مافی خوی نه‌بوو، نه‌وه پارچه‌یه‌ک له ئاگری بۆ دانه‌بیم جا ئیتر که یفی خویه‌تی با وه‌ری بگریت یا وازی لیبه‌ینیت .

چواره‌م: به‌وشایه‌تیدانه پئی به‌کاریک ده‌دات که خوای گه‌وره حه‌رامی کردووه له مال و خوین و ئا‌بوو، پیغمبر ﷺ فرموده‌تی: ((أَلَا أُنبِّئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ ثَلَاثًا ؟ مِنْهَا : (أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ، قَالَ: فَمَا زَالَ يُكْرِّرُهَا حَتَّى قُلْنَا لَيْتَهُ سَكَتَ (۱). واته: شایه‌تی ناهه‌ق، هر به‌رده‌وام دووباره‌ی ده‌کرده‌وه هه‌تا وتمان: خۆزگه بیده‌نگ ده‌بوو).

تاوانی نۆزدهیه م

خواردنه وهی مهی (عارهق)

خوای گه وره ده فهرمویت : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلُمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ﴾ (المائدة: ٩٠، ٩١) . واته : نهی ئه وانهی که باوه پتان هیناوه دلنیا بن که عه رهق و قومار و گوشتی مالاتی سه رپراو بۆ غهیری خوا له و شویتانهی که خه لک به پیروزی داناوه نهک ئیسلام، بورج و حه رام و حه لال زانین به هوی هه لدانی زاره وه، ئه مانه هه ر پیسن و له کارو کرده وهی شهیتانن، که واته ئیوهش خوتانی لی به دوور بگرن و خوتانی لی بپاریزن، بۆ ئه وهی سه رفرازی و به خته وهی به ده ست بهیتن (له هه ردوو جیهاندا) . به راستی شهیتان هه ر دهیه ویت له پێگهی عارهق و قوماره وه دوژمنایه تی و بوغزو کینه بخاته نیتوانتانه وه و له یادکردنی خوا و ناوه پیروژه کانی ویلتان بکات، هه روه ها سست و ته مه لتان بکات له ئه نجامدانی نوژه کان به شینهیی، ئایا ئیتر بهس نیه؟ ئایا کۆل نادهن؟! (جا هه ر که ئه م ئایه ته پیروژه هاته خواره وه، جاپ درا به ناو شاری مه دینه دا که عارهق حه رام کراوه، ئه وسا ئیمانداران قه رابه و گۆزه و دیزه و هه رچی عارهقی تیادا بوو پرشتیانه کۆلان) .

خوای گه وره ده فهرمویت : ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِمٌّ ﴿١١﴾﴾ (النساء: ١٤) . واته : (به لام) ئه وهی یاخی بیته له خوا و پێغه مبه ره کهی و ده رچیت له سنووره کانی، ئه وه خوا ده یخاته ناو ناگریکه وه که بۆ هه میشه تیایدا ده مینیتته وه و سزایه کی سه ر شوپکه ر و پيسواکه ری بۆ هه یه .

بېگومان مهی دایکې هومو تاوانه کانه، بېگومان نه فرته کراوه له و که سهی که ده بخواته وه له چندين فرموده دا هاتوه، له (ابن عمر) - په زای خویان لی بیت - وتی: پیغمبر ﷺ فرموی: (كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ، وَكُلُّ خَمْرٍ حَرَامٌ، وَمَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا فَمَاتَ وَهُوَ يُدْمِنُهَا لَمْ يَتُبْ لَمْ يَشْرَبْهَا فِي الْآخِرَةِ). واته: هومو مه سته که ریك به مهی داده نریت، هومو مه یك حرام و قه ده غه یه، نه وهی له دنیا دا مهی بخواته وه و پرا هاتی له سهری و بمریت و ته و به نه کات هر گیز له پوژی دوا پیدا نا بخواته وه.

وه له (جابر) وه - په زای خوی لی بیت - وتی: پیغمبر مهی خوا فرمویه تی: (إِنَّ عَلَى اللَّهِ عِزَّ وَجَلَ عَهْدًا لِمَنْ يَشْرَبُ الْمُسْكِرَ أَنْ يَسْقِيَهُ مِنْ طِينَةِ الْخَبَالِ) قالوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا طِينَةُ الْخَبَالِ؟ قال: (عَرَقُ أَهْلِ النَّارِ أَوْ عُصَارَةُ أَهْلِ النَّارِ). واته: خوی گوره په یمانیکې له سه رخوی واجب کردوه بۆ نه و که سهی که مهی ده خواته وه، ده بی قوپاوی (الخبال) بخواته وه و ترا: نهی پیغمبر مهی خوا قوپاوی (الخبال) چیه؟ فرموی: ناره قی خه لکی ناو دوزه خه، یا کیمی خه لکی ناو دوزه خه.

پیغمبر ﷺ فرمویه تی: (مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ لَمْ يَتُبْ مِنْهَا، حَرَمَهَا فِي الْآخِرَةِ). واته: نه وهی له دنیا دا مهی بخواته وه، پاشان ته و بهی نه کرد بیت لی، له پوژی دوا بی لی بی بهش ده کریت.

مهی خوری هه میسه بی نه گهر پیش مردن ته و بهی نه کرد، ده چیته دوزه خ

پیغمبر ﷺ فرمویه تی: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَاقٌ وَلَا مُدْمِنٌ خَمْرٍ)^(۱). واته: ناچیته به هه شته وه که سیك دلای دایك و باوك نازار بدات، وه که سیك به رده وام بیت له سهر مهی خوار د نه وه.

^۱ - النسائي (۵۶۷۲)، وصحه الشيخ الألباني.

نوهی مهی ده خواته وه له کاتی خواردنه ودا پروادار نیه

پێغه مبه‌ر ﷺ فەرموویه تی : (وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَشْرَبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرِبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ) .

واته : دز له کاتی دزیکردنه کهیدا باوه‌پدارنابیت، زینا کار له کاتی زینا کردنه کهیدا باوه‌پدارنا بیت، مه‌یخۆر له کاتی مه‌یخواردنه وه کهیدا باوه‌پدارنابیت .

ئهو که سانه‌ی که نه‌فره‌تیا ن لیکراوه به‌هۆی خواردنه وه‌ی مه‌یه‌وه

پێغه مبه‌ر ﷺ فەرموویه تی : (لَعَنَ اللَّهُ الْخَمْرَ وَلَعَنَ شَارِبَهَا وَسَاقِيَهَا وَعَاصِرَهَا وَمُعْتَصِرَهَا وَبَائِعَهَا وَمُبْتَاعَهَا وَحَامِلَهَا وَالْمَحْمُولَةَ إِلَيْهِ) . واته : خوای گه‌وره نه‌فره‌تی کردووه له مه‌ی و نه‌وه‌ی ده‌یخواته وه، نه‌وه‌ی ده‌یگێڕیت و نه‌وه‌ی ده‌یگوشیت و نه‌وه‌ی بۆی ده‌گوشن، نه‌وه‌ی ده‌یفرۆشیت و ده‌یکڕیت و، نه‌وه‌ی باری ده‌کات و نه‌وه‌ی بۆی بار ده‌که‌ن .

مه‌ی دروست نیه چاره‌سه‌ری نه‌خۆشی پێ بکړیت

له (أم سلمة) وه – په‌زای خوای لی بیت – وتی : کچیکم نازاری مه‌بوو له گۆزه‌یه‌کدا مه‌یم بۆ دروست ده‌کرد، له‌و کاته‌دا پێغه مبه‌ر ﷺ هاته ژووره‌وه، به‌سه‌ر ئاگره‌وه بوو، فەرمووی : ئه‌مه چیه ئه‌ی دایکی (سلمة؟) منیش وتم ده‌مه‌وێت کچه‌که‌می پێ چاره‌سه‌ر بکه‌م، پێغه مبه‌ر ﷺ فەرمووی : (إِنْ اللَّهُ تَعَالَى لَمْ يَجْعَلْ شِفَاءَ أُمْتِي فِيمَا حَرَّمَ عَلَيْهَا) (١) واته : به‌پاستی خوای گه‌وره چاره‌سه‌ری ئوممه‌ته‌که‌می له شتیکی حه‌رامدا دانه‌ناوه .

بهش

ئو و حه شیشه ی که دروست ده کریت له گه لای (القنب)، حه رامه وهك مه ی خاوه نه که ی ده بیّ حه ددی شهرعی لی بدریت، بیگومان خراپتره له مه ی، له و پووه ی که ئه قلّ و ئاره زو به ته واوه تی له ناو ده بات هه تا ئه و پیاوه وهك ئافره تانی لیدیت، یا توانای نامینیت به سهر مالّ و مندالیداو، وه چه ندین شتی خراپی تر، مه ی خراپتره له و پووه ی که دژایه تی و کوشتار بلاو ده کاته وه، هه ردوو له یادی خوا و له نویژ دورمان ده خاته وه.

هه ندیّ له زانایانی (خلف) سزایان بۆ ئه و تاوانه دیاری نه کردوو، بپوایان وایه ئه وه ی به کاری ده هینیت ته نها سه رزه نشت ده کریت، بۆیه گومانیان وایه ئه مه ئه قلّ ده گوریت به بیّ به کار هینانی به زم و په زم وهك به نج کردن وایه، زانایانی پیشین قسه یان له سهر ئه م بابه ته نه کردوو، بیگومان ئه وه ی ده یخواته وه یان به کاری ده هینیت و ئالوده ی ده بیت وهك خواردنه وه ی مه ی وایه به لکو زیانی زیاتره، هه تا وای لیّ ده کات ئارام ناگرێّ له سهری (واته له کاتی نه مانی ماده که) تا له یادی خوا و نویژ کردن دوری ده خاته وه، له گه لّ ئه وه شدا حه یاو حورمه تی له ده ست ده دات و توانای پیاوه تی و ئاره زو و ئه قلّی له ناو ده بات، جگه له مانه چه ندین زیان و ئاسه واری خراپ به جیّ ده هینیت.

به لام کاتیک که ده بینریت ئه و ماده یه شله مه نی نیه و وشکه وهك خواردن به کار ده هینریت، زانایانی مه زه به ی ئیمامی ئه حمه د و جگه له وانیش سیّ پای جیاوازیان هه یه له سهر ئه وه ی پیسه یان پا که :

یه که م: پیسه وهك مه ی، ئه م بۆچوونه راست و په سه نده،

دووهم: پیس نیه چونکه به ستوو و شله مه نی نیه.

سییه م: جیاوازی ده کریت له نێوان ئه وه ی که به ستوو و ئه وه ی که شله مه نییه.

به هه ر حالّ ئه وه یه کیکه له وانه ی که خوا ی گه وره و پیغه مبه ره که ی حه رامی کردوو وهك مه ی وایه له پووی زمان و ماناوه.

له (أبو موسى) وه وتی؛ نهی پیغه مبهری خوا؛ فتوایمان بۆ بده دهربارهی نه و دوو شه رابهی که خۆمان له یه مه ن دروستی ده که یه، یه که میان (البتم) نه وهش له ههنگوین دروست ده کړیت، داده نړیت هه تا پهنگی ده گوریت، وه (المز) نه وهش که نه شامی و جویه ده مینیتته وه له گه ل ئاودا هه تا ده گوریت، وتی؛ پیغه مبهری خوا ﷺ نه گه ر قسه ی بکردایه ت قسه کانی کورت و پر مانا بوو، پیغه مبه ر فه رمووی (أَنْهَى عَنْ كُلِّ مُسْكِرٍ أَسْكَرَ عَنِ الصَّلَاةِ) ^(۱). واته؛ من هه موو مه سته که ری که بی ئاگات بکات له نویتزه ده غه ی ده که م. وه پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی تی؛ (مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ) ^(۲). واته؛ نه و شته ی که نۆره که ی بی هۆش بکات که مه که ی هه رانه .

جیاوازی نه له نیوان نه و جوړه ی که ده خوریتته وه یان ده خوریت، چونکه هه ندی جار مه ی شتی لی دروست ده کړیت، وه ک نان .

وه نه و هه شیشهش هه ندی جار له نا ئاودا ده توینریتته وه و ده خوریتته وه، به هه مان شیوهش مه ی ده خوریت، به هه مان شیوه هه شیشهش ده خوریت و ده خوریتته وه، نه ی بۆچی زانایانی پیشین باسیان نه کردووه، چونکه له سه رده می نه واندان نه بووه، به لگو له گه ل هاتنی ته ته ر (مه غول) کاندان نه م کاره یان هینا بۆ ولاتی ئیسلام، له پیا به لدانیدا هۆنراوه یه ک وتراوه؛

فأكلها وزارعها حلال فتلك على الشقى مصيبتان

واته؛

خواردنی و چاندنی هه لاله ئا نه وه بۆ نه گبه ت دوو کاره ساته

^۱ - مسلم (۱۷۳۳).

^۲ - أبو داود (۳۶۸۱)، والترمذي (۱۸۶۵)، والنسائي (۵۵۹۸)، وابن ماجه (۲۳۹۲)، وصححه الشيخ الألباني .

وه وتراوه:

قل لمن يأكل الحشيشة جهلاً
عشت في أكلها بأقبح عيشة
قيمة المرء جوهر فلماذا
يا أخا الجهل بعته بحشيشة

واته:

به وکسه بلای که به نه فامی حه شیشه ده خوات
له خواردنیدا خراپترین زیانت به سه ربرد
نرخسی مروؤف گه وه ره نهی بوچی
نهی برای نه زان به حه شیشه فروشتت
چاره شهر بو نه وکسه سی که گیروده ی نه م نه خوشیه بووه نه وه یه که په شیمان
بیته وه و بگه ریته وه بو جیبه جیکردنی فرمانه کانی خوای گه وره .

تاوانی بیسته م

قومار کردن

خوای گهره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَاللَّبِيسُ وَالْأَصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَاللَّبِيسِ وَيَصُدَّكُمْ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴾ (المائدة: ۹۰، ۹۱). واته: نهی نهوکه سانهی که باوه پتان هیناوه دنیا بن که عهرق و قومار و گوشتی مالاتی سه برپاوبو غهیری خوا له و شوپنانهی که خه لک به پیروزی داناوه نهک نیسلام، بورج و حهرام و حه لال زانین به هوئی هه لدانی زاره وه نه مانه ههر پیسن و له کارو کرده وهی شهیتانن، که واته نیوه ش خوتانی لی دور بگرن و خوتانی لی بپاریزن، بو نه وهی سه رفرازی و به خته وه ری به ده ست بهینن (له هه ردو جیهاندا). به پاستی شهیتان ههر دهیه ویت له پینگهی عارهق و قوماره وه دوژمنایه تی و بوغزو کینه بخاته نیوانتانه وه و له یادکردنه وهی خوا و ناوه پیروژه کانی ویلتان بکات، ههروه ها سست و ته مه لتان بکات له نه نجامدانی نویژه کان به شینهیی، نایا نیتر به س نیه؟ نایا کول نادهن؟! (جا ههر که نه نایه ته پیروژه هاته خواره وه، جار درا به ناو شاری مه دینه دا که عارهق حهرام کراوه، نه وسا نیمانداران قه پابه و گوزه و دیزه و ههرچی عارهقی تیادا بوو پشتیانه کولان).

(المیسس) : بریتیه له هه موو جوژه کانی قومار؛ زاری تاو له یا شه تره نج یا هیلکه یا به رد یا ههر شتیکی تر.

نه وه ش بریتیه له خواردنی مالی خه لک به ناحق که خوای گهره قه ده غهی کردووه. وهک ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ

النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿البقرة: ۱۸۸﴾. واته: نه که ن مال و دارایی یه کتر له نئیوانتانداه به ناحهق بخۆن، نه که ن هه ندیکى بدهن به کاریه دهستان بۆ ئه وهى هه ندیک مالى خه لکى بخۆن له ږیگه ی ناحهق و گونا هه وه، له کاتیکدا خوشتان ده زانن که نه و کاره په وانیه.

وه پیغه مبهړ ﷺ فه رمویه تی: (إِنْ رِجَالًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ بِغَيْرِ حَقِّ فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). واته: ئه وانیه به شیوه یه کی ناحهق و نا ته ندروست هه لسوکه وت به مالى خوای گه وده وه ده که ن، به شی ئه وان ناگره له پۆږی دوايیدا.

پیغه مبهړ ﷺ فه رمویه تی: (مَنْ قَالَ لِصَاحِبِهِ تَعَالَ أَقَامِرَكَ فَلْيَتَصَدَّقْ). واته: هه رکه سیک به هاوړیکه ی وت: با قومار بکه ی ن با خیر بکات.

جا ئه گه ر ته نها به وتنی (با قومار بکه ی ن) ده بیټ خاوه نه که ی که فاره ت بدا یا خیر بکات، جا ئه وکه سه ی که به کردار ده ی کات ده بیټ سزاو تاوانی چه نده گه وړه بیټ.

به ش

زانایانی ئیسلام ږاو بۆچوونی جیاوازیان هه یه ده رباره ی یاریکردن به تاو له وشه تره نج ئه گه ر مه به ست پټی بارمه ت و په هن نه بیټ، به لām یه ک ده نګن له سه رقه ده غه کردنی تاو له، پیغه مبهړ ﷺ فه رمویه تی: (مَنْ لَعِبَ بِالنَّرْدِ شِرِّ فَكَأَنَّمَا صَبَغَ يَدَهُ فِي لَحْمِ خَنْزِيرٍ وَدَمِهِ). واته: ئه وه ی یاری به زاری تاو له بکات وه که ئه وه وایه ده ستی په نګ کردبی له گوشت و خوینی به رزدا.

به لām (شه تره نج) زۆږبه ی زانایان بږوایان وایه یاری کردن پټی حه رامه، جا ئه گه ر له به ر شتیک بیټ، یان بۆ خوشی، به لām ئه گه ر له به ر شتیک بوو به یه ک ده نګ حه رامه، وه ئه گه ر یاریه که بۆ خوشی بوو ئه وه لای زۆږبه ی زانایان حه رامه، به لām له ئیمامی شافعیه وه هاتووه که ئه گه ر ده ست به تال بوو ږیگری له واجبیک نه گرت یا نویژ له کاتی خویدا بکات ئه وه موباحه وئاساییه.

پرسپار كرا له ئيمامى (النووى) - په حمه تى خواى لى بىت - ده رباره ى ياري كړدن به شه تره نج ئايا حه رامه يان دروسته؟ فه رموى؛ لاي زږبه ى زانا يان حه رامه .

هه روه ها پرسپارى ليكرا ده رباره ى ياري كړدن به شه تره نج ئايا دروسته يا دروست نيه؟ ئايا نه وكه سه پيى تاوان بار ده بىت يان نا؟ فه رموى؛ نه گه ربه وه ى وه نو يژيكي له ده ستدا له كاتى خويدا، يا له سه ر شتيك يارى كړد نه وه حه رامه، نه گه روانه بى نه وه باش نيه لاي ئيمامى شافعى، وه حه رامه لاي جگه له شافعى.

به لگه له سه ر حه رام بوونى له سه ر قسه ى زږبه ى زانا يان هاتووه خواى گه وړه ده فه رمويت: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنَازِيرِ وَمَا أَهْلَ لِبَاسٍ إِلَيْهِ وَالْمُنْخَفَقَةُ وَالْمَوْفُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّعِيعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْنَقُوا بِالْأَزْلَمِ﴾ (المائدة: ۳). واته: له سه رتان حه رام كراوه خواردنى گوشتى مرداره وه بوو، وه خوين، گوشتى به راز، هه روه ها نه و مالاته ش كه سه ر ده بردين و ناوى غه يري خواى له سه ر ده بريت هه روه ها مالآتى خنكاوېش، نه وده ش كه به نازارو ليدان مردار بوته وه، نه وده ش كه ده كه ويته خواره وه، نه وده ش كه به ليدانى مالاتيكي تر مردار بوويته وه، نه وانه ش كه درنده په لامارى دابن و لتي خواردين مه گه ر فرياي چه قو كه وتبن، هه روه ها حه رام كراوه خواردنى گوشتى نه و مالاتانه ى له و شوينانه دا سه ر ده برين كه هاناو هاواري بو غه يري خوا تيدا ده بريت، هه روه ها حه رامه له سه رتان داوا كړدن چاره نوستان به هوى (الأزلام) وه وه كو نه و شتانه ى كه له ريگه ى هه لدانى زاره وه ده ست بكه ويته هه روه ها فالگرتنه وه و بورجه كان و قاوه گرتنه وه، هتد .

ئيمامى (علي) كوپى (ابي طالب) - په زاي خواى لى بىت - فه رمويه تى؛ شه تره نج قومارى عه جه مه كانه، وه ئيمامى (علي) تيپه پى به لاي خه لكينكدا يارى شه تره نجبان ده كړد فه رموى؛ نه م په يكه رانه چيه به دياريه وه خوتان پيوه گرتووه، نه گه ر پارچه يه ك

ئەسکل بگرن بە دەستەووە هەتا دەکوژیتەووە، باشتەرە لەوێ ئەو بگرن بە دەستانەووە، سویند بە خوا ئێوە بۆ ئەمە دروست نەکراون.

پرسیار کرا لە (إبراهيم النخعي)؛ چی دەلێت دەربارەی یاریکردن بە شەترەنج؟ وتی؛ نەفرەت لی کراوە.

ئەمەش وەك ئەو وایە كە سێكی تر هاوڕێیەتی كۆمەڵە مە ی خۆرێك بكات دابنیشی
لەگەڵیاندا كاتێك كە سەرە مەرگی دێت كە سێك بێت بۆ لای بلی شایە تمان بێنە، ئەویش
پێی بلی تۆزی مەیم بدەری و پاشان بمریت، پێغەمبەر ﷺ فرمویەتی: (يَمُوتُ كُلُّ إِنْسَانٍ
عَلَى مَا عَاشَ عَلَيْهِ، وَيَبْعَثُ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ). واتە: هەموو كە سێك لە سەر ئەو دەمریت
كە لە سەری ژیاوە، وە لە سەر ئەوێش زیندوو دەكړیتەووە كە لە سەری دەمریت.

تاوانی بیست و یهك

تۆمه تبارکردنی ئافره تانی داوین پاك

خوای گه وړه ده فەرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَاضِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿النور: ٢٣، ٢٤﴾ . واتە: بە پاستی ئەوانەى ئافره تانى ئيماندارى داوین پاك و خاوهن و ميژد و بى ئاگا له گوناھ، تۆمه تبار ده كەن، ئەوانه نه فرينيان ليكراوه له دونياو قيامه تدا و سزايه كى گه وړه و سهخت ئاماده يه بۆيان (له تۆله ي له كه داركردنى پاكاندان).

وه خوای گه وړه ده فەرمویت: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَرَّيَاتُوا بِأَرْبَعَةٍ شُهَدَاءَ فَلَيْدُوهُنَّ ثَمَنَيْنِ جَلْدَةٍ وَلَا نَقْبَلُوا لَهُنَّ شَهَادَةٌ أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٤﴾ (النور: ٤) . واتە: ئەوانەى كه بوختان ده كەن بۆ ئافره تانى داوین پاك و خاوین ميژد، پاشان ناتوانن چوار كه سيش به شايه ت بهيژن، ئەوانه هه شتا قامچيان لى بدهن و هه رگيز شايه تيان لى وه رمه گرن، ئەوانه له پيزى تاوانبار و له سنوور ده رچوو و ياخيه كاندان .

خوای گه وړه پوونى كردوه ته وه كه هه ركه سيك ئافره تىكى داوین پاك تۆمه تبار بكات به زينا و داوین پيسى ئەوه له دنيا دا نه فرينى لى ده كريت و له دواړو ژيشدا سزايه كى گه وړه و به نيشى بۆ ئاماده يه، وه له دنيا دا سزای (الحد) لى ده دريت كه: هه شتا قامچى ده كات، جار يكى تر به هيج شيوه يه ك شايه تى لى وه رنا گيريت هه رچه نده پاستيش بليت .

پيغه مبه ر ﷺ فەرموويه تى: (خۆتان له و حەوت كارە بپارێزن كە لە ناوبەرن) يه كيك له وانە (تۆمه تباركردنى ئافره تانى داوین پاك و بى ئاگا له بپواداران .

القذف: واته: تۆمه تبارکردنی ئافره تیکی بى ئاگای موسلمان، وهك: ئه ی زیناکه ر، یا ئه ی داوین پیس، یا ئه ی قه حبه، یا به ژنیک بلّیت ئه ی حیز، یا به مندالیک بلّیت: ئه ی زۆل، یا کور قه حبه، یا به کچیک بلّیت: ئه ی حیز، یا قه حبه، وشه ی قه حبه به مانای زیناکه ردیت.

ئه گه ر پیاویک ئه مه به ژنه که ی بلّیت یا ژن به پیاوه که ی بلّیت، وهك به پیاویک بلّیت: ئه ی زیناکه ر، یا به مندالیک بلّیت ئه ی شووکردوو، ئه وه ده بیّت سزای (الحدی لی بدریّت هه شتا قامچی، مه گه ر به لگه یه ك بۆ ئه و تۆمه ته به یّنیّت، ئینجا پرزگاری ده بیّت. وه به لگه ش وهك چۆن خوای گه وره باسی کردوو ده بیّت چوار شاهید به یّنیّت شایه تی بده ن له سه ر پاستی و دروستی ئه و تۆمه ته جا ئه گه ر ئافره ت بیّت یان پیاو^(۱)، به لام ئه گه ر بۆ تۆمه ته که ی به لگه ی پیویستی نه هینا، ئه وه داری (الحدی لی ده دریّت.

به هه مان شیوه ئه گه ر خزمه تکاره که ی تۆمه تبار بکات وهك بلّیت: ئه ی زیناکه ر یا ئه ی زینا له گه ل کراو، یا هه ر وشه یه کی تر ئه م واتایه بیه خشیت، له فهرمووده ی پیغه مبه رداده هاتوو که فهرموویه تی: (مَنْ قَذَفَ مَمْلُوكَهُ بِالزَّنا اُقِيمَ عَلَيْهِ الْحَدُّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ اِلَّا اَنْ يَكُونَ كَمَا قَالَ). واته: ئه وه ی خزمه تکاره که ی تۆمه تبار بکات به زینا ئه وه له پۆزی دوایدا داری (الحدی لی ده دریّت، مه گه ر ئه وه ی وتویه تی پاست بیّت).

پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (اِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَرْفَعُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ). واته: جاری وا هه یه به نده یه کی خوا وشه یه ك دی به ده میدا له به رخودا، هیهج بایه خیکی پی نادا، خوای گه وره به چه ندین پله به هوی ئه و وشه یه وه به رزی ده کاته وه،

^۱ — ئیمامی زه هه بی ئاماژه ده کات به و ده قه ی خوای گه وره که ئه فهرمویت: (والذين يرمون المحصنات ثم لم يأتوا بأربعة شهداء فاجلدوهم ثمانين جلدة ولا تقبلوا لهم شهادة أبداً وأولئك هم الفاسقون) (النور: ۴).

به ندهی وایش هه یه وشه یه ک دی به ده میدا، که خودای لیتی ده په نجی و پی پی پازی نییه، گوی نادا به وشه یه، به لام به ره و دۆزه خ هه لی ده دیری.

وه (معاد) کوپی (جبل) وتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا، ئایا ئیمه سزا ده درین له سه ر نه و شتانه ی که ده یلین؟ پیغه مبه ریش فه رموی: (تُكَلِّمُكَ أُمُّكَ يَا مُعَاذُ، وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ - أَوْ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ - إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ) ^(۱). واته: له باری دایکت بجی ئه ی (معاد) ئایا نه و خه لکه ی به ناو دۆزه خدا له سه ر ناوچه وانیا ن راده کیشرین ئیلا دروینه ی زمانه کانیا نه.

وه له فه رموده یه کی تر دا هاتوو (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكَلِّمْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ) ^(۲). واته: هه رکه س بپوای به خواو پۆژی دوایی هه یه نه وه با قسه یه کی باش بکات یا ن بیده نگ بیت.

وه خوا ی گه وره ده فه رمویت: ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ (ق: ۱۸). واته: هه ر قسه یه ک له ده م ده رچیت خیرا چاودیریکی ئاماده تو ماری ده کات.

^۱ - الترمذی (۲۶۱۶)، وابن ماجه (۳۹۷۳)، وصححه الشيخ الألبانی.

^۲ - البخاری (۶۸۵۸)، ومسلم (۱۶۶۰).

تاوانی بیست و دوو

شاردنه وهی دهسکهوت (الغنیمه) له کاتی جهنگدا

خوای گوره دهفهرمویت : ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَائِزِينَ﴾ (الانفال : ۵۸) . واته : بهراستی خوا کهسانی په یمان شکین و ناپاکی خوش ناویت .

وه خوای گوره دهفهرمویت : ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (آل عمران : ۱۶۱) . واته : (هندیگ گومانیان برد که پیغه مبهړ ﷺ له دابهشکردنی دهسکهوتدا نادادی دهکات) بیگومان بو هیچ پیغه مبهړیک نه بووه که نادادی و خیانت بکات، هرکه س ناحهقی و نادادی بکات له پوژی قیامهتدا نادادییه که یه خه ی پی دهگریت و به کولیه وهیه تی، له وه دوا پاداشتی هرکه سیک به گویره ی کرده وه کانی دهدریته وه و نه وانه سته میان لی ناکریت .

له صه حیجی موسلیمدا هاتووه له (ابو هریره) - په زای خوای لیبت - ده لیت : پیغه مبهړ ﷺ هه ستایه سهر پی و باسی نه و شتانه ی فهرموو که خه لکی له دهسکهوتی جهنگ ده یشارنه وه بو خویان به کاره ساتی گوره ناوزه ندی کردو فهرمووی : با کهستان نه بینم له دوا پیدا مه پکی ئالاندبی له ملی و هر بار په ی بیت یاخود نه سپیک و هر بحیلینیت و به من بلیت : نه ی پیغه مبهړی خوا فریام که وه، منیش بلیم : هیچم له دهستدا نیه بوت، من پیم راگه یاندى، هه یه و شتریک به سهر ملیه وهیه تی ده بوړینى، نه ویش ده لیت : نه ی پیغه مبهړی خوا فریام که وه، منیش ده لیم : هیچم له دهستدا نیه بوت، من کاتی خو ی پیم راگه یاندى، هه یه کوله زیو زیوی له گه رددایه و ده لیت : نه ی پیغه مبهړی خوا فریام که وه، منیش ده لیم : هیچم له دهستدا نییه بوت، من کاتی خو ی پیم راگه یاندى، یاخود

هەندیک قوماش و جلوبەرگی له گەردندایه دەشکێتەوه، ئەویش دەلێت : ئەی پێغه مبه‌ری خوا فریام که‌وه، منیش دەلێم هیچم له دەستدا نیه بۆت، من کاتی خۆی پێم پراگە یاندی^(۱)

خوای گەوره له قورئانی پیرۆزدا دەفەرمویت : ﴿ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴾. واتە : هەرکەس ناحەقی و نادادی بکات له پۆژی قیامەتدا نادادییه که‌ی یه‌خە‌ی پێ دەگریت وابه‌ کۆلیه‌وه‌یه‌تی.

به‌ هه‌مان شیوه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ کاتیک که‌ (ابن اللتبية) ی نارد بۆ وه‌رگرتنی زه‌کات، که‌ گه‌رایه‌وه‌ وتی : ئەوه‌ بۆ ئێوه، ئەمه‌ش دیارییه‌ دایانه‌ به‌ خۆم، پێغه‌مبه‌ر ﷺ چوه‌ سه‌رمینه‌به‌ر و وه‌سف‌ی خوای گه‌وره‌ی کرد و دواتر فەرمووی : (والله لا يأخذُ أحدُ منكم شيئاً بغيرِ حقِّهِ إلا جاء يومُ القيامةِ يحْمِلُهُ على رَقَبَتِهِ، فلا أعْرِفُ رجُلًا منكم لَقِيَ اللهَ يحْمِلُ بَعِيراً له رُغَاءٌ أو بَقَرَةٌ لها خَوَارٌ أو شاهٌ تَبَعٌ، ثُمَّ رَفَعَ يدهُ حتى رأينا عُفْرَةَ إبْطِئِهِ اللهم هل بَلَّغْتُ اللهم هل بَلَّغْتُ). واتە : سوێند به‌خوا هیچ که‌س له ئێوه‌ شتیک وه‌رناگریت به‌ناحەق ئیلا له پۆژی دوایدا دیت به‌سه‌ر کۆلیه‌وه، با که‌سیک له ئێوه‌ نه‌بینم بچێته‌ خزمەت خوای گه‌وره‌ و حوشتێک به‌سه‌ر کۆلیه‌وه‌ ناله‌ نالی بێت یا مانگایه‌ک ببۆیتنی، یا به‌رخیک بباپیتنی (پاشان ده‌ستی به‌رز کرده‌وه‌ هه‌تا بن بالیمان بینی ، ئینجا دووجار فەرمووی : (خودایه‌ گیان گه‌یاندم).

له‌ (أبو هريرة) وه‌ په‌زای خوای لی بێت ده‌لێت : کاتیک که‌ ده‌رچوین بۆ غه‌زای خه‌یبه‌ر له‌ گه‌ل پێغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌رکه‌وتنمان به‌ده‌ست هێنا، به‌لام هیچ ده‌ستکه‌وتیکمان به‌ده‌ست نه‌هێنا له‌ ئالتون و پاره‌، جگه‌ له‌ که‌لوپه‌ل و پێویستی تر نه‌بێت، پاشان به‌پێکه‌وتین هه‌تا گه‌یشتین به‌ شیوه‌که‌ واتە : (وادي القرى) وه‌ له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌نده‌یه‌ک هه‌بوو که‌سیک به‌خشیبووی پێی له‌ هۆزی (جذام) پێی ده‌وترا : (رفاعة) ی کوپی (یزید) له‌ عه‌شیره‌تی (بني الضبيب) بوو، کاتیک که‌ دابه‌زینه‌ شیوه‌که‌ به‌نده‌که‌ هه‌ستا کاروانه‌که‌ ئاماده‌ بکات، به‌لام له‌ لایه‌ن دوژمنانه‌وه‌ به‌ تیریک پێکرا و گیانی له‌ ده‌ستدا،

^۱ - البخاري (۲۹۰۷).

وتمان خوشبهختی بۆ ئه وکه پلهی شههیدی به دهست هینا، فهرمووی: (کَلَّا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ الشَّيْئَةَ لَنَلْتَهَبُ عَلَيْهِ نَارًا، أَخَذَهَا مِنَ الْغَنَائِمِ لَمْ تُصِبْهَا الْمَقَاسِمُ). وته: نه خیر سویند به وکه سهی گیانی منی به دهسته ، نه و جل و بهرگی ده بیټ به ئاگرو سزای پی ده دریت، که له دهست که وته کاندای بردوویه تی به بی دابهش کردن. وتی: خه لکه که په شوکا پیاوێک که ئه مهی بیست هات قه ی تانیک یا دوو قه ی تانی هینا، وتی: ئه ی پیغه مبهری خواﷺ ئه مه له جهنگی خه ی بهرم دهست که وتوو، پیغه مبهر ﷺ فهرمووی: قه ی تانیک یا دوو قه ی تانیش بۆ دۆزه خه .

دهرباره ی ئه م باب ته دا فهرمووده زۆره هه ندیکێ له به شی سته مدا هاتوو

سته م کردن سی به شه :

یه که م: خواردنی مال به ناحه ق .

دووهم: سته م کردن له مرقۆ به کوشتن و لیدان و شکاندن و بریندار کردن.

سییه م: سته م کردنی مرقۆ به تانه و جنیودان و نه فره ت و تۆمه ت دانه پال .

(أبو بكرة) په زای خوی لی بیټ - ده لیت: پیغه مبهر ﷺ به سه ر و شتریکه وه بوو وتاری دا، یه کێک په شوه ی و شتره که ی گرتبوو: فهرمووی: (ئه مرقۆ چ پۆژیکه؟) ئیمه ش بیده نگ بووین هه تا وا گومانمان ده برد که ناویکی تری لی بنیت جگه له ناوه که ی خوی، فهرمووی: (ئایا ئه مرقۆ پۆژی جه ژنی قوربان نیه؟) وتمان: به لی، فهرمووی: (ئه م مانگه چ مانگیکه؟) ئیمه ش بیده نگ بووین هه تا وا گومانمان ده برد که ناوه که ی بگوریت، فهرمووی: (ئایا (ذو الحجة) نیه؟) وتمان: به لی، فهرمووی: (أَلَا إِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ حَرَامٌ عَلَيْكُمْ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ)^(۱). واته: ئاگادارین، خوینتان، سامانتان، ناموستان، له نیوانتاندا حه رامه وه کو حه رامی ئه م پۆژه و حه رامی ئه م مانگه و حه رامی ئه م شاره (مه که)، ده با ئه وه ی لیژه یه ئاگاداری ئه وانه بکاته وه که لیژه نین .

^۱ - البخاری (۱۷۳۹)، ومسلم (۱۲۱۸).

تاوانی بیست و سی

دزی کردن

خوای گهره ده فهرمویت: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (المائدة: ۳۸) . واته: دهستی پیاوی دزو ئافرهتی دز بېړن له پاداشتی کاری ناپه وایاندا، نه مه ش توله یه که له لایه ن خواوه، خوا بالاده ست ودانایه (له بریاردانی نه و سزایه دا، بئ گومان نه م سزایه له کومه لگه ی ئیسلامیدا جیبه جی ده کریت ، کاتیک هه موو که سیټک ژیانی مسوگهره وه مووان دهستی یارمه تی بو یه کتر دریژ ده که ن، هه روه ها له سالانی گرانیدا ده ست نابردیت .

پتغه مبه رﷺ فهرمویه تی: (لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَكِنَّ التَّوْبَةَ مَعْرُوضَةٌ)^(۱) . واته: مه یخوړ له کاتی مه یخواردنه وه که یدا باوه پدارنییه، دز لوکاتی دزیدا باوه ردار نییه، به لام ته و به ش ده خریته پیش چاوبو هه موو که سیټک.

له (ابن عمر) وه ده لیت: پتغه مبه رﷺ دهستی دزی بریوه له دزینی زرییه کدا که نرخه که ی سی دره م بووه .

خاتوو(عائشة) دایکی ئیمانداران ده لیت: پتغه مبه رﷺ دهستی دزی بریوه له ربوچه دیناریکدا (دووسه د و په نجا فلس) به ره و سه ره وه .

^۱ - سبق تخریجه .

پیغه مبهړ ﷺ فرموویه تی: (لَا تُقَطِّعْ يَدُ السَّارِقِ فِيمَا دُونَ ثَمَنِ الْمَجْنِّ). واته: دهستی دزنابریټ، له شتیګدا که که متر بیټ له نرخۍ قه لغان (المجن). (که متر نه بیټ له ده درهم).

المجن: نه و زږییه که جه نګاوه ر به کاری ده هیټیټ له جه نګدا، گیانی خوی پی ده پاریزیت له هیژشی دوزمن.

پیغه مبهړ ﷺ فرموویه تی: (لَعَنَ اللَّهُ السَّارِقَ الَّذِي يَسْرِقُ الْبَيْضَةَ فَتُقَطُّ يَدُهُ وَيَسْرِقُ الْحَبْلَ فَتُقَطُّ يَدُهُ). واته: نه فره تی خوا له و دزه ی که هیلکه ده دزی و ټینجا دهستی ده پردیټ، وه حبل ده دزی و دهستی ده پردیټ.

له (عائشة) وه ده لیت: ئا فره تی کی مه خزومی هه بوو شتومه کی ده برد و حاشای لی ده کرد، پیغه مبهړ ﷺ فرماني کرد به برینی دهستی، (أَسَامَةُ) کورپی (زید) هاته لای ماله و یان قسه ی له که لیان کرد، ټینجا هاته وه به پیغه مبهړی وت، پیغه مبهړ پیټی فرموو: (يَا أَسَامَةُ أَلَا أَرَاكَ تَكَلَّمَنِي فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ تَعَالَى،) إِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيمَ الشَّرِيفِ تَرَكَوهُ، وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ وَأَيُّمَ اللَّهِ لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا). واته: نه ی ئوسامه چیه ده تبینم ده ته ویت قسه م له که لدا بکه یت ده رباره ی سزایه ک که خودا دایناوه، پاشان هه ستاوه سه ر پی و فرمووی: به راستی نه ته وه کانی پیش ئیوه به هو ی نه وه وه له ناو چوون، ئه وان نه که ر پیاویکی خاوه ن پله و پایه دزی بکردایه وازیان لی ده هیټنا، وه نه که ر پیاویکی لاواز دزی بکردایه سزایان به سه ردا جیبه جی ده کرد، سویند به و که سه ی گیانی منی به دهسته، نه که ر (فاطمه) ی کچی محمد دزی بکات دهستی ده بریم.

تاوانی بیست و چوار

برپینی ریگا

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ جِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (المائدة: ۳۳). واته: بیگومان تو له ی نه وانه ی که ده جه نگین و دوژمنایه تی خوا و پیغه مبه ره که ی ده که ن و به گه رمی هه ولّ ده دهن بۆ بللو کردنه وه ی فساد و به د پره وشتی له زه ویدا هه ره وه یه: (نه وانه یان که خه لکیان کوشتووه) ده بیت بکوژدین، (نه وانه ش که خه لکیان کوشتووه و جه رده بییشان کردووه) ده بیت له خاچ بدرین، (نه وانه یان ته نها جه رده یی ده که ن) ده ست و قاچیکیان به پیچه وانه وه ببردریت، (نه وانه یان که مه ترسیان لیده کریت) نه وه شار به دهر بکریت، نه و سزایه خه جاله تی و سه رشوپیه بۆیان له دونیادا، له قیامه تیشدا سزای سه خت و گه وره یان بۆ هه یه .

(الواحدی) - په حمه تی خوای لی بیت - ده لیت: واتای: ﴿يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ واته: سه رپیچی ده که ن و گوپرایه لی نا که ن، وه هه رکه سیک سه رپیچیت بکات نه وه دوژمنته، ﴿وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ مانای: کوشتن و دزیکردن و بردنی مال و سامانه، هه رکه سیک چه ک هه لبرگیت له سه ر بروداران، نه وه دوژمنی خواو پیغه مبه ره که یه تی، نه مه ش و ته ی ئیمامی مالیک و نه وزاعی و شافعی.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿أَنْ يُقَتَّلُوا﴾ هه تا: ﴿أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ﴾ (ابن عباس) ده لیت: (أَوْ) بۆ هه لبراردنه به واتای (الإباحة) دیت به ئاره زووی ئیمام، نه گه ر ئیمام

بیه ویت دهیکوژیت، وه نه گەر بیه ویت هه لیده واسیت، وه نه گەر بیه ویت شار به دهی دهکات، نه مهش وتهی (الحسن) و (سعید) کوپی (المسیب) و (مجاهد).

وه له پیاویه تی (عطیه) دا (أو) بۆ (اباحه) نیه، به لکو بۆ جیاوازی پلهی تاوانه که یه، ههرکه سیک که سیک بکوژیت و ماله که ی ببات ده کوژیت و هه لده واسیت، وه ههرکه سیک مالیک تالان بکات و خاوه نه که ی نه کوژیت، ته نه دهستی ده پردیت، وه ههرکه س ته نه خوینی پرشت و دهسکاری ماله که ی نه کرد ده کوژیت، وه ههرکه سیک پیبوار بترسینیت و نهیکوژیت نه وه ته نه شار به ده ده کریت، نه مه مه زه بهی ئیمامی شافعییه (پرهزای خوی لی بیت).

ئیمامی شافعی ده لیت: ههرکه سیک له وانه به پیتی تاوانه که ی سزا ده دریت، نه وهی واجب بوو که بکوژیت و هه لبواسریت، پیش هه لواسینی ده کوژیت نه وه ک نازاری پی بگات، وه نه وهی پیویست بوو ته نه بکوژیت به بی هه لواسین، ده کوژیت و ده دریت وه به خاوه نه که ی بۆ نه وهی بینیزن، وه نه وهی پیویست بوو ته نه دهستی به پردیت، نه وه دهستی راستی ده پردیت و یه کلا ده کریت وه، نه گەر دووباره گه پایه وه و دزی کرد، نه وه قاچی چه پی ده پردیت، نه مه (أبو بکر) و (عمر) کردویانه هاوه لان هیچ تیبینیه کیان له سه ری نه بووه، نه مهش مانای نه وه ده قه یه (مَنْ خَلَفَ) وه هه روه ها (أَوْ يُنْفَوُ مِنْ الْأَرْضِ) (ابن عباس) ده لیت: ئیمام نه گەر نه یتوانی ده ستگیری بکات ده لیت: نه وهی دهستی پی گه یشته بیکوژیت، به لام نه گەر ده سه لاتی هه بوو به سه ریدا نه وه زیندانی دهکات، چونکه نه گەر زیندانی بکریت نه وه دوورکه وتوته وه له خه لک و شار،

(ابن قتیبه) ده رباره ی زیندانیان ده لیت:

فلسنا من الأحياء فيها ولا الموتى
عجبنا وقلنا جاء هذا من الدنيا

خرجنا من الدنيا ونحن من أهلها
إذا جاءنا السجن يوم حاجة

ده لیت؛ هه ر به برینی ریگاوترساندنی پیوار تاوانی گه وری نه جامداوه، چ جا نه گه ر
مال ببا یا بریندار بکات، یا بکوژیت؟ نه وه بیگومان چهند تاوانیکی گه وری نه جامداوه
له گه ل نه وه شدا نه م جوړه مرقفانه نویژ ناکه ن و نه وهی به ده سستی دینن به وریگه خراپه له
مه ی وزینا و نیربازی و شته خراپه کانی تر دا به کاری ده هینن .

تاوانی بیست و پینج

سویندی به درو

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِمَهْدِ اللَّهِ وَأَيِّحَنِيهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (آل عمران: ۷۷). واته: به پاستی نه وانه ی که په یمانی خواو سوینده کانیان به نرخیکی که م ده فروشن (له پله و پایه ی دنیایی، پاره و سامان، نه لبه ته هرچه نده بیت هر که مه) نه وانه له دواپوژدا هیچ به شیکیان نابیت (له سوزو میهره بانی خوا)، هر ودها له پوژدی قیامه تدا خوا نایاندوینیت و ته ماشایان ناکات (له چلک و پیسی گونا ه) خاوپنیان ناکات و سزای پرنیتش و نازاریش بویان ناماده یه .

(الواحدی) ده لیت: نه م نایه ته به هو ی دووکه سه وه دابه زی که سکا لایان هینا بو لای پیغه مبه ر ﷺ ده رباره ی ونبوویه ک، ده بوو تاوانبار سویندی بخواردایه ت، به لام نه م نایه ته دابه زی تا ببیت به سزایه ک بو تاوان بارکراو له سوینده که ی، وه دانی به ودها که مافی داواکاره .

له (عبد الله) وه ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ فهرمو ی: (من حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ وَهُوَ فِيهَا فَاجِرٌ لِيَقْتَطِعَ بِهَا مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لِقَى اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانُ) . واته: هر که س سویندیک بخوات به درو بو نه وه ی مالی موسلمانیک به ناحق داگیر بکات، نه وه کاتی ده گاته باره گای خوا زور لیتی په ست و توپه یه . (الأشعث) وتی: سویند به خوا نه وه له باره ی منه وه بوو، له نیوانی من و جوله که یه کدا پارچه زهویه ک هه بوو نه و نکولی له وه کرد که هی من بیت. منیش بردم بولای پیغه مبه ر ﷺ. پیغه مبه ری خواش ﷺ فهرمو ی: (شایه تت هه یه) وتم: نه خیر، پیغه مبه ر ﷺ به جوله که که ی فهرمو (سویند بخو) منیش وتم: نه ی

پیغه مبهری خوا نه و (گوئی لی نه) سویند نه خوا و ماله که م نه بات. خوایش له و پوهه وه نه م
 ثابته ی ناردده خواره وه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ (۲) تا کوتایی
 ثابته که.

له (عبد الله ای کوپی (مسعود) وه ده لیت: پیغه مبهر ﷺ فه رموی: (من حلف على
 يمينٍ وهو فيها فاجرٍ ليقطع بها مالَ امرئٍ مسلمٍ لقي الله وهو عليه غضبانٌ). (عبد الله)
 ده لیت: پاشان پیغه مبهری خوا نه م ده قه ی خوینده وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ
 ثَمَنًا قَلِيلًا﴾.

له (أبو ذر) وه هاتوه پیغه مبهر ﷺ فه رمویه تی: (قال ثلاثة لا يكلمهم الله يوم القيامة
 ولا ينظر إليهم ولا يزكّيهم ولهم عذابٌ أليم: المسبل، والمنان، والمنفق سلعته بالحلف
 الكاذب). واته: سی که س خوی گه وره له پوژی دوايیدا نه قسه یان له گه لدا ده کات و نه
 پاکیان ده کاته وه و له پوژی دوايیدا سزایه کی به ئیشیان بۆ ده بیت: نه و که سه ی که
 ده رقاچه که ی دریژه، وه نه و که سه ی که منه ت ده کات به سر خه لکید، وه نه و که سه ی
 که لوپه لی ده فروشیت به سویندی درۆ).

پیغه مبهری خوا فه رمویه تی: (الكبائر: الإشرāk بالله، وعقوقُ الوالدين، وقتلُ
 النفس، واليمينُ الغموسُ. واته: تاوانه گه وره گان: هاو له بؤخوا بریاردان، دل ئیشانی دایک
 و باوک، کوشتنی که سیک، سویندی درۆ. له بهر نه وه ناو نراوه به (الغموس) چونکه
 خاوه نه که ی ده خاته ناگره وه.

الغموس: نه و سوینده یه که به درۆ ده خوریت، وه له بهر نه وه ناو نراوه به (الغموس)،
 چونکه سویند خوره که پۆ ده چیت له گونا ه کردندا، وه و تراوه: پۆ ده چیت له ناگردا.

بهش

له و سویند خوار دنانه به غیری خوی گه وره، وهك: سویند خوار دن به پیغه مبهریا
كه عبه، یا فریشته یا ئاسمان یا ئاو یا ژیان یا پاسپارده له مانهش خراپتر: سویند خوار دن
به گیان، یا سهر، یا دهسه لاتدار یا خۆلی فلان شوین.

له (ابن عمر) وه له پیغه مبهری خواوه فهرموویه تی: (إِنَّ اللَّهَ يَنْهَأَكُمْ أَنْ تَخْلِفُوا بِأَبَائِكُمْ،
فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَخْلِفْ بِاللَّهِ وَالْأَلْفَا فَلْيَصْنُمْ). واته: خودای گه وره قه ده غه ی کردوه لیتان
سویند به باو و باپیرانتان بخۆن، جا هه ركهس سویند ده خوات با سویند به خوا بخوات یا
بیده نگ بیت.

وه له (عبدالرحمن) ی کوپی (سمرة) - په زای خوی لی بیت - فهرمووی: پیغه مبهری
﴿فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَخْلِفْ بِاللَّهِ وَالْأَلْفَا فَلْيَصْنُمْ﴾. واته: هه رگیز سویند به بته کان و باو
و باپیرانتان مه خۆن.

(الطاغوت): بریتیه له بته کان.

پیغه مبهری نازدار ﴿فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَخْلِفْ بِاللَّهِ وَالْأَلْفَا فَلْيَصْنُمْ﴾ فهرموویه تی: (من حَلَفَ مِنْكُمْ فَقَالَ فِي حَلْفِهِ: بِاللَّاتِ وَالْعُزَّى
فَلْيَقُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). واته: هه ركهس له ئیوه سویندی خوارد له سوینده كه یدا (وتی):
سویند به (اللات والعزى) ئه وه با بلیت: لا إله الا الله.

هه ندی جار له ناو هاوه لاند سویند به غیری خوا دووباره ده بووه وه ئه مهش
ده گه ریته وه بۆ ئه وه ی كه له پیش ئیسلامدا ده قیان له سهر گرتبوو، به لام پیغه مبهری
خواه ﴿فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَخْلِفْ بِاللَّهِ وَالْأَلْفَا فَلْيَصْنُمْ﴾ سویند به غیری خوا هات به سهر زمانیدا با بلیت: لا
إله الا الله. تا ببیت به كه فاره تی ئه و گونا هه.

تاوانی بیست و شش

سته کردن

خوای گه ورده دهفه رمویت: ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ (۱۱)
 وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ (۱۲)
 مُهْطِعِينَ مُقْنِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْجَتْهُمْ هَوَاهُ (۱۳) وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ
 فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنا مِنْ أَجْلِ قَرِيبٍ نَجْتِ دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعِ الرُّسُلُ أَوَلَمْ تَكُونُوا
 أَفْسَنتُمْ مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ (۱۴) وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
 وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿إبراهيم: ۴۲-۴۵﴾. واته؛
 په روه دگارا، خوم و نه وه کانه بگپړه له و که سانه ی که نه نجامده ری نوږډ بین به چاکی،
 په روه دگارا، دوعا و نزام گپرا بکه. نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) نه ی نیماندار) و ا گومان مه به که خوا
 بی ناگایه له و کار و کرده وه یی سته مکاران ده یکن، به پراستی خوا سزا که یان دوا ده خات
 بؤ پوږډیک که چاوه کانیا ن تیایدا نه بله ق ده بن. به په له و شپړه یی وه دین، سهریان به رز
 کردو ته وه و له ترس و سامنا کی نه و روژه دا چاویان ناتروکیت، دله پراوکیانه و دل و
 ده روونیا ن به تاله و هیچ حالی نین. نه ی (محمد) ﷺ خه لک بترسینه و بیداریان بکه روه
 له و پوږه ی که سزا و نازار یه خه یان پی ده گریت، جا نه وانه ی که سته میان کردو وه ده لئین؛
 په روه دگارا بؤ ماو ه یه کی که م و نزیک مؤله تمان بده (بمانگپړه وه بؤ دنیا) تا به دهم
 بانگه وازه که ته وه بچین و شوینی پیغه مبه ران بکه وین (به لام تازه کار له کار ترازو ه
 گه پانه وه نه سته مه بویه پتیا ن ده و تریت)، مه گه ر کاتی خوی سویندتان نه ده خوارد که
 دنیا به رده و ا مه و ټیوه تیا چوونتان نابیت ؟ ! ټیوه کاتی خویشی نیشته جی بوون له مال و
 حال و شوینی نه و اندا که سته میان له خو یان کردو (پښه ی نیمان و خواناسیان نه گرت)

بۆتان ده ركهوت كه چيمان به سه ره ميان و نموونه و باسی زورمان بۆ هیناوه نه ته وه (ده باره ی سه رته نجامیان).

وه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ (الشوری : ۴۲) واته : بیگومان ته نها نه وانه به رپرس ده بن كه سته م له خه لکی ده كهن و ده ستریزی ده كهن به ناحه ق له زه ویدا، نا نه وانه سزاو نازاری به ئیشیان بۆ هیه .

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَسِعَلَهُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴾ (الشعراء : ۲۲۷) . پیغه مبه ری خواﷺ فهرمویه تی: (إِنَّ اللَّهَ لَيُمْلِي لِلظَّالِمِ حَتَّى إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يَفْلِتْهُ)^۱ واته : خوای گه وره ماوه ی سته مکار ده دات تاكو نه و کاته ی ده یگریت، ئیتر به ری نادات . پاشان نه م ده قه ی خوینده وه: ﴿ وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرْآنَ وَهُوَ ظَلِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴾ (هود : ۱۰۲) . واته : نا به و شیوه یه په روه ردگارت هه ركاتیک بیه ویت شار و دیهاته کان گه رسته مکار بن سزایان ده دات، سزای نه و سزایه کی پر نازار و سه خته .

پیغه مبه ری خواﷺ فهرمویه تی: (مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ عَرَضِهِ أَوْ شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخَذَ مِنْهُ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتِ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ) . واته : هه ركه س سته م و ناحه ق بیه کی به رامبه ر كه سی کردوه چ ده باره ی شه ر ه ف و ئابپووی بی یا هه ر شتیکی دیکه ، با نه مپۆ گه ر دنی خوی پی نازاد بکات و پيش نه وه ی پۆژیک بیته پیشه وه كه دینار و درهم نه بییت، نه گه ر کرده وه یه کی چاکیشی هه بییت به نه ندازه ی نه و ناحه ق بیه ی كه نه و كه سه کردوویه تی لیی ده سه نریت و (ده دریت به سته ملیکراوه كه خو نه گه ر

^۱ - البخاری (۴۶۸۶) ، و مسلم (۲۵۸۳) .

چاکه یشی نه بوو له خرابه و گوناھی نه و کهسه ی که سته می لی کردووه وهرده گیریت و ده دریت به سهریدا .

هه روه ها پیغه مبه رﷺ له خوی گه ورده وه فهرموویه تی: (يا عِبَادِي اِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا) . واته: نه ی بهنده گانم، من سته م له سهر خوم قه ده غه کردووه و له نیوان بهنده گانیشمدا قه ده غه م کردووه، که واته سته م مه که ن .

پیغه مبه ری خواﷺ فهرموویه تی: (اَتَذَرُونَ مَا الْمُفْلِسُ) واته: (ثایه ده زانن موفلیس کئییه) وتیان: موفلیس له لای ئیمه نه و کهسه یه که نه دره می هه یه و نه که لوپهل، پیغه مبه ر فهرمووی: (اِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ اُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَآءٍ وَزَكَآءٍ وَصِيَامٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا، وَأَكَلَ مَالَ هَذَا وَسَفَكَ دَمَ هَذَا، وَضَرَبَ هَذَا، فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أَخَذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ) . واته: موفلیس له ئوممه ته که م نه و کهسه یه که له پوژی دوايیدا دیت به نوژی زه کات و پوژوه وه، دیت جنیوی به وه داوه، نه وه ی تومه تبار کردووه، مالی نه وه ی بردووه، خوینی نه وه ی پشتووه، له وکهسه ی داوه، جا نه مه یان له چاکه که ی وهرده گیریت و، نه ویتریان له چاکه که ی وهرده گیریت، نه گهر چاکه ی نه ما پیش نه وه ی دادوهری بکریت، تاوانه گانی نه وان ده دریت به کولیدا، پاشان فری ده دریتته ناو ناگره وه .

وه له صه حیجدا هاتووه: (مَنْ أَخَذَ مِنَ الْأَرْضِ شَيْئًا بِغَيْرِ حَقِّهِ خُسِفَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى سَبْعِ أَرْضِينَ) واته: ههر که س زه وی که سیک داگیربکات، له پوژی دوايیدا تیایدا پوژده چیت تا حوت چینی زه وی .

مه ندی له شاعیره کان دهر باره ی ده لئین:

فالظلم يرجع عقباه إلى الندم	لا تظلمن إذا ما كنت مقتدرا
يدعو عليك وعين الله لم تنم	تنام عيناك والمظلوم منتبه
وما زال المسىء هو الظلوم	أما والله إن الظلم شؤم
غدا عند المليك من العلوم	ستعلم يا ظلوم إذا التقينا
وبين إله العالمين حجاب	توق دعا من ليس بين دعائه
ولا أنه يخفى عليه خطاب	ولا تحسبن الله مطرحا له
لأنصرن المظلوم وهو مثاب	فقد صح أن الله قال وعزتي
جهول وإلا عقله فمصاب	فمن لم يصدق ذا الحديث فإنه

بەش

له گه وره ترين سته م دواخستنن مافی کریکاره له لایه ن که سیکی ده و له مه نده وه، وه که له فەرمووده ی سه حیددا هاتووه که پیغه مبه ر ﷺ فەرموویه تی: (مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ).
واته: دواخستنن ده و له مه ند بۆ دانه وه ی قه رز سته مه .

له ڕیوایه تیکی تر دا هاتووه: (لَيْ الْوَاحِدِ ظُلْمٌ يُحِلُّ عِرْضَهُ وَعُقُوبَتُهُ)^(۱). واته:
دواخستنن ده و له مه ند بۆ دانه وه ی قه رز سته مه، دروسته سکا لای لی بکریت و سزا بدریت
و زیندانی بکریت.

^۲ - أبو داود (۳۶۲۸)، وابن ماجه (۲۴۲۷) وصحه الشيخ الألباني.

به شیکی تر

یه کیکی تر له سته م کردن نه وه یه که ئافره ت مافی پئیشیل بکریت له ماره یی و خه رجی ژیان نه ویش له چوارچیوه ی نه م فرموده دایه (لِی الْوَاٰجِدِ ظُلْمٌ یُّحِلُّ عِرْضَهُ وَعُقُوْبَتَهُ). واته : دواختنی ده وله مه ند بۆ دانه وه ی قه رز سته مه ، دروسته سکا لای لی بکریت و سزا بدریت و زیندانی بکریت.

به شیکی تر

یه کیکی تر له سته م نه وه یه که سیک که سیک تر به کری بگریت دوا یی مافه که ی پینه دات، له سه حیجی بوخاریدا هاتووه پئغه مبه ر ﷺ فرموویه تی : خوی گه وره ده فرمویت : (ثَلَاثَةٌ اَنَا خَصْمُهُمْ یَوْمَ الْقِیَامَةِ: رَجُلٌ اَعْطٰی بِي ثُمَّ غَدَرَ، وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا فَاکَلَ ثَمَنَهُ، وَرَجُلٌ اسْتَاْجَرَ اَجِیْرًا فَاسْتَوْفٰی مِنْهُ وَلَمْ یُعْطِ اَجْرَهُ) ^(۱). واته : سی جور که س هه ن که خۆم سکا لاکارم له سه ریان له پۆزی قیامه تدا : که سیک که په نای که سیک بدات له به ر من پاشان خیانه ت و سته می لی بکات، به لینی نه مان بدات و نه بیاته سه ر، هه روه ها که سیک که سیک ئازاد بکاته به نده ی خۆی و بیفرۆشی ت و نرخه که شی بخوات، هه روه ها که سیک یه کیک به کری بگریت و ئیشه که ی خۆی پی بکات و دوا یی کری که ی نه داتی.

یه کیکی تر له و تاوانه گه ورانه نه وه یه که که سیک قه رزی له لا بیت و سویند به درۆ بخوات، پئغه مبه ر ﷺ فرموویه تی : (مَنْ اقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُّسْلِمٍ بِیَمِیْنِهِ، فَقَدْ اَوْجَبَ اللّٰهُ لَهُ النَّارَ وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ، قِیلَ: یَا رَسُوْلُ اللّٰهِ وَاِنْ كَانَ شَیْئًا یَسِیْرًا ؟ قَالَ: وَاِنْ قَضِیْبًا مِنْ اَرَاکِی ^(۱)). واته : هه رکه س به سویندی درۆ مافی موسلمانیک بۆ خۆی بپریت، نه وه بیگومان ناگری دۆزه خی بۆ خۆی واجب کردووه و، به هه شتی لی قه ده غه یه، وتیان : نه ی پئغه مبه ری خوا

^۱ - البخاری (۲۲۲۷).

^۱ - مسلم (۱۲۷).

نه گهر شتيكي كه ميش بيت؛ فهرمووي؛ نه گهر داريكي (اراك) يش بيت. (اراك) نه و داره يه كه بؤ سيواك به كار ديت.

فخف القصاص غدا إذا وفيت ما	كسبت يداك اليوم بالقسطاس
في موقف ما فيه إلا شاخص	أو مهطع أو مقنع للراس
أعضاؤهم فيه الشهود وسجنهم	نار وحاكمهم شديد الباس
إن تمطل اليوم الحقوق مع الغنى	فغدا تؤديها مع الإفلاس

پيغه مبر عليه السلام فهرموويه تي؛ (لَتُؤَدَّنَ الْحُقُوقَ إِلَى أَهْلِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُقَادَ لِلشَّاةِ الْجَلْحَاءِ مِنَ الشَّاةِ الْقَرْنَاءِ)^(۱). واته؛ ده بيت له پوځي دواييدا مافه كان بگه پيښنه وه بؤ خاوه نه كانيان، هه تا ټوله ي به راني بي شاخ له شاخدار ده كړيته وه.

(شريح القاضي) ده لیت؛ له داهاتوودا سته مکاران ده زانن مافي نه و كه سانه ي كه به ناحق خواردوويانه، چونكه سته مكار چاوه پوانی سزا ده كات و سته مليكراویش چاوه پوانی ټوله وسه ركه و تنه.

به شيكي تر

له ناگه داريوون له چوونه ناو سته مکاران و تيکه لي و پشستگري كردنيان

خوای گه وره ده فهرمويت؛ ﴿ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ﴾ (هود : ۱۱۳). واته؛ نه كه ن مه يلي دلتان له گه ل نه وانه دا بيت كه سته ميان كردووه و له خوا ياخي يوون، چونكه نه و كاته ناگرده تانسو و تيښت .

(الركون) واته؛ مه يل بؤ شتيك و حه زو ناره زوو خوښه ويستی بؤي.

(ابن عباس) ده لیت: هرگیز ناره زوو خوشه ویستی و نهرم و نیانی بۆ سته مکار دهرمه بپن. خوی گهره ده فهرمویت: ﴿أَخْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (الصافات : ٢٢). واته: خوی گهره فهرمانده دا به فریشته کان به هه موو نه وانه ی سته میان کردوو کویان بکه نه وه، خویان و هاوسه رانیان، خویان و هاوشیوه یان و نه و شتانه ش که ده یانپه رست .

پێغه مبه رﷺ فهرمویه تی: (انْصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا) فقال: يا رَسُولَ اللَّهِ، انْصُرْهُ إِذَا كَانَ مَظْلُومًا، فَكَيْفَ انْصُرُهُ إِذَا كَانَ ظَالِمًا؟ قال: (تَمْنَعُهُ مِنَ الظُّلْمِ فَإِنْ ذَلِكَ نَصْرُهُ)^(١). واته: براكه ت سهر بخه نه گهر سته مکار بوو یا سته ملیکراو، وتی: نه ی پێغه مبه ری خوا، سهری ده خه م نه گهر سته ملیکراو بوو، نه ی چۆن سهری بخه م نه گهر سته مکار بوو؟ فهرمووی: پێگری لی ده که ی تا سته م ناکات، نه وه سهرخستنیتی.

نامۆزگاری

مردن چه ندين گيانی کيشا به بی ویستی خاوه نه که ی؟! کوا نه وکه سه ی که ده سه لاتی پوژئاواو پوژه لاتی به ده ست بوو؟!، خاوه ن باخ و باخات و خزمه تکارو دونیا بوو، نه ی کوا ئاواته کانی؟! داخو ئیسته چه ند جار قه له په ش له ماله که یدا به چۆله وانی خوینایه تی؟! نه ی کوا هاوپێ دلسۆزه کان؟! هه موویانی به جیه یشت بۆ خزمه تی خالقی پاسته قینه چوو. جیگه ی نهرم و نیانی گۆپیه وه به زبری خۆل، کرم جسته ی له ت و په ت کرد وه ک چۆن قوماش له ت ده کریت، مایه وه له تاریکیه کی ته نگ و ناخوشدا پاش ژیا نی خوش، دورکه وته وه له دۆست و هاوپێ یه کان وه ک نه وه ی ههرگیز نه ژیا بی.

^١ - البخاري (٢٤٤٣)، ومسلم (٢٥٨٤).

تاوانی بیست و جهوت گومرك يا باج وهرگرتن

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ (الشوری: ۴۲). واته: بیگومان ته نه اونه بهرپرس ده بن که سته م له خه لکی ده که ن و ده ستریزی ده که ن به ناحق له زه ویدا، ئا نه وانه سزاو نازاری به نیشیان بوهیه.

باج وهرگر: له گه وره ترین هاوکاره کانی سته مکارانه، به لکو ئه و خوی به کیکه له و سته مکارانه، چونکه نه وهی وهری ده گرت حقی خوی نیه وده دات به که سانیک که شایسته نین.

باج وهرگر له پوڅی دوايیدا چوڼ مافی نه و خه لکه ده گپړته وه که لپی وهرگرتوڼ، به پراستی خه لکی له و پوڅه دا چاکه کانی ده بن نه گه ر خاوه ن چاکه بیت! نه گه ر نا نه م فهرمووده یی پیغه مبه رﷺ راسته وخو دهیگریته وه: (اتَدْرُونَ مَا الْمُفْلِسُ) واته: (نایه ده زانن موفلیس کییه) وتیان: موفلیس له لای نيمه نه و که سه یه که نه دره می هیه و نه که لوپه ل، فهرمووی: (إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَزَكَاةٍ وَصِيَامٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا، وَأَكَلَ مَالَ هَذَا وَسَفَكَ دَمَ هَذَا، وَضَرَبَ هَذَا، فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أَخَذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ). واته: موفلیس له نوممه ته که م نه و که سه یه که له پوڅی دوايیدا دیت به نویزو زه کات و پوڅوو، دیت جنتوی به وه داوه، نه وهی تومه تبار کردووه، مالی نه وهی بردووه، خوینی نه وهی پشتووه، له وکه سه ی داوه، جا نه مه یان له چاکه که ی وهرده گرت، نه ویتریان له چاکه که ی وهرده گرت، نه گه ر چاکه ی نه ما پیش نه وهی

دادوهری بکریت، تاوانه کانی ئه وان ده دریت به کۆلیدا، پاشان فپێ ده دریتته ناو ناگره وه .
 پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ لَحْمٌ نَبَتَ مِنْ سُحْتٍ، النَّارُ أُولَى بِهِ)^(۲). واته :
 ناچیتته به هه شته وه گۆشتیک که به حه رام گه شه ی کرد بیت، ناگر ده بی بیسو تی نی .

(السحت) بریتیه: له هه موو مالکی حه رام و پیس و قیزه ون خاوه نه که ی پێی
 شه رمه زار ده بی ئه گه ر باسی بکات .

نامۆزگاری

کوا نه و که سانه ی که خاوه ن قه لای به رزو به هیز بوون، باخچه یان ئاوه دان کردبو وه
 به گول و گولزار، ته ختی به رزیان دروست کردبوو له سه ری داده نیشتن، گه یشتبوونه
 ئه و په پی خوشی و له زه تی دنیا، به لام مردن هه موو له زه ته کانی له بیر بردنه وه، پووی پێ
 کرده داها تووی به لا و چرای دونه یای کوزانده وه، له تاریکیدا به جیی هیشته، جا ئاقل نه و
 که سه یه که زیانی دونه یای ده کاته قوربانی دوا پوژ .

^۲ - الترمذی (۶۱۴)، والحاكم في المستدرک ۴ \ ۴۲۲ وقال: حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه، ووافقه
 الذهبي .

تاوانی بیست و هه شت

خواردنی مالی حه رام یان به کارهینانی به هه رجوری بیټ

خوای گه وره ده فهرمویت : ﴿ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ ﴾ (البقرة: ۱۸۸). واته : نه کهن مال و دارایی به کتر له نیتوانتاندا به ناحق بخون (وهکو به رتیل و سوو، یان داگیرکردن و فپوفیل....) .

هه ندیکیان مالی به کتر ده بخون به نارپه و، نه مهش ده بیټ به دوو به شه وه :

یه کهم : له وپوهی که به زور ده یخوات وهک توپه یی و خیانه ت و دزی .

دووه م : له پووی قومار کردن و کات به سه ربردن و هاوشیوهی نه وانه .

له سه حیجی بوخاریدا هاتووه پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی : (إِنَّ رِجَالًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ بِغَيْرِ حَقٍّ فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) . واته : نه وانه ی به شیوه یه کی نا ته ندروست هه لسوکه وت به مالی خه لکه وه ده کهن نه وه به شی نه وان ناگره له پوژی دواییدا .

وه له سه حیجی موسلیمدا هاتووه پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی : (إِنَّ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ يَقُولُ يَا رَبِّ، وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ) . واته : به راستی پیاویک گه شت ده کاو پښگا ده بپی (بۆ حه جکردن و به جیهینانی په یوه ندی خزمایه تی) سه روچاوی توژاوییه دهستی به رز ده کاته وه بۆ ناسمان، ده لیت : نه ی په روه ردگار، خواردن و خواردنه وهی حه رامه، پوشاکی حه رامه، به حه رامیش گوش کراوه، نه ی چۆن دوعا و نژای گیرا ده بی).

(ابن عباس) ده لیت : خوای گه وره نویژی که سیک قبول ناکات له هه ناویدا حه رام

هه بیټ، هه تا ته و به ی لی ده کات و ده گه پیته وه بۆ لای خوای گه وره .

(سفیان الثوري): ده لیت: هرکه سیك به مالی حرام بیه خشیت، وهك نه وه وایه جله که ی به میز پاک بکاته وه، بیگومان جل و بهرگ ته نها به ئاو پاک ده بیتته وه، تاوانیش به هیچ پاک نابیتته وه جگه له حلال نه بی.

نیمامی (عم) ده لیت: نیمه له (تو) له (ده) ی شته حلاله کان دوور ده که وتینه وه له ترسی نه وه ی نه که وینه ناو حه رامه وه.

(زید) ی کوپی (أرقم) ده لیت: نه بوبکر خزمه تکارنکی هه بوو خستبوویه سه رپاره و سامان، هه موو پۆژیک شتی بۆ ده هینا، ده یفه رموو نه مه له کوئی هیناوته؟ نه گه رپازی بکردایه ده یخوارد نه گه رنا وازی لی ده هینا.

وتی: شه ویک خواردنی هینا بۆ نه بو بکر که به پۆژوو بوو، ئینجا تیکه یه کی لیتی خوارد به لام بیری چوو پرسیری لی بکات، پاشان پیتی فه رموو: نه مه ت له کوئی هیناوه؟ وتی: من له کاتی نه فامیدا فاله بۆ خه لک ده گرته وه و باشم لی نه ده زانی، بۆ یه هه لیانم ده خه له تاند، نه بو بکر فه رمووی: ناخ له تو خه ریکه له ناوم ده بهیت! پاشان دهستی کرد به قورگی خۆیدا بۆ نه وه ی خۆی برشینیتته وه نه ده پشایه وه، پیتی وترا: ده رناچیت ئیلا به ئاو نه بی، پاشان ئاویان بۆ هینا خواردیه وه و خۆی ده پشانده وه هه تا پشایه وه هه مووی له سکی ده رکرد.

پیتی وترا: - په حمه تی خوات لی بیت- هه موو نه مه له بهر یه ک تیکه ی حه رام؟ فه رمووی: نه گه ر به گیان ده رچوونم بوایه، گیانم له گه لیدا ده رده کرد، گویم له پیغه مبه ر عليه السلام بوو ده یفه رموو: (كُلْ جَسَرَ نَبَتٍ مِنْ سَحْتٍ، النَّارُ أُولَى بِهِ ^(۱)). واته: هه موو جهسته یه ک به حه رام گه شه ی کرد بیت، ناگر ده بی بیسو تینی.

زانایان - په حمه تی خویان لی بیت- ده لیتن: نه م باسه هه موو نه مانه ده گریتته وه: نه وه ی گومرک وهرده گریت، نه وه ی دزی ده کات، نه وه ی ناپاکی ده کات، نه وه ی که

رېبا وهرده گړت ، نه وهی ده بېت به وه کیلی، نه وهی پره شوه (به رتیل) وهرده گړت، نه وهی له ترازو کیشانه دا فیل ده کات ، نه وهی شتی ده فروشیته و عه بیټکی تیدا بېت و باسی ناکات، نه وهی قومار ده کات، نه وه سېحر و فال ده گړتته وه، نه وهی وینه ده کیشیت، نه وهی زینا ده کات ، نه وهی به سهر مردودا شیوه نه ده کات، نه وهی ده لالی ده کات نه گهر حقی خوی لی ده ریکات به بی پوخسته تی فروشیاره که، وه نه وهی کریار ده دوزیتته وه و ده یخه له تینیت.

ناموژگاری

به نده کانی خوا، پوژگارو شه وه کان نه جهل نزيك ده که نه وه، ژيانی دنیا هه تا هه تایی نیه، هه موو له شساغيت نه خوش ده که ویت، به لام دواي جيگير بوونی، نه جهل هيرش ده هینیت، بېگومان نه وپه پي له ش ساغی ناته وای کامل بوون دهرده خات، ئایه سوودتان وهرگرت له وه موو په ندهی که له پوژگاری ته مه نه ده بیینن.

تاوانی بیست و نو

که سیک خوی بکوژیت

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝۲۹﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿﴾ (النساء : ۲۹، ۳۰).
واته: خوٲان مه كوژن و يه كتر به ناحق مه كوژن، كاتيک بيژاري و بيتافه تي پووتان تيده كات يان تووشي زيانتيك ده بن، به پاستي خوا ميهره بانه. هه ركه سيكيش كاري وابكات (ساماني خه لكي به ناحق بخوات يان خوي يان خه لك بكوژيت) به دوژمنايه تي و سته مكردن، نه وه له ناينده دا ده يخه ينه دوژه خوه و به ناگر ده يسوتيني، نه و كاره ش بو خوا هه ميشه و به رده وام ئاسانه .

(الواحي) ده لتي: له ته فسيري نه م ده قه دا: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ واته: با يه كتری نه كوژن چونكه هه مووتان په پره وي يه ك نايين ده كهن، ئيوه وهك يه ك گيان وان، نه مه وته ي (ابن عباس) و زوريه ي زانايانه .

هه نديكي تر له زانايان ده لتي نه م نايه ته خو كوشتن قه ده غه ده كات.

به لگه له سه رپاستي نه مه نه وه يه له (عمرو) كوري (العاص) وه ده لتي: له جهنگي (ذات السلاسل) دا له شه ويكي زور ساردا جه نابه ت بووم، ترسام كه خو م بشوم له ناو بجم، پاشان ته يه موم كرد و نويزي به يانيم بو هاوه لانه كرد، نه وه يان بو پيغه مبه ر ﷺ گيړا يه وه، فهرمووي: (يا عمرو صليت بأصحابك و أنت جنب) واته: نه ي عه مپ پيش نويزيت بو به هاوه له كانت كردو جه نابه ت بوويت؟! منيش پيم وت كه چي به ربه ستي كردم له خو شوردن، وتم: خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا﴾

وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿النساء: ۳۰﴾ واته: خوتان مه کوژن، خودا به به زه بیه، پیغه مبه ر ﷺ پیکه نی و هیچی نه فرموو.

که واته ئەم نایه ته به لگه یه له سه ر ئەوه ی که (عمرو) کوری (العاص) به مانای له ناو بردنی گیانی خوی ته فسیری کردوه نه که سیکی تر، پیغه مبه ر ﷺ ئەم لیکدانه وه ی پی ناخوش نه بوو.

(ابن عباس) ده باره ی مانای ئەم ده قه ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ ده لیت: وشه ی ﴿ذَلِكَ﴾ ناماژه به که ده گه پیتته وه بۆ هه موو قه ده غه کراویک له سه ره تای سوره ته که وه تا ئەم شوینه.

کۆمه لیککی تر ده لێن: ئەم هه ره شه یه ده گه پیتته وه بۆ خواردنی مال به ساخته و خۆپایی و کوشتنی که سیک به ناحق، وه ﴿عُدْوَانًا وَظُلْمًا﴾ واته: دژایه تی شتیک بکات که خوای گه وره فره مانای پی کردبی، ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ واته: خوای گه وره ده توانیت په یمانی خوی جیبه جی بکات له خسته نه دۆزه خه وه.

وه له (جندب) کوری (عبدالله) ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ فره موویه تی: (كان فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ بِهِ جُرْحٌ فَجَزَعُ فَأَخَذَ سِكِّينًا فَحَزَّ بِهَا يَدَهُ فَمَا رَقَا الدَّمُ حَتَّى مَاتَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى بَادِرْنِي عَبْدِي بِنَفْسِهِ حَرَمْتُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ)^(۱). واته: له زه مانیککی پیش ئیوه دا کابرایه ک برینیککی لی په یدا ده بیت، خوی پی ناگیرئ له تاو نازاردا، چه قویه ک ده گریت و ده ماری ده ستی خوی پی ده بریت ئیتر خوینه که ناوه ستیتته وه هه تا ده مریت. خوای گه وره ش ده فره مویت: نه و به نده یه م خوی کوشت!! منیش به هه شتی لی حه رام ده که م.

وه له (ابی هریره) وه ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ فره موویه تی: مَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ يَتَرَدَّى فِيهِ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ تَحَسَّى سُمًّا فَقَتَلَ نَفْسَهُ

^۱ - البخاري (۴۶۶۲)، ومسلم (۱۱۲).

فَسُمُّهُ فِي يَدِهِ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مَّخْلُودًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدٍ فَحَدِيدُهُ فِي يَدِهِ يَجَأُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مَّخْلُودًا فِيهَا أَبَدًا^(۱). واته : كه سيك له كيويكه وه خوى به ريداته وه و خوى بكورژيت، نه وه له ناگري دوزه خدا ده بي و، تيايدا به هه ميشه و به رده وام به رده بيته وه. هه ركه سيك ژه هريك بنوشي و خوى بكورژيت، له ناگري دوزه خدا ژه هره كه به ده ستيه وه ده بي و هه ميشه و به رده وام ده ينوشي. هه ركه سيكيش به پارچه ناسني خوى بكورژي، پارچه ناسنه كه له دوزه خدا به ده ستيه وه ده بي و هه ميشه و به رده وام ده يكا به سكي خويدا.

له فهرموده ي صه حيحدا هاتووه ده رياره ي كه سيك كه برين زوري بي هينا به شمشيره كه ي خوى كوشت، پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموي : (هو من اهل النار). واته : نه و له نه هلي دوزه خه.

ناموزگاري

نه ي نه و كه سه ي پشتت له نابين كردووه، تاكه ي نه م دلپه قيه و پشت تيكردنه ! نه ي بي ناگا ده زاني گوماني تيدا نيه مردن و ته من به ره و له ناوچوون ! ده پوا ، نه ي نه و كه سه ي ده ته وي له خو بايي بيت له مردن و سه ره مه رگ، نه ي نازاني له ش ساغي هه موو پوزيكي ته من له قرتيكه وتندايه ! نه ي بي ناگا له ناماده كردني تويشوو، خو ناگا دار كراويته ته وه له مووي سپي دواي مووي په ش ! سه رسوپمانه بو هه ركه سيك نه م هه موو كاته ي له به رده ستيه ي چون ده توانيت چاوي لي بخه وينيت.

^۲ - البخاري (۵۷۷۸)، ومسلم (۱۰۹).

تاوانی سی

دروکردن له زوربهی قسه کانددا

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ﴾ (آل عمران: ۶۱). واته: پاشان له خوا بپارپینه وه و ئینجا داوا بکین نه فرین و له عنه تی خوا دابباریته سهر دروژنه کان.

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿قُلِ الْمَرْصُونُ﴾ (الذاریات: ۱۰). واته: دهک بکوژدین دروژن و بوختانچیه کان.

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ (غافر: ۲۸). واته: خوا هیدایهت وړینمووی که سیک ناکات زیاده پړه و دروژن بیت).

له (ابن مسعود) وه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: ﴿إِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَصْدُقُ حَتَّى يَكُونَ صَدِيقًا، وَإِنَّ الْكُذْبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَكْذِبُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا﴾^(۱). واته: به دلنیا یی وه راستگویی پړنوینی مروؤ ده کات بؤ نه وپه پی چاکه کاری، چاکه کاریش پړنیشاندهره بؤ به هشت، به راستی مروؤی واهه یه هر راستگویی ده کات تا وای لی دیت لای خواوهند به که سیک راستگو تومار ده کړیت، هه روه ها به دلنیا یی دروکردن پړنوینی مروؤ ده کات بؤ لادان و ترازان و به دکاری، لادانیش پړنیشاندهره بؤ ناگری دوزه خ،

^۱ - البخاری (۶۰۹۴)، و مسلم (۲۶۰۷).

به پراستی مړوځ هر درو دهکات تا وای لی دیت لای خواوهند به که سیکي دروژن تومار دهکريت.

(أبو هريرة) ده لیت: پیغه مبر ﷺ فه رموویه تی: (آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ. واته: نيشانه ی دوو پوو سی شته: نه گهر قسه ی کرد درو بکات، نه گهر به لاین و په ایمانیکي دا نه بیاته سهر، نه گهر نه سپارده ی له لا دانرا خیانه تی لی بکات.

(عبد الله) ی کورپی (عمر) ده لیت: پیغه مبر ﷺ فه رموویه تی: (أَرْبَعٌ مِنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدْعَهَا: إِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ، وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ^(۱)). واته: چوار شت هه ن هرکه س تیايدا بیت دوو پوو یه کی ته واره، هرکه سیش یه ک شت له و چواره ی تیدا بیت نه وه نيشانه یه کی دوو پوو یی تیدایه هه تا وازی لیده هیئت: نه گهر نه مانه تیکی له لا دانرا خیانه تی تیدا بکات، نه گهر قسه ی کرد درو بکات، نه گهر په ایمانیکي دا به که سیک بیشکینیت و نه بیاته سهر، نه گهر ناکوکیه یکی له گهل که سیک هه بوو له حق و پراستی لا بدات.

وه له فه رموده یه کی تر دا هاتووه: (إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ). واته: خوټان بپاریزن له گومان چونکه به پراستی گومان دروترین باس و قسه یه.

پیغه مبر ﷺ فه رموویه تی: (ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: شَيْخٌ زَانٍ، وَمَلِكٌ كَذَّابٌ، وَعَائِلٌ مُسْتَكْبِرٌ). واته: سی تا قم هه ن خوا له پوژي دواييدا قسه یان له گهل ناکات و پاکیان ناکاته وه و به چاوی (په حمه ت) ته ماشایان

^۱ - البخاري (۳۴)، ومسلم (۵۸).

ناکات و سزای به ئیشیان بۆ ههیه: پیریکی داوین پیس، دهسه لاتاریکی درۆن، هه ژاریکی لوت بهرز.

له وانه گهوره تر سویند خواردنه به درۆ، وهك چۆن خوای گهوره هه والی داوه ده باره ی دوو پوهه کان ده فهرمویت: ﴿وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (المجادلة: ۱۴).
واته: سویند له سه درۆ ده خۆن له کاتی کدا که خوشیان ده زانن درۆیه..

وه له فهرمووده ی (سه حیدا) هاتوه که وا پێغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ: رَجُلٌ حَلَفَ عَلَى سَلْعَةٍ لَقَدْ أُعْطِيَ بِهَا أَكْثَرُ مِمَّا أُعْطِيَ وَهُوَ كَاذِبٌ، وَرَجُلٌ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ كَاذِبَةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ لِيَقْتَطَعَ بِهَا مَالَ رَجُلٍ مُسْلِمٍ، وَرَجُلٌ مَنَعَ فَضْلَ مَاءٍ فَيَقُولُ اللَّهُ: الْيَوْمَ أَمْنَعُكَ فَضْلِي كَمَا مَنَعْتَ فَضْلَ مَا لَمْ تَعْمَلْ بِدَاكَ)^(۱). واته:
سی کهس هه ن خوا له پۆژی قیامه تدا قسه یان له گه ل ناکات و به چاوی (په حمه ت) ته ماشایان ناکات: پیاویک سویند بخوات له سه ر کوتال و شت و مه کیك که گوايه زیاتری پیداره له و نرخه ی که کرپار دهیداتی به درۆه، پیاویکیش پاش عه سر سویندیکی درۆ بخوات بۆ نه وه ی مالی پیاویکی موسلمان ی پۆ داگیر بکات، پیاویکیش ئاویکی زیاد له پێویستی خۆی هه بیته و له خه لکی بگریته وه. (له پۆژی دوا پیدا) خوا پیتی ده فهرمو ی: منیش ئه مپۆ خێرو به خششی خۆمت لی ده گرمه وه وهك چۆن تو (له دنیا دا) نه و زیاده یه ت له خه لکی ده گرتنه وه که له بنه په تدا خۆت به دیت نه هیتا بوو.

که واته پێویسته له سه ر موسلمان زمانی خۆی بیاریزیت له قسه کردن، ئیلا قسه یه ك نه بیته که قازانجیکی گشتی تیدا بیته، به راستی له بیده نگیدا ئاسوده یی ههیه، وه هیهچ شتیك هاوتای ئاسوده یی و ناشتی نهیه.

^۲ - البخاري (۲۳۵۸)، ومسلم (۱۰۸).

وه له (صه حیحی) بوخاری وموسلیمدا هاتوو له (ابو هریره) - په زای خوای لی بیت پیغه مبر ﷺ فرمویه تی : (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ)^(۱). واته : هه رکهس برهوی به خواو به پوژی دواپی هه به با قسه به کی خیر بکات یا بیده نگ بیت.

نهم فرموده به ش به لگه به له سه ر نه وهی نابیت موسلمان قسه بکات ثیلا بو خیر و چاکه نه بی، ته نها نه وه قازانجی قسه که ری تیدا به .

پیغه مبر ﷺ فرمویه تی : (ان الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ مَا كَانَ يَظُنُّ ان تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ يَكْتُبُ اللَّهُ لَهَا بِهَا رِضْوَانَهُ إِلَى يَوْمِ يَلْقَاهُ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ مَا كَانَ يَظُنُّ ان تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ يَكْتُبُ اللَّهُ لَهَا بِهَا سَخَطُهُ إِلَى يَوْمِ يَلْقَاهُ)^(۱). واته : به راستی که سیك قسه به ک ده کات له په زامه ندی خوای گوره نازانیت نه و قسه به چه نده پله ی به رز کردو ته وه، خوای گوره په زامه ندی خوای بو دهرده بری هه تا نه و پوژهی ده گاته خرمه تی، به دلنیا به وه که سیك قسه به ک ده کات خوا له خوای تو په ده کات نازانی چه نده پی دابه زیوه، خوای گوره تو په بی خوای له سه ری دهنو سیئت هه تا نه و پوژهی ده گاته خرمه تی.

فرموده دهر باره ی نهم بابه ته زوره به لام ته نها نه وه نده به سه که نامار ه مان پیی کرد .

پرسیار له دانایه ک کرا؛ چند که مو کوپیت له نه وه کانی ناده مدا به دی کردو وه؟ وتی؛ زورتره له وهی له ژماردن بیت، نه وهی که من ژماردو وه ده گاته هه شت هه زار که مو کوپی، به لام به ک سیفه تم بینو ه نه گه ر په پره و بکریئت هه موو عه به کان ده پو شیت، نه ویش پاراستنی زمانه ! .

^۱ - البخاری (۶۰۱۸)، ومسلم (۴۷).

^۱ - مالك في الموطأ ۲ / ۹۸۵ .

تاوانی سی ویهک

دادوهری خراپ

خوای گه وره ده فهرمویت : ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾ (المائدة : ۴۴) . واته : جا نه وهی حوکم و دادوهری به و بهرنامه یه وه نه کات که خوا دایبه زاندووه ، ئا نه وانه بی باوه پڼ .

وه خوای گه وره ده فهرمویت : ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ (المائدة : ۴۵) . واته : بیگومان نه وهی حوکم و دادوهری نه کات به و بهرنامه یه ی که خوا دایبه زاندووه ، ئا نه وانه سته مکارن .

وه خوای گه وره ده فهرمویت : ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴾ (المائدة : ۴۷) . واته : نه وهی حوکم و دادوهری نه کات به و بهرنامه یه ی که خوا دایبه زاندووه ، ئا نه وانه ناپاک و تاوانبار و له سنوور ده رجوون .

وه له (ابو هریره) وه ده لیت : پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی : (مَنْ جُعِلَ قَاضِيًا بَيْنَ النَّاسِ فَقَدْ دُبِحَ بِغَيْرِ سَكِينٍ) . واته : هه رکه س بکریت به دادوهر له ناو خه لکدا نه وه سه رپراوه به بی چه قو .

(فضیل) ی کوپی (عیاض) - په زای خوای لی بیت - ده لیت : پیویسته له سه ر دادوهر پوژیک دابیت بو دادوهری و پوژیکی تر بو گریان بو خوی .

(محمد) ی کوپی (واسع) - په حمه تی خوای لی بیت - ده لیت : یه که م که س که بانگ ده کریت بو لیپرسینه وه ، دادوهره کانه .

(مکحول) - په حمه تی خوای لی بیت - ده لیت : نه گه ر ئازادم بکه ن له نیوان دوو شتدا : بوونم به دادوهر یا لیدان له گه ردنم نه وه لیدان له گردنم هه لده بریږم له بری دادوهری ! .

(مالك)ى كورى (المنذر) داواى له (محمد)ى كورپى (واسع) كرد بىكات به دادوهرى به سره، به لام نه يکرد، دووباره بانگى كرد و تى: ده بى دابنیشى نه گه ر نا به قامچى لیت ده دهم، و تى: نه گه ر نه وه بکیت نه وه تو ده سه لاتداریت، بىگومان زه لیلی دونیا باشته له زه لیلی دوا روژ.

(وهب)ى كورى (منبه) ده لیت: نه گه ر ده سه لاتدارى ولات ویستی ستم بکات یا به کردار کردی، نه وه خواى گه وره قات و قپى ده خاته ولاته که یه وه، له خوارده مه نی و کشتوکال و ناژه لدارى وه موو شتیکی تردا، وه نه گه ر ویستی چاکه بکات یا دادوهرى بلو بکاته وه نه وه خواى گه وره فه پو به ره که ت ده خاته ولاته که یه وه.

یه کیک له کار به ده سته گانی (عم)ى كورى (عبد العزيز) له (حمص) نامه یه کی بو نووسی: به پاستى شارى (حمص) ویران بووه و پتویستی به چاکسازى هیه، (عم) یش وه لامى دایه وه و تى: بیپاریزه به دادوهرى، پینگه و بانه که ی پاک بکهره وه به ستم نه کردن. والسلام.

حه رame دادوهر برپار بدات له کاتى تووپه بییدا، وه نه گه ر له دادوهر دا که مى زانست و نیه تی خراپ و خوړه و شتى ناشیرین و که مى خو پاریزی له حه رام کو بوویه وه نه وه زه ره رمه ندو و دوپاوه، نه وکات پتویسته خو ی ده ست له کار بکیشیتنه وه و ده سته پشخه رى بکات له دلسوزیدا.

ناموژگاری

نه ی نه و که سه ی ته مه نی به رده وام له که م بوون دایه! نه ی نه و که سه ی که بیباکه له (ملك الموت)، نه ی نه و که سه ی که به رز ده بیته وه له به ندایه تی حه قدا، به لام کاتیک ده خریته به ر تاقیکردنه وه ی دونیا دوپاوه رده چیت! کیت هیه له پوژى حه شر و کاتیک نامه که ت هه لده دریتنه وه.

تاوانی سی و دوو

به رتیل وهر گرتن

خوای گه وره ده فهرمویت : ﴿ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِيَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ (البقرة: ۱۸۸).

واته : ماله کانتان به به رتیل مه دهن به دهسه لاتداران تا مافی که سیکی تر دایین بۆ نیوه، خوتان نه مه باش ده زانن که حه لال نیه بۆتان.

(عبد الله ی کوپی (عمرو) ده لیت: ﴿ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ ﴾) واته : پیغه مبه ری خواسته نه فره تی له و که سه کردووه که به رتیل ده دات و به رتیل وهر ده گرتن.

نه و که سه ی که به رتیل ده دات نه فره ت ده یگریته وه نه گهر مه به سستی پیی نازاردانی موسلمانیک بیت یا بیه ویت مالیکی به ناحق لی وهر بگریت. به لام نه گهر به رتیل بدات بۆ نه وه ی بگات به مافیکی پاسته قینه ی خوئی، یا سته میک له خوئی دووربخاته وه نه مه نه و مه په شه یه نایگریته وه، له که ل نه وه دا گومانی تیدا نیه ده سه لاتدار به هر مه به سستی که به رتیل وهر بگریت حه رامه .

به ش

پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی : (من شَفَعَ لِأَخِيهِ بِشَفَاعَةٍ فَأُهْدِيَ لَهُ هَدِيَّةٌ عَلَيْهَا فَقَبِلَهَا فَقَدْ أَتَى أَبَا عَظِيمًا مِنْ أَبْوَابِ الرَّبِّ) (۲). واته : نه وه ی تکاکاری بۆ براکه ی بگات له بری نه وه دیاری وهر بگریت، نه وه چوو ته ده رگایه کی گه وره وه له ده رگاکانی پییا .

نامۆڭگاری

بهنده كانی خوا، بیر له دواپۆڭ بکه نه وه، ئاگه داری هیزی چاکه بن، خۆتان بیاریزن له
 سزای داهاتوو، بترسن له تالانی تالانکه ر، سویند به خوا نه وه ی به دوا ی هه رچیدا بکه ری
 به دهستی دینی، ئه ی کوان نه وانه ی سه رگه ردانی خوشبه ختی هه تاهه تایی بوون له دنیا دا
 ؟! که چی نه بوو به نسیبیان و به جییان هیشت .

تاوانی سی و سی

خوشوبهاندنی نافرەتان به پیاوان و پیاوان به نافرەتان

له (صەحیحی) بوخاریدا هاتوووە پێغه مەبەر ﷺ فەرموویەتی: (لَعَنَ اللَّهُ الْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ وَالْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ). واتە: خوا نەفرەتی کردوووە لەو نافرەتانە ی که خۆیان دەشوبهێنن بە پیاوان و ئەو پیاوانەش که خۆیان دەشوبهێنن بە نافرەتان.

ئەگەر نافرەت جل و بەرگی پیاوانی لەبەر کرد لە پووی قالب و تەسک و تروسکیەو، ئەو خۆی شوبهاندوو بە پیاوان لە جل و بەرگدا، نەفرەتی خوا و پێغه مەبەرەکی بەردەکهوێت، ئەگەر پیاوێکی بێدەنگ بێت بەرامبەر ئەو پەفتارە ئەو ئەویش بەر نەفرەتی خوا و پێغه مەبەر دەکهوێت، چونکە ئەو فەرمانی پێکراوە لەسەر ئەوێ ئامۆزگاری بکات لەسەر بەندایەتی خۆی گەورە، دوورکەوتنەو لە سەرپێچی وەک دەفەرمویت: ﴿فَوَ أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ (التحریم: ۶). واتە: خۆتان و کەسوکارتان بپاریزن لە ئاگرێک کە سوتە مەنەیهکی خەلکی و بەردە.

مانای ئەوێه کە پەرودەریان بکەن و فێریان بکەن و فەرمانیان پێ بکەن بە بەندایەتی خوا و دووریان بخەنەو لە سەرپێچیکردنی خۆی گەورە، وەک چۆن خۆتان لێ دوور دەخەنەو.

پێغه مەبەر ﷺ فەرموویەتی: (كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ: الرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). واتە: هەمووتان شوانن و هەمووتان بەرپرسیارن لە شوانییه کەتان: پیاو بەرپرسیارە لە ناو مال و مندالیدا و بەرپرسیارە لێیان لە پۆژی دوایدا

پیتغه مبر ﷺ فەرموویەتی : (صِنْفَانِ مِنَ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا: قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَّاتٌ مُمِيلَاتٌ مَائِلَاتٌ رُؤُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِيحَهَا، وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا).

واته: دوو کۆمهال هەن لە ئەهلی دۆزهخن نەمبینیون؛ کۆمەلیک قەمچییان پێیە وەك کلکی مانگا وایە خەلکی پێی فەلاقە دەکەن، ئافەرەتانیکیش جل و بەرگیکی تەسك و تەنکیان لە بەردایە وێنە ی پووتیان دەر دەخات و بە لارو لەنجە پێدەکەن (بۆ ئەوەی سەرئەوێ خەلک بەلای خۆیاندا رابکێشن) پەرچیان گەورە و جوان دەکەن لە پشتم وە دەبێستەن وەك کۆپارە ی حوشتەر، ناچنە بەهەشتە وە و بۆنیشی ناکەن، بێگومان بۆنی لە دووری ئەوەندە و ئەوەندە دەپوات .

(کاسیات) واتە: دوورن لە نیعمەتی خوا، ((عَارِيَّاتٌ)) دوورن لە سوپاسکردنی خوا. و تراو: بریتییە لەو جل و بەرگە تەنک و تەسکە ی کە وێنە ی ئافەرەتە کە بە پووتی نیشان دەدات.

((مائلات)) و تراو: لایان داوێ لە بەندایەتی خوا . ((مُمِيلَاتٌ)) واتە: خەلکی تر فێر کاری خراپ دەکەن، و تراو: لە پێکردندا خۆیان با ئەدەن بەملاو ئەولادا، خەلکیش فێری ئەو پێکردنە خراپە دەکەن.

((رُؤُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ)) واتە: پەرچیان گەورە و جوان دەکەن و لە پشتمی سەریانە وە گرتیی دەدەن وەك کۆپارە ی حوشتەر .

ئەو کردارانە ی کە ئافەرەتان بەهۆیە وە ئافەرەتیان لی دەکریت:

دەرخستنی جوانی مرواری و زێر و زیو و بۆن خوشکردن بە میسک و عەنبەر و عەتر ئەگەر لە مال دەریجیت، وە بۆیەکردنی دەم و چاو و خەنەکردنی دەست و پێکان و لە بەرکردنی ئاوریشم و جلی تەسك و کورت لە کاتی دەرچووندا .

هموو نه مانه به و خو جوانکردنه وه و خو پازاندن نه ژمار ده کړين که خوی گوره
 خه شم و قيني ده پښت به سهر بکهره کېدا له دونياو دواپوژدا، نه م کرداره له ناو زږبه ی
 ثافره تاندا باوه، پيغه مبهري خوا ﷺ ده رباره يان ده فهرمويت؛ (اَطْلَعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ
 أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ). واته : دوزه خم پينيشان درا بينيم زږبه ی خه لکه کې له ثافره تانن.
 وه پيغه مبهري ﷺ فهرمويه تي ؛ (مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِتْنَةً أَضُرَّ عَلَى الرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ).
 واته : دوی خو م تاقیکار ييم بو پياوان جي نه هيشته وه زياني هه بيت له ثافره تان زياتر.

ناموژگاري

نه ی نه وه ی ئاده م و اېزانه له ناکاودا مردیت، گه یشیت به کاروانی مردوان ،
 گواسترایته وه بو مالی ته نهایی و تاریکی ناو گور، تا که ی چاکه کانت و انامینیت و
 خرابه کانت تازه ده بیت ه وه، تا که ی سوود و هرناکریت له ناموژگاري؟! نه ی نازانیت پوژیکت
 له پيشه که زمان ده وه ستیت و نه ندانه کانی جه ست ه لیت ده بن به شایه ت.

تاوانی سی و چوار

بئ نابروو نه وکسه یه که خه لکی بانگ دهکاته لای خیزانی و

نه وکسه یه دووکسه دهگه یه نیت به یه کتر بو داوین پیسی

خوای گه وره ده فهرمویت : ﴿الَّذِينَ لَا يَكْنُحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكُحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ (النور: ۳) . واته : پیاوی زیناکه رته نها ئافره تی زیناکه ر یاخود موشریک ماره دهکات، ئافره تی زیناکه ریش ته نها پیاوی زیناکه ر یاخود موشریک ماره ی دهکات، (هاوسه ریتی پیاوان و ئافره تانیک که به رده وامن له سه ر زینا)، نه وه له سه ر ئیمانداران حه رامه .

وه له (عبدالله بن عمر) - په زای خوای لیبت - له پیغه مبه ره وه فهرمویه تی : (ثَلَاثَةٌ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ : الْعَاقُ لِوَالِدَيْهِ، وَالدِّيُوثُ، وَرَجُلَةٌ النَّسَاءُ)^(۱) . واته : سی تاقم ناچنه به هه شته وه : که سیک سه رپیچی دایک و باوکی بکات، بئ نابروو، وه نه و ئافره ته ی خوای ده شو به نیت به پیاوان .

هه رکه سیک بزانت خیزانه که ی داوین پیسی دهکات و بیده نگ بیت له ئاستیدا، جا نه گه ر له بهر خو شه ویستی بیت، یا له بهر نه وه ی قه رزاری نه وه و ناتوانیت قه رزه که ی بداته وه، یا له بهر نه وه یه که ماره ییه که ی زور قورسه له توانیدا نیه، یا له بهر نه وه ی مندالی لی هیه ناتوانیت به ره لستی لی بکات، به راستی نه وه ده سه لمینیت که نه و پیاوه هیه خیریکی تیدا نیه .

تمضي حلاوة ما أخفيت وبعدها	تبقي عليك مرارة التبعات
يا حسرة العاصين يوم معادهم	لو أنهم سبقوا إلى الجنات
أو لم يكن إلا الحياء من الذي	ستر العيوب لا كثروا الحسرات

^۱ - أحمد ۱ \ ۱۳۴، والحاكم في المستدرک ۱ \ ۷۲ وصححه .

تاوانی سی و پینج

حه لال کەرو حه لال بۆ کراو (ماره به جاش)

له (عبد الله) ی کورپی (مسعود) وه ده لیت: (لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُحِلَّ وَالْمُحَلَّلَ لَهُ). واته: پیغه مبهری خوا ﷺ نه فره تی کردوه له حه لال کەرو حه لال بۆ کراو.

ئیمامی (الترمذی) ده لیت: کارکردن له سه ر ئه م فه رموده یه لای هه ندیک له نه هلی عیلم له وانه (عمر) ی کورپی (الخطاب) و (عثمان) ی کورپی (عفان) و (عبدالله) ی کورپی (عمر)، نه مه بۆچوونی زۆریک له زانایانی تابعینه، له (عقبة بن عامر) وه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموی: (أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِالتَّيْسِ الْمُسْتَعَارِ قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ هُوَ الْمُحَلَّلُ لَعَنَ اللَّهُ الْمُحِلَّ وَالْمُحَلَّلَ لَهُ). واته: (ئایا ئاگادارتان بکه مه وه له درۆزنیکی ساخته چی) وتیان به ئی نه ی پیغه مبهری خوا. فه رموی: نه وه حه لال کەره، نه فره تی خوا له حه لال کەرو حه لال بۆ کراو، به لام نه وه ی که به جیماوه له به سه رهاتی هاوه لان و شوینکه وتوانیان، پرسیار کرا له ئیمامی عومه ر ده رباره ی حه لال کردنی ئافره ت بۆ پیاوه که ی فه رموی: به راستی نه وزینایه .

له (ابن عباس) وه پیاویک پرسیار لی کرد وتی: برازا که م خیزانه که ی سی به سی ته لاق داوه ئیستا په شیمانه، فه رموی: برازا که ت له فه رمانی خوا ده رچوه نه ویش په شیمانی کرده وه، گوێپایه لی شهیتانی کردو هیه پێگایه کی نه هیشته وه بۆ ده رباز بوون، وتی: نه ی چی ده لیتی ده رباره ی پیاویک بۆی حه لال بکات، فه رموی: نه وه ی بیه ویت خوا بخه له تینیت نه وه خوا به تووندی تۆ له ی لی ده سینیت نه وه . (سعید بن مسیب) پیشه وای تابعین ده رباره ی پیاویک که ئافره تیکی خواستوه وه ده یه ویت حه لالی بکات بۆ

پیاوی یه که م، وتی : حه لال نابیت . ئیسماعیلی کوپی سه عید ده لیت : پرسیارم له ئیمامی
ئه حمه د کرد دهرباره ی پیاویک که ئافره تیک ده خوازیت له نیه تی دایه حه لالی بکاته وه بۆ
پیاوی یه که م ئافره ته که ش له وه بیتاگایه ؟ فه رمووی : ئه وه حه لال که ره وه ئه گه ربیه ویت
به وشیه یه حه لالی بکات ئه وه نه فره ت لیکراوه .

مه زه بهی ئیمامی شافعی - په حمه تی خوای لیبی - ئه گه ره مرجهی حه لال کردن له ناو
ماره برینه که دا دیاری کرا ئه وه پوچ ده بیته وه، له بهر ئه وه ماره برینیکه به مرجهیکی
براه به بی دیاری کردنی ئامانچ ئه مه ش پوچه و دانامه زیت وهك زه واجی (المتعة)،
ئه گه ره مرجهیک به دیکرا پیش ماره برین بۆچوونی ته واه ئه وه یه که دروسته، ئه گه ره
ماره برینه که دا مرجهی تیدا نه بوو نه له ناو ماره برینه که داو نه له پیش ماره برینه که ئه واه
فاسد نابیت، وه ئه گه ره گواسته وه له سه ره ئه وه ی که ئه گه ره حه لالی بکات ئه وه ته لاقی
ده دات، زانایان دوو بۆچوونیان هیه : پاسترینیان ئه وه یه که دانامه زیت :

لایه نی یه که م : به تالبوننه وه : ئه وه مرجهیکه به ره لهستی ده کات له بهرده وامبوونی
زه واج، بۆیه ده شو بهیته دیاری کردنی کات له زه واجدا ئه مه ش بۆچوونی ته واه له لای
(الرافعی) .

لایه نی دووه م : ئه وه مرجهیکی فاسیده له گریبه ست ده چیت بۆیه هه لئاوه شیته وه
وهك چۆن ئافره تیک بخوازی به و مرجهی که ژنی به سه ردا نه هینیت و له گه لی سه فره
نه کات، والله أعلم .

ئامۆژگاری

خۆشه ختی بۆ ئه وه خه لکه ی وازیان له دنیا هیناوه پیش ئه وه ی دنیا وازی
بهینن (بمرن)، وه دلایان له تاریکی ئه وه ره هیناوه و ده ستیان گرتووه به پۆژگاری خێرو
چاکه وه و چێژیان له وته ی په روه ردگاریان وه رگرتوو و خۆیان داوه تی ده ستی .

تاوانی سی و شه ش

خوپاکنه گردنه وه له میز که نه وهش دروشمی گاوردنه کانه

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَيَا بَكَ فَطَعِّرْ﴾ (المدثر: ٤) . واته: پوښاكت (دل و دهروونت، په فتارت، هه رهه مووی) خاوین بکه (خوت و شوینکه وتوانت).

وه له (ابن عباس) - په زای خوای لیبی - ده لیت: ((مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَبْرَيْنِ فَقَالَ إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنَ الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ)). واته: پیغه مبه ر ښه لای دوو گوردا تیپه پی و فهرمووی: نه و دووانه سزا ده درین و له بهر تاوانی گه وره سزا نادرین، به لکو په که میان خوی پاک نه ده کرده وه له میز، وه دووه میان له ناو خه لکیدا قسه ی ده هینا و ده برد.

بیگومان نه گهر که سیک جه سته وجلی له میز پاک نه کاته وه نه وه نویژه که ی دروست نیه.

ناموژگاری

نه ی به نده کان بیر له و که سانه بکه نه وه که دونیا یان به جیهیشت، وه قول بوونه ته وه له داهاتوویان نازانن بو کوی ده چن، بزائن نه وانه بهش بهش بوون و له په کتر جیا بوونه وه، به لام نه هلی خیرو چاکه له خوښه ختیدان، نه هلی خراپه کار له زهره رهنندی دان .

أقول والنفس تدعوني لزخرفها	أين الملوك ملوك الناس والسوق
أين الذين إلى لذاتها جنحوا	قد كان قبلهم عيش ومرثق
أمسست مساكنهم قفرا معطلة	كأنهم لم يكونوا قبلها خلقوا
يا اهل لذة دار لا بقاء لها	إن اغترارا بظل زائل حمق

تاوانی سی و جهوت

پړیایی

خوای گه وره دهرباره ی مونا فیه کان دده رمویټ : ﴿يُرَءَوْنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (النساء: ۱۴۲). واته : نه وانه پړیایی بۆ خه لکی ده که ن، زډر که م یادی خوا ده که ن.

خوای گه وره دده رمویټ : ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ① الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ② الَّذِينَ هُمْ يُرَءَوْنَ ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ (الماعون : ۴-۷). واته : جا هاوارو واوه یلی بۆ نویژکه رانیک.... نه و نویژکه رانه ی گوی ناده ن به نویژکه کانیا ن و کاریگری نیه له سهریا ن و دلی ناده نی و لپی غافلن.... نه وانه ی که پړیابازن به پړوکه ش نویژ ده که ن و ده یانه ویټ خویان دهربخه ن و (ئیمانداران بخه له تینن). (هه میشه هه ول دده ن بۆ) قه ده غه کردنی هه موو چاکه و یارمه تی و کومه کی و هاوکاریه ک.

خوای گه وره دده رمویټ : ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا بُطْلُوَا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ﴾ (البقرة : ۲۶۴). واته : نه ی نه وانه ی باوه پرتان هیناوه ، نه که ن خیرو پاداشتی چاکه کانتان پوچ بکه نه وه به منعت کردن و دل نازاردانی (هه ژارن)، وه کو نه وکه سه ی مال و سامانی خوی له به ر چاری خه لکی ببه خشیت بۆ پړیایی و خونواندن.

خوای گه وره دده رمویټ : ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الكهف: ۱۱۰). واته : جا نه وه ی ده یه ویټ به دیداری په روه ردگاری شاد ببیت، با کارو کرده وه ی چاک و دروست نه نجام بدات و به هیچ شتویه که له په رستنیدا هیچ که سیک نه کاته هاوول و شه ریک بوی.

له (ابو هريرة) - په زای خواى لیبی - فرموی : پیغمبر ﷺ فرمویه تی : (إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَىٰ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ رَجُلٌ اسْتَشْهَدَ فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَةً فَعَرَفَهَا قَالَ فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا قَالَ قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى اسْتَشْهَدْتُ قَالَ كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ قَاتَلْتَ لِأَنْ يُقَالَ جَرِيءٌ فَقَدْ قِيلَ ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَعَلَّمَهُ وَقَرَأَ الْقُرْآنَ فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَةً فَعَرَفَهَا قَالَ فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا قَالَ تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ وَعَلَّمْتُهُ وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ قَالَ كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ الْعِلْمَ لِيُقَالَ عَالِمٌ وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ هُوَ قَارِئٌ فَقَدْ قِيلَ ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلِّهِ فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَةً فَعَرَفَهَا قَالَ فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا قَالَ مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ قَالَ كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ هُوَ جَوَادٌ فَقَدْ قِيلَ ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ثُمَّ أُلْقِيَ فِي النَّارِ^(۱) . واته : به پاستی به که م که س که دادوهری ده کریت له پوڅی دوايیدا پیاویکه شهید بووه ده بهینن و نیعمه ته کانی پی دهناسینن نه ویش دهناسیته وه ، ده لیت : چون کردارت پیان کرد ، ده لیت : له پیناوی تودا شهرم کرد . ده لیت : دروت کرد به لکو کوشتارت کرد له بهر نه وهی بلین نازاو بویره ، بیگومان پیته و ترا : پاشان فرمانی پیده کریت له سهر نیوچاوانی پاید کیشن هه تا فرپی دده نه ناو ناگره وه . وه پیاویکی تر که فیری زانست بووه و خه لکی فیړ کردووه و قورثانی خویندووه ، ئینجا ده بهینن و نیعمه ته کانی پی دهناسینن نه ویش دهناسیته وه ، ده لیت : چون کردارت پیان کرد ، ده لیت : فیری زانست بووم و خه لکیشم فیړ کرد و له بهر توش قورثانم خویند ، ده لیت : دروت کرد ، به لکو فیړ بووی له بهر نه وهی پیته بلین زانایه ، وه قورثانته خویند له بهر نه وهی پیته بلین نه و قورثان خوینه ، بیگومان پیته و ترا ، پاشان فرمانی پیده کریت له سهر نیوچاوانی پاید کیشن هه تا فرپی دده نه ناو ناگره وه . وه پیاویک خواى گوره مالیکى زوری پیبه خشیوه و له هه موو جوړه گان به هرهمه ندی کردووه ، ئینجا ده بهینن و نیعمه ته کانی پی دهناسینن نه ویش دهناسیته وه ، ده لیت : چون کردارت پیان کرد ،

ده لیت: هیچ ږټگه به کم به جی نه هیشتووه که حز بکهیت له و ږټگه دا به خشین نه نجام بدریت ئیلا له و ږټگه وه به خشیومه له پیناو تودا، ده لیت: دروت کرد، به لکو نه و کرداره ت کردووه له بهر نه وهی پیت بلین به خشنده به، بیگومان پیت وترا: پاشان فرمانی پیده کړیت له سهر نیوچاوانی پاید کیشن هه تا فری ده دهنه ناو ناگره وه.

پینغه مبر ﷺ فرموویه تی: (انْخَوْفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشُّرْكُ الْأَصْفَرُ قَالُوا وَمَا الشُّرْكُ الْأَصْفَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الرَّيَاءُ يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِذَا جُزِيَ النَّاسُ بِأَعْمَالِهِمْ أَذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تَرَاوُونَ فِي الدُّنْيَا فَاَنْظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ عَنْدهُمْ جَزَاءً.) واته: ((به پاستی ترسناکترین شت که لئی ده ترسم دوچارۍ بین، شیرکی بچوکه)) وترا: نه وه چیه نه ی پینغه مبرۍ خوا ﷺ؟ فرمووی: پیاپی کردنه، خوی گوره کاتیک که پاداشتی بهنده کانی ده داته وه به کرداره کانیان ده فرمووی: بړون بۆ لای نه و که سانه ی که ئیوه پیاپیتان بۆ ده کردن به کرده وه کانتان ئینجا ببینن ثایا پاداشت ده بینن لای نه وان))

وه وترا وه دربارۍ نه وه ده قه ی خوی گوره که ده فرمویت: ﴿وَبَدَأَ لَهُمْ مِنْ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾ (الزمر: ۴۷) . واته: له لایه ن خوا وه سزاو نازار و نه شکه نجه ی وایان بۆ درده که ویت که هر گیز به ته مای نه بوون.

نه وان کرده وه یان نه نجام دده له دنیا دا به و مه به سته ی که به چاکه بویان هه ژمار بکړیت به لام نه یان ده زانی به تاوان بویان ده نووسریت. هه ندیک له زانایانی سه له ف کاتی نه م ثایه ته یان ده خوینده وه ده یان فرموو: وای بۆ نه و که سانه ی که پیاپی ده که ن.

ناموژگاری

بهنده کانی خوا، به پاستی پوژگار ه کانتان که مه، با نه وهی که له ته مه ندایه ناموژگاری نه و که سه بکات که له خوی له خوار تره، وه با بی ناگا هه ستیت له خوی غه فله ت پیش نه وهی کاروان به پری که ویت .

تاوانی سی و ههشت

فیرپوون بو دنیاو شاردنه وهی زانست

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ (فاطر: ۲۸) . واته: له ناو به بنده گانی خودادا هر زانایان له خوا نه ترسن ، زانای خواناس، (ابن عباس) ده لیت: مه بهستی نه زانایانه یه که دروستکراوه گانم به من ده ترسینن له زانست و گه وره یی و عیزهت و ده سه لاتم.

(مجاهد والشعبي) ده لیت: زانا نه وکه سه یه که له خوا بترسیت.

وه (الربیع ای کوپی) (انس) ده لیت: نه وهی له خوا نه ترسیت نه وه زانا نیه. خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ﴾ (البقرة: ۱۵۹). واته: به پاستی نه وانه ی که به برنامه و پینموویی ناشرکا په وانه کراوی نیمه ده شارنه وه که نار دو ومانه، دوا ی نه وهی بو خه لکیمان پوون کردوته وه له کتیبه کاند، نا نه وانه خوا نه فرینیان لی ده کات و نه فرین کارانیش نه فره تیان لیده که ن.

نه م نایه ته ده رباره ی زانایانی جوله که دابه زی، مه به ست له وشه ی (البینات) په جم و سنووره گان و یاسا و پیسا گانی نیسلام ده گریته وه، وه (الهدی) فه رمانی پیغه مبه ر و سیفه ته به رزه گانی ده گریته وه.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا قَلِيلًا فِئْسَ مَا يَشْتُرُونَ﴾ (آل عمران: ۱۸۷). واته: (یاد بینه ره وه) کاتیک خوا په یمانی وه رگرت له وانه ی کتیبیان پی به خسراوه که

پوونی بکه نه وه بۆ خه لکی و مه رame کانی باس بکه ن و نه یشار نه وه، که چی خستیانه پشت خویان و به نرخیکی هه رزان فروشتیان (نه گه ر هه موو دونیاش بیته، دینی بۆ بفروشی هه رزان فروشراوه و زه ره ریکی بی سنووره) نای که شتیکی بی نرخیان کپیوه و ده ستیان که وتووه .

پێغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا مِمَّا يَبْتَغِي بِهِ وَجْهُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَتَعَلَّمُهُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرَضًا مِنَ الدُّنْيَا لَمْ يَجِدْ عَرَفَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَغْنِي رِيحَهَا)^(۱). واته: هه رکه س فیتری زانستی که بیته مه به ستی پی زه زامه ندی خوی گه وره بیته، فیتری نه بیته ته نها له به ر نه وه نه بیته له و پێگه یه وه شتیکی له دونیادا ده ست بکه ویت، هه رگیز بۆنی به هه شت ناکات له پۆژی دوا ییدا .

وه یه کی که له دوعا کانی پێغه مبه ری خوا: (أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ)^(۲). واته: خواجه به نا نه گرم به تو له زانستی که سوودی نه بیته .

له (أسامة) وه - په زای خوی لی بیته - ده لیت: گویم لی بوو پێغه مبه ر ﷺ ده یفه رموو: (يُجَاءُ بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُلْقَى فِي النَّارِ فَيَتَنَدَّلُ أَقْتَابُهُ فِي النَّارِ فَيَدُورُ كَمَا يَدُورُ الْحِمَارُ بِرَحَاهُ فَيَجْتَمِعُ أَهْلُ النَّارِ عَلَيْهِ فَيَقُولُونَ أَيُّ فُلَانٍ مَا شَأْنُكَ أَلَيْسَ كُنْتَ تَأْمُرُنَا بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَانَا عَنِ الْمُنْكَرِ قَالَ كُنْتُ أَمُرُكُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيهِ وَأَنْهَاكُمُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتِيهِ)^(۳). واته: پیاوی واده هینریت و فری ده دریت نه ناو ناگری دۆزه خه وه، ورگ و پخۆ له ی دیته ده ره وه له نیویدا ده سوپیته وه وه ک چون گویدریت به ده وری به رداشدا ده سوپیته وه، دۆزه خییان به ده وریدا کۆده به نه وه و پی ده لیت: ئی فلان نه وه تو بۆ لی ره دیت و لیت قه و ماوه؟ مه گه ر تو فه رمانی چاکه ت پی نه ده داین، قه ده غه ی گونا ه و خراپه ت لی

^۱ - أبو داود (۳۶۶۴)، وصحه الشيخ الألباني.

^۲ - مسلم (۲۷۲۲).

^۳ - البخاري (۳۲۶۷)، ومسلم (۲۹۸۹).

نه ده کردین؟ ئه ویش ده لیت؛ من فرمانی چاکه م پیده دان و خۆم نه مده کرد، قه ده غه ی
 گونا هو خراپه شم لی ده کردن به لام خۆم ده مکرد!!

نامۆژگاری

ئهی نه وه ی ئاده م که ی بیر له ئاکامی خۆت ده که یته وه، که ی کاتی به جیه یشتنی ئه و
 کۆشکانه دیت؟! تا که ی به ده وری پاره و ساماندا ده سوریتیه وه؟!، کوا ئه و که سانه ی
 پیش ئیوه له ناو کۆشک و ته لاره کاندا بوون؟! .

کل ما فیها غرور

إنما الدنيا متاع

فیه السماء تمور

فتذكر هول اليوم

تاوانی سی و نو

ناپاکی (الخیانة)

خوای گهره ده‌فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (الأنفال: ۲۷). واته: ئەي ئەوانەي باوه‌پتان هیناوه: خیانهت مه‌که‌ن له خواو له پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ (به‌وه‌ی که‌م ته‌رخه‌میتان له فهرمانبه‌رداریاندا)، هه‌روه‌ها خیانه‌تیش مه‌که‌ن له ئەمانه‌ت و پاسپارده‌کانتان که پیتان ده‌سپێدریت، له کاتی‌کدا که ئیوه‌ده‌زانن (ئەو‌کاره‌تان خیانه‌ته).

(الواحدی) - په‌حمه‌تی خوای لی‌بیت - ده‌لێت (۱): ئەم ئایه‌ته ده‌رباره‌ی (أبو لبابة) دابه‌زی کاتی‌ک که ناردی بۆ (بنی قریظه) ئەو‌کاته‌ی که گه‌مارۆی دابوون، مال و منداڵه‌کانی له ناو ئەواندا بوو، وتیان ئەي (أبو لبابة) چی ده‌لێت ئەگه‌ر ئیمه‌ پازی بین به‌ دادوه‌ری (سعد) له نێوانمان؟ (أبو لبابة) ده‌ستی برد بۆ ملی ئاماژه‌ی پێ کرد، به‌مانای سه‌ربرپین کاری وانه‌که‌ن، ئەوه‌ خیانه‌تی‌ک بوو له لایه‌ن ئەوه‌وه‌ له خواو پیغه‌مبه‌ره‌ی ﷺ.

(أبو لبابة) ده‌لێت: قاچه‌کانم له جیگه‌ی خۆی نه‌ده‌جولا کاتی زانیم که خیانه‌تم له خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ کردوه‌.

مانای ﴿وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ واته: خیانه‌ت له ئەمانه‌ته‌کانتان مه‌که‌ن.

(ابن عباس) ده‌لێت: پاسپارده‌کان ئەو‌کرده‌وانه‌ن که خوای گهره‌ فهرمانی کردوه‌ جیبه‌جیبی بکه‌ن، مه‌به‌ستی نوێژه‌کانه، ده‌لێت: پشت گوێی نه‌خه‌ن.

وه‌ ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ واته: خۆتان ده‌زانن ئەوه‌ ئەمانه‌تی‌که‌ له گه‌ردنتان به‌بی‌گومان.

پيغه مبهري ﷺ فهرموويه تي : آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا أُؤْتِنَ حَانَ^(٢). واته : نيشانه ي دوو پوو سي شته : نه گهر قسه ي كرد درو بكات، وه نه گهر به لئين و په يمانتيكي دا نه يياته سهر، نه گهر نه سپارده ي له لا دانرا خيانه تي لي بكات .

خيانه ت له هه موو شتيكدا ناشرينه، هه نديكي له وي تر خراپتره، نه وه ي خيانه ت لي ده كات له سهروه ت و ساماندا وه كه نه وه نيه كه خيانه ت لي بكات له مال خيرانتدا

وه له پيغه مبهري ﷺ فهرموويه تي : (أَدُّ الْأَمَانَةَ إِلَى مَنْ أُئْتِمَنَّكَ وَلَا تَخُنْ مِنْ خَانَكَ)^(٢). واته : پاسپارده و نه مانه ت بده وه نه وكه سه ي لاي قوي داناره، خيانه تيش له كه سيك مه كه كه خيانه تي لي كردوي.

(ابن مسعود) ده لئيت : نويز نه مانه ته، ده ست نويزيش نه مانه ته و غوسليش نه مانه ته، كي شانه و پيوانه نه مانه ته، گهره تر له وانه نه سپرده كانه.

ناموزگاري

به نده كاني خوا، چي له كات گرنگتره نئوه به فيرؤتان داوه! نه فس و ناره زوو چهند خراپه نئوه به گوئي ده كهن، پرسياي و رد له نئوه ده كريت نه و ماله چون كوتان كرده ته وه!، نامه كان پاريزداوه به كرده وه كان پر كراوه ته وه بير بكه نه وه چيتان به جي هيشتووه.

^٢ - البخاري (٢٦٨٢)، ومسلم (٥٩).

^٢ - أبو داود (٣٥٣٤)، والترمذي (١٢٦٤)، والدارمي (٢٥٩٧)، والحاكم في المستدرک (٢ / ٤٦).

تاوانی چل

منه ت کردن

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يُبْطِلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ﴾ (البقرة: ۲۶۴). واته: نهی نه وانهی باوه پتان هیناوه، نه کن خیرو پاداشتی چاکه کانتان پوچ بکه نه وه به منه ت نان و دل نازاردانی (هه ژاران).

(الواحدی) ده لیت: مه به سستی نه وکه سه یه کاتیک که چاکه یه ک ده کات منه ت ده کات به سه ریدا، له فهرمووده ی (صه حیدا) هاتووه که پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: (قال ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: الْمُسْبِلُ، وَالْمَنَانُ، وَالْمُنْفِقُ سَلَعَتُهُ بِالْحَلْفِ الْكَاذِبِ) ^(۱). واته: سی که س خوای گه وره له پۆژی دوايیدا نه قسه یان له گه لدا ده کات ونه پاکیان ده کاته وه له پۆژی دوايیدا سزایه کی به نیشیان بۆ ده بیت: نه وکه سه ی که ده رقچه که ی دریزه، نه وکه سه ی که منه ت ده کات به سه ر خه لکید، نه وکه سه ی ماله که ی زیاد ده کات به سویندی درۆ).

(المُسْبِلُ): نه وکه سه یه که ده رپی دریز ده کات هه تا ده گاته خوار قاپه په قه ی، له به رنه وه پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (ما أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فِيهِ النَّاسُ) ^(۱). واته: هه ر به رگی له به ر مرقدا له دوو قوله پی دابه زئ نه وه ده که ویتته ناگری دۆزه خه وه ^(۲).

^۱ - مسلم (۱۷۱)

^۱ - البخاری (۵۷۸۷).

^۲ - مه به ست له فهرمووده یه نه وه یه که له به رکردنی پۆشاک ی دریز بۆ فیز و خۆبه زلانیی به زه ویدا بخشی قه ده غه کراوه. واتای فهرمووده که ی سه ره وه به چه ند فهرمووده یه کی تری (صحیح) ته واو ده بی، یه کیکیان نه وه یه که ده فهرموو: (من جَرَّ ثَوْبَهُ خِيَلَاءَ لَمْ يَنْظُرْ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) واته: هه رکه س جل و به رگی شوپی و به سه ر زه ویدا له به ر فیزو له خۆبایی بوون بکشی، خوا له پۆژی دوايیدا سهیری ناکات. لیره دا (أبو بکر) وتی: نهی پیغه مبه ری خوا) من لایه کی لیباسو جله که م

(ابن سیرین) گوئی له پیاویک بوو به که سیکی تری دهوت؛ ئەی چاکەم بۆت نه کرد
 ئەی ئەوهو ئەوهو بۆت نه کرد، (ابن سیرین) پێی وت: بێدهنگبه هیچ خیریک له چاکه
 کردندا نامیانی ئەگەر خاوه نه که ی باسی بکات.

بأن یمنوا علیک منه	لا تحملن من الأنام
و اصبر فإن الصبر جنة	واختر لنفسک حظها
أشد من وقع الأسنه	من الرجال علی القلوب

ئامۆژگاری

ئەي ئەو که سه ی دهستپیشخه ری ده که ی به تاوان چه نده نه فامیت، تا که ی سه ریچی
 فرمانه کان ده که ی، کوا ئەو که سه ی که به رز بوه وه له نازو و نیعمه تدا ژیا؟ سویند به خوا
 ئەستیره ی گه شی ئاوا بوو، ئەي کوا سته مکارو لووت به رزه کان؟ که سیکی تر بوو به خوا وه
 داری ماله کانیا ن .

شۆڤ ده بیته وه، مه گه ره می شه ناگام لی بیته؟ پیغه مبه ر () فره مووی : (إِنَّكَ لَسْتَ تَصْنَعُ ذَلِكَ خِيْلًا). واته: تو له بهر فیز و خۆ به زل زانی نه وه نا که یته... ئەمه به لگه یه کی پوونه که مه به ست له
 درێژکردنه وه ئەوه یه که له بهر فیز بێ و خاوه نه که ی له خۆبایی بوونی پێوه دیار بیت .

تاوانی چل و یه ک به دروځسته وهی قه دهر (التکذیب بالقدر)

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ﴾ (القمر: ۴۹). واته: بیگومان نیمه هه مووشتیکمان به نه ندازه و نه خشی دیاریکراو دروست کردوه.

(ابن الجوزي) له تهفسیره کهیدا له هوکاری دابه زینی ئەم ئایه ته دا ده لیت: دوو بۆچوون هه یه:

یه کهم: بته پرسته کانی مه کهکه هاتن مشت و مری قه دهریان له گه ل پیغه مبهردا ﷺ ده کرد ئەم ئایه ته دابه زییه خواره وه.

دووه م: (أسقف نجران) هاته خزمهت پیغه مبهردا ﷺ وتی: ئەی (محمد) بپوات وایه که تاوان به قه زاو قه دهره و به وشپوه یه ش نیه، پیغه مبهردا ﷺ فهرمووی: (أَنْتُمْ خُصَمَاءُ اللَّهِ) واته: ئیوه دوژمنی خوای گه وره ن. دواتر ئەم ئایه ته دابه زی: ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ﴾ (۱۷) ﴿يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ﴾ (۱۸) ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ﴾ (القمر: ۴۷-۴۹). واته: به پراستی تاوانبارو تاوانکاران له گومرایی و شیتیه کی زوردا پۆچوون. پۆژیک دیت که له سه رپوویان پاده کیشرین له ناو ئاگری دۆزه خدا، پییان ده وتریت: ده بجیزن تالایی دۆزه خ. بیگومان نیمه هه مووشتیکمان به نه ندازه و نه خشی دیاریکراو دروست کردوه.

نیمامی موسلیم له (صه حیه) کهیدا هیناویه تی له (ابن عمر) وه پیغه مبهردا ﷺ فهرمووی: (كُلُّ شَيْءٍ بِقَدَرٍ حَتَّى الْعَجَزِ وَالْكَئْسِ) (۲). واته: هه مووشتیک به قه زاو قه دهره ته نانه ت لاوازی و بی هیزی و ژیری و زیره کیش.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصافات: ۹۶).

(ابن جریر) ده لیت: دوو مانای هه یه:

یه کهم: ده بیت به واتای (المصدر) هاتبیت، نه وکات ماناکه ی به م شیوه ی لی دیت،

﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ واته: خوی گه وره ئیوه و کرده وه کانتانی دروست کردوه.

دووه م: یا ده بیت به مانای (الذي) هاتبیت، نه وکات ماناکه ی به م شیوه ی لی دیت، (

والله الذي خلقكم وخلق الذي تعملونه بأيديكم من الأصنام) واته: نه وخوایه ی که دروستی

کردون و نه و کرداره ی که ده یکه ن له دروست کردنی به کانداهه ر نه و دروستی کردوه.

که واته نه م ده قه به لگه یه له سه ر نه وه ی که کرداری مروفه کان خوی گه وره دروستی

کردوه.

خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿فَأَلَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ (الشمس: ۸) . واته: توانای

خرابه و چاکه و خواناسی تیدا دابین کردوه.

(إلهام) سروش: دروست بوونی شتی که له دلداه، (ابن زید) ده لیت: خوی گه وره به

یارمه تی خوی نه و دله ی فه راهه م هیناوه بو ته قوای خوا، هه ر به یارمه تی خوی فه راهه می

هیناوه بو خرابه کاری. والله أعلم.

له فه رموده که ی (جبریل) دا هاتوهه پرسیاری کرد له پیغه مبه ر ﷺ: ئیمان چیه؟

فه رموی: (أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ

وَشَرِّهِ)^(۲). واته: نه وه یه که بپوا به ینیت به خواو فریشه کان و کتیه ئاسمانیه کان و

پیغه مبه ران و پوژی دوا یی و بپوا به ینیت به قه زاو قه ده ر به خیر و شه پی.

(أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ): بپوا هینان به خوا بریتیه له: دانپیدانان به وه ی که خوی گه وره بوونی

هه یه و وه سف کراوه به سیفاتی گه وره یی و مه زنی و ته واو، دووره له سیفاتی ناتاواوی،

^۲ - مسلم (۸)، وأبو داود (۴۶۹۵)، والترمذی (۲۶۱۰).

خوای گه وره تاکه، بئى نياز، دروستکړى هه موو بوونه وهره کانه، هه رچى بيه ویت ده يکات .

برواهيټنان به فريشته کان (الملائكة) بريته له : دانپيدانانى به نديايتى ئه وان بؤ خوای گه وره : ﴿ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْئُرُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴾ (الأنبياء : ٢٦ - ٢٨) . واته : خوانه ناسان ده يانوت : خوای ميه ره بان کوږى بؤ خوى بپيارد او ده (فريشته کان پؤله ي ئه ون) ، پاكي و بنگردي بؤ ئه و زاته يه ، به لكو ئه وانه به نده ي پيژدارى ئه ون . (ئه و فريشته نه و نده پره وشت به رنن) هه رگيز (نافه رمانى ناکه ن) قسه له قسه يدا ناکه ن و له گو فتاردا پيشى ناکه ون ، ئه وانه به فهرمانى ئه و ده جولينه وه و فهرمانى ئه و جيبه جئ ده کهن . هه ر خوا ده زانيت ئه و خه لکه له پابردودا چيان نه نجامد او ده و له داهاتو وشدا چي نه نجام ده دهن (دنيا و قيامت ، پابردو داهاتو ، بؤ ئه و زاته چوونيه که) ، فريشته کان يش تکا کار نابين ته نها بؤ ئه و که سانه نه بيت خوا پيى رازييه و نه و فريشته نه له ترسى ئه و زاته ناوړين هيچ سه ريچيه ک نه نجام به دن .

برواهيټنان به پيغه مبه ران بريته له : دانپيدانان به وه ي که به راستى ئه وان راستگون له هيتانى په يامه که يان له لايه ن خوا وه ، خوای گه وره يارمه تيداون به موعجيزات که له تواناي مروفدا نيه ، به لگه يه له سه ر راستى ئه وان ، به راستى ئه وه ي له نه ستوياندا بوو له گه ياندنى په يامه کاني خوای گه وره و نه وه ي فهرمانى پي کردوون گه يانديان به بئى که م و کوږى ، هه ر بؤيه پتويسته پيژى ته و او يان لئى بگيريت و جياوازي له نيوانياندا نه کريت .

برواهيټنان به پؤژى دوايى : بريته له باوه پي ته و او به پؤژى دوايى و گه پانه وه ي مروفه کان بؤ ليپر سينه وه دواي مردنيان ، برواهيټنان به : زيندوبونه وه و کوږوبونه وه له گوږه پاني ليپر سينه وه دا ، ته رازو و پردى (صراط) ، به هه شت و دؤزه خ ، ئه وى جيگه ي پاداشت و سزايه بؤ چا که خوازان و خراپه کاران و وه موو نه وانه ي که به ده قى فهرموده سه لميټراوه .

بروا هیئان به (القدس) بریتیه له : دانپیدانان به وانه ی که پیشتر باسمان کرد، به لگه ی
 هه مووئه وانه خوای گه وره ده فره مویت : ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصافات: ۹۶).

هه روه ها نایه تی : ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ (القمر: ۴۷-۴۹) .

وه له و باره شه وه پیتفه مبه ر ﷺ فره مویه تی : (وَأَعْلَمُ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ
 يَنْقُضُوا بِشْيَءٍ لَّمْ يَنْقُضُوا إِلَّا بِشْيَءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشْيَءٍ لَّمْ
 يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشْيَءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَتِ الصُّحُفُ) . واته : بزانه به پاستی
 هه موو مرقایه تی نه گه ر کۆ بینه وه له سه ر نه وه ی سوودت پی بگه یه نن به شتیک ناتوانن
 سوودت پی بگه یه نن ئیلا به شتی نه بی که خوا له چاره تی نووسی بی، وه نه گه ر هه موو
 مرقایه تی کۆ بینه وه له سه ر نه وه ی زیانت پی بگه یه نن ناتوانن زهره رت لی بدهن مه گه ر
 به شتی نه بی که خوا له چاره تی نووسی بی، قه له م به رزکرایه وه و مه ره که بی په راووشک بوو.

بۆچوونی زانایانی کۆن و تازه (السلف والخلف) به گشتی نه وه یه که هه رکه سیك له ناخی
 دلپه وه بریوای ته وای به وانه هه بیته که باسمان کرد به بی گومان و دوودی، نه وه نه و که سه
 بریوادره، جا نه گه ر له ڕێگه ی به لگه ی سه لمیتره وه بیته یا باوه پی ته وای. والله أعلم.

به شیک

یه که دهنگ بوونی هه فتا پیاو له پیتشه وایانی موسلمانان له تابعین و سه له ف و زانایانی
 تر له سه ر نه وه ی نه و سوننه ته ی که پیتفه مبه ری ئیسلام له سه ری کۆچی دواپی کرد
 یه که میان : پازی بوون بووه به قه زاو قه ده ر، خۆ دانه دهستی فره مانه کانی خوای گه وره،
 ئارام گرتن له سه ر جیبه جی کردنی فره زه کان، بریو هیئان به قه زاو قه ده ر خیر و شه پی،
 وازه یئان له دوو پوویی و مشت و مپی بی مانا و دوزمنایه تی کردن له دیندا، (مسح) کردن له
 سه ر (خوف)، جیهاد کردن له گه ل هه موو خه لیفه یه کدا باش بیته یان خراپ، نویژ کردن
 له سه ر هه موو مردوویه کی له نه هلی قیبله (موسلمان).

که ټک و سوود

مه نديک له وته کانی خه ټک کوفره زانایان به پوونی ئاماژه یان پی کردروه

له وانه :

نه گهر گالته به ناویکی پیروزی خودا یا فهرمانیکی خودا یا په یمانیکی خودا بکا ،

کافر ده بیټ

▪ نه گهر بلای : نه گهر خوا فهرمانیکم پی بکات به عه قلمه وه نه چی نایکه م ، (کافر ده بیټ).

▪ یا بلای : نه گهر قبيله له وپووه ی تره وه بوايه پووم تی نه ده کرد ، (کافر ده بیټ).

▪ نه گهر پیی بوتريت : واز له نویژ مه هیته دواپی خوا لیت تورپ ده بیټ ، ده لیت : نه گهر سزام بدات له سهر نه خوشی و نارپه حه تیه نه وه سته م لی ده کات ، (کافر ده بیټ).

▪ نه گهر بلای : نه گهر پیغه مبه ران و فریشته کانیش شایه تی بدن هر پروا ناکه م ، (کافر ده بیټ).

▪ نه گهر پیی بوتريت : نینوکت بکه چونکه سوننه ته ، ده لیت : نه گهر سونه تیش بیټ نایکه م ، (کافر ده بیټ).

▪ نه گهر بلیت : فلان که س له به رچاوم وهك جوله که یه ، کافر ده بیټ .

▪ نه گهر بلیت : خوی گهره بق نه وه دانیشتووه به ویژدان بیټ ، یا بق نه وه هه ستاوه که به ویژدان بیټ . (کافر ده بیټ).

▪ که سیک به موسلمانیک بلیت : خوی گهره ئاخیره تت به خیر نه گیریت ، یا ئیمانن لی بسه نیټ . (کافر ده بیټ).

▪ یا که سیک بیه ویت تومه تباریک سویند بدات ، نه ویش بیه ویت سویند به خوا بخوات ، پیی بلیت : نه خیر ده بی سویند به ته لاقت بخوی . (کافر ده بیټ).

- جياوازيان هه يه له وهى كه كه سيك بليت: بينينى تو به لاهمه وه وهك بينينى مردن وايه، هه نديكيان ده لئين. (كافر ده بيت).
- نه گه ر بليت: نه گه ر فلان كه س پيغه مبه ر بيت ئيمانى پى ناهينم، (كافر ده بيت).
- نه گه ر بليت: نه گه ر نه وهى كه پيغه مبه ر ﷺ وتبيتى راست بى، نه وه پرزگارمان بووه. (كافر ده بيت).
- نه گه ر به بى ده ستنويژ نويز بكات به گالته جارى، يا به حه لالى بزانيت، (كافر ده بيت).
- نه گه ر دوو كه س دوو به ره كى كه وته نيوانيانه وه يه كيكيان وتى: لاحول ولا قوة الا بالله، نه وي تريان وتى: لاحول ولا قوة الا بالله، تينويتى ناشكىنى يا تيرمان ناكات (كافر ده بيت).
- نه گه ر گوئى له دهنگى بانگده ر بوو بليت نه وه درو ده كات! (كافر ده بيت).
- نه گه ر بليت: له قيامه ت ناترسم. (كافر ده بيت).
- نه گه ر باره كهى دابنات و بليت: نه وه دام به ده ست خوى گه وه، كه سيك پيى بليت: داته به ده ست كه سيكه وه ناتوانيت شوينى دز بكه ويت. (كافر ده بيت).
- نه گه ر كه سيك بجيته شوينيكي به رز و خوى بشوبهينييت به وتارييز، هاوپرييه كانى به گالته جاريه وه پيى پييكه نن و پرسيارى لى بكن و يه كيكيان بليت: قاپيكي نان تيگوشه له خوئندن باشتره. (كافر ده بيت).
- نه گه ر كه سيك تووشى به لاو موسييه ت بيت بليت: مال و مندالمت له ناودا ئيت چى ده كهى ! . (كافر ده بيت).
- نه گه ر بدات له منداله كهى و كه سيك پيى بليت: بو وانه كهى موسلمان نيت تو؟! بليت: نه خير. (كافر ده بيت).
- نه گه ر ناوات بخوازيت كه خوا زيناو سته م و كوشتنى قه دهغه نه كرده يه. (كافر ده بيت).

- نه گه رحه بليک ببه سستيت به ناوقه ديه وه، كه سيك بليت؛ نه وه چيت به ستووه به ناو قه دته وه؟ بليت؛ نه مه (زنار)^۱. زوربه ي زانا يان ده ليتن؛ (كافر ده بيت).
- نه گه ر ماموستايه ك بليت؛ جوله كه له موسلمان باشته، له بهر نه وه ي موچه ي باش ده دن به ماموستاكانيان. (كافر ده بيت).
- نه گه ر بليت؛ نه صرانيه ك له ناگرپه رستيك باشته. (كافر ده بيت).
- نه گه ر به كه سيك بوتريت؛ ثيمان چيه؟ بليت؛ نازانم. (كافر ده بيت).
- هه روه ها نه ووشانه ش كه خراپ و نامون وه؛ ثايينت نيه، ثيمانن نيه، يه قينن نيه، تو خراپه كاريت، تو دوو پوويت، تو زه نديقيت، تو فاسقيت، وه نه وه ي هاوشيوه ي نه مانه يه ده كرئت نه و كه سه به هو ي به كار هيناني نه ووشانه وه ثيماني له ده ست بدات و بچيته دوزه خ.

^۱ - زنار: نهو حبلية كه ناظر ثهرست و نه صرانيه كان دميبةستن به ناو قه ديانتهوه.

تاوانی چل و دوو

گوی گرتن له خه لکی ونه وهی که دهیشارنه وه

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾ (الحجرات : ۱۲). واته: سیخوپی مه که ن.
 (ابن الجوزي) ده لیت: (أبو زيد) و (الحسن) و (الضحاک) و (ابن سیرین) نه م ده قه یان
 به (الحاء) خویندوه ته وه.
 (أبو عبیده) ده لیت: (التجسس والتجسس) یه ک مانایان هه یه - نه ویش بریتیه له
 گه پان - وه ک سیخوپی کردن .
 (یحیی بن ابی کثیر) ده لیت: (التجسس) بریتیه له گه پان به دوای عیب و عاری
 خه لکدا. وه (التجسس) بریتیه له گوی گرتن له قسه ی خه لک.
 زانایانی ته فسیر ده لیت: (التجسس) بریتیه له گه پان به دوای عیب و عار و ناموسی
 موسلماناندا. واته: با هیچ کهس له ئیوه چاودیری عیب و عاری براکه ی نه کات تا پتی
 بزانیته نه گه رخا بوی پویشیوه.
 پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: (وَمَنْ اسْتَمَعَ إِلَى حَدِيثِ قَوْمٍ وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ أَوْ يَفِرُونَ
 مِنْهُ صُبَّ فِي أَدْنَاهُ الْآنُكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). واته: هه رکهس گوی له قسه ی نهی نی خه لک بگریته که
 پییان ناخوش بیت له قیامه تدا قورقوشمی تواوه ده که نه گوئیانه وه.

ناموزگاری

ئهی بهنده کانی خوا مردن نزیک بووه ته وه، وه ک گیانیکی بارمه ناماده و ماندوو
 بووه، ئهی نه و جهسته ی که ناماده یه بیگومان دلش بی ناگایه، ئایا پازیت خیر و چاکه ت
 ده ست نه که ویت .

تاوانی چل و سی

دوو زمانی کردن و، قسه هیئان و بردن (النمام)

مه به ست نه و که سه یه که قسه له ناو خه لکدا ده هیئیت و ده بات بۆ نه وه ی دوو به ره کی و نا کو کی بخاته نیاوانان.

نه مه له پووی شهرعه وه قه ده غه یه به یه کده نگی زانا یان، به لگی زۆر له سه ر قه ده غه کردنی هاتوو له قورئان و سوننه تدا، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَلَا تُطْعُ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ﴾ (هَازِ مَشَامِ بَنِيْمِ) (القلم: ۱۰، ۱۱). واته: به قسه ی نه وانه مه که که زۆر سویند ده خۆن و زۆر سووک و پيسوان نه وانه ی که به شوین عه یب و عاردا ده گه رین و دوو زمانی ده که ن و فیتنه ده گپین و حه زیان له ناشو به.

پیغه مبه ر ﷺ فه رمو یه تی: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ نَمَامٌ). واته: ناچیت به هه شته وه که سیك قسه به یئیت و قسه بیات.

وه له (ابن عباس) - په زای خوی لیبی - ده لیت: ((مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَبْرَيْنِ فَقَالَ إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنَ الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ ثُمَّ أَخَذَ جَرِيدَةً رَطْبَةً فَشَقَّهَا نِصْفَيْنِ فَغَرَزَ فِي كُلِّ قَبْرِ وَاحِدَةٍ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ فَعَلْتَ هَذَا قَالَ لَعَلَّهُ يُخَفَّفُ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَنْبَسَا)). واته: پیغه مبه ر ﷺ به لای دوو گه ردا تیپه ری و فه رمو ی: نه و دووانه سزا ده درین، به لام له بهر تاوانی گه وره سزا نادرین، به لکو یه که میان خوی پاک نه ده کرده وه له میز کردن، وه دوو ه میان له ناو خه لکدا قسه ی ده هیئاو ده برد، پاشان لقیکی ته ری دارخورمای هه لگرت و کردی به دوو

له ته‌وه له‌سه‌ر هه‌ر قه‌برێکیان دانه‌یه‌کی چه‌قاند و فه‌رمووی: به‌لکو سزایان له‌سه‌ر سووک ده‌بی‌ت هه‌تا وشک نه‌بی‌ته‌وه.

وه (وما يُعَذِّبَانِ فِي كَبِيرٍ) واته: نه‌کردنی قورس نه‌بووه به‌سه‌ریانه‌وه، یا له‌ بۆچوونیاندا نه‌کردنی ئه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌ نیه، له (أبو هريرة)وه - په‌زای خوای لی بی‌ت - ده‌لێت: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((تَجِدُونَ شَرَّ النَّاسِ ذَا الْوَجْهَيْنِ الَّذِي يَأْتِي هَؤُلَاءِ بِوَجْهِ وَيَأْتِي هَؤُلَاءِ بِوَجْهِ))^(۱). واته: خراپ‌ترین خه‌لك دوو‌په‌وه‌كانن، دین بۆ لای هه‌ندیك به‌په‌ویه‌كه‌وه، بۆلای هه‌ندیکی تریش به‌په‌ویه‌کی تره‌وه.

ئیمامی (أبو حامد الغزالي) ده‌لێت: زۆر جار (نميمة) به‌وه ده‌وتری‌ت كه‌ قسه‌ی كه‌سی یه‌كه‌م بۆ كه‌سی دووه‌م ده‌بات، وه‌ك ده‌لێت: فلان كه‌س ده‌رباره‌ی تو واده‌لێت.

دوو‌زمانی ته‌نها بریتی نیه له‌وه به‌لکو سنووری ئاشكراکردنی شتی‌كه‌ كه‌سی به‌رامبه‌ر پێی ناخۆش بی‌ت، جا یه‌كسانه‌ ئه‌مه‌ به‌ وته‌ بی‌ت یا به‌ نووسین، یا به‌ هیما یا به‌ ئاماژه‌ یا هاوشیوه‌ی ئه‌مانه، یه‌كسانه‌ ئه‌مه‌ش پسه‌ یا كردار بی‌ت یا کاریکی شووره‌یی یا هیت‌ر بی‌ت.

حه‌قیقه‌تی دوو‌زمانی: ئاشكراکردنی نه‌پێی و ئابروو‌بردنی‌تی، پێویسته‌ له‌ سه‌ر مڕۆڤ بێ‌ده‌نگ بی‌ت له‌سه‌ر هه‌ر شتی‌ك ده‌بی‌بینی‌ت كه‌ په‌یوه‌ندی به‌ ژبانی تاكه‌کانی خه‌لكه‌وه هه‌یه، مه‌گه‌ر له‌باس‌کردنیدا سوودی‌کی گشتی هه‌بی‌ت بۆ موسلمانان.

هه‌موو كه‌سی‌ك دوو‌زمانیه‌ك بدری‌ته‌ پالی و پێی بو‌تری‌ت: فلان كه‌س ئاوا و ئاوی پێ و توی‌ت، پێویسته‌ شه‌ش حاڵه‌ت په‌چاو بکات:

یه‌كه‌م: باوه‌ری پێ نه‌کات، چونکه‌ دوو‌زمان فاسیقه‌ و بپوای پێ نا‌کری‌ت.

دووه‌م: ده‌بی‌ت به‌ره‌هه‌ستی له‌و کاره‌ قیزه‌ونه‌ بکات، ئامۆژگاری بکات به‌ دووباره‌ نه‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و کرداره‌ ناشرینه‌.

^۱ - البخاری (۳۴۹۴)، ومسلم (۲۵۲۶).

سییه م: له بهر خوا بیبوغزینیت و پقی لی بیت، چونکه نه وکسه لای خوی گوره بوغزینراوه، بق لیبونه وهش له بهر خوا نه رکه و واجبه.

چواره م: نابیت گومانی خراپ بۆ نه وکسه بیات که دووزمانی به دهمه وه کراوه، چونکه خوی گوره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ (الحجرات: ۱۲). واته: نهی نه وکسه سانهی باوه پتان هیناوه، خوتان بپاریزن له زۆر گومانی خراپ، له راستیدا هندی له وگومانانه گوناوه تاوانن.

پینجه م: نابیت نه مه وای لی بکات بۆ نه وهی بکات به حقیقه تی قسه که، هه ستیت به جاسوسی کردن به سه ر خه لکه وه، خوی گوره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾

شه شه م: چۆن بۆ خۆی پیتی ناخۆشه دووزمانی به سه ره وه بکریت، به هه مان شیوهش بۆ خه لکی پیتی ناخۆش بیت.

پیاویک هات بۆ لای (عمری کوپی) (عبد العزيز) - په زای خوی لیبی - باسی که سیکی تری بۆی کرد، نه ویش وتی: نه گه رته ماشای قسه که ت بکهین، ده بینین: نه گه ر درۆ بکهیت نه وه له م کۆمه لهی که خوی گوره باسیان ده کات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمُ فَاسِقٌ بِنِیَا فَبَيِّنُوا﴾ (الحجرات: ۶). واته: نهی نه وانهی باوه پتان هیناوه نه گه ر که سیکی متمانه پی نه کراوه و الیکه گرنگی بۆ هینان، خیرا بپوای پی مه کهن، به لکو سه رنج بدهن، لیتی بکۆلنه وه تا بۆتان پوون ده بیته وه.

وه نه گه ر راست بکهیت نه و له م کۆمه لهی که خوی گوره باسی ده کات ﴿هَآءِ مَشَآءُ بَنِيْمٍ﴾ (القلم: ۱۱). واته: عیب له خه لک نه گری و قسه دینی و ده بات و له ناو خه لکا فیتنه ده نیته وه. نه گه ر حه ز ده کهیت لیت خۆش ده بین، وتی: لیخۆش بوون نهی نه میری بپواداران، هه رگیز جاریکی تر ناگه پیمه وه بۆ نه م کاره.

نامۆزگارى

ئەي ئەو كەسەي كە دىلى ھەواو ئارەزووى خۆتیت و ناتوانیت پزگارت بىت! ئەي بى
 ئاگا لە مردن، ئەي لە خۆبایی بوو بە لەش ساغی، ئایا نازانیت لە بۆسەي مردندايت، بەم
 حالەوہ بىر لە بەجى مېشتنى دنيا بکەرەوہ لەسەر ئەو بارودۆخت، ئەگەر نەگرياييت خۆت
 بگرييتنە.

تاوانی چل و چوار

نه فره تکار

پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی: (سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ)^(۱). واته: قسه وتن به موسلمان فیسقه ده رچوونه له گوپرایه لی خواو پیغه مبهر ﷺ شهر دژی موسلمان) کوفر کافر بیون نیه، به لکو گه وره یی تاوانه که ده رده خات).

پیغه مبهر ﷺ فرمویه تی: (لَعْنُ الْمُؤْمِنِ كَقْتْلِهِ)^(۲). واته: نه فره ت له بیوادار وه ک کوشتنی وایه.

وه له (صه حیجی) موسلیمدا هاتووه که وا پیغه مبهر ﷺ فرمویه تی: (لَا يَكُونُ اللَّعَانُونَ شُفَعَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)^(۳). واته: نه فرین که ران نابن به تکار و شاهد له پوژی دوا پیدا.

وه پیغه مبهر ﷺ فرمویه تی: (لَا يَنْبَغِي لِصِدِّيقٍ أَنْ يَكُونَ لَعَانًا)^(۴). واته: پاستکو نابیت نه فرین بکات.

بیگومان پیغه مبهری خوا ﷺ سزای نه و که سه ی داوه که نه فره ت له خوشتره که ی ده کات، (عمران بن حصین) ده لیت: پیغه مبهر ﷺ له هندی له گه شته کانیدا بوو، ثافره تیک له (الأنصان) له سر خوشتره که ی بوو، خوشتره که بیزاری کرد، نه ویش نه فره تی

^۱ - البخاری (۴۸)، و مسلم (۶۴).

^۲ - البخاری (۶۰۴۷).

^۳ - مسلم (۲۵۹۸).

^۴ - مسلم (۲۵۹۷).

لی کرد، پیغه مبر ﷺ گوئی لی بوو فره رموی : (خُدُوا مَا عَلَيْهَا وَدَعُوهَا فَإِنَّهَا مَلْعُونَةٌ) ^(۱).
 نه و حوشتره ی لی و هریگر نه وه و به ره لای بکن چونکه نه وه نه فره تی لی کراوه . (عمران)
 ده لیت : نه و حوشتره له ناو خه لکیدا ده هات و ده چووکس نزیکي نه ده که و ته وه .

بهش

دروسته به گشتی نه فره ت کردن به بی دیاری کردن و تاییه ت کردن.

خوای گه وره ده فره رمویت : ﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ (هود: ۱۸) . واته :
 ناگه دارین! نه فره تی خوا له سهرسته مکارانه .

خوای گه وره ده فره رمویت : ﴿ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَذِبِينَ﴾ (آل عمران : ۶۱) . واته : پاشان له خوا بیارینه وه و ئینجا داوا بکین نه فرین و له عنه تی خوا
 دابباریته سهر دروزه کان .

له (جابر) وه ده لیت : (لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكَلَ الرِّيَا وَمُوكَلَهُ وَكَاتِبُهُ
 وَشَاهِدِيهِ ، وَقَالَ : هُمْ سَوَاءٌ) . واته : پیغه مبری خوا ﷺ نه فره تی کردوه له بخوری ریبا و
 وه کیله که و شایه ته که و نووسه ره که ش ، وه فره رموی : هه موویان وه ک یه ک وان .

هه روه ها فره رموی ته تی : (لَعَنَ اللَّهُ الْوَاصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ وَالْوَاشِمَةَ وَالْمُسْتَوْشِمَةَ
 وَالنَّامِصَةَ وَالْمُتَنَمِّصَةَ) . واته :

(الواصله) نه و ئافره ته یه قز له سهر قزی داده نییت

(المستوصله): نه و ئافره ته یه بوی نه نجام ده دات

(والنامصة): نه و ئافره ته یه مووی برؤکانی ده رده هی نییت .

(والمتمنصة): ئەو ئافرەتەيە كە بۆي لادەبات.

هەروەها پېغەمبەر ﷺ نەفرەتى كردوو لە (الصالحة والحالقة والشاقة).

(الصالحة): ئەو ئافرەتەيە لە كاتى بە لاو موسىبەتدا دەنگى بەرز دەكاتەو.

(والحالقة): ئەو ئافرەتەيە لە كاتى بە لاو موسىبەتدا قژی دەپرێت.

(والشاقة): ئەو ئافرەتەيە لە كاتى بە لاو موسىبەتدا جل و بەرگ لە بەرخۆي دەدرێت.

و هەروەها نەفرەتى كردوو لەو كەسەي كە سنوورى زهوى دەگۆرێت^(۱).

و نەفرەتى كردوو لەو كەسەي كە لە پێناو جگە لە خوادا قورباني دەكات^(۲).

و نەفرەتى كردوو لە دز^(۳).

و نەفرەتى كردوو لەو پیاوێى وەك ئافرەت هەلسوكەوت دەكات ، ئەو ئافرەتەش

وەك پیاو هەلسوكەوت دەكات.

هەروەها نەفرەتى كردوو لەو كەسەي بەرامبەر براكەي دەست دەدات بە ئاسن^(۱).

و نەفرەتى كردوو لەو كەسەي كە نێوچاوانى ئازەل داخ دەكات^(۱).

و نەفرەتى كردوو لەو ئافرەتەيە كە سەرچى پیاوێى جى دەهێلێت هەتا

دەگەرێتەو.

هەروەها نەفرەتى كردوو لە دەسلەتدارێك هەتا كە بەزەبى بە ژێردەسته كەيدا

نایەتەو.

^۱ - مسلم (۲۹۷۸).

^۲ - مسلم (۲۹۷۸).

^۳ - البخاري (۶۷۹۹)، ومسلم (۱۶۸۷).

بهش

ئاموژگاری

بزانه نه فرهت کردن له موسلمان بهیه کدهنگی زانایان قه دهغهیه، بهلام دروسته نه فرهت کردن له و که سانه ی به گشتی ئه و سیفه تانه یان تیدا ههیه، وهک: نه فرهتی خوا له سته مکاران، نه فرهتی خوا له بی باوه پان، نه فرهتی خوا له جوله که و گاورد، نه فرهتی خوا له فاسیقه کان، نه فرهتی خوا له وینه گران (پهیکری بت)، وه هاوشیوه ی ئه مانه ش.

بهلام نه فرهت کردنی موسلمانیک به تاک ئه گهر تاوانبار کرابیت به تاوانیک، وهک: جوله که، یا گاورد، یا زالم، یا داوین پیس، یا دن، یا پریبا خور، فهرمووده کان له پووکه ش واده ر دهخن که ئه وه قه دهغه نیه. ئیمامی غه زالی ئاماژه ی به وه کردووه که قه دهغه یه ئیلا بۆ که سیک نه بیت که بزانی ئه و که سه له سه ر کوفرو بیباوه پی مردووه. وهک (أبي لهب) و (أبي جهل) و (فرعون) و (هامان) و هاوشیوه کانی، ده لیت: چونکه نه فرهت کردن بریتیه له دوورخستنه وه ی ئه و که سه له په حمه تی خوا، نازانی ئه و که سه له سه ر فاسیق بوون ده مریت یا کافربوون.

ئه وه ی که نزیکه له نه فرهت کردن دوعا کردنه له که سیک به شه پو خراپه له که سی زالم، وهک: خوا له شی ساغت نه کات، ههروه ها نه فرهت کردن له ئاژهل و بی گیانه کان ئه مانه هه مووی باش نییه.

هه ندی له زانایان ده لیت: ئه گهر که سیک به ده میدا هات و نه فرهتی کرد له که سیک که شایه نی ئه وه نیه، ئه وه با بلیت مه گهر شایه نی ئه وه نه بیت.

به شیکی تر

دروسته بۆ ئه و که سه ی فه رمان به چاکه ده کات و پښگری له خراپه ده کات کاتیک که قسه له گهل که سیک ده کات بلتیت هاوار بۆ تو، یا نه ی لاواز، یا کورتبین ، یا نه ی سته مکار له خوت یا هاوشیوه ی نه مانه ، به هیچ شیوه یه ک نابیت بگاته ده سته واژه ی درۆکردن.

نابیت به ئاشکرا به شیوه یه ک جنیو بدات یا تۆمه تباری بکات که نه و هه ست به خۆبه که مزانی بکات، ته نانه ت نه گهر نه و تۆمه تانه ش پاست بیت، به لام ده بیت به دانایی بیت، چونکه ئامانچ له وه دا ته میگردن و دوورخستنه وه یه ، وه ده بیت قسه که کاریگری هه بیت له سه ر نه و که سه .

نامۆزگاری

ئه ی نه و که سه ی تویشوی که مت ئاماده کردوه و پښگه ت دووره ! ئه ی نه و که سه ی پووده کاته خراپه ، پشت ده کات له وه ی که سوود و قازانجی بۆی هه یه ، ئایا نازانی نه و شته ی که باشه لیت ون بووه ! تا که ی زه مانه له بیر ده که یه ت و ئه ویش کاته کانت بۆ ده ژمیریت!

تاوانی چل و پینج ناپاکی و به لّین نه بردنه سهر

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَاتِبٌ مَّشْهُلًا﴾ (الإسراء: ۳۴). واته: به وه فا بن بؤ به لّین و په یمان، چونکه به پراستی به پرسیارن له به رامبه ر به لّین و په یمانه کانتان.

(الزجاج) ده لّیت: هه موو ئه وهی که خوا فهرمانی پی کردووه و پیگری لی کردووه ئه وه به لّینه.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ (المائدة: ۱).

(العقد) بریتیه له شتانهی که خوای گه وره فهرزی کردووه له سهرمان، وه (مقاتل بن حیان) دهر باره ی ده لّیت: ﴿أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ واته: مه به ست له وه به لّینه یه که خوای گه وره له قورئاندا داویه تی، ئه وهی که فهرمانی پی کردوون به چاکه و پیگری لی کردوون له خراپه، وه هه روه ها ئه وه په یمانه ی که له ننیوان نیوه و بته رسته کانداهیه، و ئه وهی له ننیوان تاکه کانی خه لکدا هیه. والله أعلم.

پیغه مبه ری خوا فهرموویه تی: (لِكُلِّ غَادِرٍ لِّوَاءٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُقَالُ هَذِهِ غَدْرَةُ فُلَانٍ) (۱). واته: بؤ هه موو سته مکاریک په یداخیك هیه له پوژی دوايیدا، پیی ده وتریت ئه وه ناپاکی فلان که سه.

له (صه حیجی) بوخاریدا هاتووه پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: خوای گه وره ده فهرمویت: (يقول الله تعالى: ثلاثة أنا خصمهم يوم القيامة: رجل أعطى بي ثم غدر، ورجل باع حرا فأكفل

^۱ - البخاري (۳۱۸۸)، ومسلم (۱۷۳۵).

ثمنه، ورجل استأجر أجيرا فاستوفى منه ولم يعطه أجره). واته: سی جۆر که س هه ن که خۆم سکالا کارم له سه ریان له پۆژی قیامه تدا: که سیک که په نای که سیک بدات له بهر من، پاشان خیانت و سته می لی بکات، به لئینی ئه مان بدات و نه بیاته سهر، ههروه ها که سیک که سیک ئازاد بکاته به ندهی خۆی و بیفرۆشیت و نرخه که شی بخوات، ههروه ها که سیک به کیک به کری بگریت و ئیشه که ی خۆی پی بکات و دواپی کرێکه ی نه داتی.

پێغه مبه ری خوا فه رموویه تی: (مَنْ خَلَعَ يَدًا مِنْ طَاعَةِ لَقِيَ اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا حُجَّةَ لَهُ وَمَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً)^(۱). واته: هه رکه سیک ده سته برداری گوێراپه لی خه لیفه ی موسلمانان بێت ده گاته لای خوا ی گه وره هه یج به لگه یه کی پی نیه، وه هه رکه سیک بمریت، له گه ردنیدا به یعت نه بێت ئه وه به مردنیک ی نه فامانه ده مریت.

پێغه مبه ری نازدار ﷺ فه رموویه تی: (مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُزَحَّزَ عَنِ النَّارِ وَيُدْخَلَ الْجَنَّةَ فَلَتَاتِهِ مَنِيَّتُهُ وَهُوَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَأْتِ إِلَى النَّاسِ الَّذِي يُحِبُّ أَنْ يُؤْتَى إِلَيْهِ وَمَنْ بَايَعَ إِمَامًا فَأَعْطَاهُ صَفَقَةً يَدِهِ وَثَمَرَةً قَلْبِهِ فَلْيُطْعَمْهُ إِنْ اسْتَطَاعَ فَإِنْ جَاءَ آخَرُ يُنَازِعُهُ فَأَضْرِبُوا عُنُقَ الْآخَرِ)^(۱). واته: هه رکه س هه ز ده کات دوور بخریته وه له ناگر و بجیت به هه شت ئه وه با له کاتی مردندا بپوای به خواو پۆژی دواپی هه بی، وه با بجیت بۆ لای خه لکی چۆن هه ز ده کات خه لکی بچن بۆ لای ئه و، وه ئه وه ی په یمان به پێشه وایه ک ده دات و ده سته ده خاته ناو ده سته و دلی ده داتی، ئه وه با گوێراپه لی بکات، ئه گه ر که سیک ترهات به ره ره گانی له گه لدا بکات بدهن له گه ردنی.

^۱ - مسلم (۱۸۵۱).

^۱ - مسلم (۱۸۴۴).

تاوانی چل و شهش

بهراست دانانی جادو و گهرو نه ستیره ناس

خوای گه وړه ده رموویه تی: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (الإسراء: ۳۶). واته: (نه ی مړوځ) له شتیک مه دوی و شوینی شتیک مه که وه که زانست و زانیاریت دهرباره ی نیه، چونکه به راستی کونه ندای بیستن و بینین و ټیگه یشتن هره مووی، به پرسیاره له بهرام به ریه وه.

(الوابلي) له (ابن عباس) وه ده لیت: خوای گه وړه پرسیار له مړوځه کان ده کات له وهی که کردویانه، نه مه ش نه وه دهرده خات که ته ماشا کردنی نامه حهرم قه ده غه کراوه، هره وه ها گوینگرتن له وه یشی که دروست نیه.

خوای گه وړه ده رمویت: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ (النجم: ۲۶ - ۲۷). واته: نه وزاته زانای نهینی و شاراوه کانه، که سیش له نهینی و شاراوه کانی ناگادار ناکات. مه گه ر بؤ پیغه مبه ریک خوا خوی پازی بیت (به وهی هندی نهینی بزانیټ).

(ابن الجوزی) ده لیت: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ﴾ مه به ست خوای گه وړه یه تانک و ته نهایه و هاو له نیه له مولکید، ﴿فَلَا يُظْهِرُ﴾ واته: که س ناتوانیت له نادیاره کانی بزانیټ ټیلا مه گه ر خوی به پیغه مبه ریک و تبیت، چونکه یه کیک له نیشانه راستییه کانی پیغه مبه ران هه والدانی هندی له غیب و نادیاره کانه.

واته: ئه وهی که خوی گه وره هه لیبژاردبوو بۆ پیغه مبه رایه تی هه ندی له غه یب و نادیار ی پی ئاشنا ده کات، ئه مه ش به لگه یه له سه ر ئه وه ی که هه رکه س بپوای وابیت که ئه ستیره کان به لگن له سه ر غه یب ئه وه کافرو بیباوه په .

پیغه مبه ری خوا^۱ هه رموویه تی: (من اتی عرافاً او کاهناً فصدقه بما يقول فقد كفر مما أنزل الله على محمد). واته: هه رکه س بجیته لای جادووگه ریک، یا فالچی هک، به پاستی بزانت له وه ی که ده یلێت، ئه وه بی باوه پ بووه به رامبه ر به و په یامه ی که دابه زیوو ه بۆ سه ر (محمد).

له (زیدی کوری (خالدی (الجهنی) وه ده یلێت: پیغه مبه ری خوا^۱ هه رموویه تی: (هل تدرون ماذا قال ربكم؟ قالوا: الله ورسوله أعلم. قال: (أصبح من عبادي مؤمن بي وكافر، فأما من قال: مطرنا بفضل الله ورحمته فذلك مؤمن بي وكافر بالكوكب، وأما من قال: بنوء كذا وكذا فذلك كافر بي ومؤمن بالكوكب)^(۱). واته: ئایا ده زانن په روه دگارتان چی ده یلێت؟ وتیان خواو پیغه مبه ره که ی ده زانن. هه رمووی: به شیک له بهنده کانم بپوادار بوو به شیک ی تریش بی باوه پ، به لام ئه وه ی که بلێت: به فه زل و په حمه تی خوا باران باری ئه وه بپواداره به من و بی باوه په به ئه ستیره کان، وه ئه وه ی که بلێت: به هو ی ئه وه وه ئه وه وه باریوه ئه وه بی باوه پ بووه به من و بپوادار بووه به ئه ستیره کان.

زانایان ده یلێن: ئه گه ر موسلمانیک بلێت: باران باری به (نوء کذا) مه به ست له (نوء) ئه وه یه که ئه و باران ده بارینت و باران دروست ده کات جگه له خوی گه وره، ئه وه کافر ده بییت و به هه لگه راوه ته ماشا ده کریت.

به لام ئه گه ر بلێت: ئه وه نیشانه ی باران بارینه له کاتی ئه و نیشانه دا باران ده باریت و بارینیشی هه ر به ویستی خوی گه وره یه، ئه وه بی باوه پ نابیت، زانایان پاو بۆ چوونی

^۱ - البخاری (۸۴۶)، و مسلم (۷۱).

جياوازيان ههيه له سهر به كارهيټناني نهم دهسته واژهيه كه ئاساييه يا باش نيه، باشتر وايه به كار نه هيټريټ، چونكه ئه ووتانه وتهى بى باوه پانه.

پيغه مبهري ﷺ فهرموويه تي: (من أتى عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً)^(١). واته: ههركهس بجيټه لاي جادووگه ريك و پرسياى لى بكات ده باره ي شتيك نه وه چل شه و نوټي لى وه رناگيريټ.

له (عائشة) وه ده ليت: گويم لى بوو پيغه مبهري ﷺ ده يفهرموو: (إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَنْزِلُ فِي الْعَنَانِ وَهُوَ السَّحَابُ فَتَذَكُرُ الْأَمْرَ قُضِيَ فِي السَّمَاءِ فَتَسْتَرْقِي الشَّيَاطِينُ السَّمْعَ فَتَسْمَعُهُ فُتُوحِيهِ إِلَى الْكُفَّانِ فَيَكْذِبُونَ مَعَهَا مِائَةً كَذِبَةٍ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ). واته: فريشته كان له به رزي يه وه له نيو هه وره وه نازل دهن و له وه فرمانه ي خواي گوره ده دوټن كه له ئاسماندا بريارى له سهر داوه، جا شه يتانه كان گوئ هه لده خن و نه وباسه ده قوزنه وه و نيگا بو نه و كه سانه ده كه ن كه گوايه له نهټني و شاراوه كان شاره زان، ئه وانيش سه د دروي له لايه ن خويانه وه تيكه ل ده كه ن!!

ئاموزگارى

ئه ي به نده كانى خوا، بير له پابردووتان بكه نه وه پيش ئه وه ي له ناو بچن، ته ماشاي كرداره كانتان بكه ن پيش ئه وه ي بخريته ناو گوپه كانتان، خوتان سازو ئاماده بكه ن بو به جيټه شتن پيش ئه وه ي به زور په لكيش بكرين.

تاوانی چل و چهوت یاخی بوونی ژن له میړدهکهی

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُمْ فَعِظُوهُمْ﴾ وَأَهْجُرُوهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ وَأَضْرِبُوهُمْ فَإِنْ أَطَعْتَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِمْ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿النساء: ۳۴﴾. واته: نه و ئاوفره تانه ش ئیوه لییان ده ترسن سرکه شی و سرپیچی بکه ن سره تا ئاموزگاریان بکه ن، (نه گهر سوودی نه بوو) له ناو جیدا پشتیان تیښکه ن، (نه گهر نه وه ش سوودی نه بوو) لییان بده ن (به مهرجیک لیدانه که له دهم و چاو نه بیټ و ئاسه وار به جینه هیلتیت)، نه گهر به م هوپانه له لادان و یاخی بوون وازیان هیئا، نه وه ئیتر سته میان لی مه که ن و پښه ی تر مه گر نه به ر (بو ئازاردانیان) بیگومان خوا به رزو بلندو گه وره یه، (نه گهر سته میان لیښکه ن ټوله تان لیده سیټیت) .

(الواحدی) ده لیت: (النشون): واته: سرپیچی کردنی پیاو نه ویش نه وه یه که خوی له پیاوه که ی به گه وره تر بزانیټ.

﴿فَعِظُوهُمْ﴾ به قورئانی پیروز ئاموزگاری بکه و نه وه ی که نه و فهرمانی پی کردوه، ﴿وَأَهْجُرُوهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ﴾، (ابن عباس) ده لیت: نه وه یه که له سرچی پشتی تی بکات و قسه ی له گه ل نه کات، (الشعبي) و (مجاهد) ده لیت: سرچی چول بکه له گه لیدا مه خوه، ﴿وَأَضْرِبُوهُمْ﴾ واته: لیدانیک که برینداری ئازاری نه دات بو نمونه به دار سیواک .

(ابن عباس) ده لیت: لیدانه که بو ته می کردن بیټ، وه ک مشته کولای بی ئازاردان، پیویسته پیاو خوی بپاریزیت له یاخی بوونی ژنه که ی به وه ی که خوای گه وره فهرمانی پی

کردووه له م دهقه دا ﴿ فَإِنْ أَطَعَكُمْ ﴾ نه گەر گوێرپایه لیتان بکه ن له وهی که په یوه ندی به نه وانه وه ههیه، ﴿ فَلَا تَبْغُوا ﴾ له خورتانه وه تاوانباریان مه که ن.

پێغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَلَمْ تَأْتِهِ فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا لَعْنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ). واته: نه گەر پیاو بانگی خیزانه که ی بکات بۆ سه رجییی و به ده میه وه نه هات نه وه فریشته کان نه فره تی لی ده که ن هه تا پۆژ ده بیته وه.

هه روه ها پێغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (إِذَا بَاتَتِ الْمَرْأَةُ هَاجِرَةً فِرَاشَ زَوْجِهَا لَعْنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُرْجِعَ)^(۱). واته: نه گەر ئافره ت شه و بکاته وه سه رجییی پیاوه که ی به جیه یشتیبی، فریشته کان نه فره تی لی ده که ن هه تا ده گ ریته وه.

هه روه ها پێغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (لَا يَحِلُّ لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَصُومَ وَزَوْجُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَلَا تَأْذَنَ فِي بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ)^(۲). واته: دروست نیه بۆ ئافره ت پۆژوو (سونه ت) بگریته و پیاوه که ی حازر بیته ئیلا به پرسى نه و نه بیته، نابیت که س به یئیتته ماله وه ئیلا به پرسى پیاوه که ی نه بیته.

پێویسته له سه ر ژن په زامه ندى پیاوه که ی به ده ست به یئیت و خوی دور بگریته له وهی که ئازاری بدات، هه رکات داوای سه رجییی لی کرد ده بیته به ده میه وه بجیت، له به ر فه رمووده ی پێغه مبه ر ﷺ: (إِذَا الرَّجُلُ دَعَا زَوْجَتَهُ لِحَاجَتِهِ فَلْتَأْتِهِ وَإِنْ كَانَتْ عَلَى التَّنَوُّسِ)^(۳). واته: نه گەر پیاویك بانگی ژنه که ی بکات بۆ پێویستیه ک با به ده میه وه بجیت نه گەر له سه ر ته نوریش بیته.

زانایان ده فه رموون: مه گەر بیانوویه کی هه بیته وه ک سووپی مانگانه (حیض) یا خوینی دواى مندال بوون (النفاس) نه وه دروست نیه به ده میه وه بجیت، به هه مان شیوه بۆ

^۱ - مسلم (۱۴۳۶).

^۲ - البخاری (۵۱۹۵).

^۳ - الترمذی (۱۱۶۰)، وصحه الشيخ الألبانی.

پیاویش دروست نیه داوای ئه وه بکات له کاتی سووپی مانگانه و خوینی دواي مندال بوون و ناییت له گه لیدا جووت بیت ئیلا دواي پاك بوونه وه نه بیت، چونکه خواي گوره ده فهرمویت: ﴿فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ﴾ (البقرة: ۲۲۲). واته: خوتان به دوور بگرن له هاوسهره کانتان که له حاله تی (عاده ی مانگانه دا بوون) نزیکیان مه که ون تا پاك ده بنه وه .

پتویسته ئافرهت ههست به وه بکات که له ژێر دهستی پیاوه که یادیه، بۆی نیه به ئاره زووی خۆی هه لسوکه وت به ماله که ی بکات ئیلا به پرسى ئه ونه بی، هه ول بدات مافی پیش بخت به سهر مافه کانی خۆیه وه، مافی خزمه کانی به سهر مافی خزمه کانی خۆیه وه، ده بیت ئاماده بیت به رده وام گرنگی بدات به لایه نی پاك و خاوینی و شانازی نه کات به جوانیه وه، برینداری نه کات به وته ی ناشرین ئه گهر که م و کوپییه کی تیدا به دی کرد.

به هه مان شیوه پتویسته له سهر ئافرهت شهرم له پیاوه که ی بکات و گوپراهی لی له فهرمانه کانی بکات، له کاتی قسه کردندا له ئاستیدا بیده نگ بیت، له کاتی هاتنه وه ی بۆ ماله وه له به ری ههستیت، دوور بکه ویتته وه له هه موو ئه وانیه ی که توو په ی ده کات، له کاتی ده رچوونیدا له گه لیدا ههستیت، له کاتی خه ودا خۆی جوان و بۆن خوش بکات، به هه موو شیوه یه ک دوور بکه ویتته وه له ناپاکی کردن له سه رجی بی بیت یا له ماله که ی، وه به رده وام خۆی بۆن خوش بکات، گرنگی بدات به پاکی دهم و ددانی به سیواک و به بۆنی خوش، به نه ینی باسی نه کات و، پێژ له که سوکاری بگریت، ئه وه ی که مه ئه و به زۆری بزانییت.

بەش

فه زل و چاکه ی ئه و ئافره ته ی که گوپراهی لی پیاوه که ی ده کات، وه قورسی سزای ئه و ئافره ته ی که سه رپێچی پیاوه که ی ده کات

پتویسته له سهر ئه و ئافره ته ی که له خوا ده ترسیت کوشش بکات بۆ گوپراهی لی خواي گوره و پاشان گوپراهی لی پیاوه که ی، هه ول بدات پیاوه که ی له خۆی پازی بکات، چونکه

ئەو بە ھەشت و دۆزدە خێتی، پێغەمبەر ﷺ ڤەرموو یەتی: (اطْلَعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ)^(۴). واتە: دۆزدە خەم پێنیشان درا بێنیم زۆری خەلکە کە ی ئافەرەتان.

ئەمەش بە ھۆی گوێپایەلی نەکردنی خواو پێغەمبەرە کە ی و پیاوێ کانیانە و زۆری خۆ دەرخستنیانە، (التبرج) خۆدەرخستن ئەو یە کە کاتێک بێوێت دەربجێت جوانترین پۆشاک لەبەر بکات و خۆی جوان بکات، خەلکیش بە ھۆی ئەو یە تووشی فیتنە و کارەساتە بن، خۆ ئەگەر ئەو بۆ خۆی ئاسایی بێت بۆ خەلک ئاسایی نیە!

بە ھەمان شێوە پێویستە لەسەر پیاو خۆی بپاریزێت، بە ھەمان شێوەش بۆ ئافەرەتان دەبێت خۆیان بپاریزن، ئەگەر ناچار بو، دەربجێت بۆ سەردانی مائی باوکی یا خزم و کەس و کاری یا بۆ حەمام و ھاوشیوێ ئەمانە کە ناچارە ھەر بروات، یا بە پرسێ پیاوێ کە ی دەربجێت و خۆدەرنەخات و نەبێتە مایە ی فیتنە.

لە کاتی رێکردندا چاوی بپاریزێت، تەماشای بەرپێی خۆی بکات نە ک بە راست و چەپدا تەماشای بکات، ئەگەر ئەمە ی ئە نجام نەدا ئەو ی سەرپێچی کردووە.

لە (معاذی کوری (جبل) وە دەلێت: پێغەمبەر ﷺ ڤەرموو: (لَا تُؤْذِي امْرَأَةً زَوْجَهَا فِي الدُّنْيَا إِلَّا قَالَتْ زَوْجَتُهُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ لَا تُؤْذِيهِ قَاتَلَكِ اللَّهُ فَإِنَّمَا هُوَ عِنْدَكَ دَخِيلٌ يُوشِكُ أَنْ يُفَارِقَكَ إِلَيْنَا)^(۵). واتە: ھیچ ئافەرەتێک ئازاری پیاوێ کە ی نادات لە دنیا دا، ئیلا لەو حۆریانە ی بە ھەشت بە ژنە کە ی دەلێن: ئازاری مە دە خوا بۆتکوژیت بێگومان ئەو لای تۆ میوانە لەو یە تۆ جێبەجێلێت و بێت بۆ لای ئیمە.

^۴ - البخاري (۵۱۹۸)، ومسلم (۲۷۳۸).

^۵ - الترمذي (۱۱۷۴)، وابن ماجه (۲۰۱۴)، وصححه الشيخ الألباني.

به شيكي تر

نه گه ر ئافره ت فهرمانی پیکراوه گوږاپه لی پیاوه که ی بکات و به هه مان شیوه ش پیاو
 فهرمانی پیکراوه نه رم و نیان و به خشنده بیت له گه لیاندا، ئارام بگریت له که م و
 کورپیه کانیا ن ، به ته واوی پیوستیه ئابورییه کانیا ن جیه جی بکات و به خووپه وشتی
 جوان مامه له یان له گه ل بکات، وه ک چون خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ
 بِالْمَعْرُوفِ﴾ (النساء: ۱۹). واته: بیگومان پیغه مبه ری خواسته زور نه رم و نیان بووه
 به رامبه ر ئافره تان.

تاوانی چل و ههشت

وینه له سهر جل و بهرگ و دیوار و بهرد و پارو هه موو شته کانی تر، یه کسانه نه گهر
له موم بیت یا هه ویر یا ناسن یا مس یا خوری یا هه رشتیکی تر، فه رمان نه وهیه که
لابیریت

خوای گهره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا﴾ (الأحزاب: ۵۷). واته: بیتگومان نه وانهی نازاری خواو پیغه مبه ره که ی
دهدن (مه بهست نازاردانی پیغه مبه ره ﷺ) یان نه وانهی که هاوهل بۆ خوا بریار ده دهن و
کوفر ده کهن و جنیوی پیده دهن) خوا نه فرینی لی کردوون له دنیا و قیامه تدا سزایه کی زۆر
خه جالالت و سه رشۆرکه ریشی بۆ ناماده کردوون.

پیغه مبه ره ﷺ فهرمویه تی: ﴿إِنَّ أَصْحَابَ هَذِهِ الصُّورِ يُعَذِّبُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيُقَالُ لَهُمْ: أَحْيُوا مَا خَلَقْتُمْ﴾^(۱). واته: به راستی خاوهنی ئەم په یکه رانه سزا ده درین له پۆژی دوا بیداو
پیتیان ده و تریت: نه وهی که دروستان کردوه پۆج بکهن به به ریدا.

له (عائشة) وه ده لیت: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ سَفَرٍ وَقَدْ سَتَرْتُ بِقِرَامٍ لِي عَلَى سَهْوَةٍ لِي فِيهَا تَمَائِيلٌ فَلَمَّا رَأَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَتَكَهُ وَقَالَ: أَشَدُّ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الَّذِينَ يُضَاهَوْنَ بِخَلْقِ اللَّهِ قَالَتْ: فَجَعَلْنَاهُ وَسَادَةً أَوْ وَسَادَتَيْنِ^(۲).
واته: پیغه مبه ری خوا له گه شتیک گه رایه وه منیش په رده یه کهم دابوو به په نجه ره که دا
وینه و په یکه ری تیدا بوو کاتیک که پیغه مبه ر بیننی لای برد و فهرمووی: به راستی نه وانه ی
نه م وینانه دروست ده کهن له پاشه پۆژدا سزا ده درین پیتیان ده گو تریت: نا دهی نه وانه
زیندوو بکه نه وه. وتی: دوا یی کردمان به بهرگه سه رینیک یا دوو بهرگه سه رین.

^۱ - البخاری (۵۹۵۱)، و مسلم (۲۱۰۸).

^۲ - البخاری (۵۹۵۴)، و مسلم (۲۱۰۷).

له (ابن عباس) وه ده لّیت: له پیغه مبهرم ﷺ بیست ده یفه رموو: (كُلُّ مُصَوِّرٍ فِي النَّارِ يَجْعَلُ لَهُ بِكُلِّ صُورَةٍ صَوْرَهَا نَفْسًا فَتُعَذِّبُهُ فِي جَهَنَّمَ)^(۲). واته: هه موو وینه گریک (درووستکری بت) له دۆزه خدایه هه روینه یه ک که کیشاویه تی ده بی به گیانیک و سزای ده دات له دۆزه خدا.

له (ابن عباس) وه ده لّیت: له پیغه مبهرم ﷺ بیست ده یفه رموو: (من صَوَّرَ صُورَةً فِي الدُّنْيَا كَلَّفَ أَنْ يَنْفُخَ فِيهَا الرُّوحَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَيْسَ بِنَافِخٍ أَبَدًا)^(۳). واته: هه رکه س په یکه ریک دروست بکات له دونیادا داوای لی ده کریت پووح بکات به به ریدا له پوژی دوایدا، وه به هیچ شیوه یه ک ناتوانیت.

(أبو هريرة) ده لّیت: له پیغه مبهرم ﷺ بیست ده یفه رموو: خوای گه وره ده فهرمویت: (وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَهَبَ يَخْلُقُ كَخَلْقِي فَلْيَخْلُقُوا حَبَّةً وَلْيَخْلُقُوا ذَرَّةً)^(۴). واته: کی هه یه سته مکارتر له و که سه ی ده چی شتی دروست ده کا وه کو نه وه ی من دروستم کردووه؟ ده با ده نکه دانه ویله یه ک دروست بکات، یا گه ردیله یه ک دروست بکات.

پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: (لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ)^(۵). واته: فریشته کان ناچنه مالیکه وه سه گ و، وینه (په یکه ر) ی تیدا بیت.

نه مه نه گه ر سه گ به خپو بکات به مه به سستی کشتوکالی و پاوکردن نه بیت، به لام نه گه ر ناچار بوو به خپوی بکات بو پاسه وانی ماله که ی، نه وه ناسایی به وه یچ گرفتیکي تیدا نیه.

^۲ - البخاري (۲۲۲۵)، ومسلم (۲۱۱۰).

^۳ - البخاري (۷۰۴۲)، ومسلم (۲۱۰۶).

^۴ - البخاري (۵۹۵۳)، ومسلم (۲۱۱۱).

^۵ - مسلم (۹۶۹).

به لام وینه هه موو ئه وانه ده گرتته وه که پۆح له بهرن، یه کسانه نه گهروینه ی ئاسایی
 بیت یا هه لکو لراو یا له جل و بهرگدا نه خش کرابوو یا هه رشپویه کی تر چونکه هه رمووده که
 به گشتی هیناویه تی، با خوی به دوور بگرت.

له (حیا) ی کوپی (حصین) وه ده لیت: (علي) ی کوپی (أبي طالب) په زای خوا ی
 لیبت پی و تم: ئایا هه رمانت پی بکه م به وه ی که پیغه مبه ر ﷺ هه رمانی پی کردووم؟ هه ر
 په یکه ری بتیکت بینی بیشکینه و، هه رقه بریک که به رزبوو پیکی نه رزه که ی بکه ره وه.

تاوانی چل و نو

لیدان و شیومن و دپینی جل و بهرگ و تاشینی قزو هه لکه ندنی و نزا کردن به
داد و هاوار له کاتی به لاو موسییه تدا

(عبد الله) ی کوپی (مسعود) ده لیت: پیغه مبهري ﷺ فه رمویه تی: (ليس مِنَّا مَنْ لَطَمَ
الْخُدُودَ وَشَقَّ الْجُيُوبَ وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ). واته: له ئیمه نیه که سیک به پوومه تیا
بکیشی و به خه ی خوی دادپێ و شین و شه پۆر و هات و هاواری سه رده می نه فامی بکات.

(أم عطية) ده لیت: پیغه مبهري ﷺ په یمانی لی وهرگرتین له به یعه تدا که هات و
هاوار به سه ر مردودا نه که ن.

له (نعمان) ی کوپی (بشیر) وه ده لیت: (عبد الله) ی کوپی (رواحه) له هوش خوی
چوو، له و کاته دا خوشکه که ی هاواری ده کرد به سه ریدا ده یوت: و ابراکه م، و ابراکه م، کاتیک
که به خه بهر هاته وه فه رمووی: هه رچیت وت ئیلا پیم و ترا تو وایت و تو وایت^(۲).

پیغه مبهري ﷺ خوا ﷺ فه رمویه تی: (الْمَيِّتُ يُعَذَّبُ فِي قَبْرِهِ بِمَا نِيحَ عَلَيْهِ). واته: مردوو
له ناو گۆریدا نازاری پی ده گات به وه ی که هات و هاوای به سه ره وه ده که ن.

هه ره ها فه رمویه تی: (النَّائِحَةُ إِذَا لَمْ تَتُبْ قَبْلَ مَوْتِهَا تُقَامُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَعَلَيْهَا سِرْبَالٌ
مِنْ قَطْرَانٍ وَدِرْعٌ مِنْ جَرَبٍ)^(۱). واته: نه وه ی که هات و هاوار ده کات به سه ر مردودا نه گه ر
داوای لیخو شبوون نه کات پیش مردنی له پۆژی دوا ییدا زیندوو ده کریتته وه، کراسیکی له
قه تران و زری یه کی له بهر دایه به نه خو ش پسته (گروو) هه موو له شی داده پۆشی.

^۲ - البخاري (۴۲۶۷).

^۱ - مسلم (۹۳۴).

له (الأوزاعي) وه ده لیت؛ (عمری کوری) (الخطاب) - په زای خوی لیبت - گوئی له دهنگی گریان بو، چند هاوه لاتیکی له گه لدا بو، پوی تییان کرد و ته مه شای کرد ثافره تیک هات و هاوار دهکات دهستی بهرز کرده وه و لئی دا هه تا سه رپوشه که ی که و ته خواره وه، فهرمووی؛ لئی دهدهم چونکه هات و هاوار دهکات و هیچ حورمه تیکی نیه، نه وه له بهر نئوه بوی ناگری، به لکو فرمیسک ده پزیت بۆ سهروهت و سامانه که تان، نا نه وه مردووه کانتان سزا ددهات له گزپه کانیاندا، وه زیندووه کانیشتان له ماله کانی خویاندا، چونکه نارامگرتنتان لی قه دهغه دهکات که خوا فهرمانی پی کرده وه، تووشی نا نارامیتان دهکات که خوی گهره قه دهغه ی کرده وه.

زانایان ده فهرموون؛ قه دهغه یه دهنگ بهرز کرده وه له کاتی گریاندا، به لام گریان له سه مردوو به بی هاوار و فیغان قه دهغه نیه.

له (عبد الله) ی کوری (عمر) - په زای خوی لیبت - ده لیت؛ اشککی سعد بن عبادة شکوی له فاتاه النبي صلى الله عليه وسلم يعودُهُ مع عبد الرحمن بن عوفٍ وسعد بن أبي وقاصٍ وعبد الله بن مسعود رضي الله عنهم فلما دخل عليه فوجدَهُ في غَاشِيَةِ أَهْلِهِ فقال قد قَضَى قالوا لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَبَكَى النبي صلى الله عليه وسلم فلما رَأَى الْقَوْمُ بُكَاءَ النبي صلى الله عليه وسلم بَكَوْا فقال أَلَا تَسْمَعُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَذِّبُ بِدَمْعِ الْعَيْنِ وَلَا بِحُزْنِ الْقَلْبِ وَلَكِنْ يُعَذِّبُ بِهَذَا وَأَشَارَ إِلَى لِسَانِهِ أَوْ يَرْحَمُ وَإِنَّ الْمَيِّتَ يُعَذِّبُ بِبُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ وَاتِهِ؛ (سعدی کوری) (عبادة) نه خووش که وت پیغه مبه ریش ﷺ هات بۆ سهردانی. له گه ل (عبد الرحمن) ی کوری (عوف) و (سعدی کوری) (أبو وقاص) - په زای خویان لیبت - و (عبد الله) ی کوری (مسعود) کاتی چوه ژوره وه بۆ لای بینی وا له ناوکمه لیک له که س و کاریدا ده وریان داوه. فهرمووی؛ (چی یه ته واو بو) و تیان؛ نه خیر نه ی پیغه مبه ری خوا. نیر پیغه مبه ر دهستی کرد به گریان. کاتی خه لکی گریان پیغه مبه ری خویان بینی ﷺ نه وانیش دهستیان کرد به گریان. فهرمووی؛ (نهری گوی ناگرن) له راستیدا خوا به فرمیسکی چاو سزای هیچ که سیک نادات هروه ها به خهفت و بیتاقه تی دل، به لکو سزا

نه دات به مه - ئاماژه ی بۆ زمانی کرد - یا خود په حمیش نه کات. بېگومان مردوو به گریانې کس و کاری ئازاری پئی ده گات.

له (أسامة بن زيد) هوه ده لیت: (أُرْسِلْتُ ابْنَةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْهِ إِنْ ابْنًا لِي قُبِضَ فَانْتَنَا فَأَرْسَلَ يَقْرِيءُ السَّلَامَ وَيَقُولُ إِنْ لِلَّهِ مَا أَخَذَ وَلَهُ مَا أُعْطِيَ وَكُلُّ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ فَأَرْسَلْتُ إِلَيْهِ تُقْسِمُ عَلَيْهِ لِيَأْتِيَنَهَا فَقَامَ وَمَعَهُ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ وَمَعَاذُ بْنُ جَبَلٍ وَأَبِيُّ بْنُ كَعْبٍ وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ وَرِجَالٌ فَرَفَعَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصَّبِيَّ وَنَفْسُهُ تَتَقَعَّقُ قَالَ حَسِبْتُهُ أَنَّهُ قَالَ كَأَنَّهَا شَنْ فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ فَقَالَ سَعْدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا هَذَا فَقَالَ هَذِهِ رَحْمَةٌ جَعَلَهَا اللَّهُ فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ وَإِنَّمَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ عِبَادِهِ الرَّحْمَاءُ)^(۲). واته: کچه که ی پیغه مبه ر ﷺ کورپکی مردوو، ناردی به دوايدا با بیت بۆ لامان. پیغه مبه ریش ﷺ زه لامیکي نارد که سه لامی پئی بگه یت و پئی ی بلیت: خوا چی بویت هی خویتی و چیشی وه رگرتوه هر هی خویتی هه موو که س لای خوا ئاکام و نه جه لیکی دیاری کراوی هه یه، پئی بلی با ئارام بگریت و به ته مای پاداشتی خوا بیت) به لام کچه که ی ناردی به دوايدا و سویندی خواردوو هه ر ده بیت بیت بۆ سه ردانی.

ئیدی پیغه مبه ر هه ستاو (سعد) ی کورپی (عبادة) و (معاذ) ی کورپی (جبل) و (ابی) ی کورپی (کعب) و (زید) ی کورپی (ثابت) وه چند پیاویکی تریش له خزمه تیدا هه ستان منداله که یان هینایه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ هه ناسه سوار بوو خپه ی سنگی ده هات چاره گانی فرمیسکی لی هاته خواره وه، (سعد) وتی: نه مه چیه نه ی پیغه مبه ری خوا؟ هه رمووی: نه مه په حم و به زه ییه که خوا ی گه وره خستوو یه تییه نیو دلی به نده کانیه وه، بېگومان خوا له نیو به نده کانیدا ته نها به زه یی به وانه یاندا دیته وه که به په حم و میهره بانن.

(أنس) ده لیت: (دَخَلْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى أَبِي سَيِّفٍ الْقَيْنِ وَكَانَ ظَنَرًا لِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِبْرَاهِيمَ فَقَبَّلَهُ

^۲ - البخاري (۱۲۸۴)، ومسلم (۹۲۳).

وَسَمَّهٖ ثُمَّ دَخَلْنَا عَلَيْهِ بَعْدَ ذَلِكَ وَإِبْرَاهِيمُ يَجُودُ بِنَفْسِهِ فَجَعَلَتْ عَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَذَرِفَانِ فَقَالَ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَأَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ يَا بَنَ عَوْفٍ إِنَّهَا رَحْمَةٌ ثُمَّ أَتْبَعَهَا بِأُخْرَى فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ الْعَيْنَ تَدْمَعُ وَالْقَلْبَ يَحْزَنُ وَلَا نَقُولُ إِلَّا مَا يَرْضَى رَبُّنَا وَإِنَّا بِفِرَاقِكَ يَا إِبْرَاهِيمَ لَمَحْزُونُونَ^(۱). واته: له خزمه تی پیغه مبه ر^(ع) دا چوین بۆ لای (أبو سيف ای ناسنگه ر که میردی دایه نه که ی (ابراهیم) ی کوری پیغه مبه ر^(ع) بوو. پیغه مبه ری خوا (ابراهیم) ی ه لگرت و ماچی کردو بۆنی کرد. له پاشان دواى نه وه جارێکی تر چوینه وه بۆ لای و بینیمان (ابراهیم) ه ناسه ی دیت و ده چیت و له گیاندانایه، ئیتر پیغه مبه ر^(ع) چاوه کانی فرمیسیکیان لى هاته خواره وه (عبد الرحمن) ی کوپی (عوف) - په زای خواى لیبى- وتی: تویش نه ی پیغه مبه ری خوا؟ فهرمووی: (نه ی کوپی عوف نه مه په حم و به زه یی یه) له پاشان فهرمووی: (به پاستی چاو فرمیسیک نه ریژیت و دل خه مبار ده بیت و هر نه وه ش نه لئین: که په روه ردگارمان پیی رازی یه، به پاستی نه ی (ابراهیم) ئیمه به کۆچی تو خه مبارین.

به لام فهرمووده (صه حیه کان) که هاتوون ده رباره ی: (وَإِنَّ الْمَيِّتَ يُعَذَّبُ بِبُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ)^(۱). واته: بیگومان مردو به گریانی که س و کاری سزا نه دریت. ئه مه له سه ر پووی ده ره وه ی فهرمووده که نیه به لکو لیكدانه وه ی بۆ کراوه.

زانایان پای جیاوازیان هه یه له لیكدانه وه ی ئه م فهرمووده یه له سه ر چه ند وته یه ك دیارترینیان: به و مانایه یه که که سی مردو هۆکاری لى له و گریاندا، یا پیشترو و ه سیه تی کردبى که بۆی بگرین یا هاوشتیه ی نه وانه.

^۱ - البخاري (۱۳۰۳)، ومسلم (۲۳۱۵).

^۱ - البخاري (۱۳۰۳)، ومسلم (۲۳۱۵).

نیمامی شافعی و هاوہ لانی پټیان وایه ؛ که باش نیه دواى مردن بۆ مردوو بگریټ، گریانیش حرام نیه وه دروسته پټیش مردن و دواى مردن بۆی بگریټ، به لام باشتر وایه پټیش مردن بۆی بگریټ.

بەش

ئایا بۆچی ئه و که سه ی هات وهاوار دهکات ئه و نه فرهت و سزا سه خته ی بۆ دیاری کراوه ؟ له بهر ئه وه یه مړوڤ تووشی نا ئارامی دهکات و بهرگری لیده کات له ئارام گرتن، له که ل ئه وه شدا خوا ی گه وړه و پټغه مبه ره که ی فه رمانیان کردووه به ئارام گرتن و پټگریان کردووه له نا ئارامی و توپه بوون، خوا ی گه وړه ده فه رمو یت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ (البقرة: ۱۵۳). واته ؛ ئه ی ئه وانه ی ئیمان و باوه پتان هیتاوه داوا ی کۆمه ک و یارمه تی له خوا بکه ن به هۆی ئارامگرتن و نوێژ کردنه وه، دلنایان که خوا یارو یا وه ری خوڤا گرو ئارامگرانه .

له (عائشة) وه په زای خودای لی بیت ده لیت: پټغه مبه ری خوا ﷺ فه رمو ی ؛ (ما من مُصِيبَةٍ يُصَابُ بِهَا الْمُسْلِمُ إِلَّا كُفِّرَ بِهَا عَنْهُ حَتَّى الشُّوْكَهٖ يُشَاكُهَا)^(۱). واته ؛ «هیچ موسیبه یتیک نیه که تووشی موسلمان ببی، ئیلا ئه و موسیبه ته ده بیته که فاره تی گونا هه کانی، ته نانه ت نه گه ر در پکینکیش بچه قی به له شیدا) .

به شیک دهر باره ی پرسه (التعزیه)

په حمه تی خوات لیبت باش بزانه که له پاستیدا پرسه بریتییه له ئارام گرتن، باسکردنی شتیک که خاوه ن مردوو هه که گویت لیبگری خه م و په ژاره ی بپه ویته وه و به لاو موسیبه ته که ی له لا سووک بگریټ، ئه مه کاریکی باشه چونکه به گشتی فه رمان کردنه به چاکه و دوور که و تنه وه یه له خراپه وه له چوارچێوه ی ئه م ده قه دا کۆ ده بیته وه که خوا ی

گه وره ده فره رمویت: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْرِ وَالْقَوَىٰ﴾ (المائدة: ۲). نه مه باشتین به لگه یه ده رباره ی پرسه.

باش بزانه به پاستی پرسه بریتیه له فرمان کردن به نارام گرتن، ناساییه پیش ناشتن و دوا ی ناشتن، هاوه لانی نیمامی شافعی ده لَین : پرسه له و کاته ده ست پیده کات که مردووه که ده مریت و ده نیژریت هه تا ماوه ی سی پوژ، هاوه لانی نیمه ش ده لَین باش نیه پرسه دوا ی سی پوژ، چونکه پرسه دلی خاوه ن مردوو نارام ده کات، به شیوه یه کی گشتی دوا ی سی پوژ خاوه ن پرسه دلی به ره و نارام بوون ده چیت، بویه باشت وایه دووباره نه خریته وه بیرى . نه مه ش بوچوونی زۆربه ی زانایانی مه زه بی نیمه یه .

باش نیه دانیشتن له پرسه دا، واته مالی مردووه که له مالی که سیکدا کۆ ببه وه به مه به ستی پرسه، بئگومان باشتین پرسه نه وه یه که له (اسامة) ی کوپی (زید) وه ده لَیت : یه کیک له که کانی پیغه مبه ر ﷺ بانگه یشتی پیغه مبه ری خوا ی کرد که مندالیکى کۆچی کردووه، پیغه مبه ر ﷺ فره مووی : وَيَقُولُ إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ وَلَهُ مَا أُعْطِيَ وَكُلٌّ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ^(۲). واته : نه وه ی خوا بردی هی خویه تی و چیشی وه رگرته وه هر هی خویه تی هه موو شتیکیش لای خوا ناکام و نه جه لیکى دیاری کراوی هه یه، پیی بلای با نارام بگریت و به ته مای پاداشتی خوا بیت.

نیمامی نه وه وی ده فره رمویت نه م فره مووده یه له گه وره ترین بنه ماکانی نیسلامه که شتی زۆر گرنه ده گریته وه له بنه ماکانی ئابین ولقه کانی و ئاداب و نارامگرتن له سه ر موسیبه ته کان به گشتی و خه م و په ژاره و نه خووشی، جگه له وانه ش چه ندین شتی تر .

له (ابو هريرة) وه ده لَیت : پیغه مبه ر ﷺ ده رچوو بو گۆرستانی به قیغ، ئافره تیکى بینى له سه ر گۆرپک ده گریا، فره مووی : (اتَّقِ اللَّهَ وَأَصْبِرْ) واته : له خوا بترسه و نارام بگره ؟ وتی : نه ی به نده ی خوا نه گه ر تۆش تووشی به لا ببوایه ی ریگریت نه ده کردم!

^۲ - البخاري (۱۲۸۴)، ومسلم (۹۲۳).

فهرمووی: (اَتَقِيَ اللّٰهَ وَاصْبِرْ) واته: له خوا بترسه و نارام بگره؛ وتی: نهی بهندهی خوا گویم لیته وازم لی بهینه. پیغمبره‌ری خواش ﷺ لیتی دوورکه‌وته‌وه، پیاویکی موسلمان نه‌مه‌ی بینی هات بۆ لای ژنه‌که وتی: نه‌و پیاوه چی بیت وتی؛ نه‌ویش نه‌وه‌ی پوویدا بۆی باس کرد، پیاوه‌که وتی: نایا ده‌یناسیت؛ وتی: نه به‌خوا؛ وتی: وای بۆ تۆ! نه‌وه پیغمبره‌ری خوا بوو. نافره‌ته‌که به‌په‌له‌ پوشت هه‌تا گه‌یشته‌ خزمه‌تی پیغمبره‌ری خوا ﷺ وتی: نه‌ی پیغمبره‌ری خوا من نارام ده‌گرم، فهرمووی: (إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى)^(۱). واته: نارامگرتن له‌ کوست که‌وتنی یه‌که‌مدایه.

له (صه‌حیحی) موسلیمدا هاتووه: کوپیکی (أبو طلحة) کوچی کرد که له (أم سلیم) بوو، به‌منداله‌کانی وت: نه‌م هه‌واله‌ لای باوکتان باس مه‌که‌ن هه‌تا خۆم بۆی باس ده‌که‌م، (أبو طلحة) هاته‌وه‌ خیزانه‌که‌ی وه‌ک پۆژه‌کانی تر چیشتی بۆی دانا و نه‌ویش له‌سه‌ر خۆ نانی خوارد، پاشان کاری سه‌ر جیگه‌یان بۆکرد، کاتیک خیزانی بینی پیاوه‌که‌ی نانی خوارد و ئیسراحه‌تی کرد، وتی: نه‌ی (أبو طلحة) نه‌گه‌ر که‌سانیک نه‌سپه‌رده‌یه‌کی له‌ لای مالتیکه‌وه‌ هه‌بیت نه‌گه‌ر داوا‌ی بکه‌ن ده‌توانی بلیت نایده‌مه‌وه؛ وتی: نه‌خیر، ((أم سلیم)) وتی: ده‌ وایزانه‌ نه‌وه‌ کوپه‌که‌ی تویه‌. وتی: ((أبو طلحة)) توو‌په‌بوو، وتی: وازت لیم هینا هه‌تا غوسلم که‌وته‌سه‌ر، ئینجا هه‌والی مردنی کوپمت پی‌دا، ناتوانیت زالم بکه‌یت به‌سه‌ر نارامگرتندا، له‌مال ده‌رچوو هه‌تا گه‌یشته‌ خزمه‌ت پیغمبره‌ری ﷺ هه‌والی پێدا به‌وه‌ی که‌ پووی داوه، پیغمبره‌ری خوا ﷺ فهرمووی: خوی گه‌وره‌ نه‌و شه‌وه‌تان لی پیرۆز بکات! هه‌روه‌ها پیغمبره‌ری ﷺ فهرموویه‌تی (مَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرًا وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ)^(۲). واته: هیچ به‌خششیک به‌ که‌س نه‌به‌خسراوه‌ باشتربیت له‌ نارامگرتن.

هه‌وال درا به‌ ئیمامی شافعی که (عبد الرحمن) ی کوپی (مه‌دی) مندالیکی کوچی دوا‌یی کردووه، زۆر خه‌مبار و بیتاقه‌ت بووه، ئیمام شافعی نامه‌یه‌کی بۆ نارد ده‌لێت:

^۱ - البخاری (۱۲۵۲)، ومسلم (۶۲۶).

^۲ - البخاری (۱۴۷۰).

براکه م سهره خوښی له خوت بکه چوڼ سهره خوښی له خه لک ده که یت، نه وهی هرز
ناکه یت خه لک بیکات خوښی مه یکه، بزانه موسیبه ت کورتایی دیت به لام دواي نه وه یان
ده بیت به خاوه ن چاکه یا خراپه، که واته هه ول بده له پاداشدا به شت هه بیت، له
موسیبه ته دا خواي گوره نارامی ببه خشیت به یتمه و به یتوه ش، له پاشا نه م شیعه ی
نووسی؛

إني معزيك على أني على طمع من الخلود ولكن سنة الدين
فما المعزي بباقي بعد صاحبه ولا المعزي ولو عاشا إلى حين

له (عبد الله بن عمر) هوه؛ کورپکی کچی کرد له کاتی ناشتندا له لیواری گورپه که
دانیشتبوو پاشان بزه یه کی پیکه نینی کرد، پتی و ترا؛ نه وه چیه له لیواری گورپه که دا
پیده که نیت؟ وتی؛ ده مه ویت شه یتان په ست بکه م.

له (حسن البصري) هوه؛ پیاوړیک زور بیتا قه تی کورپه که ی بوو سکالای هیئا بو لای
(حسن البصري)، نه ویش فهرمووی؛ مندا له که ت لیت دابراوه ؟ وتی؛ به لای دابرا نه که ی
زور تره له ناماده بوونه که ی، فهرمووی؛ وازی لای بهینه با به و شیوه بیت چونکه هه موو
دابرا نیکی ده بیت ه مایه ی خیر و پاداشت بو تو؛ وتی؛ نه ی (أبو سعيد) دلمت نارام کرده وه.

(عمری کورپ) (عبد العزيز) چو بو لای کورپه که ی له کاتی نه خوشیدا، وتی؛ کورپه که م
وه زعت چونه ؟ وتی؛ له حقه دا ده مبینی. وتی؛ کورپه که م نه گه رتو له تهرانووی مندا بی
پیم با شتره من له تهرانووی تودا بم له پوړی دوایدا. وتی؛ نه ی باوکه نه وه ی تو پیت
خوښه پیم خو شتره له وه ی که خو م پیم خوښه.

یه کیک له پییه کانی (عروة) نه خوښی خورکه لیی دا، له لاقه وه برپه وه، له کاتی
برپه وه که س نه یگرت له گه ل نه وه شدا وازی له زیکرو ویرده کانی نه و شوه نه هیئا ته نها
نه وه نه بی که وتی؛ ﴿لَقَدْ لَغِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا﴾ (الكهف: ۶۲). واته؛ به راستی له و
سه فهره ماندا زور ماندوو بووین، پاشان نه م دپره شعرانه ی خو یتنده وه؛

لعمري ما أهويت كفي لريبة
ولا حملتني نحو فاحشة رجلي
ولا قادني سمعي ولا بصري لها
ولا دلني رأيي عليها ولا عقلي
وأعلم أنني لم تصبني مصيبة
من الدهر إلا قد أصابت فتى قبلي

ئینجا فہرمووی : خواہی نه گہر تو به لات به سہردا هیناوم نهوا چاکت کردمہ وه، نه گہر به شیک له جه ستمت برد چه ندين به شت بؤم هيشته وه، نه گہر مندالیکت برده وه بؤلای خۆت چه ندين مندالت بؤ به جيهيشتم .

له ئيمامی موسليم له (ابو حسان) هوه ده لیت : به (ابو هريرة) هم وت : قسه يه کمان بؤ بکه که دهر وونمان نارام بکات له مردووه کانمان، وتی : به لی، منداله کان په پوله ی به هه شتن هه ريه ک له وانه ده گات به باوک و دايکی جله که ی پاده کيشی یا دهستی ده گری وازی لی ناهینى هه تا ده یخاته به هه شته وه^(۱) .

که واته بپوانه بؤ به ره که تی مندال کوپ بى یان کچ نه گہر به مندالی بمرن نه وه له دوا پوژدا سوودو قازانچ ده به خشن به باوک و دايکیان، به مه رجیک نه گہر نارامگرین و بلین (الحمد لله إنا لله وإنا إليه راجعون) نهو پاداشته یان دهست ده که ویت که خوی گه وره په یمانی پیداون، وه ک ده فہرمویت: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ (البقرة: ۱۵۶). واته : که نه وانه هه رکاتیک تووشی به لاو ناخوشیه که ده بن ده لین؛ ئیمه مولکی خواین و هه رچی هه مانه به خششی خواجه، سه ر نه نجامیش ته نها هه ر بؤ لای نهو زاته یه گه رانه وه مان.

له (ام سلمة) هوه په زای خودای لی بیت ده لیت گویم له پیغه مبهری خوا بوو ده یغه رموو : (ما من مُسْلِمٍ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ ف يَقُولُ مَا أَمَرَهُ اللَّهُ ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ اللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا إِلَّا أَخْلَفَ اللَّهُ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا)^(۱). واته : هیه

^۱ - مسلم (۲۶۳۵).

^۱ - مسلم (۹۱۸).

موسلمانیک نیه تووشی به لاو موسیبه تیک بیت و دواى نه وه بلیت که خواى گه وره فره مانى
 پیکردوه ﴿إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ خودایه پاداشتم بده وه له و موسیبه ته ی که تووشم
 بووه و له دواى نه وه خیر و چاکه م بو بینه پئ، ئیلا له جیگه ی نه وه خوا خیر و چاکه ی بو
 دهنوسیت، دواتر باشتی بو ده کا.

کاتیک که (أبو سلمة) کوچی دواى کرد، وتم کى له موسلمانان له (أبو سلمة) باشته،
 دواتر شووم به پیغمبه ری خواص کرد، که واته خواى گه وره پیغمبه ره که ی خسته
 جیگه ی نه و بو من.

نه گه ر خاوه ن موسیبه ته که تووپه یی و بیزاری دهرپی و داد و هاواری کرد، یا دهیدا
 به پووخساری خویداو شیوه نی کرد، یا جل و به رگی له به ر خوی داده پنی، یا قرئی خوی
 هه لده که نی، نه وه تووپه یی و نه فرینی خواى به سه ردا ده باریت.

تاوانی په نجا

له سنوور دهرچوون و دهست دريژي کردن و خو به زل زانين (البغي)

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُوتِيَكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ (الشوری: ۴۲). واته: بیگومان ته نها نه وانه به پرپرس دهن که ستم له خه لکی ده کن و ده ستریزئی ده کن به ناحق له زه ویدا، نا نه وانه سزاو نازاری به نیشیان بوهه یه.

پیغه مبه ری خوا فهرمویه تی: (وَإِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ وَلَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ)^(۱). واته: به راستی خوای گه وره فهرمانی کردوه که خوتان به که م بزنان و خاکی بن، هه تا هیچ که س شانازی نه کات به سهریه که وه، هیچ که س خوی له که سیکي تر به گه وره تر نه زانی.

هه روه ها پیغه مبه ری خوا فهرمویه تی: (مَا مِنْ دَنَسٍ أَجْدَرُ أَنْ يُعْجَلَ اللَّهُ تَعَالَى لِصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا مَعَ مَا يَدْخِرُ لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِثْلُ الْبَغْيِ وَقَطِيعَةِ الرَّحِمِ)^(۲). واته: خودا خیرا توله ی گونا می ستم و هاموشونه کردنی خزمان هر له دنیا ده کاته وه خوای گه وره قاپوونی برد به ناخی زه ویدا کاتیک که خوی به گه وره تر زانی له نه ته وه که ی، خوای گه وره دهریاره ی هه والی داوه و ده فهرمویت: ﴿ إِنَّ قُرُونَكُمْ كَاتٍ مِنْ قَوْمٍ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآيَيْنَاهُ مِنَ الْكُوفَرِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

^۱ - مسلم (۲۸۶۵).

^۲ - أبو داود (۴۹۰۲)، والترمذي (۲۵۱۱)، وقال: حديث حسن صحيح)، وابن ماجه (۴۲۱۱) وصححه

الشيخ الألباني.

الْفَرَحِينَ ﴿٧٦﴾ وَاتَّبَعَ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَن هُوَ أَشَدُّ مِنهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَن ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بَلِّغْنَا لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونُ إِنَّهُمْ لَذَو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الْصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِن فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ (القصص: ٧٦ - ٨١). واته: بئگومان قاپوون له قهوم و خویشانی موسی بوو که چی (به هوی مال و سامانه وه) خوی گیف ده کرده وه به سهریاند او فیزی به سهردا ده کردن، نه وهنده مال و سامان و داراییمان پتیه خشی بوو، که به پاستی کللی گه نجینه و قاسه کانی به چهند که سیکی به هیژو به گرانی هه لده گیران، (له کاتی لووت به رزیه که یدا) هه ندیک ئیماندارانی خزم و که سی خوی پتیمان وت؛ که شخه مه که وه له خو بایی مه به به سامانه، چونکه بئگومان خوا نه وه که سانه ی خوش ناویت که که شخه ده که ن به پاره و سامانیانه وه و له خو بایی ده بن. هه ول بده به مال و سامانه ی خوا پتی به خشیووی مالی قیامت و به هه شتی به رینی پی بکړه و به شی خویشته له دونیادا به حالکی فه راموش مه که، چاکه له گه ل به نده کانی خوادا بکه هه روه که خوا چاکه ی هیتاوه ته پیت، نه که ی هه ولی فه ساد و گوناوه تاوان بده ی له زه ویدا، چونکه به پاستی خوا نه وه که سانه ی خوش ناویت که تووی خرابه ده چیتن. قاپوون وتی: بئگومان نه م سامان و داریبه م هر به هوی زانست و زانیاری و نه خشی خومه وه پیم دراوه، باشه مه که ر قاپوون نه یده زانی به پاستی خوا پیش نه م چنده ها گه ل وهژ و قهومی له ناو بردووه که له و زیاتر به ده سه لاترو ده وله مه ندر بوون؛ تاوانباران پرسپاریان لی ناکریت دهر باره ی گوناوه کانیان (چونکه تو ماره لای خوا و ناشکرایه). ئینجا پوژیک قاپوون خوی سازداو به پاراوه ییه وه چووه دهر وه بو ناو قهومه که ی بو که شخه کردن و خوناندن، نه وانه ی که تاواتیان ژبانی دونیایه، وتیان: خوزگه ئیمهش وه کو قاپوون، سامان و ده سه لاتمان

هه‌بوايه، به‌پاستی خاوه‌نی به‌ختیکی گه‌وره‌یه! (به‌لام) نه‌وانه‌ی که زانست و زانیاری
 راستیان پتیه‌خسراوه (ده‌باریه‌ی حال و حرام و نرخ‌ی دونیا ده‌زانن) وتیان؛ هاوار بۆ
 ئیوه، بۆ تینافکرین پاداشتی خوایی زۆر چاک‌تره بۆ نه‌و که‌سه‌ی باوه‌پ‌ی دامه‌زراوی هیناوه
 کارو کرده‌وه‌ی چاکی نه‌نجام داوه، نه‌و زانست و باوه‌پو کرده‌وه‌یه به‌که‌س نادریت، ته‌نها
 به‌خۆراگری و نارامگران نه‌بیئت. نه‌وسا (که بینیمان قاپوون به‌ته‌واوی له‌سنوور
 ده‌رچووه) کوتوپر خۆی و مال و سامانیان برد به‌ناخی زه‌ویدا، هیچ ده‌سته‌و گرۆیه‌کی
 نه‌بوو فریای بکه‌وێت و له‌ده‌ست خه‌شم و قینی خوا ده‌ریازی بکات، بیگومان له‌و
 که‌سانه‌ش نه‌بوو که بتوانیئت خۆی پزگاری ببیئت.

(ابن الجوزي) ده‌لێت؛ وشه‌ی (بغی) (ده‌رچوون و سته‌م) له‌مه‌سه‌له‌ی قاپوون دا به‌م
 مانایانه‌هاتوه:

یه‌که‌م؛ له‌سنوور ده‌رچوونه‌که‌ی قاپوون له‌وه‌دا بوو که به‌پاره‌قه‌ناعه‌تی به‌ژنیک کرد
 (موسی) (علیه السلام) تۆمه‌تبار بکات به‌داوین پیسی، نه‌ویش نه‌وه‌ی کرد، (موسی)
 سویندی دا له‌سه‌ر نه‌و بوه‌تانه، ئینجا هه‌والی نه‌وه‌ی دا که له‌گه‌ل قاپووندا نه‌و پلانه‌یان
 داناوه.

دوهم؛ له‌سنوور ده‌رچوونی به‌هۆی بیباوه‌پ بوونیه‌وه‌ بوو به‌خوای گه‌وره، نه‌مه
 وته‌ی (الضحاک) ه.

سییه‌م؛ به‌خۆبه‌زل زانین، نه‌مه‌وته‌ی (قتاده) یه.

چواره‌م؛ قاپوون جله‌که‌ی یه‌ک بست درێژ تر کردووه، نه‌مه‌وته‌ی (عطاء الخراسانی).
 پینجه‌م؛ قاپوون خزه‌متکاری فیرعون بووه و سته‌می له‌ (بنی اسرائیل) کردووه،
 (الموردی) گێڕایه‌تیه‌وه.

﴿ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ ﴾ کاتیک که قاپوون فه‌رمانی کرد به‌و ئافره‌ته (موسی)
 تۆمه‌تبار بکات، (ابن عباس) ده‌لێت؛ خوای گه‌وره‌ پۆی کرد به‌ناخی زه‌ویدا.

﴿فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ واته : هیچ کومه ل و ده سته یه ک نه بوو
 پزگاری بکات له سزای خوا، ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ﴾ یه کیك بوو له وانه ی که پازی نه بوو
 به وده ی که خوای گه وره دایبه زاندووه .

تاوانی په نجاو یه ک

خو به گه وره زانین به رامبه ر به بی نه وایان و خزمه تکاران و ژیرده سته و ناژده دا

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَنًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ (النساء: ۳۶). واته: (نهی خه لکینه) ته نها خوا بپه رستن و هیچ جوړه شهریک و هاوه لیکي بۆ بریار مه دن و چاکه کار بن له گه ل دایک و باوکتان و خزمان و هه تیووان و هه ژاران و دراوسیتی و خزم و دراوسیتی بیگانه و هاوه لی کارو سه فهر و پیتوارو ژیر ده سته کانتاندا، به راستی خوا نه وانه ی خوش ناویت که خو ده نوینن و فیزده که ن و فخر ده فروشن به سه ر خه لکیدا.

(الواحدی) ده لیت: له رافه ی نه م ده قه دا: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ (معاذی کورپی) جبل) ده لیت: (كنت ردف النبي صلى الله عليه وسلم على حِمَارٍ يُقَالُ لَهُ عُفَيْرٌ فَقَالَ يَا مُعَاذُ، هَلْ تَدْرِي حَقَّ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَإِنْ حَقَّ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يُعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذَّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا)^(۱). واته: له پشستی پیغه مبه ره وه ﷺ به سه ر گوید ریژکه وه بووم پیی ده و ترا (عُفَيْرٌ) فهرمووی: موعاز ده زانی مافی خوای گه وره چپیه له سه ر به نده کانی؟، مافی به نده کانیش چپیه له سه ر خوای گه وره ؟ وتم: خواو پیغه مبه ره که ی باشت ده یزانن، فهرمووی: له راستیدا مافی خوای گه وره له سه ر به نده کانی وه نه وه یه که بپه رستن و هیچ جوړه شهریک و هاوه لیکي بۆ په یدا نه که ن، مافی به نده کانیش له سه ر خوای گه وره نه وه یه که سزای نه وه که سه نه دات که شهریک و هاوه لی بۆ په یدا ناکات.

^۱ - البخاري (۵۹۶۷)، ومسلم (۳۰).

له (عائشة) هوه ده لئیت: پیغه مبهری خوا فهرمووی: (ما زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَّتُ أَنَّهُ سَيُورِّثُهُ)^(۱). واته: جبریل هئنده پارسپاردم که له گهل دراوسی چاک بم، تا وا گومانم برد که دراوسی میرات له دراوسی که ی ده بات.

له (أسامة) هوه ده لئیت: گویم لی بوو پیغه مبهری خوا ده یفه رموو: (مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خِيَلًا لَمْ يَنْظُرْ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)^(۲). واته: هر که س جل و بهرگی شوړپي و به سهر زه ویدا له بهر فیزوله خو بایی بوون بکشی، خوا له پوژي دوا پیدا سه یری ناکات.

(أبو مسعود) ده لئیت: به قامچی له کویله که م دها گویم له ده نگیك بوو له پشتمه وه وتی: بزانه (أبو مسعود) خوی گه وره توانای له وه زیاتر که توله ی نه و مندا له ت لی بکاته وه. وتی: وتم: نیر له ژياندا نازاری هیچ کویله به کم ناده م، له پړوا به تیکی تردا ده لی: له هه بیبه تی پیغه مبهری خوا دالله قه مچی که له ده ستم که وته خواره وه، له پړوا به تیکی تردا: وتم: نه وه له بهر خوا نازادم کرد، وتی: به لام نه گهر نه وه نه که ی ناگر ده تسو تینیت^(۳).

له (ابن عمر) وه ده لئیت: پیغه مبهری خوا دالله فهرمووی: (مَنْ ضَرَبَ غُلَامًا لَهُ حَدًّا لَمْ يَأْتِهِ أَوْ لَطَمَهُ فَإِنْ كَفَّارَتُهُ أَنْ يُعْتِقَهُ)^(۴). واته: هر که سیك دارکاری خزمه تکاره که ی بکات له سهر تاوانیک که نه یکرد بیت یا مستیکی لیدا، قهره بووه که ی نازاد کرد دینه تی.

له (حکیم) ی کوپی (حزام) وه ده لئیت: پیغه مبهری خوا دالله فهرمووی تی: (إِنَّ اللَّهَ يُعَذِّبُ الَّذِينَ يُعَذِّبُونَ فِي الدُّنْيَا)^(۵). واته: خوی گه وره سزای نه و که سانه ده ده ات که سزای خه لکی ده دهن له دونیادا.

^۱ - البخاري (۵۹۶۷)، ومسلم (۳۰).

^۲ - البخاري (۶۰۱۴)، ومسلم (۲۶۲۴).

^۳ - مسلم (۱۶۵۹).

^۴ - مسلم (۱۶۵۷).

له (صه حیجی) بوخاری و موسلیمدا هاتووه پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی: (من قَذَفَ مَمْلُوكَهُ بِالزَّنى يُقَامُ عَلَيْهِ الْحَدُّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ كَمَا قَالَ)^(۲). واته: هه ركه سیک کویله که ی تۆمه تبار بکات به زینا کردن نه ویش بی تاوان بیت له و تۆمه ته، له پوژی قیامه تدا دارکاری ده کریت ئیلا مه گه ر نه وه ی وتبیتی راست بیت. له فرموده ده یه کی تر دا هاتووه: (لِلْمَمْلُوكِ طَعَامُهُ وَكِسْوَتُهُ وَلَا يُكَلَّفُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا يُطِيقُ)^(۳). واته: ده بیت خزمه تکار خواردن و جل و بهرگی باشی بۆ دابین بکریت، شتیک نه دریت به سه ریدا که له توانایدا نه بیت.

بەش

له گه وره ترین بی ریزی به رامبه ر به خزمه تکارو ژێرده سته جیا کردنه وه یه له نیوان نه وو مندا له که یدا، یا نه وو برا که یدا.

وه یه کیکی تر له و تاوانه گه ورانه نه وه یه که خزمه تکارو ژێرده سته و نه و ناژه له ی له ژێرده سته دایه به برسیتی بیانیه ئیله وه. پیغه مبهری خوا فرمویه تی: (كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يَحْبِسَ عَمَّنْ يَمْلِكُ قُوَّتَهُ)^(۴). واته: به سه که سیک به تاوانبار دابنریت که پئگری بکات له وه ی له ژێرده سته دایه له خواردن و خواردنه وه.

وه یه کیکی تر له و تاوانه گه ورانه نه وه یه که بدات له ناژه له که ی به لیدانیکی تووند یا زیندانی بکات و خواردن و خواردنه وه ی نه داتی یا باریک بخاته سه ر شانی که له توانایدا نه بیت، له راستیدا له ته فسیری نه م ده قه دا هاتووه: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمٌّ أَمْثَلُكُمْ﴾ (الأنعام: ۳۸). واته: هیچ زینده وه ر و گیانه له بهرک نیه به سه ر

^۲ - مسلم (۲۶۱۳).

^۳ - البخاری (۶۸۵۸)، و مسلم (۱۶۶۰).

^۴ - مسلم (۱۶۶۲).

^۱ - مسلم (۹۹۶).

زهویدا بروت و هیچ بالندهیهک به بالهکانی بفریت و نهوانیش نوممهت و گه لیک نه بن وهک
 ئیوه. و ترا؛ هه موو گیاندارهکان دههینن له پۆژی دوایدا، ئینجا له پتیش چاوی خه لک
 دادگایی دهکریت له نیاوانیادا، هه تا مانی به رانیکی بیشاخ له به رانیکی شاخدار
 وهرده گریت، هه تا تولهی تۆسقالیک به تۆسقالیک دهکریته وه، پاشان پێیان دهوتریت بین
 به خۆل، له و کاته دا کافروبی باوه ر ده لیت؛ خۆزگه منیش خۆل ببوایه م^(۱).

ئه مه یه کیکه له و به لگانهی که دادگایی له نیاوان سه رجه م ناژه له کاند دهکری و به
 هه مان شیوهش له نیاوان نه وهکانی ئاده مدا، هه تا نه گه ر که سیك به ناحق دارکاری
 ناژه له که ی بکات یان به برسیتی و تینویتی بیهللیته وه، یا باریک بخاته سه ر پشتی و له
 توانایا نه بیته، نه وه له پۆژی دوایدا تۆله ی لیده کریته وه به پێی نه و سته مه ی که
 کردوویه تی له ناژه له که ی، له (صه حیحی) بوخاری و موسلیمدا هاتووه (عُذِبَتْ امْرَأَةٌ فِي
 هِرَّةٍ سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارَ لَا هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَلَا سَقَتْهَا إِذْ حَبَسَتْهَا وَلَا هِيَ
 تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ)^(۲). واته: خودا نه و ژنه دهخاته دۆزه غ به هوی نه وه ی
 پشيله یه کی به ندکرد بیته وه ی خواردن و خواردنه وه ی پی بدات تا له برسا مرداربوو.

به هه مان شیوه له (صه حیددا) هاتووه که پیغه مبه ری خوا ئافره تیکی به هه لواسراوی
 بینیه له دۆزه خدا و پشيله یه کیش چرنوکی ده دا به ناوچاوان و سنگیدا، سزای ده دا وهک
 چۆن نه وله دونیادا سزای نه وی ده دا به برسیتی وزیندانی کردن.

ئه م فره مووده یه گشتیه ی بۆ سه رجه م ناژه له کان، به هه مان شیوهش نه گه ر باریک
 بخاته سه ر کۆلی و له توانایا نه بی نه وه تۆله ی لیده کریته وه له پۆژی دوایدا وهک چۆن له
 (صه حیحی) بوخاری و موسلیمدا هاتووه که له پاستیدا پیغه مبه ری خوا فره موویه تی؛
 (بَيْنَا رَجُلٌ يَسُوقُ بَقْرَةً إِذْ رَكِبَهَا فَضَرَبَهَا فَقَالَتْ إِنَّا لَمْ نُخْلَقْ لِهَذَا إِنَّمَا خُلِقْنَا لِلْحَرْثِ)^(۱). واته:

^۱ - مسلم (۲۵۸۲).

^۲ - البخاری (۳۳۱۸)، و مسلم (۲۲۴۲).

^۱ - البخاری (۷۴).

له کاتیکدا پیاویک مانگایه کی به پینگادا ده برد سواری بوو ئینجا لئی دا، مانگا که وتی: بۆ
نه مه دروست نه کراوین به لکو بۆ کیلان دروست کراوین.

نه مه نه و مانگایه یه که خوای گه وره هینایه قسه کردن بۆ نه وه ی به رگری له خزی بکات
له دونیادا، چونکه نه و بۆ نه وه دروست نه کراوه نازار بدریت وباریکی قورس بدریت به
کولیدا، هر که سیک نه وه بکات یان دارکاری بکات نه وه له پۆزی دوایدا، به گویره ی نه وه
تۆله ی لیده کریتته وه .

هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ قه ده غه ی کردوه نازه ل زیندانی بکریت تا مردار ده بیته وه،
(^۲) ته نانه ت نه گه ر نه و گیاندارانه ش بیته که شهرع پنگه ی داوه به کوشتنیان وه ک مارو
مشک و دوویشک هه روه ها سه گی هار ده بیته به یه که م لیدان بکوژین و سزا نه درین چونکه
پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ وَإِذَا دَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الدَّبْحَ وَلْيُحِدِّ
أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ فَلْيُحِرِّحْ ذَبِيحَتَهُ) (^۱). واته: نه گه ر کوشستان به باشی بیکوژن وه نه گه ر سه رتان
برپی به باشی سه ری بپن با یه کیك له ئیوه چه قۆکه ی تیزبکا و به بی نازاردانی به ئاسانی
سه ری بپن .

به هه مان شیوه نابی به ئاگر بسوتینریت، چونکه له فه رموده ی (سه حیدا) هاتوه
که پیغه مبه ری خوا فه رمویه تی: (إِنِّي أَمَرْتُكُمْ أَنْ تَحْرِقُوا فَلَانًا وَقُلَانًا وَإِنَّ النَّارَ لَا يُعَذَّبُ
بِهَا إِلَّا اللَّهُ فَإِنْ وَجَدْتُمُوهُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ) (^۱). واته: من فه رمانم پیکردن که فلان و فلانکه س به
ئاگر بسوتینن، له راستیدا ئاگر که س ناتوانیت سزای پی بدات جگه له خوای گه وره نه بی،
نه گه ر دۆزیانته وه بیانکوژن.

^۲ - البخاري (۵۵۱۳)، ومسلم (۱۹۵۶).

^۱ - مسلم (۱۹۵۵).

^۱ - البخاري (۲۹۵۴).

به شیکی تر

باش نیه ئازهل به گالته بکوژیت ، به هه مان شیوه باش نیه بالنده پاو بکریت له و کاته ی که کپ ده که ویت به سهر هیلکه دا یا بیچووی هه بیت ، هه روه ها باش نیه ئازهل له به رچاری دایکه کهیدا سه ربیری ؟ .

به شیکی تر

دهرباره ی ئازادکردنی کۆیله

(ابو هريرة) ده لیت : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : (من أَعْتَقَ رَقَبَةً مُّسْلِمَةً أَعْتَقَ اللَّهُ بِكُلِّ عَضْوٍ مِنْهُ عَضْوًا مِنَ النَّارِ حَتَّى فَرَجَهُ بِفَرَجِهِ)^(۲) . واته : هه رکه سیك کۆیله یه ک ئازاد بکات خوای گه وره به هه ر ئه ندامیکی ئه ندامیکی ئه و له ئاگر ده پارێزیت ، ته نانه ت داوینیشی به داوینی ده پارێزیت له ئاگری دۆزه خ .

^۲ - البخاري (۶۷۱۵) ، ومسلم (۱۵۰۹) .

تاوانی په نجاو دوو

نازاردانی دراوسی

له (صه حیجی) بوخاری و موسلیمدا هاتووه پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: (والله لَا يُؤْمِنُ وَالله لَا يُؤْمِنُ، وَالله لَا يُؤْمِنُ، قِيلَ: وَمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الَّذِي لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقِهِ)^(۱). واته: سویند به خوا ئیمان و بپوای نیه. (سی جار دوو پاره ی کرده وه)، عه رزبان کرد: کی ئه ی پیغه مبهری خوا؟ فهرمووی ئه و که سه ی که دراوسی که ی له شه پو به دپه فتاریه کانی نه مین و بی خه م نیه.

پیاویک به پیغه مبهری خوا ی وت: چی تاوانیک لای خوا ی گوره زور گه وره یه؟ ئه ویش فهرمووی: (أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلَقَكَ)^(۱) له گهل خوادا شتیك هاوتا بکه یته وه له په رستندا له گهل ئه وه دا خوا ی گوره دروستی کردوی). وتی: پاشان چی تر؟ فهرمووی: (وَأَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ تَخَافُ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ) مندا له که ت بکوژیت له ترسی ئه وه ی نانت له گهل بخوات ((وتی: پاشان چی تر؟ فهرمووی: (أَنْ تُزَانِيَ حَلِيلَةَ جَارِكَ) زینا له گهل ئا فره تی دراوسی که تدا بکه ی ت ((.

هه روه ها له فهرمووده یه کی تر دا هاتووه: (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُوْذِ جَارَهُ)^(۲). واته: هه رکه س بپوای به خوا و پوژی دوا یی هه یه با نازاری دراوسی که ی نه دا.

^۱ - البخاري (۶۰۱۶).

^۱ - البخاري (۴۴۷۷)، ومسلم (۸۶).

^۲ - البخاري (۶۰۱۸)، ومسلم (۴۷).

پئویسته دراوسی توانای ئه وهی هه بی که نازاری دراوسیکه ی هه لښگریت، نه مهش
یه کیکه له و چاکانه ی که له که ل دراوسیدا ده کرت.

(أبو هريرة) ده لیت: پیاویک هاته خزمه تی پیغه مبه ری خوا رضی الله عنه سکالای له دراوسیکه ی
ده کرد پیی فهرموو: ((برۆ نارام بگره))، برۆ جاری دووهم یا سییه م که پایه وه خزمه تی
ئینجا فهرمووی: ((برۆ که لوپه لی ماله که ت فیری بده ره سه رپیگا که)) نه ویش نه مه ی کرد،
هه رکه س تیپه ر ده بوو به لایدا پرسیا ری لیده کرد برۆ حالت به م شیوه یه یه؛ نه ویش هه والی
دراوسیکه ی پیده دان که له که لی خراپه، نه وانیش یه که به یه که نه فره تیان لی ده کرد و
ده یان وت: ده ک خوا واوای لی بکات نزای خراپیان لیده کرد، ئینجا دراوسیکه ی هات برۆ
لای وتی: براکه م بگه رپیره وه ماله که ی خۆت، هه رگیز نه وشته نابینیت نازارت بدات (۱).

تاوانی په نجاو سی جنیو پیدان ونازاردانی موسلمانان.

خوای گوره ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَا أَكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَنًا وَإِنَّمَا كُفِيْنَا﴾ (الأحزاب: ۵۸). واته: نه وانه ش که نازاری پیاوان و ثافره تانی نیماندار ددهن بی نه وهی تاوانیکیان نه نجامدایت، نه وه به پراستی بوختان و گوناوه تاوانیکی ناشکرا ده گرنه نه ستو (بیگومان به سهریانه وه ناچیت توله یان لی ده سه نریت).

خوای گوره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرَنَّ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا يَسَاءَ مِنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَتَمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (الحجرات: ۱۱). واته: نهی نه وانه ی باوه پرتان هیناوه! هیچ کهس و هیچ هوزیک گالته به کهس و هوزیکی تر نه کات و زه لیلی نه کات، چونکه له وانه یه نه وان چاکتر بن له مان، ژنانیش با گالته به یه کتر نه کهن و یه کتر زه لیل نه کهن، چونکه له وانه یه نه مان له وان چاکتر بن ... سووکایه تی به خوتان مه کهن و یه کتری عه بیدار مه کهن (چونکه سووکایه تی به یه کتر سووکایه تیبه به خوتان) هه روه ها ناوو ناتوره ی ناشیرین بۆ یه کتر دامه تاشن، نای که چند ناشیرینه ناوو ناتوره ی خراب له دوی باوه پرتان و موسلمان بوون، نه وکه سه ته و به ی نه کرد بیت و په شیمان نه بوو بیت وه له گوناوه کانی، نا نه و جوړه که سانه هه رسته مکارن.

هه روه ها خوای گوره ده فهرمویت: ﴿وَلَا يَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَئِضُكُم بَئِضًا﴾ (الحجرات: ۱۲). واته: سیخوپی مه کهن و له پاش مله باسی یه کتری و ناوی یه کتری به خراب مه به ن.

پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی: (إِنَّ شَرَّ النَّاسِ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ تَرَكَهُ أَوْ وَدَّعَهُ النَّاسَ اتِّقَاءَ فُحْشِهِ)^(۱). واته: له راستیدا خراپترین کهس له لای خوی گوره نه وه په که خه لکی وازی لی بهیتن یا به پتی کهن له بهر خراپه کاری و زمان پیسی .

هه روه ها ﷺ فرمویه تی: (الْمُسْلِمُ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرِضُهُ)^(۲). واته: خوین و، مال و، ناموسی موسلمان له سر موسلمان قه ده غه یه .

وه له فرموده یه کی تردا فرمویه تی: (الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ وَلَا يَخْفِرُهُ التَّقْوَى هَا هُنَا وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ بِحَسَبِ أَمْرٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَخْفِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ)^(۳). واته: موسلمان برای موسلماننه سته می لی ناکاو سه رشوپی ناکاو به که می نازانی، پاشان ناماژه ی بۆ سینگی کرد، سی جار فرمووی: ته قواو له خواترسان لیږه دایه، مړوځ چه ند بیړیزی به رامبه ربراکه ی نه نجام بدات نه وه نده تاوانی ده گات .

هه روه ها له فرموده ی (صه حیددا) هاتووه: (سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ)^(۴). واته: جنتودان به موسلمان فاسق بوونه و کوشتنیشی بی باوه پ بوونه .

(ابو هریره) ده لیت: وتیان نه ی پیغه مبهری خوا، فلان ثافره ت به شه و شه و نویژ ده کاو به پوژ به پوژو ده بی، کاری چاکه ده کاو به زمانی دراوسیکه ی نازار ده دات، فرمووی: هیچ خیریک له و ثافره ته دا نیه، نه وه له نه هلی دوزه خه^(۵) .

^۱ - البخاری (۵۴۶۰)، و مسلم (۲۵۹۱) .

^۲ - مسلم (۲۵۶۴) .

^۳ - البخاری (۲۴۴۲)، و لیس فیه (ولا یحقره إلى نهاية الحديث)، و مسلم (۲۵۶۴) .

^۴ - البخاری (۴۸)، و مسلم (۶۴) . و

^۵ - الجاکم فی المستدرک ۱/۱۶۶، و صححه ووافقه الذهبي .

پیغه مبه ری خوا ده فره رمویت : (وَمَنْ دَعَا رَجُلًا بِالْكَفْرِ أَوْ قَالَ عَدُوَّ اللَّهِ وَلَيْسَ كَذَلِكَ إِلَّا حَارَّ عَلَيْهِ)^(۳). واته : هه رکه سی بانگی که سیک بکات به کافر یا بلیت ئه ی دوژمنی خوا ئه و که سه ش به و شیوه نه بیت ، بیگومان ده که ریته وه بو خوی .

بهش

درباره ی ترساندن و تیکدان وهاندان له نیوان موسلماناندا بوشه پر و فیتنه وه ره وه ها له نیوان نازه ل و گیاندارانیشدا

پیغه مبه ر ﷺ فره رمویه تی : (إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ أُبِيسَ أَنْ يَعْبُدَهُ الْمُصَلِّونَ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَلَكِنْ فِي التَّحْرِيشِ بَيْنَهُمْ)^(۴). واته : له راستیدا شهیتان بی هیوا بووه له وه ی که نوێز خوینه کان له دوورگی عه ره بیدا به ندایه تی بکه ن ، ته نیا ده توانی له هاندانی شه پر فیتنه له نیوان به کتریدا .

هه رکه س هانی دوو که س بدات له نه وه گانی ئاده م ، قسه ی خراپ له نیوانیاندا بهی نی و بیات ئه وه دوو زمانه وه له حزبی شهیتانه وه له خراپترینی مروقه کانه .

له فره رمووده ی (صه حیدا) هاتووه که پیغه مبه ر ﷺ فره رمویه تی : (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ نَعَامٌ)^(۱). واته : (دوو زمان) ناچیت به هه شته وه که سیک قسه بهی نی و قسه بیات .

وه (النعام) : ئه وه که سه یه که قسه ی خراپ له نیوان خه لکیدا ده هی نی و ده بات بو نمونه لای که سیک ده لیت : فلان که س ئاو او و ئاو های پیت وت یا ئه وه و ئه وه ی ده کرد .

^۳ - مسلم (۶۱) .

^۴ - مسلم (۲۸۱۲) .

^۱ - البخاری (۶۰۶) ، و مسلم (۱۰۵) .

هاندانی ئازهل و گیاندارو بالنده بو به شه پهنانیان له گهل به کتر حه پامه و قه ده غه به وه کو به شه پ دادانی که له شیر یان به ران یان سه گ یا هاوشیوهی نه مانه ، به پاستی نه م کردارانه پیغه مبه ری خوا قه ده غه ی کردوه .

به شیگی تر

دهرباره ی هاندان بو چاکه کردن له نیوان خه لکیدا

خوای گوره ده فهرمویت: ﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (النساء: ۱۱۴). واته: له زۆریه ی چپه و سرته و قسه نهینیه کانیاندا هیچ خیریک به دی ناکریت و تیایدا نیه، مه گهر چپه ی نه و که سه ی که فهران بدات به به خشینیک یان چاکه یه ک، یان پیکهستن و چاکسازی و ناشتبوونه وه یه کی نیوان خه لکی، جا نه وه ی (نه و شیوازه چاکه یه) نه نجام بدات و مه به سستی نه نها ده سته و تنی په زامه ندی خوا بیته، نه وه له ناینده دا پاداشتی زۆرو بی سنوورو گوره ی پیده به خشین.

له فهرمووده دا هاتووه: (ليس الكذابُ الذي يُصْلِحُ بينَ الناسِ فيَنمي خيراً أو يقول خيراً)^(۲). واته: درۆزن به و که سه ناوتریت که ناشته وایی نه کات و نیوانی خه لکی چاک نه کات، قسه کانی به شیوه یه ک نه کات که خیر بداته وه یا خود چاک نه لیت.

(أم کلثوم) - ره زای خوای لیبیت - ده لیت: گویم لی نه بووه پیغه مبه ر عليه السلام پیکه به هیچ شتیک بدات له وه ی که خه لکی ده یلین ئیلا له سی شتا نه بی: له جهنگدا، له ناشته وایی له نیوان خه لکدا، قسه کردنی پیاو بو ژنه که ی، یا ژن بو پیاوه که ی.

^۲ - البخاری (۲۶۹۲).

(سهل ای کوپی) (الساعدي) ده لیت: هه والّ درا به پیغه مبری خواسته که نه وه کانی
 (عمرو ای کوپی) (عوف)، شه پرو نازاوه له نیتوانیادا درووست بووه، پیغه مبری خواسته که
 که ل کومه لیک له هاوه لانی ده رچوو بۆ نه وه ی ناسته وایی بخاته نیتوانیانه وه^(۲).

^۲ - البخاري (۲۶۹۰).

تاوانی په نجاو چوار

نازاردانی به ننده کانی خوی گه وړه و ده سترږیژیکردنه سه ریان

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ (الأحزاب: ۵۸). واته: نه وانه ش که نازاری پیاوانی نیماندارو نافرته تانی نیماندار ده دهن بی نه ووی تاوانیکیان نه نجامدایت، نه و به پاستی بوختان و گوناو تاوانیکی ناشکرا ده گر نه نه ستو بیگومان به سه ریانوه ناچیت و توله یان لی ده سینریت).

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَلَا خَفِضَ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الشعراء: ۲۱۵). واته: بالی به زه یی و میهره بانی خوت نه وی بکه بو نه و نیماندارانه ی که شوینت که وتوون. (أبو هريرة) ده لیت: پیغه مبه ری خوا فهرمووی: خوای گه وړه ده فهرمویت: (من عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ)^(۳). واته: هر که س دوژمنایه تی دوست و (ولي) به کی من بکات، نه و جه نگ له درزی به رپا ده که م.

له راستیدا (أبو سفیان) هات بو لای (سلمان) و (صهیب) و (بلال) له گه ل چه ند که سیکدا وتیان: شمشیری خوات و هرگرتووه له دوژمنی خوا و مافت پیی نه داوه، أبو بکر وتی: نایا چوڼ نه ووه ده لیتن به رانبره گه وړه و پیغه وای قوپه یش؛ نینجا هاته خزمه تی پیغه مبه رﷺ بوی گیراوه، پیغه مبه ری خوا فهرمووی: (يَا أَبَا بَكْرٍ لَعَلَّكَ أَغْضَبْتَهُمْ لَئِنْ كُنْتَ أَغْضَبْتَهُمْ لَقَدْ أَغْضَبْتَ رَبِّي). واته: نه ی (أبو بکر) له ووه نه چی توپه یانت کردبی، نه گه رتو نه و انت توپه کردبی نه ووه خوای گه وړه ت توپه کردووه. پاشان (أبو بکر) هات بو لایان وتی: نه ی براکانم و ایزانم توپه تانم کرد؛ وتیان: نه خیر، خوای گه وړه له توو له نیمه ش خوش بیت.

^۳ - البخاري (۶۵۰۲).

بهش

دهرباره‌ی نه‌م نایه‌ته‌ی که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (الكهف: ٢٨). واته: نارام بگره و خوت پابگره له‌گه‌ل نه‌و که‌سانه‌دا که خوا په‌رستی ده‌کن و یادی په‌روه‌دگاریان و یردی سه‌رزاریانه له‌به‌ره به‌یان و دهمه و ئیواراندا، مه‌به‌ستیانه و ده‌یانه‌ویت که نه‌و زاته له‌خویان پازی بکن، پوو له‌وان وهرمه‌گیره و (پوومه‌که دونیاه‌پرستان و ده‌وله‌مندان) له‌کاتیکدا تو‌زینت و پازاوه‌یی ژبانی دونیات بویت.

نه‌م نایه‌تانه دهرباره‌ی هه‌ژاران دابه‌زیوه، هوی دابه‌زینی نه‌وه‌یه که: پیغه‌مبه‌ر ﷺ یه‌که‌م که‌س که باوه‌پی پتی هیتا هه‌ژار بوو، به هه‌مان شینوه هه‌ر پیغه‌مبه‌رک که نیردرا بیت یه‌که‌م که‌س هه‌ژار باوه‌پی پی هیتاوه، پیغه‌مبه‌ری خوا به‌رده‌وام له‌گه‌ل هه‌ژارانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خویدا داده‌نیش، وه‌ک (سلمان) و (صهیب) و (بلال) و (عمار) ی کوپی (یاسر)، موشریک و بته‌رسته‌کان ویستیان هه‌ژاره‌کانی لی دووربخه‌نه‌وه، چونکه ده‌یان‌زانی نیشانه‌ی پیغه‌مبه‌ران نه‌وه‌یه که یه‌که‌م شوینکه‌وته‌یان هه‌ژارانه.

هه‌ندی له‌پیاو ماقوولانی موشریکه‌کان وتیان: نه‌ی (محمد) هه‌ژاره‌کان له‌خوت دووربخه‌روه، چونکه نه‌فسوو ئاره‌زوومان پښه‌مان نادات له‌گه‌لیاندا دابنیشی، نه‌گه‌ر له‌خوت دووریان بخه‌یته‌وه نه‌وه پیاو ماقوولان بپوات پی ده‌هیتن، پاشان نه‌م ده‌قه دابه‌زیه خواره‌وه: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ (الأنعام: ٥٢). واته: (نه‌ی محمد نه‌ی ئیماندار) نه‌که‌یت نه‌وانه دهریکه‌یت (له‌مزگه‌وت و کوپی خواناسین) که له‌به‌یانیان و ئیواراندا له‌په‌روه‌دگاریان ده‌پارینه‌وه و (ده‌په‌رستن) مه‌به‌ستیشیان ته‌نها ره‌زاهه‌ندی نه‌وه.

کاتیک که نا ئومید بوون له‌دوورخستنه‌وه‌ی هه‌ژاره‌کان وتیان: نه‌گه‌ر دووریان ناخه‌یته‌وه پوژیک بو ئیمه‌ دیاری بکه‌و پوژیکیش بو نه‌وان، پاشان نه‌م ده‌قه دابه‌زی: ﴿

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ، وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴿٢٨﴾ (الكهف: ۲۸). واته: (نارام بگروهو خوت پابگره له گهل نه وکه سانه دا که خواپه رستی ده کهن و یادی په روه ردگاریان ویردی سه رزاریانه له بهره به یان و ده مه و نیواراندا، مه به ستيانه و ده یانه ویت که نه و زاته له خو یان پازی بکهن، پوو له وان وهرمه گتپه تو زینه ت و پازاوه یی ژیا نی دنیات بویت). سته میان لی مه که و به جیاواز ته ماشایان مه که و شوینی ثاره زوومه ندانی دنیا مه که وه: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ (الكهف: ۲۹). واته: پتیا ن بلای: حق هره نه وه یه که له لایه ن په روه ردگارتانه وه بوتان په وانه کراوه، جا نه وه ی ده یه ویت با باوه پ بهینیت و نه وه ی ده یه ویت با کافرو بی باوه پ بیت. پاشان نمونه ی هه ژارو ده وله مهن دی هینا وه ته وه، وه ک ده فهرمویت: ﴿وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّطْبَيْنِ﴾ (الكهف: ۳۲). واته: نه ی محمد ﷺ نمونه یان بو بهینه ره وه به دووپیاو. ﴿وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (الكهف: ۴۵). واته: نه ی محمد ﷺ نمونه یان بو بهینه ره وه ده رباره ی ژیا نی دنیا . به پاستی پیغه مبه ری خوا ﷺ پزی ته وای له هه ژاران ده گرت .

کاتیک پیغه مبه ری نیسلام ﷺ کوچی کرد بو مه دینه هه ژاره گان له گهلیدا کزچیان کرد، نه وان له سووچی مزگه وتیکدا ده مانه وه بو یه ناو نران به هاوه لانی (الصفة)، نه م ناوه دراوه پال نه و کوچ کردوه هه ژارانه هه تا زدر بوون .

نه وانه چیژی نیمان و باوه پریان وهرگرت که خوی گه وره خه لاتی کردبوون، چونکه نه وان دلایان به هیچی تره وه نه به ستيوو له م دنیا یه دا، به لکو ده یان وت: ته نها تو ده په رستین و ملکه چی تو ده بین و سوژده بو تو ده بین و داوای پینمایي هه ر له تو ده کهین و، ته نها پشت به تو ده به ستي و، به یادی تو دلخوش ده بین و، ته نها له بهر په زامه ندی تو کرده وه ی چاکه ده کهین، هه رگیز له ده رگای تو دوور ناکه وینه وه، له بهر نه وه یه ریگه یان بو خوش کراو خوی گه وره به پیغه مبه ره که ی فهرموو: ﴿وَلَا تَقْرَأُ الَّذِينَ

يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ ﴿٥٢﴾ (الأنعام: ٥٢). مانای ئه وه یه : کومه لئیک دوورمه خه ره وه که به شه و له مالی خوادا به پوژیش له ده رگای خوادا ده پارینه وه، خه لکئیک دوورمه خه ره وه که مزگه وت په ناگه یانه و خوای گه وره مه به ستیانه، خواردنیا ته نه ا برسیتی و شه و نخوونیه، هه ژاری و نه داری دروشمیانه، شهرم و شکو به رنامه یانه نه سپی سووریونیا نه له بهر ده رگای په روه رگاریاندا به ستوه ته وه، پارانه وه و پووگه یان دوعایه، هه ژاری دوو جوړه : گشتی و تایبه تی، گشتی : بریتیه له و پیا هه لدانیه که هه موو دروستکراوه کان له باوه پدارو بی باوه پ پیو یستیان به خودا هه یه نه مه ش مانای ئه و ده قه یه که خودای گه وره ده فهرمویت : ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ (فاطر: ١٥). واته : ئه ی خه لکینه ئیوه هه ژارو نه دارن و هه میشه موحتاجی خوان، (له هه موو کات و شوینیکدا و بۆ هه موو شتیک) هه رته نه ا خواجه بی نیازه و شایانی سوپاسه. وه تایبه تی : پیا هه لدانیکه بۆ دۆست و خو شه ویسته گانی خوا که ده ستیان هه لگرتووه له دنیا و دلایان لای نه ماوه ته نه ا سه رقالیان کردووه به به ندایه تی و خو شه ویستی خوای گه وره وه وه بیرکردنه وه له دروستکراوه گانی .

تاوانی په نجاو پینج

دریژگردنی جل و بهرگ و شهروال به مهبهستی شانازی و

له خوبایی بوون و لووت بهرزی

پتغمهبری خوا ﷺ فرمویه تی: (ما أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فِي النَّارِ)^(۱).
 واته: هه بهرگی له بهر مړوځدا له دوو قوله پي دابه زى نه وه ده كه ويته ناگرى دوزخه وه.
 وه پتغمه مبر ﷺ فرمویه تی: (لَا يَنْظُرُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى مَنْ جَرَّ إِزَارَهُ بَطْرًا) ﷺ.
 واته: خواى گه وره له پوژى قيامه تدا ته ماشاى كه سيك ناكات ده رقچه ي دريژ بيت به
 مهبهستى له خوبايي بوون.

له (أبو ذر) وه پتغمه مبر ﷺ فرمویه تی: (قَالَ ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: الْمُسْبِلُ، وَالْمَنَانُ، وَالْمُنْفِقُ سَلَعَتُهُ بِالْحَلْفِ الْكَاذِبِ).
 واته: سى كه س خواى گه وره له پوژى دواييدا نه قسه يان له گه لدا ده كات و نه پاكيان
 ده كاته وه و له پوژى دواييدا سزايه كى به نيشيان بو ده بيت: نه وكه سهى كه ده رقچه كه ي
 دريژه، نه وكه سهى كه منه ت ده كات به سر خه لكيدا، نه وكه سهى كالاكه ي ده فروشيت
 به لام به سويندى درو).

پتغمهبری خوا ﷺ فرمویه تی: (بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي فِي حُلَّةٍ تُعْجِبُهُ نَفْسُهُ مُرَجِّلٌ
 جُمَّتُهُ إِذْ خَسَفَ اللَّهُ بِهِ فَهُوَ يَتَجَلَّجَلُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) ﷺ. واته: له كاتيكا پياويك به ريگه دا
 ده پوست جليكي دريژى له بهر دا بوو، شانازی به خويه وه ده كرد و ملي به رز كرد بوو، خواى
 گه وره بردى به ناخى زه ويذا هه تا پوژى دوايى.

^۱ - البخاري (۵۷۸۷).

ئەو فەرموودەیه گشتیه دەربارەى لە پێکردنى شەپۆال و جل و بەرگ و جوبە و هاوشیۆهکانى.

کاتێک که فەرمووی: (مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خِيَلًا لَمْ يَنْظُرْ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) واتە: هەرکەس جل و بەرگی شورپی و بەسەر زەویدا لە بەر فیزو لە خۆبایی بوون بکشی، خوا لە پۆژی دوایدا سەیری ناکات. لێره دا (أبو بکر) وتی: ئەى پێغه مبهرى خوا ﷺ من لایه کی دشداشه که م شورپ ده بیته وه، مه گه ره میشه ئاگام لی بی؟ پێغه مبهرى ﷺ فەرمووی: (إِنَّكَ لَسْتَ تَصْنَعُ ذَلِكَ خِيَلًا). واتە: تۆ لە بەر فیزو و خۆبه زل زانین ئەو ناکهیت^(۲).

^۲ - البخاري (۶۰۱۴)، ومسلم (۲۶۲۴).

تاوانی په نجاو شه ش

پوشینی ئاوریشم و ئالتوون بۆ پیاوان

پېغه مېر عليه السلام فرمووېتى: (لَا يُلْبَسُ الْحَرِيرُ فِي الدُّنْيَا إِلَّا لِمَ يُلْبَسُ مِنْهُ شَيْءٌ فِي الْآخِرَةِ)^(۱). واته: ههركهس ئاوریشم له دونیادا بپوشیت ئهوا له قیامه تدا ناپیوشیت،

له (حذیفه ی کورپی) یمان) هوه ده لیت: پېغه مېر عليه السلام قه دهغه ی کردوه له ده فری زیو زیودا ئاو بخوینه وه، یا خوراک بخوین. ههروه ها له بهرکردنی جلوه برگی ئاوریشم و دیباچی لی قهغه کردوین، ههروه ها دانیشتنی له سهر ئه و شتانه لی قه دهغه کردوین^(۲)

ههركهسى بلی ئاوریشم حه لاله كافر ده بیټ، ته نیا بۆ نه خوشى خروشت و گپوېتى پى پیدراوه، ههروه ها بۆجه نكاوه ری موسلمان له كاتى شه پدا.

به لام له بهرکردنی ئاوریشم بۆ جوانی له پیاوان قه دهغه یه به كۆ دهنگی زانا یان وه به هه مان شتیه ئه گه ر ئه و جل و بهرگه زۆربه ی ئاوریشم بوو ئه وه حه رامه، به هه مان شتیه پوشینی ئالتوون بۆ پیاوان حه رامه، ئه گه ر ئه نگوستیله بى یا قایش یان ده سکی شمشیر. پېغه مېرى خوا عليه السلام له ده ستی پیاویكدا ئه نگوستیله یه كى ئالتوونى بینى له ده ستی داکه ندو فرمووی: (يَعْمَدُ أَحَدُكُمْ إِلَى جَمْرَةٍ مِنْ نَارٍ فَيَجْعَلُهَا فِي يَدِهِ)^(۳). واته: كه سێك له ئیوه به ئه نقه ست په نا ده با بۆ خه لوزێكى ئاگرى ئینجا ده یكاته ده ستی.

زانا یان راو بۆچوونى جیاوازیان هه یه ده رباره ی پوشینی ئاوریشم و ئالتون بۆ مندال (كوپ)، هه ندیکیان پێگه یان پى داوه و هه ندیکى تر پێگه ی پى نه داوه.

^۱ - البخاری (۸۵۳۲)، و مسلم (۲۰۶۹).

^۲ - البخاری (۸۵۳۷).

^۳ - مسلم (۲۰۹۰).

تاوانی په نجاو جهوت

یاخیبوونی کویله

پیغه مبهري خواښه عليه السلام فرمويې: (إِذَا أَبَقَ الْعَبْدُ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ)^(۱). واته: نه گهر کویله يه ك یاخی ببی نویتزی لی وهرناگیریت.

هره هاپیغه مبهري عليه السلام فرمويې: (أَيُّمَا عَبْدٍ أَبَقَ فَقَدْ بَرِئَتْ مِنْهُ الذُّمَّةُ)^(۲). واته: هر کویله يه ك یاخی ببی نه وه هیچ زه مانه تیکي بونی.

له (فضالة) کورې (عبید) هوه به (مرفوع)ی هاتووه: (لَا تَسْأَلُ عَنْهُمْ رَجُلٌ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ وَعَصَى أَمَامَهُ وَمَاتَ عَاصِيًا وَأَمَةً أَوْ عَبْدٌ أَبَقَ فَمَاتَ وَامْرَأَةٌ غَابَ عَنْهَا زَوْجُهَا قَدْ كَفَاهَا مُؤْنَةُ الدُّنْيَا فَتَبَرَّجَتْ بَعْدَهُ)^(۳). واته: سی کهس پرسپاریان لی ناکریت: که سیک له کومه لی موسلمانان جیا بیته وه وسه رپیچی پیشه واکه ی بکات و به وسه رپیچیه ش کوچی دواپی بکات، وه کویله يه کی یاخی بوو و نافرده تیک پیاوه که ی دیار نه بی یا له سه فهر بیت و پیداوېستیه کانی بوی به جیهیشتبی ئینجا نه و خوی جوان بکات یا خوی برازینیته وه.

^۱ — مسلم (۷۰).

^۲ — مسلم (۶۹).

^۳ — مسند أحمد بن حنبل ج ۶/ص ۱۹، والحاكم ۱/۱۱۹، وإسناده حسن كما في المسند .

تاوانی په نجاو هه شت

سهربرین له پیناوغه ییری خوی گه وورده

خوی گه وورده ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذَكِّرْ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ (الأنعام: ۱۲۱).
واته: له و ناژه له سهربرپاوانه ش مه خون که له کاتی سهربرپیناندا ناوی خوی له سهر
نه براوه، ثین عه باس ده لی: مه به ست له م نایه ته، مرداره وه بوو خنکینراو.

﴿وَإِنَّهُ لَفَسْقٌ﴾ (الأنعام: ۱۲۱). واته: به راستی نه وه لادان و گوناوه: ﴿وَإِنَّ
الشَّيْطَانَ لَيُخَوِّنُ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجْدِلُوَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ (الأنعام:
۱۲۱). واته: دلنیا بن که شهیتانه کان شت ده خه نه دلی لایه نگره کانیا نه وه تا موجداده له تان
له گه ل بکن (به رگری له به تالیان بکن) جا نه گه ر نثیوه فهرمانبه رداری نه و هاوه لگه رو
شهیتانه بن، نه وه بیگومان مانای وایه نثیوه ش موشریک و هاوه لگه رن (موشریک).

(الزجاج) ده لیت: نه م نایه ته به لگه به له سهر نه وه ی که هر موسلمانیک شتیک حه رام
بکات که خوی گه وورده حه لالی کردووه، یان شتیک حه لال بکات که خوی گه وورده حه رامی
کردووه نه وه موشریکه.

نه گه ر بوتړیت: چون سهربرپاوی موسلمان حه لاله که ناوی خوی گه وورده ی تییدا
نه هینابیت، نایه ته که یش وه که ده قیکه له سهر نه وه ؟

ده لیم: موفه سیرین و پافه زانانی قورثان نایه تی: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذَكِّرْ أَسْمُ اللَّهِ
عَلَيْهِ﴾ به مرداره وه بوو پافه یان کردووه، وه هیچ زانایه که له سهر نه وه پافه ی نه کردووه که
موسلمان له کاتی ناژه ل و بالنده سهربرپیندا ناوی خوی گه وورده ی نه هینیت، له
ده که شدا به لگه ی زوره به که مه به ستی مرداره وه بوو بووه.

له وانه ده قی: ﴿وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ﴾. تاوانبار نابیت که سیک که له گوشتی نارّه لی سهربرپاوی
موسلمانیک بخوات که ناوی خوای له سهر نه هیناوه.

وهه روه ها ده قی: ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ إِلَىٰ أُولِيَآيِهِمْ لِيُجْدِلُوَكُمْ﴾ لیردها مه به ست له
مرداره وه بووه به یه که دهنگی پافه زانان نه که له سهربرپاوی موسلمانان که ناوی خوای
گهوره لی له سهر نه هاتبی.

مه روه ها ده قی: ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ شیرک له چه لال کردنی مرداره وه بووه
نه که چه لال کردنی سهربرپاویک ناوی خوای له سهر نه هینرابیت.

له (عائشة) په زای خودای لیبت ده لیت: خه لکیک وتیان نه ی پیغه مبهری خوا^(۱)،
خه لکانیک گوشتمان بو ده هینن نازانین ئایا ناوی خوای له سهر هینراوه یان نا ؟ پیغه مبهری
خوا^(۱) فهرمووی: ئتوه ناوی خوای له سهر بهینن و بیخون^(۱).

^۱ - البخاری (۲۰۵۷).

تاوانی په نجانو

دهرباره کي سيک به ناو جگه له باوکی خويه وه بانگ بکړيت وخوي بزانييت

پيغه مبره عليه السلام فرمويې تي: (من ادعى إلى غير أبيه وهو يعلم فأنجته عليه حرام^(۱)).
واته: نه وهی خوی به کوپی غه یری باوکی بناسیني، له کاتيکدا بزانييت وانبيي، نه وه
به هه شت له سه ری قه ده غه يه.

له (أبو هريرة) وه پيغه مبره عليه السلام فرمويې تي: (لَا تَرْغَبُوا عَنْ آبَائِكُمْ فَمَنْ رَغِبَ عَنْ أَبِيهِ
فَهُوَ كُفْرٌ^(۲)). واته: پشت مه که نه باو بایرانتان، چونکه هه رکه س پشت هه لکات له باوکی و
حاشای لی بکات، به وه کافرده بیټ.

پيغه مبره ری نازدار عليه السلام فرمويې تي: (وَمَنْ ادَّعى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ أَوْ انْتَمَى إِلَى غَيْرِ مَوَالِيهِ
فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ^(۳)). واته: نه وهی خوی به کوپی غه یری باوکی
بناسیني، یا خوی بداته پال جگه له هوزده کي خوی، نه وه نه فرینی خواو فریشته کان و
هه موو خه لکی لی بیټ.

هه روه ها پيغه مبره عليه السلام فرمويې تي: (الْمَدِينَةُ حَرَامٌ مَا بَيْنَ عَائِرٍ إِلَى كَذَا فَمَنْ أَحْدَثَ
حَدَّثًا أَوْ آوَى مُحَدِّثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ لَا يُقْبَلُ مِنْهُ عَدْلٌ وَلَا صَرْفٌ
وَدِمَةٌ الْمُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ يَسْعَى بِهَا أَدْنَاهُمْ فَمَنْ أَخْفَرَ مُسْلِمًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ لَا يُقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ وَمَنْ وَالِيَ قَوْمًا بِغَيْرِ إِذْنٍ مَوَالِيهِ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ

^۱ - البخاري (۶۷۶۶).

^۲ - البخاري (۶۷۶۷).

^۳ - مسلم (۱۲۷۰).

وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ لَا يُقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ^۴). واته: مه دینه حه رام و قه ده غه به له فلان شوینه وه بو فلان شوین، هه رکه سیک خراپه کاریه کی تیدا بکات یان په نای خراپه کاری تیدا بدات، نه وه نه فرینی خواو فریشته کان و هه موو خه لکی لی بیت خوا هیچ په رستش و عیباده تیکی نه فهرزو نه سووننه تی لی وهرناگریت .

هه روه ها فهرموویه تی: نه ستوی موسلمانان هه مووی وه کویه که (واتا موسلمانان به بی جیاوازی هه ریه که یان نه توانی په نای که سی بیگانه بدات با بی باوه ریش بیت که سیکیش که موسلمانیک په نای دا نیتر نابیت که س ده ستریزی بکاته سه ر) هه رکه سیکیش موسلمانیک پووبه پووی مه ترسی بکاته وه وغه دری لی بکات و به لینی خوی له که لدا نه باته سه ر نه وه نه فرینی خواو فریشته کان و هه موو خه لکی لی بیت، نه په رستن و نه عیباده تی فهرزو سووننه تی لی وهرناگریت. هه رکه سیکیش خوی بداته پال هوزیک جگه له هوزه که ی خوی وه پشتیوانیان لی بکات نه وه نه فرینی خواو فریشته کان و هه موو خه لکی لی بیت، خوا هیچ په رستش و عیباده تیکی لی وهرناگریت نه فهرزو نه سووننه ت.

^۴ - البخاری (۳۱۷۹).

تاوانی شه‌ست

دهمه‌قړی و مشت و مروو دژایه‌تی کردن

خوای گوره ده‌فهرمویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ۖ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾ (البقرة: ۲۰۴، ۲۰۵). واته: هندی که س قسه و گوفتارو و دهم پاراوییان له‌بارهی ژبانی ئه‌م دونیایه‌وه سهرسامت ده‌کات، خوایش به‌شایه‌ت ده‌گریټ و ده‌لټ: دل و زمانم یه‌کسانن، له‌کاتی‌کدا ئه‌و سهرسه‌ختترین که‌سه له‌هموو جوړه دوژمنایه‌تیه‌کدا. هرکاتی‌ک ئه‌و جوړه که‌سه پشټی هه‌لکړدو ده‌سه‌لاتی په‌یدا کرد، هه‌ول و کوشش ده‌دات له‌زه‌ویدا تا ناشوب به‌ریا بکات و خراپه‌ بپوینټ و کشتوکال له‌ناو ببات و پاکتاوکردنی په‌گه‌زی ئه‌نجام بدات، بی‌گومان خوافه‌سادو خراپه‌و تاوانی خوښ ناوټ.

نیمامی غه‌زالی ده‌رباره‌ی مانای (المراء) ده‌لټ: تانه دانه له‌قسه‌ی که‌سی به‌رامبه‌ر به‌ده‌ره‌ینانی خه‌وش و نه‌نگیه‌ک له‌قسه‌کانیدا، به‌بی‌ئوه‌ی هیچ مه‌به‌ستی‌کی هه‌بیټ جگه له‌وه نه‌بی‌که که‌سی به‌رامبه‌ری پی‌که‌م بکاته‌وه.

وه (الجدال): ده‌سته‌واژه‌یه‌که بۆ فهرمانټیک په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌ده‌رخستنی راو بۆچوونه‌وه.

وه (الخصومة): سووربوون و پیداگرتنه له‌قسه‌یه‌کدا مه‌به‌ست پټی به‌ده‌ست هینانی مالټیکه یا مافیکی په‌وا، ئه‌وه‌ش جاریک به‌سهره‌تا ده‌ست پی‌ده‌کات، یا په‌خنه‌گرتن و به‌هانه‌هینانه‌وه.

ئیمامی (النووی) ده‌لئیت: بزانه هندی جار (الجدال) حق و پاسته و، هندی جار به‌تال و ناراسته.

خوای گوره ده‌فرمویت: ﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ (العنکبوت: ۴۶). واته: گفتوگو (مجادلة) مه‌که‌ن له‌گه‌ل خواونی کتیبه ئاسمانیه‌کاندا مه‌گه‌ر به‌جوانترین شیوه نه‌بیئت، جگه له‌وانه‌یان که سته‌میان کردووه (ئوه په‌فتارتان له به‌رامبه‌ریان‌وه ده‌بیئت جیاواز بیئت) پیشیان بلئین؛ ئیمه باوه‌پمان هیتاوه به‌وه‌ی بۆ ئیمه و ئیوه دابه‌زینراوه، خوای ئیمه و خوای ئیوه ته‌نھا به‌کیکه، ئیمه فرمانبه‌رداری ئه‌وزاته‌ین.

خوای گوره ده‌فرمویت: ﴿وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ (النحل: ۱۲۵). واته: (نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) (نه‌ی ئیماندار گفتوگو و موجدله به‌جوانترین شیوه بکه) (له‌گه‌ل هندیکی تردا به‌تایبته‌ت خواهن کتیبه‌کان).

خوای گوره ده‌فرمویت: ﴿مَا يُجَادِلُ فِي ءَايَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْزُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْإِلْدَادِ﴾ (غافر: ۴). واته: هیچ‌که‌س له به‌رامبه‌ری نایه‌ت و فرمانه‌کانی خواوه موجدله‌و ده‌مه‌ده‌می ناکات، جگه له‌وانه‌ی که بی‌پروا و خا‌نه‌ناس بوون، نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که واته ده‌سه‌لات و سه‌رمایه و فریوت نه‌دات.

پاشان ده‌لئیت: ئه‌گه‌ر مشتووم (الجدال) بۆ وه‌ستان له‌سه‌ر حق و پاستی بیئت، ئه‌وه کاریکی باش و په‌سه‌نده، وه ئه‌گه‌ر بۆ پیگرتن له‌ده‌رخستنی پاستی یا به‌بی زانست ئه‌وه سه‌رزه‌نشست کراوه، که واته له‌سه‌ر ئه‌م تیرو ته‌سه‌لییه نایه‌ته‌کان که هاتوون جارێک به سه‌رزه‌نشست کردن، جارێکی تر به ئاسایی و به‌بی سه‌رزه‌نشستکردنی.

هه‌روه‌ها ده‌چیتته ناو سه‌رزه‌نشستکردنه‌وه ئه‌گه‌ر که سێک داوای مافی خوێ بکات، له‌پیگه‌ی درۆکردن و ئازاردان و سه‌رزه‌نشستکردنی که‌سی به‌رامبه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی نا ته‌ندروست.

به هه مان شیوه ئازاردانی نه یار به به کار هیئانی وتهی زیرو ناشیرین و قیزه ون.

به هه مان شیوه له کاتی مشتومر کردندا به کار هیئانی سه رکیشی و یاخی بوون بۆ ناچار کردنی نه یار نه مهش سه رزه نشت کراوه.

به لام ستهم لیکراو نه گهر مشتومری کرد له پینگه یه کی شه رعی و به بی وتهی زیرو سووربوون و ئازاردان و هتد، و مافی خۆی به ده ست هیئا، نه وه حه رام نیه، به لام واباشتره تا نه توانیت خۆی به دوور بگریت له مشتومری نه گهر پینگه یه کی باشتری به دی کرد، چونکه پاراستنی زمان نه رکه و واجبه له به رامبه ر نه یاردا ته نانه ت نه گهر به میان په ویش بیت).

عاجز بوون و توپه یی وای لی دیت بق و قینه دروست بیت، هه ردوولا حه ز به ئازاردان و ناخۆشی نه ویت ده کات

جا که مترینی پاشماوه ی مشتومر و له دل ده کات که له کاتی نوێژ کردنیشدا بیر له ده رنه نجامی نه و کاره بکاته وه، بۆیه ناتوانیت به رده وام بیت له سه ر نه و دۆخه چونکه نه یاریکردن خراپترین پێبازه، به هه مان شیوه مشتومری کردن و ده مه قالی، بۆیه پێویسته له سه ر مڕۆڤ ده رگای مشتومر دابخات به سه ر خۆید، مه گه ر بۆ پێویستی یه کی زۆر گرنه نه بیت.

بەش

له کاتی قسه کردندا باش نیه زۆر له خۆکردن به به کار هیئانی وشه ی بریق باق و ده م پانه وه کردن و پرسته ی په وان بیژی و زمان سوپدان، وه ک چۆن هه ندی له په وان بیژان کردوویانه به پیشه، نه مانه هه مووی سه رزه نشت کراوه، به لکو و پێویسته له کاتی قسه کردندا مڕۆڤ به خاکی بدویت و وشه یه ک به کار به یئیت که پوون و په وان بیت تا هه موو چین و توێژیک لی تی بگه ن.

پیتغه مبه ری خواجه رحمه الله فرموده تی: (إِنَّ اللَّهَ يَنْفَعُ الْبَلِغَ مِنَ الرِّجَالِ الَّذِي يَتَخَلَّلُ
بِلِسَانِهِ كَمَا تَتَخَلَّلُ الْبَقَرَةُ)^(۱). واته: به پاستی خوی گوره پقی له و په وان بیژانه یه له
پیاوان که له کاتی قسه کردندا زمانی با دهدات وهك چۆن مانگا زمانی با دهدات.

بزانه باش قسه کردن و دهرخستنی پینه کان به جوانی بۆ وتار بیژو بانگ خواز ناچیتته
چوار چپوهی سهرزه نشت کردند وه نه گه ر پۆچوون و سهرنج پاکیشی تیدا نه بیت، مه گه ر
بۆ نه وه نه بی ته نها مه به ستی پاکیشانی سهرنجی خه لك بی بۆ لای خوی گوره،
به خوشبه ختیبه وه له مه دا شوینه وار یکی باش به دی ده کریت.

^۱ - الترمذی (۳۲۵۳)، وصحه الشیخ الألبانی .

تاوانی شهست ویهک

رښگری کردن له ناوی زیاده

خوای گهره ده فهرمویت: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْحَحَ مَاؤُكُمْ غَوَا فَمَنْ يُتَكَبَّرْ بِمَاؤَ مَعِينٍ﴾ (الملك: ۳۰).
 واته: پټیان بلای: هه والم بدهنې باشه نه گهر ناوه که تان پوچوو، کی دتهوانیت ناوی
 سازگاروپه وانتان بو به دهست بهینیت؟! (جگه له خوای میهره بان).

پیغه مبه رﷺ فهرموویه تی: (لَا يُمْنَعُ فَضْلُ الْمَاءِ لِيُمْنَعَ بِهِ فَضْلُ الْكَلَالِ)^(۱). واته: ناوی
 زیاده نابیت له که س قه دهغه بکریت، نه بادا به و بیانووه وه له له وه پرگاش قه دهغه بکریت.

پیغه مبه رﷺ فهرموویه تی: (ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ: رَجُلٌ
 حَلَفَ عَلَى سَلْعَةٍ لَقَدْ أُعْطِيَ بِهَا أَكْثَرُ مِمَّا أُعْطِيَ وَهُوَ كَاذِبٌ، وَرَجُلٌ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ كَاذِبَةٍ
 بَعْدَ الْعَصْرِ لِيَقْتَطِعَ بِهَا مَالَ رَجُلٍ مُسْلِمٍ، وَرَجُلٌ مَنَعَ فَضْلَ مَاءٍ فَيَقُولُ اللَّهُ الْيَوْمَ أَمْنَعَكَ
 فَضْلِي كَمَا مَنَعْتَ فَضْلَ مَا لَمْ تَعْمَلْ يَدَاكَ)^(۲). واته: سی که س هه ن خوا له پوژی قیامه تدا
 قسه یان له گهل ناکات و به چاوی (په حمهت) ته ماشایان ناکات. پیاویک سویند بخوات
 له سه رکوتال و شمه کیک که گوايه زیاتری پنداوه له و نرخه ی که کریار ده دياتی به درووه،
 پیاویکیش پاش عه سر سویندیکی درو بخوات بو نه وه ی مالی پیاویکی موسلمانې پی داگیر
 بکات. پیاویکیش ناویکی زیاد له پیویستی خو ی هه بیت و له خه لکی بگریته وه. (له پوژی
 دوايیدا) خوا ده فهرمو ی پتی: منیش نه مړو خيرو به خششی خومت لی ده گرمه وه وهک
 چون تو (له دونیادا) نه و زیاده یهت له خه لکی ده گرتوه که له بنه پده تدا خوت به دیت
 نه هینابوو.

^۱ - البخاري (۶۹۶۲)، ومسلم (۱۵۶۶).

^۲ - البخاري (۲۳۵۸)، ومسلم (۱۰۸).

تاوانی شهست و دوو

تهرازوو بازی و کهم کردن له پیوانه و هاوشیومی نهوانه

خوای گه وره ده فهرموتیت: ﴿وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّفِينَ ۝۱۱ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝۱۲﴾ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝۱۳ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿المطففين: ۱، ۴﴾. واته: هاوارو نامو ناله بۆ تهرازوبازدهکان، بۆ نهوانه‌ی که له کیشان و پیواندا له کپین و فروشتندا تهرازوبازی و فیلّ ده‌که‌ن (یان له هه‌سه‌نگاندنی خه‌لکیدا راست نالین). نهوانه‌ی کاتیک شت له خه‌لکی ده‌کپن به ته‌واوی، به زیاده‌وه لّیان وهرده‌گرن. به‌لام کاتیک شتیان بۆ ده‌پیتون یان ده‌کیشن لّتی ده‌دزنده‌وه که میان ده‌ده‌نی و فیلّی لّیده‌که‌ن. نایه نهوانه گومان نابهن که به‌راستی زیندوو ده‌کرینه‌وه (تا سه‌رئه‌نجامی خیانه‌ت و فیلّیان وهریگرن).

(السدي) ده‌لّیت: پیغه‌مبه‌ری خوا کاتیک که هاته مه‌دینه پیاویکی لّی بوو پیتی ده‌وترا: (أبو جهينة) دوو پیوانه‌ی هه‌بوو کیشانه‌ی به یه‌کیکیان ده‌کرد و به‌وی تریان زه‌ره‌ری ده‌دا له خه‌لک خوای گه‌وره ئەم نایه‌ته‌ی داگرته خواره‌وه ﴿أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ﴾^(۱).

(الزجاج) ده‌لّیت: واته: ئەگه‌ر بزانی زیندوو ده‌کرینه‌وه هه‌رگیز فیلّ ناکه‌ن له کیشانه‌و پیوانه‌دا. ﴿لَيَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ بۆزگی دوا‌یی، ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ﴾ له گۆره‌کانیاندا ﴿لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (المطففين: ۴-۶). له فهرمانی خوای گه‌وره‌و پاداشتی و لّیپرسینه‌وه‌ی، هه‌موویان بۆ یه‌کلا کردنه‌وه‌ی که یسه‌کانیان له خزمه‌تی خوای گه‌وره‌دا ده‌وه‌ستن.

^۱ - أسباب النزول للواحدي ص ۲۵۹.

(المطفف): ئه كه سه يه كه له كيشانه و پټوانه دا دادپه روهرى ناكات و لټى كه م دهكات،
 هه ره له بهر ئه وه يه به و شيوه ناو نراوه چونكه دزى دهكات ته نانه ت كه ميش بټت، ئه وه ش
 جوړيكي تره له دزى و خيانه ت و خواردنى مالى حه رام و قه دهغه كراو.

پاشان خواى گه وره په يمانى داوه به و كه سه ي كه ئه و كاره ئه نجام ده دات به
 سزايه كي قورس و به ئيش، يا به شيويكي دوزه خ ئه گه ره موو كي وه كاني دونيا بترازيته
 ناويه وه، به هوى گه رميه وه ده توټته وه.

(نافع) ده لټت: (ابن عمس) كاتيك كه به لاي فروشياريكدا تيده په پى ده يفه رموو: له خوا
 بترسه و دادپه روهر به له پټوانه و كيشانه دا، چونكه ته رازوو بازان ده وه ستيئرټن، هه تا
 ئاره ق تا گوټچكه يان داده پوشي، به هه مان شيوه ئه و بازرگانه ي كه له كاتى فروشتندا
 ده ستي توند ده گريټ و له كاتى كرپندا شل ده گريټ.

هه ندى له زانايانى پيشين وتويانه: واى بو ئه و كه سه ي كه شتيك ده كپټ و به
 ناته واوى دي فروشيټ، قور به سه ره ئه و كه سه ي دوزه خ ده كپټ به ده نكه گه نميك كاتيك
 زياده ي له سه ره رده ده گريټ.

تاوانی شهست و سی

بی باک بوون له سزاو تووردهیی خوی گه وره

خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُرحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْتَهُمْ بَغْتَةً﴾ (الأنعام: ۴۴). واته: هتا کاتیک که دلخوش و شادمان بوون به وهی که پشیمان درا، نیتر له ناکاو گرتمانن و هه موویانمان سه رگه ردان و پيسواکرد.

پیغه مبه رﷺ فهرمویه تی: (وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلٍ أَهْلِ النَّارِ حَتَّىٰ مَا يَكُونُ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ إِلَّا ذِرَاعٌ فَأَتَسَبِّحُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ عَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا)^(۱). واته: له راستیدا که سی واتان هه به به لای خه لکه وه وایه که کرداری خه لکی دۆزه خ ده کات، هتا نیتوانی نه وو دۆزه خ ته نها که زیکی ده مینیت، نینجا کتیبه که ی پیش ده که ویت و کرداری خه لکی به هه شت ده کات و ده چیت به هه شته وه.

وه پیغه مبه رﷺ فهرمویه تی: (إِنَّ الْعَبْدَ لَيَعْمَلُ عَمَلِ أَهْلِ النَّارِ وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَيَعْمَلُ عَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ الْأَعْمَالُ بِالْخَوَاتِيمِ)^(۲). واته: له راستیدا که سی واتان هه به به لای خه لکه وه وایه که کرداری خه لکی دۆزه خ ده کات، به لام نه وه له خه لکی به هه شته، وه هی واتان هه به به لای خه لکه وه وایه که کرداری خه لکی به هه شت ده کات، بیگومان له خه لکی دۆزه خه، کرداره گان به سه رنجام و کوتایی به.

^۱ — البخاری (۳۲۰۸)، ومسلم (۲۶۴۳).

^۲ — البخاری (۶۴۹۳)، ومسلم (۲۶۵۱).

له (سالم)ی کوپی (عبد الله) هوه ده لیت: زۆر جار پیغه مبهری خوا ﷺ دوعای ده کرد ده یفه رموو (لَا وَمُقَلَّبِ الْقُلُوبِ)^(۳). واته: ئه ی ئه وزاته ی دلّه کان ئه م دیو و ئه و دیو ده کات و وه ریان ده گپیت.

له قورئاندا هاتوو خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا اللَّهُ يُحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَٰهٌ مُّخْتَرُونَ﴾ (الأنفال: ۲۴). واته: چاک بزانن به پاستی خوا (زۆر به ئاسانی) ده توانیت بکه ویته نیتوان ئاده میزاد و ئاواتی دلّیه وه (به گورپینیان)، (بیرتان نه چیت) به پاستی هه ربۆ لای ئه ویش کۆ ده کرینه وه.

ئیمامی (الطبري) ده لیت: ئه م ئایه ته به لگه یه له سه ر ئه وه ی که دلی به نده کان به ده ستی خوای گه وره یه، به ویستی خۆیه تی و ده سه لاتی هه یه به سه ر دلّه کانه وه ئه گه ر بیه ویت، هه تا هیچ دلّیک هه ست به هیچ نه کات به بی ویستی خۆی.

جا ئه گه ر هیدایه ت و پینومایی ناسراو بوو، پابه ندبوون له سه ر ویستی خوای گه وره بوو، داهاتووش نادیار و خواسته کان له ژیر فهرمانی خوای گه وره بوو، که واته هیچ مه نازه به ئیمان و کرده وه و نوێژو پۆژوو هه موو کاره چاکه کانتیه وه، ته نانه ت ئه گه ر به کۆششی خۆتیش بیت، چونکه ئه وه فه زلی خوای گه وره یه له دونیا یه دا له سه ر تۆ.

هه رکات که شانازی بکه یه به و شتانه وه، ئه وه به شتی جگه له هی خۆت شانازیت کردوه، له وه یه لیت وه ریگریته وه، پاشان بگه رپیتیه وه بۆ ئۆخی جاران که دلت بۆش و به تال بیت.

نامۆزگاری

ئه ی نه وه ی ئاده م، قه له مه کان به سه رته وه تپه پ ده بن، به لام تۆ له بی ناگاییدای! ئه ی نه وه ی ئاده م، واز بیتنه له گۆرانی و سه ما و، کۆشک و ته لار، هه تا بتوانیت ئه وه ی ده یکه یه ت که لکی لی وه ریگریه ت.

^۳ - البخاري (۶۶۲۸).

تاوانی شهست و چوار

ناثومیدی و بی هیوایی له په حمه تی خوای گه وره

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ (یوسف: ۸۷). واته: به پاستی که س ناثومید نابیت له سوزو میهره بانی خوا جگه له که سانی خوانه ناس و بی باوهر.

هه روه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا﴾ (الشوری: ۲۸). واته: خوا نه و زاته یه که باران ده بارینیت و ده یگه یه نیتته فریایان دواي نه وه ی که ناثومید بوون.

وه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿قُلْ يَعْبادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ (الزمر: ۵۳). واته: نه ی پیغه مبه ر ﷺ پبیان بلی: خوا ده فهرمویت: نه ی به نده کانم... نه وانه ی که خوتان گونا هبار کردووه وه له تان زوره، ناثومید مه بن له په حمه تی خوا. پیغه مبه ری خوا فهرمویه تی: ﴿لَا يَمُوتَنَّ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ بِاللَّهِ الظَّنَّ﴾^(۱). واته: با که سیک له نثوه نه مریت ثیلا گومانی چاکی هه بیت به خواي گه وره.

ناموزگاری

خوايه گیان نه گه ر خوشه ویستیت بۆ لیخوش بوون نه بوایه، ږیگه ت نه نه دا تاوانبار به سر زه ویدا بگه ږیت، نه گه ر لیخوش بوون و سوزت نه بوایه باخچه کانی به هه شت که سی تیدا نیشته جی نه ده بوو.

خوایه گیان تۆ لیخۆشبوو و میهره بانیت چه زت له لیخۆش بوونه لیم خوش به .
 خوایه گیان به چاوی په حمهت ته ماشامان بکهو، له خه لکی پاک و پاراو بمان ژمیږه ،
 وه دوورمان بکه ره وه له تاوان و گونا ه .

تاوانی شهست و پینج

وازهینان له نویژ به کومه ل و نه نجامدانی به تهنه به بی بیانوو

له (أبو هريرة) وه ده لیت: پیغه مبه رضی الله عنه به کومه لیکي فهرموو که نه ده هاتن بۆ نویژی به کومه ل: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ بِحَطَبٍ فَيُحْطَبَ ثُمَّ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ فَيُؤَدَّنَ لَهَا ثُمَّ أَمُرَ رَجُلًا فَيُؤَمُّ النَّاسَ ثُمَّ أَخَالَفَ إِلَى رِجَالٍ فَأَحْرَقَ عَلَيْهِمْ بُيُوتَهُمْ)^(۱). واته: سوتیند به و زاته ی گیانی منی به دهسته، له خوليامدا بوو فهرمان بکه م دارم بۆ بهینن، ئینجا فهرمان بکه م بانگ بدریت بۆ نویژ، ئینجا فهرمان بکه م به پیاویک پیتش نویژی بکات، ئینجا له گه ل چه ند پیاویکدا برۆین مالی نه وانه بسوتینم به سه ریاندا (که نایه ن بۆ مزگه وت بۆ نویژی جه ماعت).

وه پیغه مبه رضی الله عنه فهرموویه تی: (لَيَنْتَهِيَنَّ أَقْوَامٌ عَنْ وَدْعِهِمُ الْجُمُعَاتِ أَوْ لِيَخْتِمَنَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ ثُمَّ لَيَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ)^(۲). واته: نه وخه لکانه ی واز له کردنی نویژی ههینی ده هینن یا خوای گه وره مۆر بدات به سه ر ده لکانیاندا، پاشان ببن به وکه سانه ی که بی ناگان.

له (حفصة) وه ده لیت: پیغه مبه رضی الله عنه فهرموویه تی: (رَوَّاحُ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ)^(۳). واته: پۆیشتن بۆ نویژی ههینی نه رکه و واجبه له سه ر هه موو که سیکی پیگه یشتوو.

^۱ - البخاري (۶۴۴)، ومسلم (۶۵۱).

^۲ - مسلم (۸۶۵).

^۳ - أبو داود (۳۴۲)، وصححه الشيخ الألباني.

تاوانی شهست و شهش

بهردموام بوون له سهر وازهینان له نویژی به کومه له به بی بیانوو

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ (٤٢) خَشَعَةً أَنْصَرُّهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِفُونَ﴾ (القلم: ٤٢ - ٤٣). واته: پۆژیک دیت په رده له سهر هه موو شتیک لاده بریت و لاق دهرده که ویت، خوا نه ناسه کان بانگ ده کرین بۆ سوژده بردن، به لام ناتوانن. ئه وانه، ئه و پۆژه چاویان شوپره و زه لیل و خه جاله تی به ته واوی دایان ده گریت، چونکه کاتی خوی بانگ ئه کران بۆ نویژ کردن و سوژده بردن له کاتی کدا له و په پری ته ندروستی و سه ربه ستیدا بوون (به لام گالته یان پی ده هات).

(کعب الاحبار) ده لیت: ئه م ئایه ته دانه به زیوه ئیلا ده رباره ی ئه وانه نه بیت که له نویژه به کومه له کان دوا ده که وتن.

(سعید) ی کورپی (المسیب) ده لیت: مه به سستی ئه وکه سانه یه کاتیک گوئیان له (حي على الصلاة، حي على الفلاح) ده بوو وه لامیان نه ئه دایه وه به هاتنیان بۆ نویژی به کومه له له کاتی کدا له شیان ساغ و سه لامه ت بوون.

پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: لقد هممت أن أمر بالصلاة فتقام، ثم أمر رجلاً فيصلي بالناس، ثم أنطلق برجال معهم حزم من حطب إلى قوم لا يشهدون الصلاة في جماعة فأحرق بيوتهم عليهم بالنار^(١).

واته: له خووليامدا بوو فهرمان بکه م به دابه ستنی نویژ، پاشان فهرمان بکه م به که سیک پیشنویژی بکات، ئینجا له گه له چهند پیاویکدا برۆین به چارۆکه داره وه بۆ لای

^١ - البخاري (٦٤٤)، ومسلم (٦٥١).

ئەوگەسانە کە ئامادەى نوڧىزى بە کۆمەل ناپن، مالەکانیان بسوتىنن بەسەرياندا (کەنايەن بۆ مزگەوت).

لە پىوايەتى موسلىمدا لە (أبو هريرة) وه بهم شىوه هاتووه: (لقد هممتُ أن أمرَ فتيانِي أن يَسْتَعِدُّوا لي بِحُزْمٍ من حَطَبٍ ثُمَّ أَمْرُ رَجُلًا يُصَلِّي بِالنَّاسِ ثُمَّ تُحَرِّقُ بُيُوتٌ عَلَى من فيها). واتە: لە خووليامدا بوو فەرمان بکەم بە گەنجەکان کە چارۆکە دارم بۆ ئامادە بکەن، پاشان فەرمان بکەم بەکەسىک پيشنوڧىزى بۆ خەلک بکات، پاشان مالەکان بسوتىنریت بەسەر ئەوگەسەى کە تىدايە.

لەم فەرموودەيەو ئايەتەکەى پيشودا ئاماژە بەهەرەشەيەکى توند دەکات بۆ ئەوگەسەى کە واز لە نوڧىزى بەکۆمەل دەهينيت بەبى هيچ پاساو و بيانوويهک.

ئىمامى موسلىم پىوايەتى کردووه کە پىاوڧىکى کوڧر هاتە خزمەتى پىغەمبەر ﷺ وتى: ئەى پىغەمبەرى خوا کەسىک نيه بههينيت بۆ مزگەوت، ئايە دەتوانم لە مالەوه نوڧىزەکەم ئەنجام بدەم؟ پىگەى پيدا، کاتىک کە پشتى تىکرد بانگى کرد و فەرمووى: (هَل تَسْمَعُ النِّدَاءَ بِالصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَأَجِبْ)^(۱). واتە: ئايە گوڧت لە بانگ دەبیت؟ وتى: بەلى، فەرمووى: کەواتە دەبى بچيت بەدەميەوه.

(ابن مسعود) دەلالت: ئەوهى حەز دەکات بگات بەخوای گەوره بە موسلمانى با پارىزگارى لە پىنج فەرزهى نوڧىز بکات کاتىک کە بانگ دەدریت بۆ نوڧىزى جەماعەت، چونکە خوای گەوره دايناوه بۆ پىغەمبەرەکەمان. جا ئەگەر ئىوه لە مالەوه نوڧىزەکانتان بکەن، ئەوه وازتان لە پىگەى پىغەمبەر هيتاوه، ئەگەر واز لە پىگەى ئەو بهيتن، ئەوه گومرا دەبن، ئەوهى لە سەردەمى ئىمەدا نەدەهات بۆ نوڧىزى بەکۆمەل ئىللا دووڧووى پاستەقىنە يا نەخۆش بوو، کەسى وا هەبوو نەيدەتوانى بىت دووگەس دەچوونە ژىر بالى تا

نامادهی نویژی به کۆمه‌ل بیټ، نه مه‌ش به هۆی سوور بوونییه وه بوو له سه‌ر پاداشته‌که‌ی و ترسان له سزای وازه‌ینان له نویژی جه‌ماعه‌ت بوو^(۱).

به‌ش

فه‌زلی نویژی به کۆمه‌ل گه‌وره‌یه وه‌ک له پافه‌ی نه‌م ده‌قه‌ی قورئاندا هاتوه: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (الأنبياء ۱۰۵). واته: سویند به‌خوا به‌پاستی ئیمه له کتیبی زه‌بووردا دوا‌ی ته‌ورات بپارمان داوه که: بیگومان به‌نده شیاو و چاکه‌کانم ده‌بنه‌خواه‌نی زه‌وی.

له‌پاستیدا نه‌وانه نه‌وه‌که‌سانه‌ن که پینج فه‌رزه‌که به کۆمه‌ل نویژ ده‌که‌ن.

هه‌روه‌ها خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ﴾ (یس: ۱۲). واته: هه‌رچی کردوویانه و ده‌یکه‌ن تو‌ماری ده‌که‌ین له‌گه‌ل ئاسه‌واره‌کانیشیاندا.

پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمو‌یه‌تی: (من تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ مَشَى إِلَى بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ لِيُقْضَىٰ فَرِيضَةٌ مِنْ فَرَائِضِ اللَّهِ كَانَتْ خَطْوَتَاهُ إِحْدَاهُمَا تَحُطُّ خَطِيئَةً وَالْأُخْرَى تَرْفَعُ دَرَجَةً)^(۱). واته: هه‌رکه‌سیک خۆی بشو‌ریت له ماله‌وه پاشان بجیت بۆ مالتیک له ماله‌کانی خوا‌ی گه‌وره بۆ به‌جیه‌ینانی فه‌رزیک له فه‌رزه‌کانی په‌روه‌ردگار، نه‌وه هه‌ر دوو هه‌نگاوی یه‌که‌میان که ده‌ینیت تاوانیک‌ی له‌سه‌رده‌سپێته‌وه، هه‌نگاوه‌که‌ی تری پله‌یه‌ک به‌رزه‌بیته‌وه.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمو‌یه‌تی: (أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ؟ قَالُوا: بَلَىٰ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكَثْرَةُ الْخَطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ)^(۲). واته: ئایا هه‌والتان پێده‌م که چی

^۱ - مسلم (۶۵۴ / ۲۵۷).

^۲ - البخاری (۶۴۷)، و مسلم (۶۶۶).

^۳ - مسلم (۲۵۱).

شتیک ههله کان دهسپیتته وهو، پله بهرز دهکاته وه ؟ وتیان: بهلی ئه ی پیتغه مبهری خوا،
 فهرمووی: دهستنویژ به تهواوی لهوکاته ی که دونیا زۆر سارده، زۆر ههنگاونان بۆ
 مزگهوت، چاوه پوانی نویژ دوا ی نویژ به پاستی ئه وه وهک پاسهوانی وایه له سهنگه ردا له
 پیناو خوا ی گهره دا.

تاوانی شهست و جهوت زیان گه یاندن له وهسیه تدا

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّهِ يُوصِي بِهَا أَوْ ذَيْنِ غَيْرِ مُضَكَرٍ وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ (النساء: ۱۲). واته: نه مانهش دواى جیبیه جیکردنى وهسیه تی ئتوه و دانه وهی قهرزتان ، به بیئ نه وهی بجیتته چوارچتیهی زهره ر دان له میرات، وهك نه وهی وهسیه تیک بکات به دانی قهرزیک که قهرزار نیه، مه به سستی نه وه بیت زهره ر بدات له میراتگره که، خوای گه وره نه مهی قه ده غه کردوه. (ابن عباس) دهر باره ی: ﴿وَصِيَّةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾. ده لیت: مه به سستی نه وهیه که خوای گه وره حه لالی کردوه له فهرائزدا له مالى به جیماوو میرات. ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ له دابهش کردنى میراتی دا ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (۱۳) وَمَنْ يُعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ (النساء: ۱۳ - ۱۴). واته: جا نه وکه سهی فهرمانبه رداری خواو پیغه مبه ره که ی بکات، نه وه خوا ده یخاته ناو باخه کانی به هه شته وه که چهنده ها پووبار به ژیر دره خته کانیدا ده پوات، هاوپی له گهل ژیانى نه برپاوه تیایدا، بیگومان هه نه وه شه سهرفرانزى گه وره و ده سکه وتی بی سنوور. (به لام) نه وهی یاخی بیت له خواو پیغه مبه ره که ی و ده رچیت له سنووره کانی، نه وه خوا ده یخاته ناو ناگریکه وه که بۆ هه میشه تیایدا ده میتنیتته وه و سزایه کی سهرشوپکه ر و پيسواکه ری بۆ هه یه .

موجاهید ده لیت: مه به ست نه وه یه که خوی گوره فرهزی کردوه له میراتدا.

(عکرمه) له (ابن عباس) وه ده لیت: نه وه ی پازی نه بیت به دابه شکردنی خوی گوره و سنور ببه زینیت ده یخاته دۆزه خه وه.

(الکلبی) ده لیت: واته: بی باوه پی بکات به رامبه ر دابه شکردنی خوی گوره له میراتدا، سنور ببه زینیت و حه لالی بکات بۆ خۆی، نه وه ده یخاته دۆزه خه وه و سزای به ئیشی ده دات.

پیغه مبه ر ﷺ فره موویه تی: (إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعْطَى كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ فَلَا وَصِيَّةَ لِرِثٍ)^(۱).
واته: به پاستی خوی گوره مافی هه موو خاوه ن حه قیقی داوه، که واته میراتگر بۆی نه وه سیه ت بکات.

^۱ - أبو داود (۳۵۶۵)، والترمذي (۲۱۲۰)، وقال: ((حديث حسن صحيح))، وصححه الشيخ الألباني.

تاوانی شه ست و هه شت

فیل کردن

خوای گه وره ده فره رمویت: ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ (فاطر: ۴۳). واته: پیلانی شه پو تاوان ته نها به سهرئه وانده ده شکیته وه که نه خشی بۆ ده کیشن.

خوای گه وره ده رباره ی دوو پوو ده کان ده فره رمویت: ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ﴾ (النساء: ۱۴۲). واته: به راستی دوو پوو ده کان (واده زانن) فیل له خوا ده که ن (له کاتی کدا) نه وزاته فیله کانیا ن پوچ ده کاته وه.

(الواحدی) ده لیت: به شیوه یه ک کردار ده که ن وه ک که سیک که بیه ویت خوای گه وره بخه له تینیت، به و شیوه یه نووو پووناکیان پی ده دریت وه ک چۆن موسلمانان نوور و پووناکیان پی ده دریت، به لām هه رکه ده که ونه سهر پردی (الصراط)، رووناکییه که یان ده کوژیته وه وه له تاریکیدا ده میننه وه.

پیغه مبه ری خوا ﷺ فره رمویه تی: (وَأَهْلُ النَّارِ خَمْسَةٌ) وَذَكَرَ مِنْهُمْ (وَرَجُلٌ لَا يُصْبِحُ وَلَا يُمَسِي إِلَّا وَهُوَ يُخَادِعُكَ عَنْ أَهْلِكَ وَمَالِكَ). واته: نه هلی ناگر پینج تا قمن، ((له وانه)) پیاویکه پۆژوو شه وناکاته وه ئیلا فیلت لیده کات له سامان و مال و مندالتدا.

تاوانی شهست و نو نهوکه سدهی سیخوپی به سهر موسلمانانه وه دهکات و به دواي عهیب و عاریاندا دهگهریت

فهرموده ی (حاطب بن ابي بلتعۃ) دهرباره ی نه وه هاتووه^(۱).

ئیمامی (عمر) ویستی له سهر نه و کرداره ی بیکوژیت، به لام پیغه مبهری خوا^ﷺ به ره لهستی لیکرد چونکه نه و به شداری جهنگی به دری کردووه.

نه گهر سیخوپی کردنه که ی بوو به هو ی لاواز کردنی نیسلام و موسلمانان و کوشتار و تالانی به دواي خویدا هیتا، نه وه فه سادی له سهر زه ویدا دروست کردووه، ههر بویه ده بیت بکوژیت سزای له سهر جیبه جی ده کريت.

جا نه گهر قسه هاوردن و بردن (النميمة) له تاوانه گهوره کان بیت، نه و سیخوپی وجاسوسی کردن زور له وه گهوره تره.

^۱ - البخاري (۳۰۰۷)، ومسلم (۲۴۹۴).

تاوانی جهفتا

جنيو و تانه دان به هاو له کانی پیغه مبهري

(أبو هريرة) ده لیت: پیغه مبهري خوا فهرمووی: خوی گه وره ده فهرمویت: (من عادی لی ولّیا فقد أدنّته بالحرب)^(۱). واته: هر که س دوژمنایه تی دوست و (ولي) به کی من بکات، نه وه جهنگ له دزی به رپا ده که م.

پیغه مبهري ﷺ فهرموویه تی: (لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي فَلَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحْرَ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مَدًّا أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ)^(۲). واته: جنيو به هاو له کانم مه دن، له راستیدا نه گه رکه سیک له نیوه به قه د کیوی (أحد) نالتون بیه خشی نه ده گاته مشتی به کیکیان و نه ده گاته نیوه ی.

پیغه مبهري ﷺ فهرموویه تی: (آيَةُ الْإِيمَانِ حُبُّ الْأَنْصَارِ وَآيَةُ النِّفَاقِ بُغْضُ الْأَنْصَارِ)^(۳). واته: نیشانه ی ئیمان خوشویستنی پشتیوانانه، نیشانه ی دوپویش (نفاق) پقبونه لییان نه مهش به هوی نه وه بووه که له پیشینه وه له خزمهت پیغه مبهري خوادا بوون و جیهادیان کردوه.

که سیک فزل و پیزی هاو له لان ده زانیت که به جوانی له ژیا نی ته وان تیگه یشتی، له خزمه تی پیغه مبهري خوادا ﷺ بی و دوی مردنیشی: له کیپرکیکردندا بوون له ئیمان و

^۱ - البخاري (۶۵۰۲).

^۲ - البخاري (۳۶۷۳)، ومسلم (۴۰۲۵).

^۳ - البخاري (۳۷۸۴)، ومسلم (۷۸).

باوه پدا و، دژایه تی بیباوه پان، بلاوکردنه وهی ثابین و، دهرخستنی دروشمی ئیسلام، بهرز راگرتنی وتهی خواو پیغه مبه ره که ی و، فیژیوونی بنه ماو سووننه ته کانی.

ئه گهر ئه وان نه بوونایه ئه وه نه بناغهی (أصل) ئایینی ئیسلاممان ده زانی، نه لق و به شه کانی (فرع) و نه فهرز سووننه تمان ده زانی.

هه ره که سیک تانه و جنیویان پی بدات، ئه وه له دین دهرده چیت و، له میلله تی ئیسلام به ری ده بی، چونکه تانه دان ته نها له عه قیده و بیرو باوه پو رقیکی دوژمنکارانه وه سه رچاوه ده گرت، وه ئینکاری له وه ده کات که خوا ی گه وره وه سفی کردوون، به هه مان شیوه پیغه مبه ریش ﷺ باس له فه زلا و پیزی ئه وان ده کات و خوشیانی ده ویت، چونکه ئه وان باشتترین هۆ بوون له گێترانه وه دا، باشتترین گه یه نه ر بوون له له په یامه که دا، بۆیه تانه دان له گه یه نه ر تانه دانه له گه یه نراو، پق لیبونه وه و گالته پی کردن به گه یه نه ر، پق لیبونه وه و گالته پی کردنه به گه یه نراو، ئه مه گومانی تیدا نیه بۆ که سیک که بیه ویت بیر بکاته وه و تیرابمیینی و، بیگرد بیت له نیفاق و زنده قه و گومپایی و بی برپایی له بیرو باوه په که یدا.

پیویسته له سه ر موسلمان خوا ی گه وره و پیغه مبه ره که ی خوش بویت، ئه و په یامه یش که له لایه ن ئه وه وه هاتووه، ئه وه ی که هه لده سستی به جیبه جیکردنی و کار به سووننه ته که ی ده کات، وه خوشه ویستی هاوه له کانی و پیغه مبه رو خیزان و مندا له کانی و خزمه تکاره کانی، هه روه ها خوشویستنی ئه وه ی که خوشیانی ده ویت، پق لیبوون له وه ی که پقی لییان ده بیت.

(أیوبی) (السختیانی) ده لیت؛ ئه وه ی (ابوبکری) خوش بویت ئه وه پووناکی دینی پاگرتووه، وه ئه وه ی ئیمامی (عمری) خوش بویت ئه وه پێگه ی دینی دۆزیوه ته وه، ئه وه ی ئیمامی (عثمان) خوش بویت ئه وه سوودی له نووری خوا وه رگرتووه، و ئه وه ی ئیمامی

(علي) خۆش بویت ئه وه دهستی گرتووه به قورئانی پیرۆزه وه، وه ئه وهی وتهی باش بلیت ده رباره ی هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ ئه وه به ته واوی دووره له نیفاق و دووپوویی.

بهش

چاکه و فەزل و پیزی هاوه لانی له وه زۆرتره که باس بکریت، زانایانی سوننه یه کده ننگن له سه ر ئه وهی که باشتین هاوه لانی ده هاوه له مژده پیدراوه که یه (العشرة المبشرة) وه باشتین ئه وه ده هاوه له ؛ (ابو بکر الصديق)، پاشان (عمر ی کوی) (الخطاب) پاشان (عثمان ی کوی) (عفان)، پاشان (علي ی کوی) (أبي طالب)، - په زای خوا له هه موویان بیته -، که س گومانی له مه دا نیه ئیلا داهینه ریکی دووپووی پیس نه بیته.

(الخلفاء الراشدين) بریتین له ؛ (ابو بکر، عمر، عثمان، علي)، - په زای خوا له هه موویان بیته -، خوی گه وده ده رباره ی فەزلی (ابو بکر) چه ندین ئایه تی دابه زاندووه، خوی گه وده ده فەرمویت: ﴿وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ﴾ (النور: ۲۲). واته ؛ ئه وانه ی که خاوه ن سامان و به خشنده یین له ئیوه با سویند نه خۆن که یارمه تی خزمان و هه ژاران له پیناوی خوا دا نه دن.

جیاوازی له نیاوان زانایاندا نیه که ده رباره ی (ابو بکر) دابه زیووه، بۆیه به (فضل) وه سفی کردووه، خوی گه وده ده فەرموویه تی: ﴿ثَافِكُ أَتَيْنَ إِذْ هُمْ فِي الْفَارِ﴾ (التوبة: ۴۰). واته ؛ یه کێک بوو له و دوو که سه کاتیک هه ردوکیان له ناو ئه شکه وته که دا بوون.

به هه مان شیوه جیاوازی نیه له نیاوان زانایاندا که ئه م ده قهش له سه ر (ابو بکر) دابه زیووه، خوی گه وده شایه تی له سه ر هاوپییه تی پیغه مبه ر داوه و مژده ی ئارامی پیداووه.

ئیمامی (عمر) ده لیت؛ کی له (ابو بکر) فه زلی زیاتره که خوی گه وره به (ثانی اثنین) وه سفی کردوه و خوی گه وره سییه میانه؟

خوی گه وره ده فه رمویت؛ ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ (الزمر: ۳۳). واته: نه وکه سه ش راستی و حقیقه تی هیناوه و باوه پیشی پییه تی، ته نها ئا نه وانن خواناس و دینداران.

(جعفر الصادق) ده لیت؛ گومان و جیاوازی له نیوان زانایاندا نیه نه وه که هاتوه به راستی ﴿جَاءَ بِالصِّدْقِ﴾ پیغه مبه ری خواجه وه نه وه ی به راستی زانیوه ﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾ نه وه (ابو بکر) ه - په زای خوی لی بیت -، چی له مه باشترو په وانبیژتره ده باره ی هاوه لان - په زای خویان لی بیت -.

ته واو بو به پشتیوانی خوی گه وره

ناومړۍ

- پېشه کی ۵
- ژياننامه ی نووسه ۹
- کاری من له م کتېبه دا ۱۱
- تاوانی یه که م: هاوېل و شهریک دانان بؤ خوی گه وره ۱۷
- تاوانی دووهم: کوشتنی که سیک ۲۰
- تاوانی سی یه م: جادوو (السحر) ۲۴
- تاوانی چواره م: نویژ نه کردن ۲۷
- تاوانی پینجه م: نه دانی زه کات ۳۴
- تاوانی شه شه م: شکاندنی رۆژیک له مانگی په مه زان به بی بیانوو ۴۰
- تاوانی هه وته م: وازهینان له فدریزه ی حج له گه ل بوونی توانادا ۴۱
- تاوانی هه شته م: دل ئیشانی دایک و باوک ۴۲
- تاوانی نویه م: وازهینان له په یوه نندی خزمایه تی ۴۷
- تاوانی ده یه م: زینا کردن ۴۹
- تاوانی یازده یه م: نیر بازی (اللواط) ۵۲
- تاوانی دوازه یه م: رېبا (سو وهرگرتن) ۵۷
- تاوانی سیازده یه م: خواردنی مائی هه تیوو زولم لیکردنیان ۵۹
- تاوانی چواره ده : درؤ کردن به خوی گه وره و پیغه مبه ره که ی ﷺ ۶۳
- تاوانی پازده: پشت هه لکردن له کاتی جه نگدا ۶۵
- تاوانی شازده یه م: فیل و ناپاکی ۶۷
- تاوانی هه ثده یه م: لووت به رزی (الکبر) ۷۰
- تاوانی هه ژده یه م: شایه تی دان به درؤ ۷۳
- تاوانی نوزده یه م: خواردنه وه ی مه ی ۷۵

- تاوانی بیستم: قومار کردن ۸۱
- تاوانی بیست و یهك: تۆمه تبارکردنی ئافره تانی داوین پاك ۸۵
- تاوانی بیست و دوو: شاردنه وهی دهسكهوت (الغنیمه) ۸۸
- تاوانی بیست و سی: دزی کردن ۹۱
- تاوانی بیست و چوار: برینی پینگا ۹۳
- تاوانی بیست و پینج: سویندی درۆ و به ئه نهقهست ۹۷
- تاوانی بیست و شهش: ستم کردن ۱۰۰
- تاوانی بیست و ههوت: گومرك یا باج وهرگرتن ۱۰۷
- تاوانی بیست و ههشت: خواردنی مالی ههرام ۱۰۹
- تاوانی بیست و نۆ: كه سێك خۆی بكوژیت ۱۱۳
- تاوانی سی: درۆکردن له زۆریه قسه كانیدا ۱۱۶
- تاوانی سی و یهك: دادوهی خراپ ۱۲۰
- تاوانی سی و دوو: بهرتیل وهرگرتن ۱۲۲
- تاوانی سی و سی: خۆشویهاندنی ئافره تان به پیاوان ۱۲۵
- تاوانی سی و چوار: بی ئابروو ئه و كه سهیه كه خهلكی بانگ دهكاته لای خیزانی وه قورمساغ
ئه و كه سهیه كه دوو كهس دهگهیه نیت ۱۲۹
- تاوانی سی و پینج: ههلال كه و ههلال بۆ كراو (ماره به جاش) ۱۳۰
- تاوانی سی و شهش: خۆپاكه كرده وه له میز کردن ۱۳۲
- تاوانی سی و ههوت: ئیرهیی و ریایی کردن ۱۳۳
- تاوانی سی و ههشت: فیربوون بۆ دنیاو شاردنه وهی زانست ۱۳۶
- تاوانی سی و نۆ: ناپاکی (الخیانه) ۱۳۹
- تاوانی چل: منهت کردن ۱۴۱
- تاوانی چل و یهك: به درۆ خسته وهی قهدهر (التكذیب بالقدر) ۱۴۳
- تاوانی چل و دوو: گوی گرتن له خهلكی وئه وهی كه دهیشارنه وه ۱۵۱

- تاوانی چل و سی: دوو زمانی کردن و، قسه هیئنان و بردن (النمام) ۱۵۲.....
- تاوانی چل و چوار: نه فره تکار ۱۵۷.....
- تاوانی چل و پیئنج: ناپاکی و به لئین نه بردنه سمر ۱۶۲.....
- تاوانی چل و شهش: به راست دانانی جادوو گه رو نه ستیره ناس ۱۶۴.....
- تاوانی چل و ههوت: یاخی بوونی ژن له میرده کهی ۱۶۷.....
- تاوانی چل و ههشت: وینه له سمر جل و بهرگ و دیوار ۱۷۳.....
- تاوانی چل و نو: لیدان و شیوه و درینی جل و بهرگ و ۱۷۷.....
- تاوانی په نجا: له سنوور ده رچوون و دهست دریژی کردن ۱۸۷.....
- تاوانی په نجاو یهک: خو به گه وره زانین بهرام بهر به بی نه وایان ۱۹۱.....
- تاوانی په نجاو دوو: نازاردانی دراوسی ۱۹۷.....
- تاوانی په نجاو سی: نازاردانی موسلمانان و جنیو پیدان ۱۹۹.....
- تاوانی په نجاو چوار: نازاردانی بهنده کانی خوی گه وره ۲۰۵.....
- تاوانی په نجاو پیئنج: دریژکردنه وی شهروال و جل و بهرگ ۲۰۹.....
- تاوانی په نجاو شهش: پوشینی ناویشم و ئالتوون بو پیاوان ۲۱۱.....
- تاوانی په نجاو ههوت: یاخیبوونی کویله ۲۱۲.....
- تاوانی په نجاو ههشت: سهریرین بو غهیری خوی گه وره ۲۱۳.....
- تاوانی په نجاو نو: ده باره ی که سینک به ناو جگه له باوکی خویره بانگ بکریت وخوی بزانییت ۲۱۵.....
- تاوانی شهست: ده مه قری و مشتوو مرو دژایه تی ۲۱۷.....
- تاوانی شهست و یهک: ریگری کردن له ناوی زیاده ۲۲۱.....
- تاوانی شهست و دوو: تهرارزو بازی و کهم کردن له پیوانه ۲۲۲.....
- تاوانی شهست و سی: بی باک بوون له سزاو توورپه یی خوی گه وره ۲۲۵.....
- تاوانی شهست و چوار: ناو میدی و بی هیوایی له ره جمی خوی گه وره ۲۲۷.....
- تاوانی شهست و پیئنج: وازه یئنان له نویژی به کومه ل ۲۲۹.....

- تاوانی شهست و شەش: بەردەوام بوون لەسەر وازھێنان لە نوێژی بەکۆمەڵ بەبێ بیانوو
 ٢٣٠.....
- تاوانی شهست و ھەوت: زەرەر گەیاندن لە وەسیەتدا ٢٣٥
- تاوانی شهست و ھەشت: فیل کردن ٢٣٧
- تاوانی شهست و نۆ : ئەوێ سیخوێری بەسەر موسلمانانەوێ دەکات و بە دواى عەیب و
 عاریاندا دەگەرێت ٢٣٨
- تاوانی ھەفتا: جێوو تانەدان بە ھاوێلەکانی پیڤەمبەر ﷺ ٢٣٩
- پێرستی بابەتەکان ٢٤٣

تاواند گروږه کان

نورسین
نیمای زهه بی
وه رگیت دانی
عباس محمد امین

نارین

له پاستیدا کتیبی تاوانه گه وره کان (الکباش) سوډمه نده بۆ وتاریږان
نامۆزگاریکه ران و ټاگه دارکردنه وهیه که بۆ بی ټاگایان و دوولان،
سه رکونه کردنه بۆ سه ریچیکه ران و له سنوور دهرچووان، رینیشاندهره بۆ
خو و په وشتی جوان و بهرز راگرتنی، به تایبته خاوه نی ئه م کتیبه
(په حمه تی خوی لی بیت)، چاره سه ری هه ندی بابه تی تیدا کردوه که
سوډمه نده بۆ دنیا و دواړو ټیان، قسه ی له سه ره هندی بابه ت کردوه که
تیگه شتن لی گرانه له کتیبه زانستی و بابه تیه کاندایه تایبته بۆ زانا و
خویندکاران به گشتی.

له پیشه کی لیکونه روهرگیراوه

نارین